(5) அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் அலுவல் ஆய்வுக்குழு 5 மணிக்கு நடைபெறும் என்று அறிவித்தார்கள். நண்பர் ஜேம்ஸ் தன்னை கலந்து கொள்ளவில்லை என்று வருத்தப்பட்டார். மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் வந்திருந்தால் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கலாம் என்று சொன்னார். அவை முன்னவர் வரவில்லை. நாங்கள் மட்டும் வந்திருந்தோம். அப்போது எடுக்கப்பட்ட முடிவு இன்று காலை கேள்வி நேரம் இல்லை. அடுத்து முதலாவதாக அமைச்சர் வீரப்பன் பேசுவார் ; அடுத்து பேராசிரியர் அவர்கள் பேசுவார். அடுத்து முதலமைச்சர், பிறகு நான் பதில் அளிப்பது என்ற வகையில் நேற்று முடிவெடுத்தோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இல்லை, இல்லை, யார் யார் பேசவேண்டும் என்றே முடிவு செய்தோம். எந்த வரிசையில் அவர்களைப் பேச அழைப்பது என்று முடிவு செய்யவில்லை. யாரை முதலில் பேச அழைப்பது என்கிற முடிவை பேரவைத் தலைவர் எடுக்கிறார். அந்த முறையில், பேராசிரியரை பேசச் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மணிகரன் : மன்னிக்க வேண்டும். தான் பேரவைத் தலைவரிடம் தெரிவித்துத்தான் போனேன். எனக்கிருந்த சில அலுவல் காரணமாக பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டிக்கு நேற்று வரமுடியாது இருந்த சூழ்நிலையை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டுப்போனேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அந்தத் தகவலை அவை முன்னவர் அவர்கள் என்னிடம் தெரிவிக்கவில்லை. அதனால்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மணிகரன் : சபாநாயகரைக் கேட்டிருக்கலாம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர்களைத் தான் கேட்டோம். 'வரவில்லை, தெரியவில்லை' என்று சொன்னார்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மணிகரன்: அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் எடுக்கப்பட்ட முடிவு என்ன என்பது பற்றி பேரவைத் தலைவரவர்களைத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர், எப்படி அவைத் தலைவரைக் கொண்டு வந்து நிறுத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறார் என்று தெரிகிறது. என்னைப் பற்றிய பிரச்னை எழவில்லை. மூன்று அமைச்சர்கள் வரவில்லை என்று

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்] [1978 சனவரி 7

தான் சொன்னேன். குறிப்பிட்டு, பேரவை முன்னவரைப் பற்றி கேள்வி எழுவில்லை. அது பிரச்னை இல்லை. பேரவை முன்னவர் என்னிடம் சொல்லிவிட்டுப் போனது உண்மை. குழுவில் மூன்று அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். மூன்றுபேரும் வரவில்லையே என்பதுதான் பேச்சு.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நீண்ட கால அனுபவம் உள்ளவர். எனவே பேரவைத் தலைவருக்கு உள்ள உரிமையை அவர் கட்டுப் படுத்த முடியாது.

நான் யாரைப் பேசச் சொன்னாலும் பேசவேண்டும். அமைச்சர் முதலில் பேசவேண்டும் என்று சொல்வது மரபு தானே? பேரா சிரியரை நான் பேசுமாறு அழைக்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : உங்கள் தீர்ப்பை மதித்து, பேரா சிரியர் பேச வேண்டுமானால் பேராசிரியர் பேசட்டும். நாங்கள் யாரும் உங்கள் ஆணைக்குக் குறுக்கே நிற்கவில்லை. இந்த அவையில் உறுப்பினர்கள் உங்களுக்குக் கட்டுப்பட வேண்டியவர்கள். ஆனால் அலுவல் ஆய்வுக்குழுவிலிருந்து தி. மு. கழகத்தை விலக்கிக் கொள்வதற்கு எங்களுக்கு உரிமை உண்டு. எனவே அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலிருந்து இன்றிலிருந்து எங்களை விடுவித்துக்கொள்கிறோம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்று மாலையில் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் நீண்ட நேரம் விவாதம் நடந்தது. தலைவருக்குத் தெரியும், யார் யார் பேசவேண்டும் என்று விவாதித்தோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்லுவது போல முதலில் அமைச்சர் பேசியதற்குப் பிறகு பேராசிரியர் பேசுவது, பிறகு முதலமைச்சர் பேசுவது, கடைசியாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசுவது என்று தீர்மானித்தோம். இன்று விவாதத்தை முடிக்கவேண்டுமென்றும் முடிவெடுக்கப்பட் டது. அந்த முடிவின்படி நடக்க நாங்கள் தயாராக இருக் கிறோம்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, ஆய்வுக் குழுவி லிருந்து விலகிக் கொள்ளுகிறேன் என்று மதிப்புக்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னதை அடுத்து, நான் ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அலுவல் ஆய்வுக் குழு வில் உண்மையில் யாருமில்லை—நாங்கள் தான் இருக்கிறோமே தவிர ஒரு அமைச்சராவது வந்திருக்க வேண்டும். யார் யார் பேசவேண்டும், எப்படிப் பேசவேண்டும் என்பதைப் பேரவைத் தலைவர் முடிவு செய்வார். எதிர்க்கட்சித்தலைவர் இதற்காக அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலிருந்து விலக முடிவு செய்வது என்பது வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவரைக் கேட்டுக்கொள்வது, தயவு செய்து அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலிருந்து விலகிக் கொள்கிறேன் என்று சொல்ல வேண்டாம். தயவு செய்து கலந்துகொள்ளுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 சனவரி 7]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இது ஒரு பெரிய பிரச்னை இல்லை. அலுவல் ஆய்வுக் குழு பேசி எடுத்த முடிவினை நிறைவேற்றுவது தலைவரின் கடமை. உரிமை இருக்கலாம். இல்லை என்று சொல்ல வில்லை. முதலில் அமைச்சர் பேசுவது, பிறகு பேராசிரியர் பேசுவது, மூன்றாவதாக முதலமைச்சர் பேசுவது என்று இப்படி முடிவெடுத்தோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அங்கே பேசுகின்ற அத்தனையும் நடைமுறைக்கு வருவது என்பது இயலாத காரியம். அங்கே எதையும் பேசலாம். கடைசியில், நான் அழைத்தவர் தான் பேச வேண்டும் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறீர்களா, இல்லையா ?

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவரவர்களே, நீங்கள் எடுத்த முடிவு என்ன என்பது, இங்கே பேசிய அழகிரிசாமி அவர்களும் மாரிமுத்து அவர்களும் பேசியதிலிருந்து, வரிசையாக ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டதாக எனக்குத் தெரிகிறது. முதலில் அமைச்சர், அதற்கு அப்பால் துணைத் தலைவர், அதற்கு அப்பால் எதிர்க் கட்சித் தலைவர், முடிவாக முதலமைச்சர் கடைசியாகப் பதில் சொல்வது என்று முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தயவு செய்து இதை வளர்த்திக் கொண்டு போகாமல் அமைச்சரைப் பேச அழைக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்கள் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அப்படி, பேரவைத் தலைவருக்குள்ள இந்த நிலைமையை, நீங்களும் எனக்கு வழி காட்டிக் கொண்டே போவீர்களானால் அதை நான் பாராட்டுகிறேன். நான் அதைத்தான் சொல்கிறேன். அமைச்சர் பேசலாம், பேராசிரியர் பேசலாம் என்று அப்படிப் பேசப்பட்டதே தவிர, கடைசியாக வரையறுக்கப் படவில்லை. எழுத்து மூலம் எதுவும் முடிவெடுக்கப்படவில்லை. இந்த நிலையில், இன்னார் பேச வேண்டும் என்று நான் சொல்வது —இதில் எந்த உள் நோக்கமும் எனக்கு இல்லை—யார் பேசலாம் என்று அனுமதிக்கின்ற உரிமை எனக்கு இருக்கிறது. அந்த எனது உரிமைக்குள் தலையிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவர் தான் பேச வேண்டுமென்று என்னைக் கட்டாயப்படுத்தாதீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவரவர்களே, இதை நான் வலியுறுத்துவதற்குக் காரணம், அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலிருந்து விலகிக் கொள்கிறேன் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் வேதனைப் பட்டுச் சொன்னார். அந்த வேதனையைப் போக்குவதற்கான சிறிய ஆலோசனை—அலுவலாய்வுக் குழு ஒரு முடிவை மேற் கொண்ட காரணத்தால், தயவு செய்து அந்த உரிமையைப் பயன் படுத்தி, அமைச்சர் அவர்களை நீங்கள் பேசுவதற்கு அழைக்கக் கோருகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, எனது உரிமையை நீங்கள் பறிக்கக் கூடாது என்று சொன்னீர்கள். அதோடு, இன்னொன்றையும் கூறினீர்கள். ஆய்வுக் குழுவில் எடுக்கின்ற முடிவை அப்படியே அமல் நடத்த வேண்டும் என்றால் அது முடியாது . . . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து உட்காருங்கள். அந்தக் குழுவில் நாம் என்னென்னவோ விவாதிக்கலாம், பேசலாம். அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் நானும் நீங்களும் அப்பாற்பட்ட பல விஷயங்களைக் கூட சிரித்துக்கொண்டே பேசியிருக்கலாம். நடவடிக்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சொந்த விஷயங்களைக் கூட பேசியிருக்கலாம். அதை அப்படியே நடைமுறைப் படுத்த இயலாது. அவையில் நான் பேச அழைத்தவர் பேச வேண்டுமென்ற உரிமையை எனக்கு விட்டு விட்டு, இதை இத்தோடு விட்டுவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மணிகரன்: இப்போது நீங்கள் அமைச்சரை அழைக்கப் போவதாகக் கருதுகிறேன். அதற்கு முன்பாக, நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவரை விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் ஏற்கனவே தெரிவித்தீர்கள். அந்த முடிவிலிருந்து மாறி, அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் கலந்துகொள்வேன் என்ற உறுதியை சபைக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அவை முன்னவருடைய அன்பான உள்ளத்திற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் ஏற்கெனவே அறிவித்த அந்த முடிவினை அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலிருந்து விடுவித்துக்கொள்கிறேன் என்ற அந்த முடிவினை—திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த அமைச்சரவையின் மீது கொண்டு வந்திருக்கின்ற நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தின் மீது இன்றைக்கு ஆளுகின்ற பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்ற அண்ணாதிராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே வைப்பதற்கு அனுமதி அளித்த உங்களுக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

. நான் பேசுவதற்கு முன்பே நான் பேசுவதே ஒரு பிரச்னை ஆக்கப்பட்டு அதற்கு ஒரு நல்ல முடிவு கிடைத்திருக்கிறது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன்னுடைய நம்பிக்கை இல்லாப் பிரேரணையை இங்கே கொண்டு வந்து பேசுகின்ற பொழுது அவர்கள் தன்னுடைய நம்பிக்கை இல்லா பிரேரணையினுடைய வாசகங்களை கீழ்கண்டவாறு அமைத்திருக்

1978 சனவரி 7] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

கிறார்கள். 'மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தலைமையின் கீழுள்ள அமைச்சரவை மீது இப்பேரவை தனது நம்பிக்கையின்மையை தெரிவித்துக்கொள்கிறது.' மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமசந்திரன் அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு அமைச்சரவை இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் இந்தச் சட்டப்பேரவையிலே அதிசாரபூர்வமாக ஒத்துக் கொள்வதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக இது அமைந்திருக்கிறது என்ற அளவிலே நான் மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக்கொள்வதிலே பெருமைப்படுகிறேன். காரணம், இந்த அரசு அமைந்து 6 மாதங்கள் ஆகின்றன என்று இங்கே பேசப்பட்டது. இந்த 6 மாதகாலத்தில் இந்த அவையில் அமைச்சரவையைப் பற்றி எப்படிக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்பதும்; இந்த அவைக்கு வெளியே இந்த அமைச்சரவை பற்றியும், குறிப்பாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பற்றியும் ஒரு நாட்டின் அரசியல் சட்டப்படி மக்களாலே வாக்களிக்கப்பட்டு, பெரும் பான்மை கட்சியாக மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அந்தக் கட்சியின் தலைவராக ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற பொறுப்பான முதலமைச்சர் பதவியை, இந்த நாட்டு மக்கள் அனைவரும், நாட்டு மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இந்தச் சட்டப்பேரவையிலே அங்கம் வகிக்கின்ற அனைத்துக்கட்சி பிரதிநிதிகளும் ஏற்று மதிப்பளிப் பதன் மூலம் தான் ஒரு ஜனநாயகத்திற்கு நல்ல மரபைக் கட்டிக் காக்க முடியும் என்கின்ற உணர்வை எல்லாம் இந்தச் சட்டப் பேரவைக்கு வெளியிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பற்றி எப்படி குறிப்பிடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் அறிந்து இருக் கின்ற நான் நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் மிக அன்போடும், பெருந்தன்மையோடும் இந்த தீர் மானத்தை இங்கே முன்மொழிந்து, முன்மொழிவதற்கான காரணங்களை அவர்கள் விளக்குவதற்கு எடுத்துக் கொண்ட நேரத் தில் ஒரு குறிப்பிட்ட வாதத்தை வைத்தார்கள். 'நான் இந்த அமைச்சரவையை வீழ்த்த இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிய வில்லை, அப்புறப்படுத்துவதற்கு முன்மொழியவில்லை; ஆனால் 6 மாதகாலத்தில் நடைபெற்றிருக்கின்ற கொடுமைகளை குற்றச் சாட்டுகளாக அடுக்கி வைப்பதற்கு இதை ஒரு சந்தர்ப்பமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறேன்' என்று எடுத்துவைத்தார்கள்.

அந்தக் கருத்தைப் பற்றி இங்கே இருக்கின்ற பல்வேறு கட்சிகளின் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், அந்தந்த கட்சிகளு டைய தலைவர்கள் பலரும், ஆளுகின்ற கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக் கிறார்கள். இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் பலரும், உறுப்பினர்கள் பலரும் ஒரு புதிய அரசு அமைந்து, புதிய அரசு என்று நான் சொல்கிறபோது, இதற்கு முன்னாலே ஆளுகின்ற பொறுப்பிலே இல்லாத ஒரு கட்சியின் அரசு, புதிய அரசு அமைந்து 6 மாதகாலம் தானே ஆகின்றது, அதற்குள்ளாகவே ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானமா என்று பல எதிர்க்கட்சித்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1978 சனவரி 7

தலைவர்கள் கேட்டார்கள். அதிலே சில தலைவர்கள் இன்னும் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். 6 மாதகாலத்திலே 2 மாதங்களைப் புயல் எடுத்துக்கொண்டுள்ளது; வெள்ளம் எடுத்துக்கொண்டுள்ளது. மீதி 4 மாதகாலம் தானே, இதற்குள்ளேயே நம்பிக்கையில்லா தீர்மானமா என்று கேட்டார்கள்.

ஆனால் மாண்புமிகு ஜனதாக் கட்சித் தலைவர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் மாத்திரம் ஒரு கருத்தைக் கொஞ்சம் மாற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்த நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையை ஆதரிக்கிறார்களா, எதிர்க்கிறார்களா என்பதைப் பின்னாலே தெரிவிக்க இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் அவர்கள் பேசுகிறபோது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எங்களைக் கலந்து கொண்டு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும், அல்லது, கொண்டு வந்திருக்கலாம் என்று கூறினார்கள். அதோடு அவர்கள் நின்றுவிட்டிருந்தால் கூட எனக்கு வேறு பிரச்னை எழாது. இன்னொரு கருத்தையும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 'எங்களோடு சேர்ந்து கலந்திருந்தால் வேறு சில காரியங்கள் நடைபெற்று இருக்கலாம்' என்று வேறு கருத்து தொனிக்கிற வகையிலே—தெளிவாக இல்லை—சொன்னார்கள்.

[முற்பகல் 9.30]

ஆகவே, அவர்களோடு கலந்து பேசப்பட்டிருந்தால் என்ன விளைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதையும், அந்த விளைவுகள் ஒருவேளை எதிர்க்கட்சிக்கு லாபகரமான விளைவாக இருக்குமானால் அந்த லாபத்தையும் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இழந்துவிட்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் எடுத்துக் கொண்டேன்.

ஆனால், நான் இங்கே இந்தப் பேரவையில், பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலம் எடுத்து வைக்க விரும்புவது என்னவெனில் காலண்டர் கணக்குப்படி ஆறு மாதம் ஆகிறது ஆட்சி துவங்கி. ஏனென்றால் நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், 'ஆறு மாதம் எப்போது முடிகிறது, 1-ம் தேதி எப்போது விடிகிறது என்று நான் காத்துக்கொண்டிருந்தேன் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டுவருவதற்காக' என்று சொன்னார்கள். நான் இந்தப் பேரவை முன்னால் வைக்க விரும்புகிறேன். ஜூன் மாதம் 30ம் தேதி பதவி ஏற்றது இந்த புதிய அரசு, அதை மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஜூலை, ஆகஸ்ட் திங்கள் இறுதிவரையிலும் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டது. நிதிநிலை அறிக்கை தொடர் கூட்டம் முடிவுற்றபோது ஆகஸ்ட் தாண்டுகிறது. இடையில் செப்டம்பர், அக்டோபர். நவம்பர் துவங்குகிறபோது புயல் நம்மைத் தாக்கிவிட்டது. நவம்பர், டிஸம்பர் புயலில்போகிறது. இடையில் இருந்தது இரண்டே மாதங்கள்தான். அந்த இரண்டு மாதங்களிலே எதிர்நோக்கியுள்ள

1978 சனவரி 7] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

பிரச்னைகள், கிளப்பப்பட்ட பிரச்னைகள், உருவாகிய பிரச்னைகள், அந்தப் பிரச்னைகளுக்குப் பின்னல் தோற்றுவிக்கப் பட்ட கிளர்ச்சிகள் இவைகளே எல்லாம் சந்திப்பதற்கு இந்த அரசுக்கு இரண்டுமாத காலத்தில் எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்பதையும் எண்ணிப்பார்த்தால் இவ்வளவு சிக்கிரத்தில் ஒரு அதிகாரபூர்வமான அங்கீகரிக்கப்பட்ட—நேற்றே இது பற்றி விவாதம் நடைப்பெற்றது—முதல் எதிர்க் கட்சி என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருக்கிற ஒரு எதிர்க்கட்சி தன்னுடைய கட்சிக்கு அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தின் மூலம் கிடைத்திருக் கிற ஒரு பெரிய வாய்ப்பை, கடைசி ஆயுதத்தை எடுத்து களத் தில் இறங்கியவுடனே அவர்கள் வீச ஆரம்பித்தார்கள் என்பது தான் இன்றைக்கு இந்தப் பேரவையும் இந்தப் பேரவை நடவடிக் கைகள் மூலம் இந்த நாடும் சந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

இது ஒரு பிரதான எதிர்க்கட்சியினுடைய ராஜதந்திரத்திற் குரிய நடவடிக்கை ஆகுமா ஆகாதா? அதைப் பற்றி நான் விவாதிக்க விரும்பவில்லை. அது அவர்களுடைய உரிமை. என் கையில் கிடைத்த ஆயுதம் எதுவானலும் எடுத்து நான் தாக்குவேன் என்று சொல்வதற்கு ஒருவருக்கு உரிமை இருக் கிறது. அது சட்டப்படி தரப்பட்டிருக்கிற ஆயுதம். அதைத் தான் நேற்று இங்கே பேசியபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு உமாநாத் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சட்டம் உரிமை தந்திருக்கிறது, வாஸ்தவம்தான். ஆனல் நீங்கள் தார் மீக உரிமையை இழந்துவிட்டீர்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னர்கள்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இந்த அரசு எடுத்திருக்கிற நடவடிக் கைகள் பற்றி கொஞ்சம் நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சிந் தித்திருப்பார்களேயானல் அவர்கள் காலையில் இந்த தீர்மானத்தை இங்கே முன் மொழிவதற்கு முன்னல் மீண்டும் ஒருமுறை சிந் தித்திருப்பார்களானல்—அவர்களுடைய கருணையான உள்ளமும் அன்புள்ளமும் எனக்குத் தெரியும், ஏனென்றல் இந்த ஆட்சி யைக் கவிழ்க்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவருக்குக் கிஞ்சித்தும் இல்லை என்று அவர்களே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனல் இந்தத் தீர்மானம் இப்போது தேவையா என்று அவரே கூட மீண்டும் பரிசீலித்து சே, இது வேண்டாம் இதை விட்டுவிடலாம் என்ற முடிவிற்கு வந்திருக்கக்கூடும்.

ஆனல் அவர்கள் இங்கே கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். ஆனல் இந்த ஆறுமாத காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட ஒரு புதிய ஆட்சி, புதிய கட்சியின் ஆட்சி இரண்டு மாத காலம் சட்டமன்ற நட வடிக்கைகளில் கலந்து அந்த நிலையில், இரண்டு மாத காலம் இதுவரை இந்த நாடே சந்தித்திராத கோரமான, புயல் வெள்ளம் தாக்குதலுக்கு உள்ளான மக்களுக்கு நிவாரணப் பணி

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1978 சனவரி 7

களை மேற்கொள்வதில் ஈடுபட்டிருக்கிற ஒரு ஆட்சியின் மீது இப்படிப்பட்ட ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு அவர்களுக்கு எப்படி மனம் வந்தது என்று நான் கேட்க விரும்பவில்லை. உரிமை இருக்கிறது. இதனுடைய விளைவுகள் என்ன என்று அவர்களே சொல்லிவிட்டார்கள்.

இந்த அரசு இந்த நெருக்கடி நிலைமைகளில் இந்தக் குறுகிய காலத்திலேயும் நான் முன்னாலே சொன்ன பிரச்னைகளில்—எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்து அடுக்கடுக்காக வைத்தார்களே, அந்தப் பிரச்னைகளில் எந்தப் பிரச்னையை இந்த அரசு சந்திக்கத் தவறி இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தப் பேரவையில் எடுத்து விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவற்றில் எந்தப் பிரச்னை தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது, அல்லது எந்தப் பிரச்னை எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது, அல்லது எந்தப் பிரச்னையைச் சந்திக்காமல் இருக்கிறது இந்த அரசு?

பட்டியல் போட்டுக் காண்பித்தார்கள். நான் மீண்டும் சொல்ல விரும்பவில்லை. பல்லவன் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம்; மருத்துவர் போராட்டம்; மாணவர் போராட்டம்; விவசாயப் போராட்டம்; டிப்ளமா பொறியாளர் போராட்டம். இப்படிப் பல்வேறு போராட்டங்களை அடுக்கிச் சொன்னார்களே, அத்தனைப் போராட்ட உணர்வுகளும், கிளர்ச்சி உணர்வுகளும் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பார்த்தால், அத்தனையும் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் உங்கள் மூலமாக இந்தச் சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல்லவன் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டதா, இல்லையா? அதற்கான விவரங்கள் இங்கே வைக்கப்பட்டன. நான் அதிலே நுழைய விரும்பவில்லை. ஆனால், அரசு அதைச் சந்தித்தது. அரசு அந்தப் போராட்டக் காலங்களில், வேலை நிறுத்தக் காலங்களில் எப்படி சேவை செய்தது என்பதை இந்த நாட்டு மக்கள் அறிவார்கள். இங்கே எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் சொன்னதுபோல், தலைவர்கள் சொன்னதைப்போல் பழிவாங்காத உணர்வோடு, தொழிலாளர்கள் பக்கத்திலே தாய் அன்போடு, தாய் உள்ளத்தோடு, அவர்களுடைய கஷ்டங்களை உணர்ந்து., நெருக்கடியான பொருளாதார நிலையையும் மறந்துவிட்டு, இந்த அரசு அவர்கள் பிரச்னைக்கு தீர்வு கண்டதா, இல்லையா? அந்தப் பிரச்னை தீர்க்கப்பட்டதா, இல்லையா? பற்றுக்குறை நிதி நிலை இருந்தும் 5 கோடி ரூபாய் அளவிலே உதவி அளித்து அவர்கள் போராட்டத்தைத் தடுக்க, அவர்களுடைய பிரச்னைகளை ஏற்றுக் கொண்டதா, இல்லையா?

1978 சனவரி 7] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

நான் நேற்று இரவு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஒரு பிரசங்கத்தைப் படித்தேன். 1975 ஆம் ஆண்டு திருநெல்வேலி மாநாட்டிலே செய்யப்பட்ட பிரசங்கம் 1969 ஆம் ஆண்டு அவர்கள் முதல் அமைச்சராக பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட ஆறு ஆண்டுகள் கழித்துப் பேசுகிறார். இந்த 6 ஆண்டு காலத்திலே நடந்தவைகளை எடுத்து வைக்கிறார்கள். நாட்டு மக்களிடத்திலே இந்த அரசுக்கு எவ்வளவு கஷ்டங்கள் தெரியுமா? அண்ணு மறைந்து விட்டார்கள்; அதற்குப் பின்னாலே போராட்டங்கள் நடைபெற்றன. விவசாயப் போராட்டம் என்று வர்ணிக்கிறார். பின்னர், ஏதோ துப்பாக்கிச் சூடு என்று சொல்லி, அதை ஒரு வார்த்தையில் முடித்திருக்கிறார், 1969லே தொடங்கி, 6 ஆண்டுகள் கழிந்து 1975லே விளக்கம் சொல்கிறார் துப்பாக்கிச் சூட்டைப் பற்றியெல்லாம்.

அன்றைக்கு ஒரு போக்குவரத்துப் போராட்டம் நடைபெற்றது. அதையும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை திடீரென்று செய்தார்கள். அப்போது பஸ்ஸே ஓடாது என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் பஸ்ஸை ஓட்ட வைத்தோம் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த முதல் அமைச்சர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அப்படி பேசியிருக்கிறாரா, சொல்லுங்கள். ஆனால் பஸ்ஸை ஓட்டிக் காட்டினார்கள். அது வேறு விஷயம். நிர்வாகத்திலே இருக்கின்றவர்கள் செய்து தீரவேண்டும். எனவே, அதை ஓட்டிக் காட்டினார்கள். ஆனால் சொன்னார்களா? அல்லது அதில் சவால் விட்டார்களா? தொழிலாளர்கள், சிறு விவசாயிகள் பிரச்னை வந்தபோது, 20, 30 பிணங்கள் வீழ்ந்தன, அதைத் துப்பாக்கிச் சூடு என்று ஒரே வார்த்தையில் முடித்து விட்டார்கள்.

ஆனால், இங்கே இந்த விவசாயிகள் பிரச்னை வந்தபோது இவ்வளவு நிதி நெருக்கடி இருந்தபோதிலும், இரண்டு காசுகளை இந்த ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குக் குறைத்துக் காட்டியது. அந்த வகையிலே 2½ கோடி ரூபாய் இந்த அரசுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டது. அந்தப் பேச்சிலே அதையும் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த மாநிலத்திலே 16 காசு, அஸ்ஸாம் மாநிலத்திலே 17 காசு அல்லது வேறு மாநிலத்திலே 14 காசு, ஆகவே இங்கே குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய அரசு விவசாயத் துறையிலே, விவசாய முனையிலே நீங்கள் வரி விதிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், நாங்கள் எப்படிக் குறைப்போம், துப்பாக்கியை எடுப்போம் என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்லி, இங்கே படித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

நான் இவைகளை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இங்கே எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த பலர் பேசினார்கள். என்ன இந்தச்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1978 சனவரி 7

சட்டப் பேரவையிலே, ஆளும் கட்சியாகிய அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் இப்படி பேச்சு மாற்றங்கள், விவாதங்கள் நடைபெற்றிருக்கிறதே, இதெல்லாம் நியாயம் தானா என்று கேட்டார்கள். நான் அதைக் கவனத்தில் வைத்து, இங்கே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆளுகின்ற கட்சிக்கு அடக்கம் வேண்டும்; பண்பாடு வேண்டும்; பணிவு வேண்டும்; பொறுமை வேண்டும். இதைவிட தலையாய எதிர்க் கட்சிக்கு அடக்கம் வேண்டும்; பண்பாடு வேண்டும்; பணிவு வேண்டும் பொறுமை வேண்டும். இன்னும் இதைவிட ஒருபடி அதிகமாக, ஆளுகின்ற பொறுப்பிலே இருந்து, எதிர்க் கட்சிக்கு தள்ளப்படுகின்றார்களே, அந்தக் கட்சிக்கு இன்னும் அதிகமான அடக்கமும், பொறுமையும், பணிவும் வேண்டும். இல்லையானால் ஜனநாயகத்தை உருவாக்க முடியாது கட்டிக் காக்க முடியாது

[முற்பகல் 9.40]

ஆகவே, அப்படிப்பட்ட உணர்வுகள் ஒரு ஆளுகிற கட்சியாக இருந்து எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே வந்து உட்கார்ந்த காரணத்தாலேயே கடந்த கால வரலாறுகளை இந்த நாட்டு மக்கள் மறந்து விடுவார்கள், அல்லது கடந்த கால சட்ட மன்ற நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் இந்தச் சட்டப் பேரவை மறந்து விடும் என்று எண்ணிக் கொண்டு குற்றச் சாட்டுகளை எடுத்து அவைமுன் வருகிறபோது ஆளுகிற பொறுப்பில் இருக்கிற எந்தக் கட்சியானாலும் நீங்கள் இருந்த அந்தக் காலத்தில் என்ன செய்தீர்கள். யார்ட் ஸ்டிக் என்ன, எப்படி நீங்கள் அணுகினீர்கள் என்று பதில் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளும் கட்சி தள்ளப்படுமா ? மாட்டாதா ? என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

அந்த விவாதம் வரத்தான் செய்யும். ஏனென்றால் ஆண்டவர்கள், ஏழாண்டுக் காலம் முதலமைச்சராக இருந்தவர்கள், ஒன்பதாண்டுக் காலம் அமைச்சரவையில் இருந்தவர்கள், அனைத்துப் பொறுப்புக்களையும் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தவர்கள், ஆளும் கட்சித் தலைவராக விளங்கியவர்கள், இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சியில் உட்கார்ந்து கொண்டு மூச்சுவிட நேரம் இல்லாமல் அரசு இருக்கிற நேரத்தில் ' நீங்கள் இதைச் செய்தீர்களா ? அதைச் செய்தீர்களா ? ' என்று கேட்கிறபோது, வரலாறுகளை எடுத்து உங்கள் முன்னால் வைத்து பல்லவன் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்காக வாதிட்டீர்களே, சரி ; உங்கள் காலத்தில் என்ன நடைபெற்றது ? நாங்கள் பதில் கேட்க மாட்டோமா ?

ஆகவே, பிரச்சினையை விவாதிக்கிற உணர்வுகள் எந்தக் கட்சியானாலும், மாநிலமானாலும், அது மத்தியிலானாலும் நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கும். இதை மாற்ற முடியாது. இது ஜனநாயகம் தந்திருக்கிற ஒரு மரபு, வழி காட்டுதல். ஆகவே,

1978 சனவரி 7] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

இந்தப் பிரச்சினைகளிலே எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த அடிப்படையை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். அந்த உணர்விலே சில கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏன் இவ்வளவு விரைவில் கொண்டு வந்தார்கள்? அதற்குரிய காரணம் என்ன அல்லது அவசரம் என்ன என்றெல்லாம் இங்கே எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர்களும் உறுப்பினர்களும் கேட்டார்கள். நான் ஒன்றைத் தெளிவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தச் சட்டமன்ற வரலாற்றில் ஒரு ஆறு மாத காலத்திற்குள்ளே ஒரே ஒரு முறைதான் ஒரு அமைச்சரவை அமைந்து நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது; 1957ஆம் ஆண்டிலே, பெருந்தலைவர் காமராஜர் தலைமையில் அமைந்த ஆட்சியை எதிர்த்து அன்றைக்கு ஒரு தீர்மானம் ஆறுவது மாதத்திலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒரு விதிவிலக்கு என்னவென்றால் 1957-ல் புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சர்க்கார் என்றாலும் அவர் முன்னாலே இந்த நாட்டை, மாநிலத்தை ஆண்டு கொண்டிருந்த முதலமைச்சர்—முன்னாலே இருந்த காங்கிரஸ் அமைச்சரவையின் முதல் அமைச்சர்.

இப்போது புதிதாக இந்த அரசிலே ஒரு அமைச்சரவை அமைந்திருக்கிறது. இந்த அமைச்சரவையை அமைத்திருக்கும் அண்ணாதிந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது அவசரம் அவசரமாக—நான் ஆத்திரமாக என்று சொல்லவில்லை, சொல்லமாட்டேன்; ஏனென்றால் 'நான் ஆத்திரப்படவில்லை' என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். அல்லது ஆட்சியைக்கவிழ்க்க என்று சொல்லமாட்டேன் அதுவும் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் ஏன் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதற்கான காரணங்களை இங்கே எடுத்து விளக்கியிருக்கிறார்கள்.

இதற்கு முன்னாலே கொஞ்சம் உங்கள் கவனத்தை திருப்பி ஐந்து ஆண்டுக் காலத்திற்குப் பின்னாலே சென்று பார்க்க விரும்புகிறேன். 1972 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 17 ஆம் நாள், இன்றைக்கு ஆளுகிற கட்சியாக உரிமை பெற்றிருக்கும் இந்த நாட்டு மக்களால் உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கும் இந்தக் கட்சி தோன்றிய நாளில் இருந்து இதை அழித்து ஒழிப்பதற்கு அன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள் திட்டமிட்டார்கள். அதைவிட இன்னொன்றும் சொல்லுகிறேன். ஒரு கட்சி ஆட்சியில் இருக்கிறபோது தேர்தல் முடிந்து எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வரப்போகிறது என்பது நாட்டு மக்கள் தர வேண்டிய தீர்ப்பு. ஆனால் அன்றைய முதலமைச்சர் அந்த உரிமையைத் தன்னுடைய கையிலே எடுத்து வைத்துக் கொண்டு இந்த மாநிலத்தை எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் ஆள முடியும் என்று எண்ணுகிறார்; நான் கீழே இறங்கினால் இந்த

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1978 சனவரி 7

நாட்டை காமராஜர் ஆளுவாரே தவிர, இராமச்சந்திரன் அல்ல என்று சொன்னார். அது அவர்களுடைய உரிமை; அந்த உரிமையில் குறுக்கிடவில்லை. ஆனால் அவர் இன்றைக்கு அவசரமாக இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரவில்லை. அண்ணு அவர்களுடைய அமைச்சரவை மீது ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் அன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கருத்திருமன் அவர்களாலே கொண்டுவரப்பட்ட போது அண்ணு அவர்கள் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னார்கள்.

''நீங்கள் என்றைக்குத்தான் நம்பினீர்கள், இன்றைக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்லுவதற்கு'' என்றார். ஆகவே அண்ணு அவர்கள் சொன்ன வாதத்தையே தான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீங்கள் என்றைக்குமே எங்களை நம்பவில்லை, இருந்தாலும் இப்போது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். ஜனநாயக மரபின்படி, பெரும்பான்மையின்படி ஆளுகிற கட்சியின் தலைவராக முன்னுள் முதல்வராக இருந்தவர்கள் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், அவர் சொல்லுகிறார் பொதுமக்களிடத்தில் ''நான் இறங்கினுல் மீண்டும் நான் தான் வருவேன்''. அப்படி சொல்வதற்கு அவருக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால், ''நான் இறங்கினுல் எம். ஜி. ஆர். வரமுடியாது, காமராஜர் தான் வருவார்கள்'' என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நாட்டு மக்கள் வேறு விதமாக தீர்ப்பு அளித்து விட்டார்கள். அதை அவர்களுடைய கனிவான இதயம் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்குகிறது. இல்லையென்றால் இன்றைய ஆட்சி தொடங்கிய காலத்திலிருந்து தொடர் சங்கிலி போல் பல சம்பவங்கள் நடந்து கொண்டிருப்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். அந்த நடவடிக்கைகளை எண்ணிப் பாருங்கள்.

சட்டமன்றம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது பொழுது—நான் ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கும் சொல்லுகிறேன். மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்களுக்கும் சொல்லுகிறேன்—எங்களை கலக்காமல் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னீர்கள்—அன்றைக்கும் சட்டசபை நடந்துகொண்டிருக்கும் போது, இலங்கை தமிழ் மக்கள் கொல்லப்படுகிறார்கள். அங்கே வதைக்கப்படுகிறார்கள். இந்த நாட்டுக்குரிய குடிமக்கள் எல்லோரும் கிளர்ந்து எழுகின்ற நேரத்தில், இந்த நாட்டின் இதயம் போன்று இருக்கின்ற சட்டமன்றம் நடந்து கொண்டிருந்த நேரத்தில்தான்—உங்களை எல்லாம் கேட்காமல்—எங்களை கேட்கமாட்டார்கள்—நான்தான் அதற்குரிய காரணத்தைச் சொல்லிவிட்டேன்—ஆனுல் உங்களைக் கேட்காமல் பேரணியை நடத்திவிட்டு இங்கே வந்து அமர்ந்தார்.

என்ன காரணம்? அவர்களால் இந்த ஆட்சியை தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. விட்டேனு பார், எனக்கு என்ன சக்தி

1978 சனவரி 7] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

இருக்கிறது என்று பாருங்கள் என்று காண்பிப்பதற்கு அன்றைக்கு துவங்கிய சம்பவங்கள் தான் தொடர் சம்பவங்களாக—திருமதி இந்திரா காந்திக்கு கறுப்புக் கொடி—அதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் பின்னுல் சொல்லுகிறேன். அது முடிய இறுதிகட்டமாக சட்டமன்றம அனுமதிக்கின்ற சட்ட பூர்வமான உரிமையை, தலையான உரிமையை எடுத்துக் கொண்டு அமைச்சரவை மீது—எல்லா முயற்சிகளும் தோற்றுவிட்டதற்குப் பிறகு கடைசி முயற்சியாக—நம்பிக்கையில்லை என்று நாட்டுக்கு அறிவிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிற அந்த உரிமையை கையில் எடுத்துக் கொண்டு அந்த கணிணை எடுத்துக்கொண்டு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதனுடைய விளைவுகளை பற்றி நான் விரிவுபடுத்திக் கொண்டிருக்க விரும்பவில்லை. இந்த அரசின் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி சில பலவற்றைஎடுத்து வர்னித்தார்கள் பத்திரிக்கைத் துறையை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு அறிக்கையை தாழ்த்தப்பட்டோர் நல அமைச்சர் மாண்புமிகு சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் குடகனுறு பற்றிய அறிக்கையை அனுப்பினர்கள். அந்த அறிக்கை பின்னுல் திரும்பப்பெறப்பட்டது, என்னிடத்தில் ஆதாரம் இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொன்னர்கள். பத்திரிகைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதால் அதைப்பற்றி என்ன நடந்தது என்பதைப் பற்றி சொல்ல வேண்டிய கடமை எனக்கிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் குடகனுறு பகுதிகளுக்கும் திருச்சி பகுதிகளுக்கும் புயல் ஏற்பட்ட நேரத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து விட்டு. ஒரு அறிக்கையை அரசுக்கு தருவதற்காக அறிக்கையை தயாரித்து கொடுத்து, அதை ரோனியோ பண்ணச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கை பத்து பக்கத்திற்கு மேற்பட்டது, ஆனுல் செய்தித் துறையினர் அதை பத்திரிகைகளுக்கெல்லாம் கொடுத்துவிட்டார்கள். பின்னுல் அது பத்திரிகை செய்தி அல்ல. முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு தர வேண்டிய அறிக்கை என்று சொல்லி அதை வாங்கியிருக்கிறார்கள். இதில் ஒளிவு மறைவு ஒன்றுமே கிடையாது.

இதற்கு முன்னுல் நடைபெற்ற சம்பவங்களையும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும், அவர்கள் பேசுகிற போது ஒரு செய்தியை குறிப்பிட்டு இது வெளி வந்த ஒரு பத்திரிகை உங்களுக்கு அதிகமான நெருங்கிய பத்திரிகை தானே, உடனடியாக மறுப்பு தெரிவித்திருக்கலாமே என்று சொன்னது மாத்திரமல்ல, வேறு பிரச்னைகளுக்குப் பதில் அளிப்பதற்கு பத்திரிகையாளர்களையும் சந்தித்தார்கள். பத்திரிகையாளர்களுக்கு அன்றையதினம் பெரும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்தது என்று சொன்னர்கள்.

[முற்பகல் 9-50]

பத்திரிகைகாரர்களுக்கு எதிலே மகிழ்ச்சி வருகிறது, எதிலே மகிழ்ச்சி இல்லை என்று எங்களால் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. நாங்கள் நடைபெற வேண்டிய காரியங்களை ஒழுங்காக நடத்திக்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1978 சனவரி 7

கொண்டு இருக்கிறோம். அவர்களைச் சந்திக்க வேண்டிய நேரத்திலே முதலமைச்சர் அவர்கள் சந்திக்கிறார்கள் அல்லது மற்ற அமைச்சர்கள் சந்திக்கிறார்கள். சந்திக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றால் துறையினர் மூலமாக அறிக்கைகள் தரப்படுகின்றன. இதை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூட பத்திரிகைகாரர்களை எப்போதுமே சந்தித்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. பத்திரிகைகாரர்களைச் சந்திக்காத மிகப் பெரிய தலைவர்களிலே அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் ஒருவர். அந்த வழியைப் பின்பற்றி அடக்க உணர்வோடு, பண்போடு தேவையானால் பத்திரிகையாளர்களைச் சந்திக்கவேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தை இந்த அரசு கடைப் பிடித்து வருகிறது.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய விருப்பம் என்ன என்று எனக்குத் தெரியாது. அவர்களும் சொல்வார்கள். நீங்கள் அடிக்கடி பத்திரிகைகாரர்களைச் சந்திக்க மறுக்கிறீர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை, இங்கல்ல, வெளியிலே கூறுகிறார்கள், மறுக்கிறார்கள், சந்திக்கப் பயப்படுகிறார்கள் என்று எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படித்தான் சட்டமன்றத்தைச் சந்திக்கப்பயப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்த வரலாற்றை இந்த நாட்டிலே உள்ள மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு சம்பவத்திற்கு உடனே காரணங்களைக் கண்டுபிடித்து விடுகிறார்கள். பத்திரிகைகாரர்களைச் சந்திக்க வேண்டுமென்று இன்றைக்குச் சொல்கிறவர்கள் அவர்கள் ஆட்சி செய்தபோது இந்தப் பத்திரிகைகளின் வாயை எப்படி அடைத்தார்கள் என்பதை நான் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் அனுமதியோடு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1975 ஆம் ஆண்டு அன்றைய முதலமைச்சர் ஒரு நாள் காலையிலே திடீரென்று எல்லா பத்திரிகையாளர்களையும் தொலை பேசி மூலம் அழைக்கிறார். எல்லோரும் முதலமைச்சர் அழைக்கிறாரே என்று ஓடிவருகிறார்கள். உடனே அவர்களிடம் ஒரு செய்தியைத் தருகிறார்கள். நான் தி.மு.க. தலைவர் பதவியிலிருந்தும் இந்த முதலமைச்சர் பதவியிலிருந்தும் ராஜினாமா செய்யப் போகிறேன் என்று பத்திரிகைகளுக்குச் செய்தியைச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். உடனே அது பறக்க ஆரம்பித்து விடுகிறது. அதற்குள்ளே கட்சி நண்பர்கள் தோழர்கள் இது என்ன, அவசரப்பட்டு சொல்கிறீர்களே என்று கேட்டார்கள், இப்படி உடனே அறிவித்திருக்கிறார்கள், அது அவர்களுடைய இயல்பு. எப்போதும் உடனே முடிவெடுத்து அறிவிக்கும் முதலமைச்சர் என்று பெயர் பெற்றவர் ஆயிற்றே. திரு ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் பரிசுச் சீட்டை நிறுத்துங்கள் என்று கூட்டத்திலே சொன்னவுடனே சட்டமன்றத்தைக் கூடக் கேட்காமல் கேபினட்டைக் கேட்காமல் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்

1978 சனவரி 7] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

பரிசு சீட்டைப் பற்றி என்ன சொல்லியிருக்கிறீர்கள் என்பதைக் கூட உணராமல், இந்தா விபீஷணு, பிடி இலங்காபுரி ராஜ்யம் என்று ராமன் கொடுத்தது போல் அறிவிப்பதிலே அவர்கள் வல்லவர்கள், ஆற்றல் மிக்கவர்கள் இப்படி அவசரப்பட்டு ஒரு முடிவைத் தெரிவித்து விட்டீர்களே என்று நண்பர்கள் கேட்டதும் உடனடியாக முடிவு மாற்றிக் கொள்ளப்படுகிறது. அது இயல்பு. ஒரு முடிவு எடுப்பதும் அந்த முடிவை மாற்றிக் கொள்வதும் இயற்கை. உடனே என்ன செய்தார் என்றால் பத்திரிகைகாரர்கள் அந்தச் செய்தியை பத்திரிகைகளிலே போடக் கூடாது என்று அரசு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தித் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். பத்திரிகைகளின் காரியாலயங்களுக்கு போலீஸ் காரர்கள் செல்கிறார்கள், என்ன சேதி, இன்று சாயந்திரம் ஏதாவது வரப்போகிறதா ஏன் தொல்லை கொடுக்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். இது இரண்டாவது சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள் என்று தங்களை வருணித்துக் கொள்கிற தி. மு. க. அந்த அவசர நிலையினுடைய அனுமதிகளை வைத்து பலன்களை பெற்றுக் கொண்டிருந்த நேரத்திலே நடைபெற்றது. அவசர நிலையின் மூலம் பெறப்பட்ட அதிகாரம் அங்கே பயன்படுத்தப்பட்டது. பத்திரிகையாளர்கள் எல்லாம் தடுக்கப்படுகிறார்கள். செய்தியைப் போட்டால் சாயந்திரம் உங்களுடைய பத்திரிகை மார்க்கெட்டில் வராது. நடைபெற்ற சம்பவம் தெரியுமா? ஒரு நாள் பத்திரிகை வராவிட்டால் என்ன நஷ்டம் ஆகும் தெரியுமா? சூடுகண்ட பூனையே ஜாக்கிரதை என்று மிரட்டுகிறார்கள். அங்கே உள்ள பத்திரிகையாளர்களின் வாய் அடைக்கப்படுகிறது. அவசர நிலை தந்த அதிகாரத்தின் மூலம் இந்த நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் டில்லியில் இருக்கிறவர்கள் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. ஒரு பத்திரிகை அந்தச் செய்தியைப் போட்டவுடன், மறுநாள் டில்லியிலிருந்து அந்த பத்திரிகை வருகின்ற காரணத்தாலே குறைந்த அளவிலே தான் வருகிறது. அங்கே போகிறது போலீஸ். பறிமுதல் செய்வதற்கான அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவைப் பெற்றுக் கொண்டு போலீஸ் சென்று அந்தப் பத்திரிகைக் கட்டுகளைப் பறிமுதல் செய்து கொண்டு வருகிறது.

தயவுசெய்து ஒரு சம்பவத்தை நான் இந்தச் சட்டப் பேரவைத் தலைவர்கள் மூலம் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற பத்திரிகையாளர்களைக் கேட்க விரும்புவதெல்லாம், இந்த ஆறு மாத காலத்திலே இந்தச் செய்தியை இப்படிப் போடுங்கள் என்று யாராவது, எந்த அமைச்சராவது சொல்லியிருக்கிறார்களா? நான் முதலமைச்சர்களுடைய சார்பிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தத் துறையைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால் பிறரை அடக்க முடியும் என்று போட்ட செய்திகளை நிறுத்துங்கள் என்று மிரட்டியது உண்டா?

தாக்கி எழுதிய குமுதம் தாக்கப்பட்ட வரலாற்றை இந்தச் சட்டமன்றம் அறிந்து வைத்திருக்கிறது. தாக்கி எழுதிய

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1978 சனவரி 7

காரணத்தால் ஆனந்தவிகடன் தாக்கப்பட்ட செய்தியை இந்தச் சட்டமன்றம் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அரசோடு ஒத்துழைக்காமல் மாற்றுக் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறது என்ற காரணத்தால் நூருண்டுக்கால பாரம்பரியத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற இந்து நாளேடு என்ன துன்பங்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டது என்பதையும் இந்தச் சட்டப்பேரவை தெரிந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

நான் பத்திரிகையாளர்களை இந்தச் சட்டப்பேரவையின் மூலமாக, தலைவரவர்களின் மூலமாகக் கேட்கிறேன். அப்படி யாராவது இந்த ஆறுமாத காலத்திலே மிரட்டப்பட்டார்களா? தடை போடப்பட்டதா? சொல்லுங்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சியை அமைக்க, சட்டம் வழங்கியிருக்கின்ற ஒரு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களை எப்படியெல்லாம் வருணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், செய்தி போடுகிறார்கள். அதைப்பற்றியெல்லாம் நாங்கள் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோமா?

ஆகவே, இந்தப் பத்திரிகைப் பிரச்னையில் இவர்கள் உள்ளே நுழைந்து இந்தப் பத்திரிகையில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள், அதில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள் என்று சொன்னதன் தொடர்விளைவாக நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கப்பு அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுகின்ற பொழுது ஒரு பரிசுச் சீட்டு விவகாரத்திலே முரசொலி அலுவலகத்திற்குள்ளே போலீஸ் நுழைந்து தகவல்களைக் கேட்டது, நடக்கலாமா? என்று கேட்டார்கள். தலைவரவர்களே, இங்கே கூட ஒரு தகவலைச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் மீது எழுப்பப்பட்ட ஒரு உரிமைப் பிரச்னைக்கான தகவல் எங்கேயிருந்து யார் மூலம் வந்தது என்பதைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது இந்த மாநிலத்தினுடைய ஆளுநர் அலுவலக வட்டாரத்திலிருந்து எனக்குக் கிடைத்தது என்று தெரிவித்தார்கள். இப்படி அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டு, இன்றைக்கும் இந்த அரசுக்கு விவகாரமாக நடந்து கொள்ளாமல்—அது உண்மையா பொய்யா என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் தெரிவிக்க இருக்கிறார்கள்—ஆனால் அவர்கள் சொன்னதன் அடிப்படைக் கருத்தைத்தான் கவனிக்கவேண்டும். எந்த ஆட்சி மாறினாலும், அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மெஷினரி எப்படிக் கறைப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களே இங்கே சான்று தந்திருக்கிறார்கள்.

ஜஸ்டிஸ் வெங்கடாத்திரி கமிஷனுடைய ஒரு அறிக்கை தரப்பட்டிருக்கிறது. அதை நாங்களெல்லாம் கூட பார்க்கவில்லை. அந்தத் துறையைச் சார்ந்த அமைச்சர் பார்த்திருக்கிறார்கள் அல்லது முதலமைச்சரவர்கள் பார்த்திருக்கலாம். எங்

களுக்கு அவசியம் வருகிற பொழுது அது வரும். நாங்கள் பார்க்கிறோம். அதிலே தரப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு பகுதியை ஜஸ்டிஸ் நீதிபதி —வெங்கடாத்திரி அளித்திருக்கின்ற அறிக்கையிலேயிருந்து ஒரு பகுதியை டைப் செய்து மேலவையிலே படிக்கிறார்கள். அதிலே என்ன இருக்கிறது? அதை இந்தச் சட்டப்பேரவையும், மேலவையும் விவாதிக்க இருக்கிறது. புலி வருகிறது, புலி வருகிறது என்று சொல்கிறார்களே அந்தப் புலி அட்டைப் புலியா அல்லது உண்மையான புலியா? அந்த அட்டைப் புலியைத் தயார் செய்தது யார்? மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் மீது குற்றம் சொன்னவர்கள் இன்றுவரையில் டைக்கவில்லை. அந்த நீதிபதி ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டப்பேரவை சந்திக்க இருக்கிறது. நான் அதைப்பற்றி தலையிட விரும்பவில்லை.

ஆனால் நிர்வாகத்திலே இப்படிப்பட்ட சிலபேர் இருக்கிறார்கள் என்பதையும், இவைகளையெல்லாம் உள்ளடக்கிய நிர்வாக இயந்திரத்தையும் இந்த ஆட்சி சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காகச் சொல்கிறேன்.

அருமை நண்பர்களே, (குறுக்கீடு) மன்னிக்கவும், அருமை பேரவைத் தலைவரவர்களே, பரிசுச் சீட்டு பற்றிய ஒரு குற்றச் சாட்டு, பரிசுச் சீட்டைப்பற்றி ஒரு தவறு நடைபெற்றிருப்பதாகச் செய்தி வருகிறது. அது தவறு என்பது உண்மையானால் யாரும் ஏற்றுக் கொள்ளலாம், அதிலே யாருக்கும் கருத்து மாறுபாடு கிடையாது. ஆனால் பரிசுச் சீட்டு என்ன முதலமைச்சருடைய அச்சகத்திலேயா அடிக்கிறார்கள்?

[முற்பகல் 10·00]

அல்லது முதலமைச்சர் பார்வையிலே நடைபெறுகிறதா, அல்லது நிதி அமைச்சர் மேற்பார்வையிலே நடைபெறுகிறதா? போன தடவை ஒரு விவாதத்திற்கு முன்னாள் முதலமைச்சரவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். நிதி இலாகாவினுடைய பொறுப்பிலே இருக்கிற நிதி அமைச்சர் கையெழுத்து போட்டு பணம் எடுக்கக்கூட முடியாது என்ற தகவலை எங்களுக்குக் கற்றுத் தந்தார்கள்.

அதைப் போல், இதிலே, இலட்சக்கணக்கிலே அச்சடித்து விற்பனை செய்கிற பரிசுச் சீட்டில் மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கோ நிதி அமைச்சருக்கோ அல்லது இந்த அரசுக்கோ நேரடிப் பொறுப்பா இருக்கிறது? தவறு இருந்தால், அரசின் கவனத்திற்கோ, சம்பந்தப்பட்ட துறை அதிகாரிகளுக்கோ அல்லவா தெரிவித்து இருக்க வேண்டும்? ஏனென்றால் நாட்டு மக்களுடைய நன்மையைக் கருதுவதற்காக, நாட்டு மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அல்லவா நாம்? ஆனால், இதை

[திரு. ஆர். எம் வீரப்பன்] [1978 சனவரி 7

வாங்கி வைத்துக் கொண்டு அது எப்படி வந்திருக்கிறது என்பதை நான் தலைவரவர்களுடைய அனுமதியோடு படிக்க இருக்கிறேன் ; வாங்கி வைத்துக் கொண்டு—அந்தப் பரிசுச் சீட்டு குலுக்கல் நாள் அன்று காலையிலே 'கிளோமாக்ஸ்' போல், 'பரிசுச் சீட்டில் ஊழல்!', அதுவும் இரண்டு வண்ணத்திலே அச்சடித்து வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் என்ன ஊழல்? அவசரத்திலே, இலட்சக்கணக்கிலே அச்சடிக்கும்போது, இரண்டாவது சீட்டு அச்சடித்து விட்டார்கள் என்று அப்படி நடந்திருந்தாலும், அதிகாரிகள் பேரிலே, பொறுப்பானவர்கள் பேரிலே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆனால், இந்த செய்தியைப் பார்த்த பிறகு இந்த அரசுக்கு என்ன எண்ணம் ஏற்பட்டது என்பதை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்கு என்ன எண்ணம் ஏற்பட்டது என்பதைச் சொல்லுங்கள். இந்தப் பரிசுச் சீட்டை ஒருவர் திருச்சியிலே வாங்குகிறார். நான் ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்லி விட்டு மேலே தொடருகிறேன். பரிசுச் சீட்டு வாங்குகிறவன், ரூ. 1-க்கு வாங்கினால், இலட்சம் கிடைக்கும் என்ற அந்த எண்ணத்திலேதான் வாங்குகிறான்—அதில் பரிசுச் சீட்டினுடைய அந்த எண்தான் முக்கியம். ரூ. 1 கொடுத்து அந்தச் சீட்டை வாங்கியவுடனே எவனுடைய பார்வையும் 'நம்பர்' எண் மீதுதான் செல்லும். எவனுடைய பார்வையும், ரூ. 1 கொடுத்து, 1 இலட்சம் பெறுவதற்கு நுழைய வேண்டுமானால் அவன் எண் என்னை என்றுதான் பார்ப்பான். ஆனால், முரசொலிக்குத் தகவல் தந்தவர் அதைப் பார்க்கிறாரா ; திருச்சியிலே வாங்குகிறார் ; சரி, வாங்கியதற்குப் பிறகு எண்ணைப் பார்க்க வேண்டும். தவறு என்றால், உடனே என்ன செய்யவேண்டும்? கடைக்காரனிடத்திலே போய் கொடுக்கவேண்டும். அவர் அங்கேயும் கொடுக்கவில்லை. சரி ; அடுத்தபடியாக சென்னைக்கு வந்து விட்டார். அவர் சென்னையிலே இருக்கிறவர், திருச்சியிலே வாங்குகிறார், அதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொண்டு, ஐயா, இப்படி ஒரு எண் இல்லாமல் ஒரு சீட்டு இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கவேண்டும். அதையும் செய்யவில்லை. நேரே, உடனடியாக, முரசொலி காரியாலயத்திற்குக் கடிதம் எழுதுகிறார். முரசொலி என்ன பரிசுச் சீட்டு இயக்குநர் அலுவலகமா என்பதை நான் பேரவைத் தலைவர் மூலம் கேட்க விரும்புகிறேன். அவர் என்ன எழுதுகிறார், இது குறித்து. 'உதாரணமாக பக்கத்திலே இருக்கும் பரிசீச் சீட்டு 19—10—77 அன்று குலுக்கப்படவிருக்கும் சீட்டு ஆகும். இதில் AK என்று வரிசைதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, எண்கள் இல்லை. இது திருச்சி பேருந்து சந்திப்பில் விற்பனைக்கு வந்த சீட்டாகும். இந்தச் சீட்டை வாங்கிய நபர் அதில் எண்கள் இல்லாததைக் கவனிக்கவில்லை. இது குறித்து திரு. விஜய குமாரன் என்பவர் முரசொலிக்கு—சென்னைக்கு— கடிதம் எழுதுகிறவர் எண் இல்லாததைக் கவனிக்கவில்லையாம். 'இது குறித்து திரு. ஆர் விஜயகுமாரன் என்பவர் முரசொலிக்கு எழுதி

1978 சனவரி 7] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

யிருக்கும் கடிதத்தின் விவரமாவது : "நான் கடந்த 15-ம் தேதியன்று திருச்சி பஸ் நிலையத்தில் ஒரு தமிழ்நாடு பரிசுச் சீட்டு வாங்கினேன். ஆனல், அந்தப் பரிசுச் சீட்டில் AK என்று வரிசை மட்டும் தான் இருந்தது. ஆனல் எண்கள் இல்லை. ஒரு சமயம் எனக்குப் பரிசு விழுந்தால் எப்படி நான் வாங்குவது ? இல்லாவிட்டால் இதுவும் ஒரு ஊழலா ?....." எப்படி பரிசு வாங்குவது என்று கேட்கவேண்டியவர்களிடத்திலே, சொல்ல வேண்டியவர்களிடத்திலே அல்லவா சொல்ல வேண்டும். இது ஒரு குற்றச்சாட்டு.

அதிலே இன்னென்று வருகிறது. இங்கே தான் எப்படித் தகவல்கள் வருகின்றன என்பதை வைத்து, பேரவைத் தலைவர் வர்களே அரசின் முடிவு எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று தீர்மானிக்க வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல் ஒரு குற்றச்சாட்டு. இவரும் எங்கே வாங்கியிருக்கிறார் ? யாரிடத்திலே குற்றம் சாட்டுகிறார் ? இது தான் குற்றச்சாட்டு. இம்மாதிரி திருச்சியிலே, பரிசுச் சீட்டு வாங்கி ஏமாந்த சென்னைத் தோழர் முரசொலிக்குத் தகவல் தந்து இருக்கிறார். முரசொலியில் என்ன வருகிறது ? "திருச் சியில் மட்டும் இப்படி நடந்திருந்தால் ஏதோ விபத்துபோல தவறுதலாக ஒரு சீட்டு இப்படி ஆகிவிட்டது—என்று கரு தலாம். இதனல் இந்தியா முழுவதிலும் இத்தகைய எண்கள் இல்லாத பரிசுச் சீட்டுகள் விற்பனையாகியிருப்பதாகச் செய்திகள் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன". பெங்களூரில் ஒன்று. முதலில் திருச்சியில் ; அடுத்தாற்போல் பெங்களூரில்.

"பெங்களூரில் மல்லேசுவரம் பகுதியில் வாழ்கின்ற ஒருவர் ஒரு ரூபாய் கொடுத்து பரிசுச் சீட்டை வாங்கி, வீட்டில் சென்று பார்த்தால்";— அவர்கூட அங்கேயே நம்பரைப் பார்க்க வில்லை—"வீட்டில் சென்று பார்த்தால் அதில் ஏ. கே. என்று மட்டும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர எண்கள் இல்லை. இது குறித்து "..... பாருங்கள் அவருக்கும் தெரிவிக்க வேண்டிய இடம்—நபர் யார் என்று தெரியவில்லை—திருச்சியிலே வாங்கியவர் தெரிவிக்க வேண்டிய இடம் முரசொலி. இந்த மல்லேசுவரத்திலே சீட்டு வாங்கியவர் தெரிவித்த இடம் எது தெரியுமா ? "இது குறித்து சித்தூர் நகர தி. மு. க. முன்னுள் அவைத் தலைவர் திரு. கே. எர்ரையா நமக்கு எழுதி இருக்கும் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டதாவது....." அவர் குற்றச் சாட்டை சித்தூருக்கு அனுப்புகிறார். சித்தூரில் இருக்கும் நபர் இங்கே இருக்கும் முரசொலிக்கு அனுப்புகிறார். எவ்வளவு அக்கறை பாருங்கள்!

நாட்டிலே தவறு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைக் கண்டுபிடித்து தவறை நீக்கவேண்டுமென்று அக்கறை கொண்ட வர்கள், ஒரு ரூபாய் கொடுத்து ஒரு பரிசுச் சீட்டு வாங்குகிறார்.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1978 சனவரி 7

லட்சம் ரூபாய் போய்விடப் போகிறதே என்று பரிதாபத்திற் குரிய அந்த நபர் எங்கெங்கெல்லாம் ஓடி அலைகிறார் பாருங்கள்! பெங்களூரிலிருந்து சித்தூருக்கு வந்து முரசொலிக்குப் போகிறது. ஏன் முரசொலிக்குப் போலீஸ் வருகிறது. என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். இங்கே இந்தக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லி இருப்பதைப் போடுகிறது முரசொலி. நான் கேட்கிறேன். முதலிலே பெயரே இல்லை என்று சொன்னீர்கள், அல்லவா, இங்கே வருகிறார்கள். ''இதை பெங்களூர் மல்லேசுவரம் பகுதியில் வாழ்கின்ற.....என்பவர் ஒரு ரூபாய்க்கு வாங்கி வீட்டில் பார்த்தால் ஏ. கே. வரிசையாகிய இந்தச் சீட்டில் நெம்பர் இல்லை. இந்தச் சீட்டு கள்ள நோட்டுக்களை அச்சடிக்கும் கோஷ்டியினர் அச்சடித்ததா? அல்லது அரசாங்கம் அச்சடிக்கிற இடத்தில் ஊழல் நடந்திருக்குமா? என்று சந்தேகிக்கப்படு கிறது.

இன்னொன்று மூன்றாவது வருகிறது, அதைத்தான் மாண்பு மிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். ''அது போலவே சித்தூரிலிருந்து திரு. எஸ். முனிரத்தினம் என்பவரும் நமக்குத் தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்''. யாருக்கு? டைரக் டருக்கு அல்ல. முரசொலிக்கு! ''இந்தச் செய்தி ஆந்திர மாநிலத்தில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது'' தற் போது ஏற்பட்ட புயலைவிட பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறது! ''ஆந்திராவில் பிரபல தெலுங்கு ஏடான 'ஆந்திரப் பிரபா' இதுபோன்ற எண்கள் இல்லாத பரிசுச் சீட்டை படமெடுத்து வெளியிட்டுக் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதி யிருக்கிறது.

''கனவோ, உண்மையோ, கடவுளின் மாயமோ, யாராவது செய்ததோ, ஒன்றுமே தெரியவில்லை. ஆனால், நேற்று ஒரு ஆச்சரியமான விஷயம் வெளிவந்தது. மல்லேசுவரத்தில் குடியிருக்கும் கே. ஆர். ஜெகன்னாத செட்டி என்ற நபர் ''..... .....'' அவர் ஆந்திர பிரபாவுக்குச் சொன்னாராம். அதுவும் யார் மூலமாக, இன்னொரு திராவிட முன்னேற்றக் கழக பிரமுகர் மூலமாக. ''மல்லேசுவரத்தில் குடியிருக்கும் கே. ஆர். ஜெகன் னாத செட்டி என்ற நபர் நகரத்தில் ஒரு ரூபாய் கொடுத்து 19—10—77-ல் குலுக்கவிருக்கும் தமிழ்நாடு பரிசுச் சீட்டு ஒன்றை வாங்கினார். வாங்கினவரை நன்றாய் இருந்தது.'' ஒரு அற்புதமான கற்பனை இங்கே வருகிறது. அங்கே அவருக்கு நம்பர் இருந்ததாம்—சமாளிக்கிறார். வாங்கிய இடத்திலே சரியாக இருந்தது. ''சீட்டு வாங்கிக்கொண்டு வீட்டிற்குச் சென்று பார்த்ததும் அதில் வரிசை எண் காணவில்லை. அதில் ஏ. கே. என்ற எழுத்து மட்டும் இருந்தது. நம்பர் இல்லாமல் பரிசுச்சீட்டு அச்சாவது தப்புதானே? அவர் நம்பர் இல்லாத சீட்டைப் பார்த்தவுடன் அதிர்ச்சி அடைந்தார். பைத்தியம் பிடித்தது'' நல்லவேளை சாகவில்லை! சமீபத்தில் நடந்ததைப் போல.

1978 சனவரி 7] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

"வெங்கடேசப் பெருமாளே ஏன் இப்படி நடந்தது?" என்று அசந்து உட்கார்ந்து விட்டார். அச்சில் ஏதாவது தவறு நடந்திருக்கலாம் என்று தனக்குள்ளாகவே நினைத்துக் கொண்டார் அரசாங்கத்தின் தவறுக இல்லாவிட்டால் இது நிச்சயிகேட்டாக இருக்கலாம். இதுபோல் திருட்டு லாட்டரி சீட்டு அடிக்கிற கும்பல் ஒன்று இருக்கிறதா? கள்ள நோட்டு அடிப்பது போல, பரிசுச் சீட்டு அடிக்கிற கும்பலும் இருக்கிறதோ என்று எண்ணிக் கொண்டாராம். நண்பர்களே, இது வந்தது காலையிலே, மன்னிக்கவேண்டும். சபாநாயகர் அவர்களே, இதைப் பார்த்த உடனேயே தமிழக அரசு உடனடியாக அந்த குலுக்கலை அன்றைக்கு நிறுத்த உத்திரவிட்டது. ஏனென்றால் இதற்குள்ளே நுழையவில்லை. அதற்கு பின்னாலே என்ன கதை இருக்கிறது? அதை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கவில்லை. ஒன்று கட்டும், இரண்டாகட்டும் மூன்றுகட்டும். தவறு நடந்திருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்ட உடனே தமிழக அரசு அந்த குலுக்கலை நிறுத்தி வேறு தேதி வெளியிட்டு, அப்படி யாரிடத்திலேயாவது அப்படிப்பட்ட சீட்டு இருந்தால் உடனே அரசுக்குத் தெரிவித்து மாற்றுச் சீட்டுகள் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னது.

[முற்பகல் 10.10]

அதையொட்டி, குற்றச்சாட்டு சொல்லியவர்களிலே ஒருவர் அல்லது வேறு ஒருவர், இருவர் மொத்தம் ஒரு 4—5 சீட்டுக்காரர்கள் தான் என்னிடத்தில் நெம்பர் இல்லாத சீட்டு இருக்கிறது என்று சொல்லி மாற்றிக்கொண்டு சென்று இருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், இப்படிப்பட்ட ஒரு தவறு நடந்தது என்று சொல்கிறபோது அந்த ஆதாரங்களை அரசுக்குத் தரவேண்டுமா, வேண்டாமா? அந்தக் குற்றவாளி யார் என்று அரசு எப்படி கண்டுபிடிப்பது? இதற்காக போலீசார் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கும், குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிப் பதற்கும் உதவியாக இருக்கும் வகையில், முரசொலி அலுவலகத் திற்குச் சென்று, ஐயா முரசொலி ஆசிரியர் அவர்களே, நிர்வாகிகளே, இப்படி ஒரு செய்தி வெளியிட்டு இருக்கிறீர்களே, அதற்கான ஆதாரங்களைத் தாருங்கள், எப்படி நடைபெற்றது என்று கண்டுபிடிக்க உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லி அங்கே சென்றால், நாங்கள் மிசாவிற்கே அஞ்சாதவர்கள், இதற்கா அஞ்சப்போகிறோம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள்.....

திரு. ஏ. ரகுமான்கான்: தலைவரவர்களே,.....

திரு. க. சுப்பு: தலைவரவர்களே,.....

(மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் நின்று கொண்டிருந்தார்)

திரு. க. சுப்பு : கொஞ்சம் ரெஸ்ட் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : எனக்கு ரெஸ்ட் வேண்டுமானால் தலைவரிடம் கேட்டுக் கொள்ளத் தெரியும். பேசுகிறபோது வார்த்தைகளை அளந்து பேசவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ரகுமான்கான், உட்கார்ந்துகொண்டு சத்தம்போடுவது அழகல்ல. நானும் பரவாயில்லை என்று வாளா இருந்தேன். அங்கேயிருந்துக் கொண்டு நீங்கள் பேசுவது என் காதில் விழுகிற அளவிற்கு இருக்கிறது. உட்கார்ந்து பேசவேண்டாம். அமைச்சர் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார், கேட்கவேண்டியவர்கள் கேட்டு பதில் சொல்லவேண்டியவர்கள் சொல்வார்கள்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே,.....

மாண்புமிகு திரு. கி. மஞ்சுகரன் : திரு. சுப்பு அவர்கள் கேட்பது, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரா, அல்லது பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷனு ? ஏனென்றால், பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் இல்லை என்று நீங்கள் ஏற்கெனவே சொல்லி இருக்கிறீர்கள்.

திரு. க. சுப்பு : இரண்டுமே கிடையாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுப்பு என்று பெயர் சொன்ன உடனேயே எழுந்து பேச ஆரம்பித்து விடுகிறீர்கள். ஏதாவது சொல்ல இருந்தால், அடுத்து பேராசிரியர் பேச இருக்கிறார். அவர் பதில் சொல்லிவிட்டுப் போகிறார். உங்கள் பெயரைச் சொன்ன உடனே எழுந்து, அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பேசவேண்டும் என்று எழுந்தால், நேரம் வீணாகிக்கொண்டே போகும்.

திரு. க. சுப்பு : நீங்கள் சொன்னதற்கு நான் வருத்தப் படுகிறேன். நான் என் பெயரைச் சொன்ன உடனே எழுந்திருந்தேன் ? தங்கள் அனுமதி கேட்கத்தான், ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்வதற்காக எழுந்து இருக்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் ஒரு குற்றச்சாட்டு சொன்னதற்கு விளக்கம் சொன்னார்கள். அவர் அளித்த விளக்கத்திற்குள் போகவில்லை. அப்படிப்பட்ட செய்தி முரசொலி பத்திரிக்கையில் மட்டும் வரவில்லை. ஆந்திரப்பிரபாவிலும் வந்து இருக்கிறது. அப்படி செய்தி வந்திருக்கிறபோது, அதைப் பற்றி விளக்கம் தருகிறபோது, அதற்கான தகவல் கொடுப்பது என் கடமை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஏதாவது இருந்தால் பேசவேண்டும். விளக்கம் கொடுப்பது என்று

1978 சனவரி 7] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

சொன்னால், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசும்போது நானும் எழுந்து என் சந்தேகங்களை கேட்டுக் கொண்டே இருக்கவேண்டி இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷனுக்கு அவர் அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறார்.

திரு. க. சுப்பு : காவல் துறையினர் முரசொலிக்கு போன் செய்து அந்தத் தகவல்களைக் கேட்டார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் சொன்னதிலே தவருன கருத்து, மாருன, கருத்து ஏதாவது இருந்தால் சொல்லலாம். இப்படி விவரத்திற்குள் போகக்கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஏதாவது அதிலே ஒழுங்குப் பிரச்னை இருந்தால் மாத்திரம் நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். விளக்கம் சொல்வதற்கு நேரம் ஒதுக்க இயலாது என்பது தங்களுக்குத் தெரியும். இந்த முரசொலி பரிசுச் சீட்டு விவகாரத்தை எப்படி வெளியிட்டது? மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னது போல், அது ஆந்திர பிரபா, அல்லது வேறு பத்திரிக்கையாக இருந்தாலும் சரி. அரசு உண்மையைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக, அந்தக் குற்றச் சாட்டு உண்மையா என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக, அந்தக் குற்றவாளிகள் யார் என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக, அந்தக் குற்றத்தை யார் சாட்டியிருந்தாலும் அரசு அதைக் கருத்தில் கொண்டு, நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே, இந்த பரிசுச் சீட்டு ஊழல், இரண்டு வண்ணத்தில் இருக்கும் ஊழல், பின்னலே எப்படி இருக்கிறது என்றால், எனக்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் சந்தேகத்தை உங்கள் மூலம் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஆளுநர் அலுவலகத்தில் தகவல் தெரிவிக்க ஆள் இருப்பதைப் போல், அல்லது சட்டத் துறையிலே வெங்கடாதிரி கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை டைப் செய்து கொடுக்க ஆள் இருப்பதைப் போல், இந்த பரிசு சீட்டு அச்சடிக்கின்ற அலுவலகத்திலே இப்படி ஒரு 4 சீட்டுகளை நெம்பர் இல்லாத சீட்டாக எடுத்துக் கொண்டு வந்து, ஒன்றை திருச்சியிலே, இன்னொன்றை மல்லேஸ்வரத்திலே, கொடுப்பதற்கும் யாராவது ஆள் இருக்கிறார்களோ என்ற ஐயம் இந்த அமைச்சரவைக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை மாத்திரம் உங்கள் மூலமாக நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1978 சனவரி 7

*திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் பேசுவதில் குறுக்கிடுவதற்காக அல்ல, அவர் பேசுகிற வாதம் எங்கே கொண்டு போகிறது என்பதை நிதானித்துப் பேசவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர் பேசுகிற வாதம் எதிர்க்கட்சியைக் குற்றம் சாட்டுவதாக ஆகாது. அரசாங்கம் அப்படி நடக்கிறது, உள்ளே அச்சிட்டு வெளியே கொண்டு போகிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக் கொள்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : இப்படி தவறு செய்கிறவர்களை எடுத்துக் காட்ட எதிர்க்கட்சிக்கு மாத்திரம் தான் உரிமையுண்டு, ஆளுகின்ற கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கோ, அமைச்சர்களுக்குகோ உரிமையில்லை என்று பொருள் அல்ல. குற்றவாளி எங்கும் இருக்கின்றான் ; அது யாராலோ தயார் செய்யப்படுகிறது என்பதைத் தான் இந்த அரசு கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை உங்கள் மூலம் சட்டப்பேரவைக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நேரத்தைப் பார்க்கிறீர்கள். எனக்குத் தெரிகிறது. நான் விரைவிலே முடித்துக் கொள்கிறேன்.

இதையொட்டி அவர்கள் இங்கே மினி மிசாவைப் பற்றி யெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் விரிவாக அதற்கு பதில் தருவார்கள். ஆதலால் நான் அதிகம் அதில் ஈடுபட விரும்பவில்லை. ஆனால் எனக்கு ஏற்பட்ட ஒரு கருத்து, நமது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கட்சியினுடைய தலைமைப் பொறுப்பையும், ஆட்சிப் பொறுப்பையும் 1969-ல் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், முன்னேற்றக் கழகத்தை உருவாக்கிய அண்ணா அவர்கள் மறைந்ததற்குப் பிறகு, நம்மை அனுதைகளாக ஆக்கிவிட்டு அவர்கள் மறைந்ததற்குப் பிறகு, அவர்கள் அந்தக் கட்சியின் தலைவராகவும், முதலமைச்சராகவும் இருந்து நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனால் அவர்களுக்கு ஓர் எதிர்க்கட்சியை தலைமை ஏற்று நடத்துகின்ற வாய்ப்பும், எதிர்க்கட்சித் தலைவராக வந்து அமர்கின்ற வாய்ப்பும் இப்போது தான் கிடைத்திருக்கிறது. அதனால் அந்தக் கட்சி எவ்வளவு வலிவுள்ளது என்பதை நாட்டுக்கு எடுத்துக் காட்டுக்கின்ற முறையிலே அவர்கள் சிலத் திட்டங்களைத் தீட்டி நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையொட்டித் தான், என்றைக்கோ கறுப்புக்கொடி காட்டியிருக்க வேண்டிய முன்னாள் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு, இவர்கள் சமீபத்திலே கருப்புக்கொடி காட்டுகின்ற முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களில் ஒருவரான மாண்புமிகு பட்டுக்கோட்டை மாரிமுத்து அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள்

1978 சனவரி 7] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

அதற்குக் காரணத்தைச் சொன்னார்கள். நான் அதில் நுழையவில்லை. ஆனால் இவர்கள் முடிவெடுத்து அறிவிக்கின்ற போது, முரசொலி பத்திரிக்கையிலே அதைப்பற்றிய ஒரு 'பாக்ஸ்'-பெட்டிச்செய்தி போடுகிறபோது, அதில் பல கருத்துக்களைச் சொல்லி, ஒரு கருத்தை தடித்த எழுத்துக்களில் போட்டிருக்கிறார்கள். ''ஒன்பது ஆண்டு காலம் ஆளுங்கட்சியாக இருந்ததால் நம் போராட்ட உணர்வு மறந்துப்போகவில்லை என்பதை கழக மறவர்களே மாநிலம் அறிந்திடச் செய்வீர்' என்று போட்டிருக்கிறார்கள். சரி,

இந்தச் சந்தேகம் அவர்களுக்கு ஏன் வருகிறது என்று கேட்டால், நமது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இங்கே ஆளுங்கட்சியாக அவசரநிலைக் காலத்தில் இருந்தபோது, மிகுந்த நேசத்தோடு, நட்போடு இருந்த சி.ஜி.கே. ரெட்டி அவர்கள் சமீபத்திலே, செப்டம்பர் மாதத்தில் ஒரு புத்தகத்தை எழுதியிருக்கிறார்கள். • '' Baroda Dynamite Conspiracy-The Right to Rebel ''என்ற புத்தகம். அந்தப் புத்தகத்தில் அவர்கள் பல விவரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அதையெல்லாம் படிக்க விரும்பவில்லை, அன்றைக்கு அவசரநிலை பிரகடனப்படுத்தியவுடனே, அன்றைக்கு ஆட்சியில் இருந்தவர்களை நாங்கள் மலைபோல நம்பியிருந்தோம். அவர்கள் எப்படி எங்களை கீழேதள்ளி விட்டார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு குற்றச்சாட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றி, அவர்கள் ஏன் இந்த முடிவை அன்றைக்கு எடுத்தார்கள் என்று. ஏனென்றால், சி.ஜி.கே. ரெட்டி போன்றவர்களும், மற்றவர்களும் அன்றைக்கே இந்திராவை எதிர்க்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதற்கான திட்டங்கள் எல்லாம் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அது பத்திரிக்கையில் வெளிவந்துவிட்டது. சபை உறுப்பினர்கள் படித்துக்கொள்ளலாம். அவர்கள் சொல்லுகிற குற்றச்சாட்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பதவிக்கு வரும் முன்னர் அது ஒரு போராட்ட இயக்கமாக இருந்துவந்தது. பதவிஏற்ற பின்னர் அது தேர்தல் இயந்திரமாக ஆகி மக்களிடமிருந்து நீண்ட தொலைவிற்கு நீங்கிவிட்டது. லஞ்ச ஊழல், வேண்டியவர்களுக்கு சலுகை காட்டுதல், தேர்தலில் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துதல், வேண்டியவர்களுக்கு காண்டிராக்டுகளை வாரி வழங்குகிற சாதனமாக மாறிவிட்டது. அசைக்க முடியாத வகையில் ஏறத்தாழ 10 ஆண்டுகள் ஆட்சியில் இருந்த காரணத்தால் தாங்கள் என்றென்றும் நிலையாக அதிகாரத்தில் நீடிப்போம் என்ற மயக்கத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைமை இருந்ததாகத் தெரிகிறது என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டை சொல்லி விட்டு ....

[முற்பகல் 10.20]

அதற்குப் பின்னால் எடுத்த முடிவுகளில் எப்படி எல்லாம் ஏமாந்தார், முன்னாள் முதலமைச்சர் சரண் அடைந்தார் என்ற வார்த்தையை பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவைகளில் நான் நுழைய விரும்பவில்லை.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்கவும், அமைச்சர் அவர்கள் புத்தகத்தைப் படித்தார்கள். நானும் அந்த புத்தகத்தைப் படித்தேன். அந்த பரோடா டைனமைட் புத்தகத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரை சந்தித்து என்ன என்ன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள், எப்படி மறுத்தார்கள் என்ற விவரம் எல்லாம் இருக்கிறது. அதைச் சொன்னால் பரவாய் இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அவசரத்தில் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டால் நான் சொல்லுகிறேன். டைனமைட் வைக்கிற சம்பவத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உடந்தையாக இருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். அது மறுத்தது. மறுத்ததற்காக குற்றவாளி என்று சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்.

•

* மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : ரகசியமாக நடை பெற்றது தெரியவில்லை. நாட்டுக்குத் தரப்பட்ட விவரங்களில் சில பகுதிகளைச் சொல்லுகிறேன். மதுரையில் அடிபட்டவனுக்கு மாலை மதுரையில் மீசை துடித்தது என்பதற்கேற்ப 1976 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 31-ம் தேதி டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்ட பிறகு 1977-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் நாடாளுமன்ற தேர்தல் முடிந்து 1977-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் சட்டப் பேரவைத் தேர்தல் முடிந்து அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு அவர்களுக்கு இந்த உணர்வு ஏன் வந்தது என்பதற்கு எனக்கு இருக்கிற உறுமையின் காரணமாக தெரிந்த கருத்துக்களை வைத்து இந்தக் கட்சி போராட்ட உணர்ச்சி உள்ள கட்சி தான் என்பதை அவர்கள் எடுத்துக் காட்டுவதற்கு சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். சரி, மற்ற விஷயங்களில் நுழைய விரும்பவில்லை.

அண்ணா வழியை மீறிவிட்டது இந்த அரசு என்பது நமது மாண்புமிகு எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டு. அண்ணா வழி முறையை நான் அந்தப் பள்ளியில் 37 ஆண்டு காலம் படித்து நல்ல மாணவன் என்ற பெயரையும் பெற்றவன். பகுத்தறிவுத் தந்தை பெரியார் பள்ளியிலும் பயின்றிருக்கிறேன். ஆகவே அண்ணாவின் வழி முறையை நான் தெரிந்து வைத்திருக்கிறேன். நான் தெரிந்து வைத்திருக்கிறேன் என்பதைவிட மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மிகத் தெளிவாக தெரிந்து வைத்துக்கொண்டு அவர்களே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

கறுப்புக் கொடி நிகழ்ச்சி நடந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக வரலாற்றில் மிக முக்கியமான சம்பவங்கள் மூன்று கறுப்புக் கொடி நிகழ்ச்சிகள். அதில் முதற் கறுப்புக்கொடி அன்றைய மத்திய அமைச்சர் திவாகருக்கு,

1978 சனவரி 7] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

இரண்டாவது கறுப்புகொடி உள்துறை அமைச்சராக இருந்த மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்களுக்கு. அந்தக் கறுப்புக்கொடி நிகழ்ச்சிகளில் நான் கறுப்புக் கொடியைத் தூக்கிச் சென்றவன் அதனால் சொல்கிறேன். ராஜாஜி அவர்களுடைய முதல் நிகழ்ச்சி சென்னைக் கோட்டை ரயில் நிலையத்துக்கு எதிரே ஓய். எம். சி. ஏ. பாய்ஸ் டவுனைத் திறக்க வருகிறார். கறுப்புக்கொடி காட்டப்பட்டது. கறுப்புக் கொடி காட்டிய நாங்கள் யாரையும் அடிக்கவில்லை. போலீஸ்காரர்கள் எங்களை அடித்து விரட்டினார்கள். அதில் பன்மொழிப் புலவர் அப்பாதுரையார் தாக்குண்டார்கள். அதைப் பார்த்துக் கலங்கிய பேரறிஞர் அண்ணாவுடைய முகம் இன்றைக்கும் என் மனதிலிருந்து அகலவில்லை.

மூன்றாவது நிகழ்ச்சி 1958-ம் ஆண்டு ஜனவரியில் தமிழகத்தினுடைய வரலாற்றிலே முதல் முறையாக அன்றைய இந்திய பிரதமர், ஏகச்சக்ராதிபதி, ஆசியாவின் ஜோதி பண்டித நேருவுக்கு கறுப்புக் கொடி காட்டுகிற தீர்மானத்தை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நிறைவேற்றி அமல்படுத்துகிறார்கள். நானும் அங்கே கலந்து கொண்டேன். மீனம்பாக்கம் விமான நிலையம் ஏரித் திடலில் நின்று கறுப்புக் கொடி காட்டினோம். ஆனால் கறுப்புக் கொடி காட்டுகிற பொழுது எந்தச் சம்பவமும் நடைபெறவில்லை. கறுப்புக் கொடி நிகழ்ச்சி முடிந்ததற்குப் பின்னால் கலைந்து செல்லுகிற பொழுது போலீஸ்காரர்கள் கூட்டத்தைக் கலைக்கத் தாக்கினார்கள். அதையொட்டி பண்டித நேரு அவர்கள் மாலை ராஜாஜி மண்டபத்திற்கு வருகிறார். பாரதப் பிரதமர் அங்கே வருகிறபொழுது கூட்டத்தில் நெரிசல் காரணமாக பல சம்பவங்கள் நடைபெற்றன அன்றைக்கும் வன்முறை சம்பவம் நடைபெறவில்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே எழுதிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். வரலாற்றைப் படைத்து தந்திருக்கிறார்கள். எப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கறுப்புக்கொடி காட்டினாலும் நம்முடைய எதிர்ப்பைக் காட்டினாலும் அது கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்பதைக் கெடுக்காது என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நெஞ்சுக்கு நீதி என்ற புத்தகத்தில் சொல்லுகிறார். அண்ணா வழி எது என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்கு இரண்டு சம்பவங்களைச் சொல்லுகிறேன்.

அந்தப் புத்தகத்தில் கூறியிருப்பதாவது :—

> ''தலைவர்கள் அனைவருமே கைது செய்யப்பட்டதால், கறுப்புக்கொடி காட்டும் நிகழ்ச்சி 6-ம் தேதி தடம் புரளுமோ என்று அனைவரும் அஞ்சினோம். ஏனென்றால் நாங்கள் வெளியில் இருக்கும் போதே தோழர்களின் உணர்ச்சி கட்டுப்படாமல் தத்தளித்தது. கவிஞர் கண்ணதாசன் அவர்கள், தமது 'தென்றல்' இதழில் கறுப்புக் கொடி நிகழ்ச்சிப் பற்றி வெளியிட்ட

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1978 சனவரி 7

கவிதை, தமிழ் நயம் சொட்டுவதாகவும், அதே சமயம் வன் முறையைத் தூண்டுவதாகவும் இருந்தது. அதனைக் கண்ணுற்ற அறிஞர் அண்ணு அவர்கள், அந்த இதழ் வெளியில் வரக்கூடாது என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லி விட்டார். அச்சான அத்தனை இதழ்களும் கவிஞர் கண்ணதாசன் அவர்களால் எரிக்கப்பட்டு, வேறு கவிதையைத் தாங்கி அவ்வார இதழ் வெளி வந்தது.''

இது அண்ணு அவர்கள் பத்திரிகையில், எழுதுகின்ற கவிதையில் கூட வன்முறையைத் தூண்டும் உணர்ச்சி வரக்கூடாது தலைமை தூக்கக் கூடாது என்பதற்கு எவ்வளவு எச்சரிக்கையாக இருந்தார்கள் என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள். பின்னர் அடுத்தக் கட்டத்திற்கு வருகிறார்கள். சம்பவங்கள் எல்லாம் நடந்து முடிந்து, சிறையிலிருந்து விடுதலை செய்யப்படுகிறார். அங்கே, செய்தி களைப் படிக்கிற போது சொல்லுகிறார்.

''கழகத் தோழர்கள் தாம் கைது செய்யப்பட்டும், காயப்பட்டும் அவதியுற்றனரே தவிர, எதிர்த் தரப்பில்—அதாவது அடக்கு முறையைப் பிரயோகித்த அரசாங்கத் தரப்பில் எந்த விதமான சேதமோ வன்முறையால் உண்டாகக் கூடிய இழப்போ ஏற்படவில்லை என்பதை நினைத்து எல்லாரும் திருப்தியுற்றோம். எங்களுக்குத் தேவைப் பட்டது இது தான். எங்களில் பலர் மாண்டாலும் பாதகமில்லை. அரசாங்கத்தின் ஆட்களுக்கோ சொத்துக்கோ அபாயம் நேருவதாக அமையக்கூடாது என்று விரும்பினோம்.''

அண்ணு விரும்பினாரா? தெரியவில்லை. எங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே கறுப்புக் கொடி நிகழ்ச்சி என்பது நடைபெற்றது. கறுப்புக்கொடியை காட்டுகிறவர்கள் தாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தான் எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, இந்த ஒரு பிரச்னையை நடத்திக் காட்டுகிற வாய்ப்பு அறிஞர் அண்ணு அவர்கள் இல்லாத காலத்தில், நம் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு வந்தது. அவர் ஆளுகிற கட்சியாக இருந்த போதும் வந்தது. அவர் அடிக்கடி சொல்லுவார். ''எதிர்கட்சித் தலைவருக்கு கறுப்புக் கொடி காட்டுகின்ற ஒரு முறையை காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏற்படுத்தி விட்டார்கள்,'' என்று சொல்லுவார்.

1978 சனவரி 7] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ஆளுகிற அமைச்சராக இருந்த போது, இதே அண்ணு திராவிடமுன்னேற்றக் கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்ட போது, அண்ணு அவர்களின் இலட்சியத்தைக் காப்பாற்றுவது, அண்ணு அமைத்த அரசையே மீண்டும் அமைப்பது, ஊழலற்ற அரசை அமைப்பது என்று அக்கட்சி சூளுரை எடுத்துக்கொண்ட குற்றத்திற்காக, பொது வாழ்வில் லஞ்சம், ஊழலை அனுமதிக்கமாட்டோம் என்று சொன்னதற்காக, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் இருந்த போது, அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவருக்கு கறுப்புக் கொடி காட்டுகிற முறையை ஆரம்பித்தார்

ஆவடிக்கு செல்லுகிறார் இன்றைய முதலமைச்சர். கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள்கூட செல்லுகிறார். அங்கே இவருக்கு ஆளுங்கட்சியினர் கறுப்புக் கொடி காட்டுகிறார்கள், போலீஸ் பாதுகாப்போடு.

இன்றைக்கு எவ்வாறு நடைபெற்றது என்று தெரியாது. அது வழக்கு மன்றத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் அன்றைக்கு கறுப்புக் கொடி என்ற பெயரால், கைகளில் ஆயுதங்களை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு, இன்றைய தினம் முதலமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பவரை அன்று தாக்கினார்கள். ஆனால், அவர் தப்பினார். எப்படித் தெரியுமா? குண்டு காயத்திலிருந்து, துப்பாக்கிக் குண்டிலிருந்து அவர் தப்பினார். ஒரு அற்புதம். அதைப் போலவே அவரைத் தாக்க வைத்த குறி, அவர் வழக்கமாகப் போகின்ற 2248 என்ற வேன். அதில் வருவாரென்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது பூந்தமல்லி அருகில் வருகிறபோது ரிப்பேராகி விட்டது. அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழக பொதுச் செயலாளரும் தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிப் பொதுச் செயலாளரும் நல்ல வேளையாக வரவில்லை. வேறு காரில் மாறி வருகிறார்கள். இந்தக் காரை விட்டு விட்டார்கள். இந்தக் காரில் இருப்பவரை அவர்கள் பார்க்கவில்லை. ஆனால், கார் தாண்டிய பிறகு, ''இதோ போகிறார்கள்' என்று காரைப் பின்னால் அடித்தார்கள் தாக்கினார்கள். இப்படி அன்றைக்கே எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு, கறுப்புக் கொடி பிடிக்கலாம். அதுவும் ஆட்சியில் இருக்கிற போது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திப் பிடிக்கலாம் என்பது நம்முடைய இன்றைய மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர், அவர் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட ஒன்று.

அதைத் தொடர்ந்துதான், பிரதமர் இந்திரா காந்தி வந்தபோதும் சம்பவங்கள் நடைபெற்றன.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1978 சனவரி 7

அதிலே ஒன்றை மட்டும் நான் சொல்லிவிட்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எப்படிச் சொன்னார் என்பதை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நேற்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மாரிமுத்து அவர்கள் கூட எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

[முற்பகல் 10.30]

ஆனால் முரசொலியிலே மதுரையிலே நடைபெற்ற சம்பவத்தை—முன்னாலே போகவில்லை, பின்னாலே போகவில்லை எப்படி அந்த வன்முறைச் செயல்களுக்கு ஊக்கப்படுத்தப் படுகிறது என்ற வார்த்தையை மாத்திரம் சொல்கிறேன். 'முக்காடு போட்டுக் கொண்டார் முன்னாள் சர்வாதிகாரி'. மதுரைச் சம்பவத்தைப் பற்றி சமாச்சார் தந்த சில தகவல் களை முன்னாலே விட்டுவிட்டார்கள். தாக்குதல் தீவிரமான தும் தாக்குதல் கறுப்புக் கொடி காட்டுதல் அல்ல. இங்கே அவர்களெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியதுபோல ஆட்கள் மேல் தாக்குதல். இந்திரா காந்தி சுற்றுப் பயணத்தின் போது அவர் தாக்கப்பட்ட போது காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு பெரிய துணியைக் கொண்டு இந்திரா காந்தியை மூடிக்கொண்டார் கள். இது தான் நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பொறுப்பிலே —அறிஞர் அண்ணா காட்டிய வழி அன்றைக்கு, அப்படி—இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் காட்டுகின்ற வழி இப்படி. இதைத் தான் 'மினி மிசா' என்றெல்லாம் சொல்லி அவர்கள் இங்கே வர்ணித் தார்கள். தலைவர் அவர்களே அவசர காலத்திலே பத்திரிகைகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. 38 பத்திரிகைகள் பறி முதல் செய்திருக்கிறார்கள், இவர்கள் ஆட்சியிலிருந்த 6 மாத காலத்தில். அதற்குப் பின்னாலே 15 இதழ்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. எப்படியெல்லாம் பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை வழங்கப்பட்டது, இவர்கள் ஏன் இந்த உணர்வுகளுக்கு ஆளாகி இருந்தார்கள் என்பதை நான் விரிவாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்பவில்லை.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு ஜனதாக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே பேசியபோது ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், எந்த அமைச்சர் களுக்கும் உரிமைகள் இல்லை என்று. நான் ஒன்றை உதாரண மாக கூறி முடிக்க அனுமதி கோருகிறேன். ஏற்கனவே நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் டைரியைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கு விளக்கம் அளித்துள்ளேன். அந்த டைரி போடப்பட்ட போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னைக் கூப்பிட்டு 'என்னுடைய படம் எந்த இடத்திலும் வரக்கூடாது' என்று

1978 சனவரி 7] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

சொல்லிவிட்டார்கள். நான் அவர்களிடத்தில் வாதாடி 'இந்த அமைச்சரவை தோன்றி, ஒரு மாநிலத்தில் ஒரு புதிய கட்சி, என்றும் இல்லாத முறையில் அமைச்சரவை அமைகிறது என்று வரலாறு அறிவித்திருக்கிறபோது அந்தச் சம்பவம் நாட் குறிப்பில் இருக்கவேண்டும். இந்த டைரி என்பதே நினைவாக வைத்திருப்பதுதான். ஆகவே லட்சோப லட்சம் மக்கள் ஓட்டுப் போட்டு ஆட்சிக்கு வந்த இந்த அமைச்சரவையின் பதவியேற்பு நிகழ்ச்சியையும், குடியரசுத் தலைவரின் அந்த நிகழ்ச்சியையும் அந்த டைரியில் போட அனுமதி கேட்டு, அதைப் பெற்றுத்தான், டைரியை வெளியிட்டேன். காலண்டரிலே கூட கன்யாகுமரி காட்சிதான் தரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு யாரும் அதில் இடம்பெறவில்லை. 5 வயது குழந்தையிடம் 50 படங்களைக் கொடுத்து இதில் முதலமைச்சர் யார் என்று கேட்டால் 'அது எம். ஜி. ஆர். தான்' என்று அவருடைய படத்தை காட்டுகிற அளவிற்கு உள்ள, பேரறிஞர் அண்ணாவின் இதயக் கனியாக உள்ள அவர் களை இப்படி படம் போட்டுத் தான் காட்ட வேண்டிய நிலையில் இல்லை என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்களுக்கு பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறி, இந்தத் தீர்மானம் தேவையற்றது; இந்தச் சபையில் நம்பிக்கை அதற்கு கிடைக்கப் போவதில்லை என்று தெரிந்தே கொண்டு வந்தது, தேவை யற்றது என்று கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மஞ்சுகரன் : சபாநாயகர் அவர் களே, நான் பேசப் போவதில்லை. உங்கள் அனுமதியோடு, பரோடா டைனமைட் கான்ஸ்பிரசி—The Right to Rebel என்ற புத்தகத்தை எழுதிய சி. ஜி. கே. ரெட்டி அவர்களின் அந்தப் புத்தகத்தின் ஒரு பகுதியைப் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கே நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், மிஸாவையே சந்தித்த எங்களுக்கு மினி மிஸா எம்மாத்திரம் என்று கேட்டார். அவர் தெரியாமல் அப்படிக் கேட்டார் என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

"It is a great pity that the D.M.K. despite several meetings we had with their leadership and the promises they made, did nothing to organise the people of Tamil Nadu, prepare them for resistance against Mrs. Gandhi. The total failure of Karunanidhi to perceive the developing situation during the last days of his Chief Ministership, and his surrender to Mrs. Gandhi when she ultimately dismissed him, will remain the high water-mark of stupidity and cowardice by a shrewd politician during the Emergency."

Thank you, Sir.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : இதே புத்தகத்தில் நான் வேறு சில பகுதிகளை எடுத்துக் கொடுத்து அவற்றையும் படிக்குமாறு முன்னவரை கேட்டுக்கொண்டேன். அப்படி முன்னவரிடத்தில் எடுத்துக் காட்டிய பிறகும் கூட அவர், ''Stupidity'' என்று எழுதியதை—எதிர்க் கட்சித் தலைவரை ''Stupidity'' என்று எழுதியதை, அவருக்கே உரித்தான பாணியில் எடுத்துக் காட்டினார். நான் அதைப் பற்றி கவலைப்படவில்லை. இது விவாதத்திற்கு வந்து விட்டதற்குப் பிறகு—அவைத் தலைவர் கொஞ்சம் மன்னித்துக்கொள்ள வேண்டும்—நான் இதையும் சுட்டிக் காட்ட வேண்டி இருக்கிறது.

சி. ஜி. கே. அவர்களின் அந்தப் புத்தகத்தை தி. மு. க. ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. முழுவதையும் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அதில், பரோடா வழக்கு உண்மையானது என்றும், அதில் அவர், ''ஜார்ஜ் பெர்னாண்டசும் நானும் வெடிகுண்டுகளைத் தயாரித்தோம்'' என்றெல்லாம் எழுதி இருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இல்லை. அமைச்சர் வீரப்பன் அவர்களுக்கு வருத்தம் வரத் தேவையில்லை என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 'ஸ்டுபிடிடி' என்று எழுதியதை சுட்டிக் காட்டினார்கள். யார் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் அதை வைத்துக்கொள்ளலாம். சி. ஜி. கே-யின் விருப்பத்திற்கு நாங்கள் இணங்கி வரவில்லை என்ற உடனே, 'ஸ்டுபிடிடி' என்று எழுதியிருக்கிறார். அவரே, இன்னொரு பக்கத்தில்

THE HON. THIRU K. MANOHARAN. Excuse me, Mr. Speaker, Sir. Very clearly C.C.K. Reddy has pointed out that "despite several meetings we had with their leadership and the promises they made...."

திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, தி. மு. க. தலைமையை சி. ஜி. கே. ரெட்டி அவர்களும் ஜார்ஜ் பெர்னாண்டசும் சந்திப்பதற்காக விரும்பினார்கள் என்றும் அந்த விருப்பம் நிறைவேறவில்லை என்று அவர்கள் சொன்னதாகவும் சொன்னார்கள். நான் துவக்கத்திலேயே சொன்னேன். அந்தப் புத்தகம் தி. மு. க. விற்கு ஏற்புடையதல்ல. அதை முழுமையாக நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

மாண்புமிகு திரு கி. மனோகரன் : யூ. ஆர். வீக்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : இல்லை. நாங்கள் வீக்-ஆக இல்லை. அந்தப் புத்தகத்தை படித்துக் காட்டுகிறேன்.

1978 சனவரி 7] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

"My contacts in the Government tipped me off to the impending dismissal of the D.M.K. ministry almost a fortnight before it happened. I went down to Madras in mid-January to warn the D.M.K. Although they become rattled they did not use the information to prepare themselves for the axe. Some weak noises and attempts were made by them a couple of days before the D-Day. The Day of dismissal. Even these ended in a whimper-Karunanidhi whimpering in his farewell statement to the people of Tamil Nadu. A couple of days before the dismissl of D.M.K. ministry, a close confidant of Karunanidhi desperatly wanted to have a meeting with George Fernandez. With some difficulty it was arranged in Delhi. Although it was rather late in the day, it was decided at that meeting that immediate action must be taken to send the D.M.K. leadership underground and that we would help in positioning our own people and such resources as were required in Tamil Nadu to organise the resistance in a big way....."

இங்கேதான் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் செய்வதற்கு தி. மு. க. தயாராக வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தொடர்ந்து மேலே படியுங்கள்.

திரு ப. உ. சண்முகம்:

"The confident was not to return to Madras, but to stay in Bangalore or Hyderabad. I was to contact him from Madras on the 1st February. Meanwhile Karunanidhi should make a statement vehemently protesting against his dismissal by the President and calling upon the people of Tamil Nadu to resist the unjustified action by the Centre.

Arrangements from outside were completed against heavy odds. Karunanidhi's representative who had been a party to this decision did in fact position himself in Bangalore to be ready to act. I went down to Madras on February 1, as planned."

But it was not done.

அவ்வளவுதான் முடிந்து விட்டது. பெங்களூரிலிருந்து கொண்டு, ஹைதராபாத்திலிருந்து கொண்டு இந்த ஏற்பாடு களை எல்லாம் செய்யலாம். கருணாநிதியை சந்திக்க தூதுவர்கள் ஏற்பாடு செய்து முடித்தாகிவிட்டது, ஆனால் அவர்கள் வரவில்லை என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். அந்தத் தூதுவர்கள் எங்கே பேசினார்கள் என்று தலைவர்தான் விளக

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1978 சனவரி 7

வேண்டும். இதில் நான் தெரிவித்த கருத்து என்னவென்றால், இந்த டைனமைட் வழக்கில், எங்களை இழுக்கப்பார்த்தார்கள். நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்றுதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிட்டேன். அதைத்தான் சொல்லி இருக்கிறார்கள் (குறுக்கீடு) லெட் மீ கம்ப்ளீட் இட். பொதுவாக, அவர்களின் புத்தகத்தை முழுவதுமாகப் படித்தால், 'வெடி குண்டுகளைத் தயாரித்தோம், சேமித்து வைத்தோம், ஆங்காங்கே அனுப்பத் திட்டமிட்டோம், அனுப்பி, ஆங்காங்கே வைத்து தகர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தோம் என்றெல்லாம் எழுதி இருக்கின்றார்கள். சதிகாரர்கள் அப்ரூவர்களாக மாறிவிட்டார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறார்.

(முற்பகல் 10.40)

நான் இதன் தொடர்பாக கருணாநிதியைச் சந்திக்க முயற்சித்தேன். டெல்லியில் வந்து சந்தித்தார் என்று தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டு போகும் போது இதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாராயில்லை என்று பொருள் பட கூறியிருக்கிறார்கள். அதைத்தான் சொன்னேன்.

திரு ரா. மார்க்கபந்து : அவரவர்களுக்கு வேண்டியதை ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களும், எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களும் பரிமாறிக்கொள்கிறார்கள். நாங்கள் முழுமையாக அதை அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பு தரும்வகையில் அந்தப் புத்தகத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்க வகை செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நூலகத்தில் இந்தப் புத்தகம் இருக்கிறது. எல்லோரும் படித்துத் தெரிந்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு கி. மனோகரன் : திரு மார்க்கபந்து அவர்கள் அரசுக்கு அதிகப்படியான செலவினத்தை உண்டாக்காமல் வாசக சாலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தப் புத்தகத்தை எடுத்துப் பார்த்து அவர்கள் படித்துவிட்டு அவருக்கு உட்பட்ட நண்பர்களுக்கும் தர கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சண்முகம் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது சொன்ன வார்த்தையைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் ஒன்றும் குற்றஞ் சாட்டவில்லை. ஏனென்றால் சி. ஜி. கே. ரெட்டி சொன்னதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று அவர்கள் சொன்னதற்குப் பிறகு இது இறுதியாக அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முடிவாக நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் சண்முகம் அவர்கள் படித்ததிலிருந்து, அவர் எப்படிச் சொல்லியிருந்தால் நான் ஏற்றுக்

1978 சனவரி 7] *[திரு. கி. மனோகரன்]*

கொண்டிருப்பேன் என்றால், 'ரெட்டி போன்றவர்கள் பெங்களூரில் இருந்துகொண்டு இந்தக் காரியத்திற்கு நீங்களெல்லாம் தயாராகவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டபோது, வெடிகுண்டு வைப்பதற்கும் அதற்கு மேல் இந்திரா சர்க்காரைத் தகர்ப்பதற்கும் நாங்கள் மேற்கொண்ட இந்தச் சதித்திட்டத்தில் நீங்கள் பங்குகொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டபோது இது சதித்திட்டமானால் நாங்கள் அதில் பங்கு கொள்ளமாட்டோம்' என்று எழுதியிருப்பார்களானால், என்று அவர் சொன்னதுபோல் இதில் இருந்திருக்குமானால் நான் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பேன். மாறாக Although they became rattled டிஸ்மிஸ்ஸல்ஆனதற்குப் பிறகு துடிதுடித்துப் போவது, நடுங்கிப் போவது, அதனுடைய விளைவுதான் இதுவே தவிர நீங்கள் சொல்வதைப்போல் விளக்கம் அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் மிஸாவிற்கே பயப்படாத நாங்கள் மினி மிஸாவிற்கா பயப்பட்டப் போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்களே, அவ்வளவு வாய் வீரத்தைக் காட்டவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு ப. உ. சண்முகம் : எங்களை ''rattled'' என்று சொல்லிவிட்டார்.

But I say, we are prepared to battle against them

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : Rattle, battle,what is it? ஏதோ சொல்கிறார், எனக்குப் புரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் ரெட்டிக்கு பதில் சொல்கிறார்.

6. அறிவிப்பு.

உறுப்பினர்கள் இரத்ததானம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் பற்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. இரத்தம் வழங்குவதைச் சேகரிக்கும் சேமிப்பகம் இரத்த சேமிப்பு அமைப்பொன்றை இங்கு குழுக்கள் கூடும் அறையில் இன்று நடந்துகிறது. இரத்தம் தானம் செய்ய விரும்பும் மாண்புமிகு அமைச்சர்கள், சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் தாராளமாக முன்வந்து இரத்த தானம் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். இது குறித்து ஏற்கனவே பேரவைத் துறை செய்தித்தாள் மூலம் உறுப்பினர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

(3) உரிமைப் பிரச்னைகள்—தொடர்ச்சி.

(அ) இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையை பேரவையில் வைப்பது குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பேரவைக்கு தவறான தகவல் தந்ததாக கூறப்படுவது குறித்து—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அவையில் இல்லாதபோது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு உரிமை மீறல் பிரச்னையைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தார்கள். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வந்தபிறகு கேட்டுவிட்டு பதில் கூறுகிறேன் என்று சொன்னேன். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த உரிமை மீறல் பிரச்னை குறித்து ஏதாவது கருத்துக்கள் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலிருக்கிற குற்றச்சாட்டு முழுவதையும் நான் படிக்கவில்லை.

திரு. ரா. உமாநாத்: மன்னிக்கவேண்டும். உரிமைப் பிரச்னை என்னவென்று தெரியவில்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சபையில் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி விவாதிக்கும்போது, அவையில் இருக்கின்ற அங்கத்தினர்களுக்கு என்ன விவாதிக்கப்படுகின்றது, என்ன நடக்கிறது என்பதை தெரிவிப்பது தான் முறை. இப்போது என்ன விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிறது என்று எந்த மெம்பருக்கும் இந்தக் காரியத்தைப்பற்றிப் புரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்வது. இந்த உரிமைப்பிரச்னையை காலையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொடுத்தார்கள். அதை படித்தார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் அப்போது சபையில் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். அதைப் படித்தார்கள். அப்போது நான், முதலமைச்சர் அவர்கள் வரட்டும். தீர்ப்பு அளிக்கிறேன் என்று சொன்னேன், அந்த முறையில் தான் இப்போது முதலமைச்சர் அவர்களை அதைப்பற்றி பேசுமாறு கேட்டுக்கொண்டேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, நீதிபதி இஸ்மாயில் கமிஷன் அளித்த தீர்ப்பு என்ன ஆயிற்று என்று இங்கு கேள்வி கேட்டபோது, அது ஆளுநர் அவர்களுடைய பார்வைக்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது

இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையை பேரவையில் வைப்பது குறித்து மாண்புமிகு மூதலமைச்சர் பேரவைக்கு தவருன தகவல் தந்ததாக கூறப்படுவது குறித்து

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்று நான் சொன்னேன். அவர்களுடைய பார்வைக் காக அனுப்புவதற்காக அலுவலக செயலாளர் மூலமாக அனுப்பப்படுவதற்காக நான் கையெழுத்திட்டு என்னிடமிருந்து அது இலாகாவுக்குப் போய்விட்டது, அல்லது கொண்டு சென்றி ருக்கக்கூடியவர்கள் கொண்டு சென்றிருக்கவேண்டும், நான் கையெழுத்து இட்டுவிட்டால் கொண்டுபோகப்படவேண்டும் என்பது முறையாகும் என்பது முன்னுள் முதல்வருக்கு நன்முகத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். அந்த வகையில் என் கையெழுத் ணைதப் பெற்று அந்தக் குறிப்பு ஆளுநர் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டும் என்கிற முறையில் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. அதைத்தான் அவையில் அனுப்பப்பட்டு விட்டது என்று சொன்னேன்.

அது மட்டுமல்ல, என்னிடம் அக்குறிப்பு கொடுக்கப்பட்டு, அந்தக் குறிப்பை நான் கையெழுத்திட்டு, உடனே அனுப்ப வேண்டும் என்று அனுப்பிய பிறகு இலாகாக்கள் சார்பில் பரிசீலனை நடந்து அவர்களுடைய பரிந்துரைகளின் மீது மீண்டும் அனுப்ப முயற்சிப்பது இயற்கையாகும், வழக்கமாகும் என்பது முன்னுள் முதல்வர் அவர்களுக்கு தெரியும்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் அனுமதிக்கப்பட்டு பரிசீலனைக் குப் பிறகு மீண்டும் அனுப்பவேண்டும், அனுப்பித்தான் தீர வேண்டும் என்று ஆளுநர் அவர்கள் விரும்பினுல் அதுவும் அனுப்பப்படும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சட்ட மன்றத்தில் பொய்யைச் சொல்லி இது இன்னும் கையெழுத் திட்டு அனுப்பப்படவில்லை என்று சொல்வதை என்னுல் வேதனையோடு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் மனம் வருத் தப்படுகிறேன். அப்படி ஒரு பொய்யைச் சொல்லி எப்படியா வது சமாளித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற தேவையில் நாங்கள் இல்லை, இதை நான் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். நான் இன்னமும் சொல்கிறேன், நான் கையெழுத்திட்டு சில நாட் கள் ஆகிவிட்டன. உத்தரவும் நான் அளித்துவிட்டேன்.

திரு. மு. கருணுநிதி : தலைவர் அவர்களே, அன்று நான் கேட்டது, இஸ்மாயில் கமிஷன் கொடுத்த அறிக்கை சபையில் எப்போது வைக்கப்படும் என்று கேட்டதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதில், அது ஆளுநர் அவர் களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அது வந்ததும் விரைவில் சபையில் வைக்கப்படும் என்றும் சொன்னுர்கள். அனுப்பப் பட்டு விட்டது என்று சொல்வது கடந்த காலத்தை குறிப்ப தாகும். அன்றைக்கே இதைத் தெளிவாக சொல்லியிருப்பார் களேயானுல், ஆளுநர் அவர்களுக்கு அனுப்புவதற்காக நான் உத்தரவிட்டிருக்கிறேன். அது சென்று திரும்பி வந்த

பிறகு சபையில் வைக்கப்படும் என்று சொல்லியிருந்தால் இந்தப் பிரச்னையே வந்திருக்காது. ஆளுநர் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு இன்னும் ஆளுநர் திரும்ப அனுப்பவில்லையா என்ற கவலையின் காரணமாகத்தான் இந்த உரிமைப் பிரச்னை ஏற்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, முன்னாள் முதல்வர் அவர்களுக்கு, இலாக்காக்கள் எப்படி செயல்படுகிறது என்பது, ஏழு ஆண்டுகளாக முதல்வராக இருந்த காலத்தில் தெரிந்திருக்கும், என்னைவிட நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். கட்டளையிடுவது என்பதும் நான் நேரடியாக ஆளுநருக்கு அனுப்புவது என்பதும் வேறு விஷயம். கையெழுத்திட்டு விட்டால் அதன் பேரில் செயல்படுத்த வேண்டும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும், அப்படி செயல்படுத்தப்படா விட்டால் யார் அந்த தவறுக்கு காரணமாக இருக்கிறார்களோ—அதை நிச்சயமாக விசாரித்து, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்ற நேரத்தில்—நான் இன்னமும் நம்புகிறேன், அலுவலர்கள் அலட்சியமாக இருக்க மூன் வர மாட்டார்கள் என்று—அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்பதையும், அனுப்பப்பட்டது ஆளுநருக்கு சேரவில்லையா என்பதையும் இங்கே இருக்கின்ற எதிர்க்கட்சிகள் தெரிந்து கொள்கிற அளவுக்கு, இருக்கின்ற நேரத்தில் ஆறு மாதமாக முதலமைச்சராக இருக்கின்ற எனக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லை என்று சொல்லும்போது, சூழ்நிலை எப்படியிருக்கிறது என்பது உலகுக்கும் இந்த மாமன்றத்திற்கும் தெரியக்கூடிய வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது, என்ற அந்த வகையிலே நிச்சயமாக நான் நன்றி கூறிக்கொள்கின்ற போது, என்னை எச்சரிப்பதற்கு, உதவியாக இருக்கும் வகையில், இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளின் மூலமாக என்னுடைய கடமையை செய்யவேண்டும் என்பதை தூண்டிவிடுவதற்கு உதவியாக இருக்கிறது.

[முற்பகல் 10.50]

அது மட்டும் அல்ல. இந்த அமைச்சர் அவையில் நாங்கள் பணியாற்றும்போது, எப்படிப்பட்ட ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அரசாங்கம் உணருகிறது. எப்படிப்பட்ட அலுவலர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் உயர்தர அதிகாரிகளா, அதற்குக் கீழே உள்ளவர்களா, அல்லது கோப்பை எடுத்துக் கொண்டு போகக்கூடிய சாதாரண நபர்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது. இப்படிப்பட்ட வகையிலே எல்லாம் எச்சரிக்கையாக கவனித்துக் கொள்ளவேண்டிய ஒரு நல்ல வாய்ப்பை எனக்கு ஏற்படுத்தித் தந்ததற்கு, நான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1978 சனவரி 7]

* திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஒரு சிறு விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இதெல்லாம் தெரியாமல் இருக்க நியாயம் இல்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். நான் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது ஆளுநர் அவர்களுக்கு ஒரு கோப்பு அனுப்பப்பட வேண்டுமானால், முதல் அமைச்சர் கையெழுத்திட்டப் பிறகு உடனடியாக அன்று மாலையோ அல்லது மறுநாளோ அந்தக் கோப்பு கவர்னர் மாளிகைக்கு அனுப்பப்படுவது என்பது நியதியாக இருந்திருக்கிறது. ஆனால், இங்கே அந்தக் கோப்பு அனுப்பப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி அனுப்பப்படாதவர்கள் மீது.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: அனுப்பப்படாமல் இருந்திருக்கிறது என்று நான் இன்னும் சொல்லவில்லை. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதை விசாரிப்பேன் என்று சொல்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படி விசாரித்து, கையெழுத்து போடப்பட்ட பின்னரும் அனுப்பப்படாமல் இருக்குமானால் அந்த அதிகாரி மீது ஏற்ற நடவடிக்கைகள் எடுப்பீர்களா என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: நான் முதலிலேயே சொன்னேன். மீண்டும் அவர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அழுத்தமாகவே சொல்லிக்கொள்கிறேன். தாங்கள் கேட்ட கேள்விக்குப் பதிலாகவே இதைச் சொல்கிறேன். சட்ட முறைப்படி எப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமோ, அப்படி நான் எடுப்பேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இவ்வளவு விளக்கத்திற்குப் பிறகு மேற்கொண்டு.....

திரு. ரா. உமாநாத்: எங்களுக்கு இதிலே கைடன்ஸ் வேண்டும். தாங்கள் எதிலும் கரூராக இருக்கிறீர்கள். இதைக் கொண்டு வந்து விளக்குவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால், இப்போது பேரவையில் நடப்பதைப் பார்த்தால், பிரைமாபசி கேஸை எஸ்டாப்லிஷ் பண்ணுவதற்காகப் பேசலாம் என்று ரூல்ஸ் இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து பேசி விட்டார்கள். அதன்பேரிலே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அம்மாதிரி எழுப்பினால், அதற்குமேலே விவாதம் கூடாது என்று கரூராக நிறுத்தி விடுகிறீர்கள். ஆனால் இப்போது அனுமதித்திருக்கிறீர்கள். இது

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1978 சனவரி 7

ஒரு புரோசிஜர். இதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. அந்தப் புரோசிஜரை எல்லோருக்கும் அப்ளை செய்ய வேண்டும். இதை நான் ஒரு குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. எல்லோருக்கும் இதை அப்ளை செய்ய வேண்டுமென்று, ஒரு வேண்டுகோளாகத் தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்னையிலும் நான் பதில் சொன்ன வுடனேயே பேச்சுக்கள் முடிந்திருக்க வேண்டும். என்றாலும், இது ஒரு நிர்வாகப் பிரச்னையாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற காரணத் தினாலும், அதிலும் இந்த அமைச்சர் அவையினுடைய பொறுப் பை நிறைவேற்றும்போது, அதைச் சரிவர நிறைவேற்ற முடியாது அப்படிப்பட்ட நபர்கள் ஏதோ, எந்த சூழ்நிலையிலோ இங்கே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், வாய்ப்பைப் பெற்றிருக் கிறார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கின்ற நாங்கள், எப்படியும் அவர்களையெல்லாம் வேலையை விட்டு நீக்கவேண்டிய நிலையில், அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்து செயல்படுவதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஒப்புதல் கிடைத்திருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல.

ஒன்றை நான் இங்கே தலைவர் அவர்கள் மூலமாக மார்க் சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் துணைத் தலைவர் திரு. உமாநாத் அவர்களுக்கு பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது எங்கள் இருவருக்கும் இடையே பேசித் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய பிரச்னையாகக் கருதி நான் பேசவில்லை. இந்த மாமன்றத்தில் முறைகளுக்கு மாறுபட்டிருக்கின்ற நிலைமை வந்து அது ஒரு செய்தியாகக் கொடுக்கப்பட்டு, சந்தேகிக்கக்கூடிய அளவுக்கு நான் விளக்கம் தரக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டி ருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், மீண்டும் சொல் கிறேன். யார் யார் மீது நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு சட்டமோ அல்லது வேறு வகையிலே தடைகள் இருந்தாலும், அவைகளை மாற்றி இப்படிப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்த மாமன்றத்தின் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்றைக்கு ஒரு கேள்வியை எழுப்பி, அதன் மூலமாக உரிமையும், நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என் பதைச் சொல்லி, அப்படிப்பட்டவர்களின் மீது நாங்கள் எந்த தயவு தாட்சண்யமும் இல்லாமல் நடவடிக்கை எடுப்போம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

முன்னாள் முதலமைச்சராக அவர்கள் இருந்தபோது 'நான் கையெழுத்திட்ட உடனேயே, அன்று மாலையே ஆளுநருக்குப் போய்ச் சேர்ந்துவிடும்; இதுதான் நியதியாக இருந்திருக்கிறது' என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் காலத்தில் அப்படி நடந் திருக்கலாம்; மகிழ்ச்சியுறுகிறேன். அந்த நிலைமை தொடர ஏதோ தடங்கல்கள் இருக்கின்றன. அந்தத் தடங்கல்களைத்

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தவிர்க்க இந்த அமைச்சரவை, இந்த மாமன்றத்தின் ஆதரவோடு இங்கே தந்திருக்கிற இந்த வாய்ப்பை நாங்கள் நிச்சயமாகப் பயன்படுத்தி தவறு செய்தவர்களின் மீது கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுத்து விலக்குவோம், சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வேறு எந்த நிலைமைக்கும் கொண்டு போகாமல், முன்னல் இருந்த மரபையே தொடர வேண்டுமென்று இதை எக்ஸெப்ஷனல் கேசாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தலைவர் உமாநாத் அவர்களையும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உரிமை மீறல் பிரச்சினையில் முதலிலேயே எல்லாவற்றையும் விவாதிக்கக்கூடிய நிலை இல்லை, இது முக்கியமான பிரச்சினை; முக்கியமான தலைவர்கள் இதிலே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். முன்னுள் முதலமைச்சர் இந்நாள் முதலமைச்சர் மீது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களும் எங்கோ நிர்வாகத்தில் தவறே தடங்கலோ ஏற்கப்பட்டிருக்கிறது அதைப்பற்றி அறிந்து கொள்வதற்குத் துணையாக இந்தப் பிரச்சினை இருந்திருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமென்றே எதையும் திரித்துக் கூறவில்லை; ஆகவே, அவை உரிமையை மீறிய பிரச்சினை இதிலே இல்லை என்று தீர்ப்பளிக்கிறேன்.

(5) அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

*திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய ஆளும் கட்சியின் மீது, அதனுடைய முறை, நிர்வாகம் ஆகியவற்றின் மீது எதிர்க்கட்சியாக இடம் பெற்றிருக்க உரிமை பெற்றிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் ஒன்று கொண்டு வந்து அதன் மூலமாகப் பல கருத்துக்கள் முதல் இரண்டு நாட்கள் வாதிக்கப்படுவதாக இருந்து, இப்போது நான்காவது நாளாக வாதிக்கப்படும் நிலை ஏற்பட்டிருப்பதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்பது சட்ட மன்றத்திலோ பாராளுமன்றத்திலோ கொண்டு வரப்படுகிற நேரங்களில் அதைக் கொண்டு வருகிற கட்சிக்கு அதைக் கொண்டு வருவதற்கான உரிமை இருக்குமானுல் அதைக் கொண்டு வருவதன் மூலமாக சிலபல கருத்துக்களை வலியுறுத்துகிற, எடுத்துக் காட்டுகிற வாய்ப்பாக அது பயன்படுகிறது என்ற வகையிலேதான நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே அது அவசியமா என்று கேட்கப்பட்டது. ஆளும் கட்சி சொல்லப்பட்ட காரணங்களை மறுக்கலாம்; இந்தக் காரணங்களைச் சொன்னீர்கள்; அவை தவறுனவை என்று வாதிடலாம். ஆனுல் அதைக் கொண்டு வரலாமா என்று கேட்பது தவறு. இன்னும் சொல்லப் போனுல் எதிர்க்கட்சிகளாக இருக்கும் பல கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்கள் 'நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்த

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 சனவரி 7

வர்கள்; எங்களை எல்லாம் கலந்து கொள்ளவில்லை' என்று சொல்கிறபோது மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. வீரப்பன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஒருவேளை அப்படிக் கலந்து கொள்வது ஏதோ ஒரு வகையான பயனை ஜனதா கட்சி எதிர்பார்த்தது என்று அவர் சொன்னது போல் தவறுக்குக் கருத இடம் தரும். ஒருவேளை ஆளும் கட்சியினரோடு உறவுடையவர்களாக, தொடர்புடையவர்களாக உள்ளவர்கள் எதிர்க்கட்சி நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறது என்று சொன்னவுடன் ஆளும் கட்சியிடத்தில் பேசி அதிலே ஒரு செல்வாக்கு பெறவும் பயன் படக்கூடும். ஆகவே, அந்த வகையான தவறான கருத்திற்கும் இது இடந்தரலாம் என்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும்.

ஒரு கருத்தை விளக்க அல்லது ஆளும் கட்சியின்மீது சில தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்ட, சில குறைகளைப் பேச நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வருவது என்பது மிகச் சாதாரணமானது. அதே போல் அப்படி வருகிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் தோற்கடிக்கப்படுவது என்பதும் உலகமெல்லாம் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிற ஒன்று. 100-க்கு ஒன்று இரண்டு வேண்டுமென்றால் நிறைவேறி இருக்கலாம்; 100-ல் 99 தோற்கடிக்கப்பட்டுத்தான் இருக்கும். பெருந்தலைவர் காமராஜர் ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, அறிஞர் அண்ணா ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி. டில்லி நாடாளுமன்றமாக இருந்தாலும் சரி, உலகத்திலே உள்ள வேறு எந்தப்பாராளுமன்றமாக இருந்தாலும் சரி நூற்றுக்கு 99ல் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானங்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானமே ஏதோ மிகப் பெரிய தவறு என்பதுபோல் கூறுவது சரியல்ல.

முஸ்லீம் லீக் உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் 'மிகக் கூர்ந்த நுண்ணறிவு உடையவர்கள் கலைஞர் அவர்கள்; இந்த விஷயத்தில் மட்டும் ஏனோதவறி விட்டார்கள்' என்று சொன்னார்கள்.

[முற்பகல் 11.00]

எனவே அவர்களின் கூர்ந்த நுண்ணறிவு அவருக்குப் புரிந்திருக்கிறது என்பதற்காகப் பாராட்ட விரும்புகிறேன். ஆனால் பல தடவைகள் புரிந்திருப்பது இந்த ஒரு தடவை புரியவில்லையே அவருக்கு என்று வருந்துகிறேன்.

இருந்தாலும் ஒரு எதிர்க் கட்சி தன்னுடைய கடமையைச் செய்வதற்கு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்பது ஒரு கருவி, அந்தக் கருவியைப் பயன்படுத்தும்போது அதிலே தனிப்பட்ட மாறுபாடுகள் ஏற்படுவதற்குக் காரணமில்லை. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் ஒரு அருமையான கற்பனையை இங்கே காட்சியாகக் காட்டினார்கள். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம்

1978 சனவரி 7] [திரு. க. அன்பழகன்]

என்பது ஒரு கிணறு, அந்தக் கிணற்றின் கரையிலே இருந்து பார்த்தால் சிங்கமோ அல்லது அவர் விருப்பப்படி வேறு எதுவாக இருந்தாலும் பார்த்தால் முகம் தான் தெரியும், சிங்கம் பார்க்கிறது உடனே பாய்ந்துவிடுகிறது என்ற கற்பனையைச் சொல்லி, எனவே இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் ஒரு கதை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நம்பிக்கையில்லா தீர்மானத்தை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒரு கிணறு என்று கருதியிருக்கிறது என்று நான் எண்ணவில்லை. நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் ஒரு கிணறும் அல்ல, ஆளுங்கட்சிக்கு வெட்டப்படுகிற ஒரு குழியுமல்ல. அமைச்சர் திரு. வீரப்பன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல தமது ஆளுங்கட்சியைப்பற்றிய பல கருத்துக்களைப் பேச தங்களுக்கும் இதிலே வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது என்று தான் சொன்னார்கள் அந்த முறையிலேதான் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமே தவிர, எங்களுடைய கருத்துக்களே தவறுகக் கூட இருக்கலாம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் வால்டேர் பற்றிச் சொன்னார்கள். கருத்துக்களை இதன் வாயிலாக எடுத்துச் சொல்கிறேம். உன் கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கலாம், ஆனால் உன்னுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொல்வதற்கே உரிமையில்லை, நீ எடுத்துச் சொல்லக்கூடாது என்று யாரும் தடுக்கமுடியாது. எங்கள் கருத்துக்களை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிறபோது நீங்கள் அதை எதிர்க்கலாம், கண்டிக்கலாம், காரணங்களை விளக்கலாம், அதன் மூலம் நாட்டிற்கு உண்மை தெரியக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது எனவே நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் கொண்டு வருவதே தவறு என்று சொல்ல முடியாது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் துவக்கத்திலே இதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்.

திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் சர்வாதிகாரமாக இந்திரா காந்தி நடந்துகொண்டதை மறந்துவிட்டு அவர் நடத்திய எதேச்சாதிகாரத்தை மறந்துவிட்டு நாடு இருப்பதைப்போல் கருதிக் கொண்டு அவருக்குக் கறுப்புக்கொடி காட்டுவதா, என்று ஏதோ அவருக்குக் கறுப்புக்கொடி காட்டுவதே மிகப் பெரிய பாவத்தைப் போல் பேசினார்கள். இந்திரா காந்தியைவிட இந்தியாவிலேயே இவ்வளவு பெரிய கொடுமைகளைச் செய்தவர், வேறு யாருமே இல்லை. சட்டத்தின் பெயரால், முறை என்ற பெயரால், நீதிமன்றத்தைத் தூக்கியெறிந்துவிட்டு கொடுமைகளைச் செய்தவர் வேறு யாருமில்லை, அவருக்கு கறுப்புக்கொடி காட்டுவது தவறு? அவருக்குக் கறுப்புக்கொடி காட்டியதில் பலாத்காரம் ஏற்பட்டது என்றெல்லாம் இவ்வளவு தூரம் பேசினார்கள். அப்படிப்பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தது இந்த நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம்தான். மக்களுடைய எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துகிற ஒரு வாய்ப்புத்தான் இது என்று கருத வேண்டும். நம்பிக்கையில்லா தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தவரே அந்த

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 சனவரி 7

எண்ணத்தைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படியிருக்கிற போது திரு. உமாநாத் அவர்கள் 5 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தான் இப்படிப்பட்ட வாய்ப்பு தரப்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : சார், நான் சொன்னது ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று அல்ல. அஷ்யூரன்சஸ் அமல்படுத்தவில்லை என்று சொன்னீர்களே, அதற்குத்தான் நான் சொன்னேன். அஷ்யூரன்சை அமல்படுத்த காங்கிரஸ்-க்கு 20 ஆண்டு, உங்களுக்கு 7 ஆண்டு, இவர்களுக்கு 5 ஆண்டுகள் கூட கொடுக்கக்கூடாதா என்றுதான் கேட்டேன்.

திரு க. அன்பழகன் : உங்களுக்கு ஐந்தாண்டும் தருகிறோம் நீங்கள் நிறைவேற்றுங்கள், ஆனால் பகல் உணவு கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறபோது சமையல் ஆகிற வரையில் நேரம் ஆகும் என்பது தானே எழும். உணவு கிடைக்கவில்லை என்ற உண்மையைச் சொல்லத்தான் வேண்டும். நீங்கள் உங்கள் எண்ணத்தைச் சொல்கிறீர்கள், அதைத் தொடங்க வேண்டும், தொடங்கி நிறைவேற்ற வேண்டும், தொடங்கக் கூட இல்லை என்று சொல்வதற்கு இந்தத் தீர்மானத்தைப் பயன் படுத்தலாம்.

அரசியல் கோணத்திலே எந்தக் கட்சியோடு சேருவது, யாரோடு சேர்ந்தால் இந்த நேரத்திலே நமக்கு வாய்ப்பு இருக்கும் எப்படி வோட்டு கிடைக்கும் என்று எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் அவ்வப்போது எண்ணிப் பார்ப்பதற்கு 5 ஆண்டுக் காலம் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த மன்றத்திலே இப்படி விவாதிப்பதற்கு ஐந்தாண்டு காலம் முக்கியமல்ல. இதைச் சொல்வதற்கு இந்த ஆறு மாதமே போதும், இன்னும் 3 மாதம் தரலாம், 6 மாதம் தரலாம், இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திலே என்ன என்ன நிறைவேற்றுவோம் என்று சொன்னீர்களோ அதை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏன் தவறினீர்கள், செய்கிறபோது நீங்கள் செய்த தவறுகள் என்ன, குறைகள் என்ன நிறைவேற்றுமல் இருப்பதற்கு வேறு என்ன காரணம் என்று அறிந்து கொள்வதற்கும் அதைப்பற்றி விளக்குவதற்கும் ஒரு வாய்ப்பு தான் இது.

இந்த வாய்ப்பைத் தவறு என்று, இன்னும் சொல்லப் போனால் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் எப்படித் தவறு என்று சொல்வதைவிட, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்ததே தவறு என்று வாதாடிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது உண்மையாகவே எதிர்க் கட்சிகளில் பல ஆளுங்கட்சியின் கருத்துக்களை ஆதரித்திருக்கின்றன என்று நம்ப முடியவில்லை, சாதனைகளை ஆதரித்திருக்

1978 சனவரி 7] [திரு. க. அன்பழகன்]

கின்றன என்று நம்ப முடியவில்லை. எதிர்க்கட்சிகள் எதிர்க்க வேண்டிய கடமையைப் பெற்றிருக்கின்றன என்பதை உணர முடிகிறது. ஆளுங்கட்சிக்கு நீங்கள் தருகின்ற வாக்குகள் மட்டுமல்ல, கருத்துக்கள் எந்த அளவிற்கு ஆதரவு தருவதாக இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இப் பொழுது ஆளுங்கட்சிக்கு உங்களுடைய வாக்குகள் தேவைப் படவில்லை. எனவே வாக்குகள் அல்ல பிரச்னை. திராவிட பட்னேற்றக் கழகத்தால் சொல்லப்படுகின்ற கருத்துக்கள் எப்படி மறுக்கப்படுகின்றன, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொன்ன கருத்துக்கள் ஓரளவுக்குத்தான் உண்மை அல்லது இன்னும் சொல்லப்போனால் இன்னும் ஆறு மாதங்கள் கழித்து நிறைவேற்றப்படக்கூடியவை, ஆகவே இன்றைக்கு முடிவெடுக்க கூடாது என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாமே தவிர, சொன்ன கருத்துக்கள் எப்படித் தவறு ஆகும்? அ தையும் இந்த அவையிலே உள்ளவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, ஏதோ ஒரு ஆளுங்கட்சியின்மீது எதிர்க் கட்சி நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவது பாவம் என்பதுபோல் சொல்லக்கூடாது. அங்கே 120 பேர்களுக்கு மேல் இருக்கிறார்கள், இங்கே 48 பேர்கள்தான் எண்ணிக்கை. அங்கே 120 பேர்களுக்கு மேல் உள்ளவர்களுக்குக் கிடைத்த வாக்குகள் 52 இலட்சம், 48 பேர்களுக்கு உள்ள கட்சிக்கு ஆதரவாகக் கிடைத்த வாக்குகள் ஏறத்தாழ 42 இலட்சம் வாக்குகள். எனவே, நண்பர் உமாநாத் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன், இது 52 இலட்சத்தை 42 இலட்சம் கேட்பதற்கு அடையாளமான ஒரு காரியமே தவிர, வெறும் இந்தச் சட்டமன்றத்திலிருக்கின்ற எண்ணிக்கைக்கு மட்டுமல்ல என்பதையும், இந்த 42 இலட்சத்திற்கு ஏற்படக்கூடிய குமுறல்களையும், உணர்ச்சிகளையும், அவர்களுக்குத் தோன்று கின்ற உணர்ச்சிகளையும், வருத்தத்தையும் தெரிவிக்க, அல்லது பொதுவாக மக்கள், வாக்காளர்கள் ஒரு நேரத்தில் ஒரு கட்சிக்கு வாக்கு அளித்திருக்கலாம், ஆனால் நடப்பைப் பார்க்கும் பொழுது பொதுவாக அந்த மக்களுக்கு வேறு எண்ணங்கள், வேறு உணர்ச்சிகள் ஏற்படலாம், அவைகளையும் எடுத்துக் காட்டுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பு இது.

அதுமட்டுமல்ல, இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்த அரசு கவிழ்க்கப்பட வேண்டுமென்பது எங்களுடைய ஆசை அல்ல. இந்தச் சட்டமன்றத்தில் இவ்வரசை தோற்கடித்து விடலாம் என்பது எங்களுடைய நோக்கம் அல்ல. 48 பேர்தான் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கப் போகிறோம். அது எங்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும், அதிலும் கூட ஒருவர் இருவர் ஊருக்குப் போயிருந்தால், அவர்கள் கட்டாயம் வர வேண்டுமென்று தெரிவிக்கவில்லை, ஆனாலும் பேசுகிறோம். அதைப் பாராட்ட

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 சனவரி 7

வேண்டும். தோழமைக் கட்சிகள், அல்லது மற்றக் கட்சிகள் ஆதரவு தருகிறதா என்பது அல்ல, முன்பு லத்தீப் அவர்கள் எங்களுக்கு நம்பிக்கையாக இருந்தார், தேர்தல் வருகிற பொழுது அவர் எங்களுக்கு நம்பிக்கையாக இல்லை. இப்படிப் பட்ட ''கைகளெல்லாம்'' ஒதுக்கினாலும், தனித்து நிற்க முடியும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனித்து தேர்தலைச் சந்தித்து அதன் விளைவுகள் எதுவாக இருந்தாலும் மக்கள் தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்ளலாம், மக்களின் தீர்ப்புப்படி தனியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எவ்வளவு ஆதர கிடைக்கிறதோ கிடைக்கட்டும் என்று சட்டமன்றத் தேர்தலிலே நின்றதைப் போலத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தையும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய பொறுப்பிலே கொண்டு வந்திருக்கிறதே தவிர அரசியல் முறையில், பல்வேறு கட்சிகளின் உறுப்பினர்கள் எப்படி இந்தக் கருத்தை வரவேற்க வேண்டுமென்ற முறையிலே அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று. இந்த ஆட்சியின்மீது நம்பிக்கையில்லை என்று தெரிவிப்பதற்கு எத்தனையோ காரணங்கள் தேவையில்லை. ஒரு சுருக்கமான காரணம், நாங்கள் நம்புகின்ற காரணம், ஜனநாயகத்தில் உங்களுக்கு முழு நம்பிக்கையில்லை, ஆகவே எங்களுக்கு உங்கள்மீது நம்பிக்கையில்லை. ஜனநாயக முறையிலே தவறுகளை யாரும் செய்திருக்கலாம். ஆனால் ஜனநாயக முறையைக் கெடுக்கின்ற முறையில் வேண்டுமென்றே செய்த, இந்திராகாந்திக்குக் கடைசி வரையில் துணை நின்ற கட்சி, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர் உமாநாத் அவர்கள்கூடச் சொல்லலாம், 69-லே நாங்கள் சொன்னோம், இந்திரா காந்தி சர்வாதிகாரப் பாதைக்கு அடி வகுத்துச் செல்கிறார் என்று சொன்னோம் என்று சொல்லலாம். இந்திரா காந்தி சர்வாதிகாரப் பாதையில் போகிறார இல்லையா என்பதை அப்பொழுது எங்களால் தீர்மானிக்க முடியவில்லை.

அவர்களுடைய கட்சியின் தலைவர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். திரு. இராமமூர்த்தி மட்டும் சொல்லியதோடு இல்லை, இன்றைக்குக் குடியரசுத் தலைவராக இருக்கின்ற திரு. சஞ்சீவி ரெட்டி அவர்கள் பெருத்தலைவர் காமராஜ் அவர்களுக்கு மிகவும் நெருங்கிய நண்பர் அவர்கள் என்னை அழைத்து இந்திரா காந்தி சர்வாதிகார பாதைக்குப் போகிறார், அவரை எதிர்ப்பதற்கு ஒன்று சேர வேண்டுமென்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அப்பொழுது எங்களுடைய கண்ணோட்டத்தில் அவர் சர்வாதிகாரி ஆவார் என்று எதிர்பார்க்க வில்லை. அது தவறுகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால் அலகாபாத் நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்குப் பிறகு, இந்திராகாந்தி அவர்கள் நாடாளுமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது செல்லாது என்று திட்டவட்டமாக அறிவிக்கப்

1978 சனவரி 7] [திரு. க. அன்பழகன்]

பட்டதற்குப் பிறகு, அதைப் பாதுகாப்பதற்காக அவர் எடுத்த நடவடிக்கைகள், 1975-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 26-ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப்பட்ட நெருக்கடி காலப் பிரகடனம், அந்த நெருக்கடி காலப் பிரகடனம் எவ்வளவு பெரிய நெருக்கடியை உண்டாக்கி, நாட்டிலே எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களெல்லாம் சிறையிலே தள்ளப்படுகின்ற நிலைமையை அந்த நெருக்கடி காலப் பிரகடனத்தின் மூலம் செய்தார்கள் என்ற நிலைமை. அப்பொழுதுதான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், இந்திராகாந்தி ஜனநாயகப் பாதையிலே சோஷலிசவாதியாக, சமதர்மவாதியாக ஏதோ மிகப் பெரிய கடமையைச் சாதிப்பதற்காகச் செய்கிறார் என்று எண்ணியிருந்த — உள்ளபடியே நம்பிக்கொண்டிருந்த—எங்களுக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டது.

[முற்பகல் 11.10]

சந்தேகம் ஏற்படுகிறபொழுது கூட திட்டவட்டமாகக் குற்றம் சாட்டுகிற நிலைமைகள் எங்களுக்கு ஏற்படவில்லை. ஆகவே, அன்றைய தினம் அலகாபாத் நீதிமன்றத் தீர்ப்பிலே வந்ததையொட்டி, இந்திராகாந்தி நடந்துகொள்வதைப்பற்றி எப்படி நடந்து கொள்வார் என்று முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களைக் கேட்டபொழுது, அவர் கூறினார், 'அவர் மற்றவர்களுக்கெல்லாம் முன் உதாரணமாக நடந்து கொள்வார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்' என்று அவர் சொன்னார். தீர்ப்பிலுள்ளவாறு இந்திரா காந்தி அவர்கள் நடந்து கொள்வார். மற்றவர்கள், அவர் ஒரு தவறு செய்து, அதே தவறைச் செய்ய மாட்டார்கள் என்று நினைக்கக்கூடிய அளவுக்கு எதிர்பார்க்கிறேன் என்று சொன்னார். சொன்னது மட்டுமல்ல; இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இல்லாத பல நண்பர்கள் அப்பொழுது அதில் இருந்தார்கள், செயற்குழுவிலே இருந்தார்கள். அவர்களை அழைத்தோம். எல்லோருமாக, செயற்குழுவிலே, 7, 8 மணி நேரம் கலந்து பேசி, இந்திரா காந்தி கொண்டு வந்த அவசர நிலைமையைக் கண்டித்து அந்த நிலைமை நாட்டுக்கு நல்லதல்ல, 60 கோடி மக்கள் வாழ்கிற இந்தியாவினுடைய ஜனநாயகத்திற்கே களங்கம் என்று தெரிவித்து, அதனைக் கண்டித்து, தீர்மானம் நிறைவேற்றினோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அந்தத் தீர்மானத்தை அப்பொழுதே நிறைவேற்றி விட்டது.

ஒரு வேளை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கோழைக் கட்சியாக இருந்தது என்றால், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வீரமானதாயிற்றே? தீர்மானம் போட்டதா? வேறு எந்த ஒரு கட்சி அன்றையதினம் நாட்டிலே தீர்மானம் போட்டது? ஆளுங்கட்சியாக இருந்தபோதுகூட அன்றைய

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 சனவரி 7

தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தீர்மானம் போட்டவுடன், பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள், எங்களிடம் என்ன சொன்னார்? அவசர நிலையைக் கண்டித்து ஒரு தீர்மானம் போட்டிருக்கிறீர்கள். அதுவே போதுமானது; அதற்கு மேல் அவசரப்பட்டு அடுத்த அடி எடுத்து வைக்காதீர்கள் என்று எச்சரித்தார். அவர், அப்பொழுதும் மேலும் என்ன சொன்னார்? இந்தியா முழுவதும் இந்திரா காந்தியினுடைய சர்வாதிகாரத்தின் காரணமாக, ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அவருடைய ஆட்களை வைத்து ஆட்சி நடத்துகிற நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு கொடுங்கோன்மை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, இந்திரா இப்படி சர்வாதிகாரத்தை நோக்கிப் போகிறார் என்று சொன்னேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அப்பொழுது புரிந்து கொள்ளவில்லை. இப்பொழுது புரிந்து கொண்டீர்கள். இப்பொழுதாவது, ஆட்சியை ஏமாந்து போய் விட்டு விடாதீர்கள் என்று சொன்னார்.

அந்த நிலைமையிலேநெருக்கடி நிலைமை எங்களை எந்த நேரத்திலும் எதுவும் செய்யலாம் என்று தெரிந்ததற்குப் பின்னால், இந்திரா காந்தி எதுவும் செய்யலாம் என்று தெரிந்ததற்குப் பின்னால், எங்களை எப்பொழுதும் ஆட்சிப் பீடத்திலிருந்து தூக்கி எறியலாம், சட்டமன்றத்தை எப்பொழுதும் கலைக்கலாம், வேண்டுமென்றால், எங்களைக் கைது கூடச் செய்யலாம் என்பதற்குப் பிறகு, அவ்வளவு அதிகாரத்தை அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்ததற்குப் பிறகு, ஒரு மாநிலத்தினுடைய கவர்னரைக் கூட கைது செய்கிற அளவுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று மந்திய சர்க்காரிலே உள்ள சில அதிகாரிகள் சொல்கிற அளவுக்கு நிலைமை வந்தபிறகு, சிறையிலே தள்ளப்பட்டவர்களைப் பற்றி யாரும் விசாரிக்க முடியாது; அவர்களைச் சுட்டுக் கொல்லக்கூடிய நிலைமை வந்தால்கூட யாரும் விசாரிக்க முடியாது என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு, மத்திய சர்க்காரினுடைய மிகப் பெரிய வழக்கறிஞர் தெரிவித்ததற்குப் பிறகு, இவ்வளவு பெரிய கொடுமைகளுக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒரு எதிர்ப்புச் சக்தியாகத்தான் இருந்ததே தவிர, இந்திரா காந்தியின் பின்னாலே ஒட்டிக் கொள்கிற, ஒடுகிற சக்தியாக இல்லை.

இன்னும் சொல்லப் போனால், அரசியலிலே ராஜதந்திரம் மிக முக்கியமான தேவை. யாரோ சிலர் ராஜதந்திரம் தேவையில்லை என்று சொல்கிறார்களே என்பதால், அரசியல்வாதி மாறி, ராஜதந்திரத்தை விட்டுவிடமாட்டார்.

இந்திரா காந்திக்குப் பக்கத்திலே இருந்த ஒருவரை, இவ்வளவு பயங்கர நிலைமை இந்திரா காந்தியால் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ளது; அதை எதிர்ப்பதற்கு நீங்கள் வழி காட்டுகிறீர்களா என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்டபொழுது, அந்த மிகப் பெரிய அமைச்சர் சொன்னார்—பெயரைச் சொல்ல

1978 சனவரி 7] [திரு. க. அன்பழகன்]

இப்பொழுது அவசியமில்லை; கடைசியிலே இந்திராவை எதிர்த்து வெளியேறியவர், மக்களிடத்திலே இந்திராவை எதிர்த்து ஒரு நல்ல எண்ணத்தைத் தோற்றுவித்தவர்—அப்படிப்பட்ட ஒரு தலைவர் சொன்னார். இந்திரா காந்தியினுடைய சர்வாதிகார, கொடுங்கோன்மைப் போக்கு புயல் வேகமாகப் போகிறது. இப்பொழுது நேரம் சரியாக இல்லை; கொஞ்சம் பொறுமை காட்டுங்கள்; சந்தர்ப்பம் வரும், சர்வாதிகாரத்தை வீழ்த்துங்கள் என்று சொன்னார். ஆனால், அப்பொழுதிருந்த சந்தர்ப்பம் பற்றித் தெரியாத ரெட்டி எழுதுகிறார், ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அப்பொழுது இந்திரா காந்தி எந்த நேரத்திலும் எதைச் சொன்னாலும் அதைக் கேட்டு ஆடியதைப் போல் எழுதுகிறார். ஒரு ரெட்டி சொல்வதை ஒரு செய்தியாக எடுத்துக் கொள்ளலாமே தவிர, பல பேர்கள் (குறுக்கீடு) ரெட்டி என்றால், பிரம்மானந்த ரெட்டி அல்ல, சஞ்சீவ ரெட்டி அல்ல; இங்கே, யாராவது ரெட்டியிருந்தால் அவர்களை அல்ல. நான் சொல்வது, சி. ஜி. கே. ரெட்டியை, எழுத்தாளர் ரெட்டியை. வரலாற்று வீரர்களாக, இருப்பவர்களைப்பற்றி, அரசியல்வாதிகளைப்பற்றி, மற்றவர்களைப் பற்றி புள்ளி விவரம் வெளியிடுபவரை நாம் பெரிதாகக் கொள்ள முடியாது. நாட்டிலே மத்திய சர்க்காரது அராஜகமான ஆட்சியை எதிர்க்கின்ற மனப்பான்மையோடு இந்த ஆட்சி மாறவேண்டுமென்று, இந்தக் கொடுமைகளிலிருந்து நாடு விடுபட வேண்டுமென்று, எண்ணத்தோடு மகாநாட்டுக்கு மகாநாடு, இந்திரா காந்திக்கு வேண்டுகோள் மூலமாக தூது செல்வோம் என்று அறிவிப்பதன் மூலமாக, சிறையிலேயுள்ள தலைவர்களைச் சந்திக்க எங்களை அனுமதிப்பதன் மூலமாக, அமைதியை நிலைநாட்ட நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்று எல்லாம் தெரிவித்தோம் என்றால், நாங்கள் கோழைகளாக இருக்கலாம், ஆனால் புத்திசாலிகளாக இருந்தோம்.

ஆனால் நாட்டிலே உள்ளவர்கள் சொல்லட்டும். அன்று வீரத்திற்கும் கோழைத்தனத்திற்கும் வேற்றுமை தெரியாத காரணத்தால், புத்திசாலித்தனத்தை இழந்துவிட்டவர்கள் இருந்தார்கள்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 'சிவாஜி கண்ட இந்து சாம்ராஜ்யம்' என்ற நாடகத்தில் காகபட்டராக நடிக்கும்போது, அவரிடத்தில் சீடனாக இருந்த சீட்டிஸ் என்பவனைப் பார்த்து ஒரு தந்திரமான யோசனையைச் சொன்னார். அந்த யோசனையை அவன் கேட்கவில்லை, என்ற உடன் அவர் சொன்னார், 'உனக்குப் புத்தி இருக்கும் என்று பார்த்தேன், ஆனால் உனக்கு அது இல்லை என்று தெரிந்து கொண்டேன்' என்று சொன்னார். அண்ணா அவர்கள் சொன்ன தந்திரத்தை அவன் செய்ய முடியாது என்று சொல்கிறபோது அவர் சொன்னார், 'அப்படிப்பட்ட காரியத்தை உன்னால் செய்ய முடியவில்லை. ஒரு சிறு நரிக்குக்கூட புத்தியிருக்கும் உனக்குப் புத்தியில்லை', என்று சொன்னார்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 சனவரி 7

ஆகவே, இந்த நேரத்தில் திட்டவட்டமாக எடுத்துக் காட்டுகிறேன், புத்தி மிகத் தேவை. சர்வாதிகாரம் கொடுங் கோன்மை, அது சிங்கமாக அல்ல புலியாக இருக்கிறது. ரத்த வெறி பிடித்த புலியாக இருக்கிறது. அந்த நேரத்திலே கொண்டு வரப்பட்ட 20 அம்ச திட்டத்தைக் கூட, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஓரளவு நிறைவேற்றி இருக்கிறது. மேலும் நிறை வேற்ற எங்களுக்கு நிதி தேவை என்று தான் சொன்னேன். அன்றையதினம் இங்கே கல்வி அமைச்சராக இருந்த டாக்டர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள், மிக திட்டவட்டமாக சொன்னார்கள். நீங்கள் சொல்கிற 20 அம்சத் திட்டங்களில் பல வற்றை நாங்கள் நிறைவேற்ற ஏற்கனவே முன் வந்திருக்கிறோம். இன்னும் நிறைவேற்ற பணம் எங்கே, நிதி எங்கே, நிதி இல்லையே நிறைவேற்றுவதற்கு என்று கேட்டார்கள்.

அப்படி எதிர்ப்பை தெரிவிக்கவேண்டிய அளவுக்குத் தெரி வித்தோம். கருத்து மாறுபாட்டை உணர்த்தினோம். அதே நேரத்தில் ஜனநாயகம் குழி தோண்டி புதைக்கப்படுகிறது, உரி மைகள் மறுக்கப்படுகின்றன என்ற நிலையில், அண்ணா அவர்கள் சொன்ன அந்த தந்திரம் மக்களின் அடிப்படை வாழ்வுக்குத் தேவை என்று நாங்கள் இருந்தோம். விளக்குவதற்கு இன்னும் ஏராளமான ஆதாரங்களை வைத்திருக்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒன்றுதான் இந்தியா விலேயே ஒரே ஒரு கட்சிதான் ஆளுங்கட்சியாக இருந்த காலத் திலே, மத்தியிலே இந்திரா காந்திக்கு மாறுன ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்ததால் வரக்கூடிய ஆபத்தைக் கூட எண்ணிப்பார்க்காமல் திட்டவட்டமாக ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. இந்தியா முழுவதிலும் நெருக்கடி நிலை வரக்கூடிய சூழ்நிலையிலே, ''அன் ஐ டு இண்டியா'' என்ற புத்தகத்தில் ஒரு இங்கிலாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த டேவிட் சேல்போர்ன் என்பவர் ஒரு நல்ல ஆராய்ச்சி யாளர், நெருக்கடி நிலைமையில் நடந்த அத்தனையும் புத்தகமாக அல்ல, கதை யாக அல்ல, கொட்டேஷன்களாக எழுதியிருக் கிறார். அதிலே அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

In the book 'An Eye to India' (Pelican Books), Mr. David Selbournea has stated—

> "Thus on 27th June 1975, immediately after the declaration of emergency the executive committee of the D.M.K. under the State's Chief Minister M. Karunanidhi, was 'pained to note the recent approach by the ruling Congress". It considered, too, that the methods practised by the Prime Minister have tended to put out the light of democracy and led the country into the gloom of dictatorship, declarations sealing its own doom and setting in train 6 months of inevitable reprisal. The D.M.K. spoke

1978 சனவரி 7] [திரு. க. அன்பழகன்]

both quickly and incautiously (as silence descended on the rest of India) but with sufficiently telling judgement, of the image of truth hidden,and ludicrous and strange arguments adduced in justification of the emergency. It spoke of schemes for stifling the opposition parties and of casting on 26th June 1975 an everl sating slur on the Indian people. It spoke of the ruling faction going in search of imaginary reasons, alling anything and everything conspiracy and reaction, whil eitself standing in the shadows of falsehood. These wesre all to seem ironies in view of what was identically to overtake and wamp the D.M.K. itself, by way of explanation for its own removal....''

அவர் எழுதிய ஏட்டிலிருந்து இன்னும் எத்தனையோ பகுதி களைப் படிக்கலாம். தொடர்வது அதிக நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளும். ஆனால் திட்டவட்டமாக இந்தியாவிலேயே ஒரு கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் அப்படித் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது என்பதை அகில இந்தியாவிலேயும் நிகழ்ந்த வரலாற்றைப் புரட்டிப் பார்த்தவர்கள் அப்படிச் சொன்னார்கள்.

அன்றைக்கு குஜராத்திலே இருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள், அப்போது அவர் முதலமைச்சராகத்தான் இருந்தார். அவர் சொன்னார், 'நாங்களும் உங்களைப்போல் ஒரு தீர்மானத்தைப் போடுவதுபற்றி யோசித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்' என்றார். இங்கே கூட ஒரு நண்பர் சொன்னார். குஜராத்திலே மட்டும்தான் ஒருவிதமான எதிர்ப்பு உணர்ச்சி இருந்தது, என்றார். அது வேறு உணர்ச்சி, காங்கிரசுக்கே எதிர்ப்பு உணர்ச்சி அங்கே இருந்தது. இங்கே இருந்தது காங்கிரசுக்கு எதிர்ப்பு அல்ல. ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக, இந்திராகாந்தியை எதிர்த்து, அவருடைய சர்வாதிகாரத்தை எதிர்த்து போராடுகிற அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல உணர்ச்சியாகத் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆயிரம் தவறுகள் செய்த கட்சியாக இருக்கட்டும். ஆனால் அந்த நல்ல உணர்ச்சிக்கு இன்றைய ஆளும் கட்சி எந்த வகையிலே துணை நின்றது.

[முற்பகல் 11-20]

இன்னும் நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்றையதினம் பேசிய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், இந்தியாவில் கொண்டு வரப்பட்ட நெருக்கடி நிலை நியாயமானது என்று கருதினோம். எங்களுக்கு இன்னின்ன காரணங்களால் நெருக்கடி நிலை சரி என்று பட்டது என்று சொன்னார்கள்.

இன்றைக்கு உள்நாட்டில் இந்திரா காந்தி தேர்தல் செல்லாது என்று தீர்ப்பளித்தார்கள், அதற்காக நெருக்கடி நிலை கொண்டு வந்தார்கள். நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமா?

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 சனவரி 7

நாளைக்கு கருணாநிதி தேர்தல் செல்லாது என்று சொன்னால் சட்டத்தை மாற்றிக்கொள்ளமுடியுமா? அந்த அளவிற்கு அடிப்படை நியாயங்களை மாற்றி அமைத்து, ஒரு அக்கிரமமான நிலையில் நெருக்கடி நிலை கொண்டு வரப்பட்டது. பீகாரில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டிலும் தான் கிளர்ச்சி ஏற்படுகிறது. முதலமைச்சருக்கு அதிகாரம் கொடுத்தால் நெருக்கடி நிலையைப் பிரகடனம் செய்யத் தயாரா? ஒரு கிளர்ச்சி நடந்தது என்று சொன்னால், தொழிலாளர் கிளர்ச்சியாக இருந்தால், அவர்களிடத்தில் சென்று போராட்டத்தை நிறுத்திக்கொள்ளுங்கள் என்று அறிவுரை கூறி அந்தப் பிரச்னையை சமாளிக்கலாமே தவிர அதற்காக நெருக்கடி நிலை கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொன்னால் ஒப்புக் கொள்ள முடியுமா?

நேற்றைய தினம் காங்கிரஸ் கட்சித்தலைவர் மாரிமுத்து அவர்கள் பேசியபோது சொன்னார்கள். நெருக்கடி நிலை கொண்டு வந்ததில் தவறு இல்லை. பின்னாலே தவறு ஏற்பட்டு விட்டது என்றார்கள். இது என்ன நியாயம்? கொண்டு வரப்படுகிறபோதே விவரம் தெரியாதா? இந்திரா காந்திக்கு நெருக்கடி நிலை கொண்டு வந்தால் எவ்வளவு அதிகாரம் யார் கையில் குவியும் என்று தெரியாதா? சஞ்சய் காந்தி இந்நாட்டில் முடிசூடா மன்னனாக பவனி வருவார் என்று தெரியாதா? அந்த நிலைமைகளைத் தெரிந்து தான் இந்திராகாந்தி அவர்கள் நெருக்கடி நிலையைக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்திரா காந்தி அவர்கள் குடும்பத்தை அழைத்து பிரதம மந்திரியாக இரு என்று சொன்ன காரணத்தால் தான் நாட்டின் தலைவிதி இந்த நிலைமைக்கு வந்தது. அந்த நெருக்கடி நிலையைக் கண்டிக்கத் தெரியவில்லை என்பதோடு மட்டுமல்ல.

1965-ம் ஆண்டு என்று கருதுகிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ராஜ்ய சபையில் பேசியதைக் குறிப்பிடுகிறேன். அப்போது நெருக்கடி நிலைமை இருந்தது. அதாவது டாஸ்கண்ட் ஒப்பந்தத்திற்குப் பின்னாலே பேசியிருக்கிறார்கள். (1966) டாஸ்கண்ட் பிரகடனத்திற்கு முன்னால் பாகிஸ்தானுக்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையே மோதல் ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக இந்தியாவில் நெருக்கடி நிலை பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. உள் நாட்டுப் பிரச்னைக்காக இல்லை. வெளிநாட்டு அபாயம் என்ற பிரச்னைக்காக நெருக்கடி நிலை இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு இந்திராகாந்தி கொண்டுவந்தது உள்நாட்டு நெருக்கடி நிலை பிரகடனம். வெளிநாட்டு நெருக்கடி நிலை இருந்தபோது, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பேசிய பேச்சு இது. அவர் அங்கே தமிழிலே பேசியிருக்கிறார். அது பின்னாலே ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டு இருக்கிறது. ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் பின்னால் கேட்கட்டும், அவர் எப்படிப் பேசினாரோ அதைப் படியுங்கள் என்று. அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். அண்ணா பேசியிருக்கிறார்....

1978 சனவரி 7] *[திரு. க. அன்பழகன்]*

"As far as the President's Address is concerned, it is woeful that no mention has been made about the emergency and the D.I.R. (Defence of India Rules) in it. We find that the determined judgements of the jurists are discarded, that political advice given by eminent constitutional lawyers is arrogated against the sum total of political wisdom of these in power and this Government is still keeping the emergency and the D.I.R. I am not asking them to lift the emergency and the D.I.R. because I am apprehensive of any political consequence for this or that party; we can take it, we have taken it. The continuation of the emergency and the D.I.R. even after the Tashkent Declaration will be misconstrued there is no doubt about it-that we have not taken it to our heart; the Tashkent spirit itself. Therefore, at least in the name of that great soul who has passed away, I would request and demand of this Government to repeal this emergency and this D.I.R. They have got enough powers with the laws that they have, to deal with any mischief, with any anti-social element. Have we not seen the whole nation rising as one man forgetting all differences of opinion, giving up even agitations, when this country was confronted with danger? Why are they apprehensive of their own people? Why should they distrust the people of this land when they have demonstrated amply and nobly that they can stand up if this country is confronted with dangers? This Government and those who are running this Government should not arrogate to themselves that they have got a monopoly of patriotism and that others do not have patriotic instincts at all. Therefore, I would demand of this Government that they should forwith lift this emergency and this D.I.R. and release those who are kept in Jail for a long number of years years...."

1966-ல் அண்ணா அவர்கள் வெளிநாட்டு படையெடுப்பை யொட்டி அறிவிக்கப்பட்ட எமர்ஜென்சியை உடனடியாக நீக் குங்கள், யாரையும் சிறையில் வைக்காதீர்கள், நாட்டுப்பற்று, தேசப்பற்று ஆளுகின்ற உங்களுக்கு மட்டும்தான் சொந்தமான தல்ல என்று அன்றைக்கு அறிவித்தார்கள்.

இப்போது 1975 ஆம் ஆண்டில் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட எமர்ஜென்சியை, உள்நாட்டு நெருக்கடி நிலையை, அதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய சக்திக்கு ஏற்ற அளவுக்கு எதிர்த்தது என்றால், அகில இந்திய காங்கிரஸ் திராவிட முன்னேற் றக் கழகம்? ரெட்டி அவர்களே சொன்னது போல, நாங்கள் புரட்சி நடத்தி, பலாத்காரம் நடத்தி, வெடி குண்டு வைத்துப் பழக்கப்பட்டவர்களா? சில இடங்களில் பலாத்காரம் வரலாம். மனிதன் பலாத்காரத்திற்கு ஆள்பட்டு விடுகிறவன்தான், ஆளுங் கட்சியில் பலாத்கார உணர்ச்சிக்கு ஆளாகாதவர்களா இருக் கிறார்கள்? எனக்கு அவர்களில் பல பேரைத் தெரியும். நானே பலாத்கார உணர்ச்சிக்கு ஆளாகாதவனா? அறிவு முந்திக்

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 சனவரி 7

கொண்டால் பலாத்காரம் சரிகிறது. அறிவு பிந்திக் கொண்டால் பலாத்காரம் தலையெடுத்து விடுகிறது. அவ்வளவு தான் மனிதன் இயல்பு.

ஆனால் பலாத்காரத்தை முறையாக வைத்துக் கொண்டு, ஆட்சியைக்கவிழ்க்க, மாற்ற, ஆட்சியைக்கைப்பற்ற, அல்லது நடைபெறுகிற ஆட்சியை தாக்குவதற்காக பலாத்காரத்தைக், கையாள யார் முன்வந்தாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதை எதிர்த்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அறிஞர் அண்ணு அவர்கள் சொன்னது போல, வாக்குகளை நம்பியிருப்பது திராவிட முன்னேற்றக்கழகமே தவிர, வேட்டுகளை நம்பியிருப்பதல்ல.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஓட்டு முறையைத்தான் நம்புகிறது என்று அறிஞர் அண்ணு அவர்கள் சொன்ன அடிப் படையிலே தான், கருத்தின் அடிப்படையிலே தான், எதிர்ப் பைத் தெரிவித்ததே தவிர, பலாத்காரத்தை ஆதரிக்கவில்லை. அதற்காக இந்தியா முழுவதும் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம் என்றார்கள். எங்களுடைய நண்பர்கள் சில பேர் எங்களிடத்தில் அதைத் தெரிவித்தார்கள். இப்போது எங்களோடு அவர்கள் இல்லை. அப்படி தெரிவித்தபோது, இந்தியா முழுவதும் செய்வது என்பது கருத்தளவில் மட்டும் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செய்ய முடியுமே தவிர, அதுவும் கூட வாயில் துணியை வைத்து அடைத்துவிட்டு, அன்பழகன் நல்ல பேச்சாளன், இன்றைக்கு இவனை பேசச் சொல் பார்க்கலாம் என்று கையைப் பிடித்துக்கொண்டு மிரட்டினால் பேச்சா வெளியே வரும் ?

நெருக்கடி நிலை பிறப்பிக்கப்பட்டபோது, மாரிமுத்து அவர் களின் கட்சி செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த போது, பொதுமக்கள் தங்களுடைய கருத்தை வெளியிடமுடியாமல் வாயில் துணியை வைத்து அடைத்த காரியம். அந்தக் கொடுமை சாதாரண மானதா ஆட்சியை எதிர்த்து முயற்சி நடைபெற்றது சரியா தவறு என்பது வேறு, ஆனால் முயற்சி எந்த அளவுக்குப் பயன்பட்டது என்பது வேறு, ஆனால் அதற்காக ஜனநாயகத்தின் குரல் வளையை நெரித்துவிட்ட, அந்தக் காரியம் இந்தியாவில் நடைபெற்றபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மூச்சு விட வாய்ப்பு கிடைத்த போது எதிர்த்துச் சொன்னோம். கழகத் தோழர்கள் பலபேர் சிறையில் தள்ளப்பட்டிருந்தார்கள். அதைத் தான் கலைஞர் அவர்களோ, மற்றவர்களோ மிசாவுக்கு அஞ்சவில்லை என்று சொல்கிறோம். மிசாவைத் தாங்கிக் கொண்டோம். மிசா வருகிறது என்றால் அஞ்சியவர்களா நாங்கள் ?

எதற்கு மிசா ? மிசா சட்டம் என்பது அரசியல் கைதிகளை எந்த நேரத்திலும் தொடாது என்று பாராளுமன்றத்தில் உறுதிமொழி கொடுத்தார் இந்திரா காந்தி அவர்கள். அதற்குப்

1978 சனவரி 7] [திரு. க. அன்பழகன்]

பிறகு லட்சம் பேர் அரசியல் வாதிகள், அவர்கள் தொண்டர்களாக இருக்கலாம், தலைவர்களாக இருக்கலாம். சிறையில் தள்ளப்பட்டார்களே மிசா சட்டத்தின் மூலமாக நம்முடைய முதலமைச்சராக இருக்கிற, மக்களுடன் தொடர்புடைய எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் அதைக் கண்டிக்க—அதற்குப் பின்னராவது வாய்ப்புக் கிடைத்தவுடன் நீங்கள் நேற்று வரையில் நெருக்கடி நிலையை வைத்திருந்தீர்கள்; கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பில்லை; இன்றைக்குச் சொல்லுகிறேன், அது அக்கிரமம் என்று சொன்னார? நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் உயர்திரு நாராயணசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள், நெருக்கடி நிலைமை போடப்பட்டது நீதிமன்றத்திற்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்களே, அப்படிச் சொல்ல முடியாமல் நெருக்கடி நிலைமையை ஆதரிக்கின்ற நிலைமையில் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அவரை ஆதரிக்க விரும்புகிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத், 'ஐ பெக் டு டிஃபர்' என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியம் அவருக்கு இருக்கும்—அப்படியானால் இந்த அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்ல உரிமைஎங்களுக்குக் கிடையாதா?

ஆகவே ஜனநாயகத்திற்கு உட்பட்டுதான்-ஜனநாயகத்தில் மூன்று, ஒன்று, ஜனநாயக சக்கரத்தில் எல்லோரும் சிக்கிக்கொண்டு தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். இரண்டாவது ஜனநாயக கடமைகளைச் செய்கிறோம், மூன்றாவது ஜனநாயகத்தில் முழு நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம், எதிர்க்கிறோம். இந்த ஆட்சி ஜனநாயகத்தில் முழு நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறதா. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் உள்ள நாங்கள் தவறு செய்திருக்கலாம். நீங்கள் முடிந்தபோது, அதற்கான வழக்கைப்போட்டு தண்டியுங்கள் யார் தவறு செய்தாலும் தண்டிக்கப்படட்டும். அது வேறு பிரச்னை.

ஆனால், ஜனநாயகத்தில் அழுத்தமான நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று ஒரு மாநில அரசு உலகிற்கு உணர்த்த வேண்டாமா? ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இழந்து விட்டால், மாநில அரசாக இருக்கிற நமக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது. மத்தியில் இருக்கிற அரசு, தான் நினைக்கிறபடி காரியம் செய்ய ஆரம்பித்தால் இன்றைக்கு ஜனதா அரசு, அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் கொள்கை காரணமாக மாநில அரசிற்கு மரியாதை காட்டலாம் நாளைக்கு இன்றைய அரசு மாறுகிறது. ஜனநாயக உரிமையை இழந்து விடுகிறோம். அப்போது இருக்கிற மத்திய அரசு மாநில அரசின் ஜனநாயக உரிமையைப் பறிக்கிறது. பறிக்கிற போது நாம் ஜனநாயகவேட்கையை வளர்க்காவிட்டால் எப்படிப் பாதுகாப்பது?

ஜனநாயகம் என்பது ஒரு அரசியல் கட்சியின் நடைமுறைக் கொள்கையல்ல. ஜனநாயகம் என்பது ஒரு வாழ்க்கை முறை.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 சனவரி 7

மக்களுடைய உணர்வில் மத உணர்ச்சி எப்படி இயல்பாக இடம் பெற்றிருக்கிறதோ அதைப் போல இயல்பாக இடம் பெற வேண்டிய உணர்வு என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அண்ணா சொன்ன மனச் சாட்சியை ஒட்டி எண்ணிப் பார்க்கிற அந்த மனப்பான்மைக்கு ஆதரவாக இருக்க உங்களால் முடியவில்லை. அந்த ஆதரவை நீங்கள் தரவில்லை. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலைமை காரணமாக, அந்தக் கருத்தை விளக்குவதற்காக, நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்வது எந்த வகையிலும் தவறில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-30]

அதைப்போல மற்றொன்று, இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுக்கு கறுப்புக்கொடி பிடித்ததை திரு மாரிமுத்து அவர்கள், அவர்கள் தான் எதிர்க்கட்சியாகி விட்டார்களே அவருக்கு எதற்கு கறுப்புக்கொடி. அன்றைக்குக் கூட கேட்டார்கள். எதிர் கட்சியாகி விட்டார்கள், அதற்காக இருந்தகாரணத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்களா? இன்ன காரணத்திற்காக தவறு செய்த காரணத்திற்காக இன்ன நிலைமைகள் ஏற்பட்டது என்று ஏற்றுக் கொண்டார்களா? காங்கிரஸ் கட்சியிலும் இந்திரா காந்தி அவர்கள் செய்த தவறு உணர்த்துவதற்கு ஒரு பெரிய குழுகே. பிரம்மானந்த ரெட்டியும் அல்லது இன்றைக்கு பாராளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சியின் தலைவராக இருக்கிற ஒய். பி. சவான் அவர்களும் இந்திரா காந்தி செய்தது தவறு என்று தாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிற அளவில் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்ற பொழுது இந்திரா காந்தி அவர்கள் தான் செய்த அக்கிரமங்கள் நியாயம் என்று சொல்லி வலம் வருகிறபொழுது எதிர்ப்பதற்கே யாரும் இல்லை என்று எல்லோரும் ஆரத்தி எடுத்தால் இந்த நாடு என்றைக்குமே வாழாது.

திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: 'பாயின்ட் ஆப் பெர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன்' மதிப்புக்குரிய பேராசிரியர் பேசுகிறபொழுது கறுப்புக்கொடி காட்டுவது தவறு என்று நான் கூறியதுபோல் சொல்லுகிறார்கள். கறுப்புக்கொடி காட்டுவது தவறு என்று தான் கூறவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கறுப்புக் கொடியின் பெயரால் ஒருவர் தன் கருத்தை எடுத்துச் சொல்வதை வன்முறையாக தடுப்பது சரியா அது தான் என்னுடைய கேள்வி. அதைத்தான் கேட்டேனேதவிர கறுப்புக்கொடி காட்டுவது தவறு என்று நான் கூறவில்லை.

திரு. க. அன்பழகன்: நன்றி. கறுப்புக்கொடி காட்ட விருக்கும் 5,000, 10,000 பேர்களை கேவலமாகக் கருதி அவர்கள் கண்ணில் மிளகாய்ப் பொடியைத் தூவியும் கையில் வைத்திருக்கிற கருவிகளை வைத்துக்கொண்டு அடித்து விரட்டிவிடலாம் என்று திட்டம் இட்டதால் பலாத்காரம் வரலாம்.

1978 சனவரி 7]

திரு. ஏ. ஆர் மாரிமுத்து : அது தவறான கருத்து. அந்த இடத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் யாரும் அனுமதிக்கப்படவில்லை எஸ். பி. அவர்களும் இல்லையென்று ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்கள். மிளகாய்ப்பொடி தூவ வேண்டிய சந்தர்ப்பம் இல்லாத நேரத்தில் தனியாக இருந்த இடத்தில் வன்முறைச் சம்பவம் நடந்திருக்கிறது.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : ஒருவர் அடிக்கும்போது அவரைத் திருப்பி அடித்தது உண்மைதான் என்று ஒப்புக்கொள்கிறார். அவ்வாறுதான் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அது மட்டுமல்ல. அந்த இடத்தில் ரைட் கம்யூனிஸ்ட் யாரும் எங்களோடு இல்லை. பலாத்காரம் என்பது முன்னாலேயே சொன்னேன் அது மனிதனுடைய இயல்பு.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : இல்லை என்று தெரியும். அடிப்போம் என்று சொல்லிவிட்டுத்தான் அடிப்போம். சொல்லாமல் அடிக்கிற மரபைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல நாங்கள்.

திரு. க. அன்பழகன் : எனக்கு ஆதரவாக அங்கத்தினர் கருத்து தெரிவித்ததற்கு நன்றி. எதனால் சொல்லாமல் அடிக்க நேரிடுகிறது. அடிப்பது என்பது திட்டம். அடி விழுகிறபோது திருப்பித் தாக்குகிறார்கள். தானாக ஏற்படுகிற நிகழ்ச்சி, திட்டமிட்டு அடிப்பதில்லை. ஒருவருக்கு கறுப்புக்கொடி காட்டுவதற்கு உணர்ச்சி வசப்பட்ட 5,000 பேர்கள் நிற்கிற இடத்தில் காங்கிரஸ்காரர்களை நிறுத்தி வைத்து இடையில் வருகிறவர்கள் ஊர்வலத்தில் வருகிறார்கள். அந்தக் கூட்டத்தைக் கலைந்து போக 5,000 பேர் உள்ள கூட்டத்தைக் கலைக்க முயற்சி எடுத்தார்கள். அது விபரீதமாக முடிந்தது. அப்படிப் பட்ட சூழ்நிலை நாடு முழுவதும் ஏற்கனவே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பண்டித நேரு அவர்கள் வந்தபோது கறுப்புக்கொடி காட்டச் சென்றவர்களை போலீசார் வளைத்துக்கொண்டு அடித்தார்கள். இங்கே அமைச்சர் வீரப்பன் அவர்கள் அதற்கு முன்னால் எப்படி அடித்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது தொடர்ந்து நடைபெறுகிற காரியம். இன்னும் சொல்லப்போனால் பண்டித நேரு வந்தபோது கறுப்புக்கொடியைச் சுருட்டி வீசி எறிந்தபோது அவருடைய முகத்தில் பட்டது.

திருவில்லிப்புத்தூருக்கு போன பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவை இருக்கக்கூடாது என்று எண்ணியவர்கள் 250 பேர் வழியில் நின்று கொண்டு சென்ற காரை 50 கம்புகளை

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 சனவரி 7

வைத்துக்கொண்டு கறுப்புக்கொடி காட்டுவது என்று நின்று அவைகள் காரில் பட்டது. டிரைவர் மீதும் பட்டது, டிரைவரால் நான் தப்பினேன். அப்போது போலீஸ் பாதுகாப்பு இல்லை.

அண்ணு அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது நான் ரயிலுக்கு ஏறச் சென்றேன். அப்போது அரசியலில் பொறுப்பு எதுவும் இல்லைவெறும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அப்போது இறங்கி வந்து காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த இன்றைக்கு தலைவராக இருக்கிறவர் அன்றைக்கு தொண்டர் தலைவராக இருந்தவர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொடி காரில் பறப்பதைப் பார்த்த வுடன், அண்ணு ஆட்சிக்கு வந்த ஆத்திரத்தில் காரை அடித்தார் கள், என்னுடன் வந்த நண்பர் ஒருவரையும் அடித்தார்கள். அன்றைய தினம் ரயிலுக்குப் போவதை மறந்து இரண்டு மணி நேரம் கழித்துச் சென்றேரும். இதை அண்ணுவிடம் சொல்லி வருத்தப்பட்டேன். இதைப் பிரச்னையாக ஆக்க விரும்பாமல் சாதாரணமாக ஏற்றுக்கொண்டு சொல்கிறேன்.

கருணாநிதி அவர்கள் 1975-ல் அமைச்சராக இருந்த போது கறுப்புக்கொடியை நெய்வேலியில், கோவையில் காட்டவில்லையா? கறுப்புக்கொடி என்பது கொடுக்கப்பட்ட முறை, முறை தவறும் போது அதன் விளைவுகளை சிந்திக்கவேண்டும். போலீசார் கடமை களை பாராட்டினேரும். நேற்றைய தினம் முதலமைச்சர் சொல்லு கிறபோது கலெக்டரை கலந்துகொண்டு, காஞ்சீபுரத்திற்கு இந்திரா காந்தி வருவதா, வேண்டாமா என்று சொல்லுகிற யோசனை யை நிறைவேற்றினேரும் என்று சொன்னார். முன்னர் இது போன்ற எவ்வளவோ பிரச்னைகள் இருக்காதா ?

அப்படியே இருந்தாலும், முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எங்கள் முடிவு கறுப்புக்கொடி காட்டுவது இந்திராகாந்திக்கு என்று தெரிவிக்க விரும்பினேரும். இருக்கட்டும். கொலை செய்ய முயற்சித்தோமா ? அதற்காக சூழ்ச்சி செய்தார் அன்பழகன், ப. உ. சண்முகம் என்றார்கள். அப்படி கொலை செய்ய முயற் சித்தோமா? இந்திரா காந்தி ஜனநாயகத்துக்கு விரோதி என்று நாங்கள் சொல்லுகிறேரும். தனிப்பட்ட முறையில், எங்க ளுக்கு ஆதாரம் உண்டு. ஒரு பிரச்னை வருகிறபோது, எதிரியை கொலை செய்ய முயற்சிப்போம் என்ற சந்தேகம் முதலமைச்சருக்கு வரலாம். அவரிடம் யாராவது சொல்லியிருக்கலாம். சதியை யோ, நடந்த கலவரத்தையோ, கொலை செய்யும் அளவுக்கு தமிழ்நாட்டில் யாரும் செய்யமாட்டார்கள். வட நாட்டில் அப்படி சிலர் இருக்கிறார்கள். ஆனால், தமிழ் நாட்டில் யாரும் எதிர்க் கட்சித் தலைவரை கொல்லுகிற அளவுக்கு மன்பான்மை கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். அப்படியே வழக்கு வந்தால் அது வேறு. அதைப்பற்றி உள்ளே செல்ல அவசியமில்லை.

1978 சனவரி 7] [திரு. க. அன்பழகன்]

அதே நேரத்தில், இந்த அரசாங்கத்தில் நடைபெற்ற போராட்டங்களை எல்லாம் திரு வீரப்பன் அவர்கள் சொன்னார்கள். எப்படி, எப்படி நடைபெறுகிறது என்று, நடைபெற்றதைப் பற்றித் தான் பேச்சு. இப்படியே நடைபெற்றாலும் பேசலாமா என்று.

பி. டி சி. தொழிலாளர் போராட்டம் நடத்தியபோது, சில தோழர்கள் வீடு புகுந்து அடிக்கப்பட்டார்கள். அந்த நேரத்தில் வெளியில் பேசப்பட்ட பேச்சு என்ன? போராட்டம் நடத்துகிறவர்களை தாக்காமல் மக்கள் பார்த்துக் கொள்ளுவார்கள் இந்த இரண்டையும் சம்பந்தப்படுத்தும் நிலை ஏற்படுத்தக் கூடாது.

சென்னையில் சில மாணவர்கள், ஊர்வலமாக சென்று, தகராறு ஏற்பட்டு, மாணவர்களும் போலீசாரால் மட்டும் தாக்கப் படவில்லை. வேறு சிலராலும் தாக்கப்பட்டார்கள். பள்ளி மாணவர்கள் என்ற முத்திரையை குத்தி கூறும் அளவுக்கு எதிர் பாராமல் தாக்கினர்கள் என்று ஒரு வேளை சொல்லக்கூடும். இந்த முறைகள் அவ்வளவும் கலைஞர் கருணாநிதி ஆட்சியில் இருந்த வையே. அதே மாதிரி தான் இதுவும். எங்களை விட நீங்கள் எப்படி உயர்ந்தவர்கள்? நாங்கள் எப்படிச் செய்தோமோ அப்படியே தான் நீங்களும் செய்கிறீர்கள் என்று ஒரு வாதம் வருவதாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நாங்கள் செய்ய வேண்டிய தல்ல என்பதை மறுபடியும் சொல்லுகிறோம். நாங்கள் செய்த தாக சொல்லுகிற போது, அதற்கு மறுப்பை நாங்கள் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உரிமை இருக்கிறது. ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ர. உமாநாத் : தவறு செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதை இப்போதாவது Have you reviewed the Position at least.

திரு. க. அன்பழகன் : ஒன்றைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் பேசுகிறபோது வாதம் முழுமையாக நடக்கவில்லை. சட்டமன்றத்தில் பேசுகிற போது ஏமாளியாகப் பேசவில்லை. பைத்தியக்காரத் தனமாக மறுக்கவும் இல்லை.

நடைபெற்றதில் தவறு இருக்கலாம். உண்மையாகவும் இருக்கலாம். தி. மு. க. ஆட்சியைப் பற்றி பேசி இருக்கிறார்கள். இன்று என்ன நடைபெறுகிறது? கல்லூரி ஆசிரியர்கள் அரசாங்க சம்பளம் பெற்று, அவர்களுடைய கடமையை ஒப்புக்கொண்டு உள்ளார்கள். எல். டி. ஆசிரியர்கள் ஏற்கனவே தீர்மானம் போட்டு, நாங்கள் ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தம் செய்யப் போகிறோம் என்று செய்தார்கள். தி.மு.க. ஆட்சியில் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், இத்தகைய போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, எத்தனை பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள்?

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 சனவரி 7

அரசியலில் ஒரு உண்மையை உணர்த்த விரும்புகிறேன். மாணவர்கள் ஒரு சக்தி, அந்த சக்தியை அடிக்கடி மோத விடக்கூடாது. அது போல தொழிலாளர்களும் ஒரு சக்தி. ஆசிரியர்களும் ஒரு சக்தி. சில நாடுகளில் மத குருமார்களும் ஒரு சக்தி. நம் நாட்டில் நல்ல வேளையாக அவர்கள் பெரிய சக்தியாக இல்லை. அந்த நிலைமையில் இந்த மக்கள் சக்திகளைப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய அமைப்பு, இலட்சியம் என்ற அடிப் படையில் நடந்து கொள்ளுகிறோம். எனவே, அப்படி நடந்து கொண்டு, மாறுக நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்லி விடுவது எந்த விதத்தில் தவறு? இன்னும் வெளிப்படையாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் நெருக்கடி நேரத்தில் தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்ற அக்கிரமங்களில் எந்த அக்கிரமத்தை மாற்றியது. நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்து ஆறு மாதமாகிறது.

யார், யார் அட்வைசராக இருந்தார்களோ அவரவர் குடும்ப நினைப்புப்படி ஆட்சியை நடத்த வேண்டும், இது புரிந்தது. அந்த ஆட்சியை மாற்ற தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசு இல்லை. தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட அரசையே தமிழகத்தில் குழி தோண்டிப் புதைத்தார்கள். அவ்வளவு அக்கிரமம் செய்தார்கள்.

[முற்பகல் 11.40]

பிற்பட்ட வகுப்பிற்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக அவர்கள் உயர்தர பதவிகளுக்கு தேர்வுகள் எழுதி தேர்ந்தெடுக்கப்பட 31 வயதானாலும் தேர்ந் தெடுக்கலாம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே இருந்த நடைமுறைச் சட்டத்தை அட்வைசர் ஆட்சி அதை தூக்கி எறிந்தது. அதை நீங்கள் மாற்றினீர்களா? 31 வயது காலம் என்ன, 25 வயது கொண்ட பிற்பட்ட வகுப்பார்க்கும் அதே நிலை ஏற்படுகிறது. முற்பட்ட வகுப்பாரோடு அவர்களால் போட்டியிட முடியுமா? நாமெல்லாம் ஞானிகளாக பிறந்து விட்டோமா? செல்வாக்கான குழ்நிலையில் பிறந்து விட்டோமா?

இன்னும் சொல்லப்போனால் குரூப் 4 சர்வீஸிலே தமிழில் கட்டுரை என்ற பகுதியும், தமிழில் ஆங்கிலத்தை மொழி பெயர்ப்பது என்ற பகுதியும் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்ததே. அதை அட்வைசர் ஆட்சி காலத்தில் நீக்கினார்களே. ஏன் நீக் கினார்கள்? அப்படி நீக்குகிறார்கள் என்றால் அதற்கு என்ன உள்நோக்கம்? இந்த ஆட்சி வந்த பிறகாவது பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அழைக்கப்பட்டு, 4-வது குரூப்பிலே, ஏறத்தாழ க்ளார்க் பதவிக்கு வருகிறவர்கள் தமிழ் அறிவு உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்க வேண்டாமா? இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு நடைபெற்ற தேர்விலே கூட அப்படி எந்தவித மாற்றமும் இல்லாமல் தானே நடை பெற்றிருக் கிறது.

1978 சனவரி 7] [திரு. க. அன்பழகன்]

இன்னும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு முழுதும் உள்ள 200 ரூபாய்க்கும் குறைவான ஊதியம் வாங்குகிற அரசு ஊழியர்கள் 10 ரூபாய் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படாமல், 200-க்கு மேலே, ஆயிரம், 2 ஆயிரம் வரை பெறுகிறவர்களுக்கு மட்டும் அதைக் கொடுத்தால் 200-க்கும் குறைவான ஊதியத்தைப் பெறுகிறவர்கள் அதை கேட்கமாட்டார்களா? இப்படி கேட்டால் 200-க்கும் கூடுதலாக ஊதியம் பெறுகிறவர்களுக்கு மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு சமமான அலவன்ஸ் பெறவேண்டும் என்பதற்காக 10 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் 200-க்கும் குறைவான ஊதியம் பெறுகிறவர்கள் ஏற்கனவே மத்திய அரசு ஊழியர்களின் அலவன்ஸுக்கு சமமான அலவன்ஸைப் பெறுகிறார்கள்; ஆகவே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கூறுகிறார்கள்.

அதே நேரத்தில் இதை ''இன்டெரிம் நிலிபாக'' கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியிருக்கிறபோது அதை ஏன் அவர்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடாது. அவர்கள் திரும்ப, திரும்ப வேண்டுகோள் விடுகிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்க்க காத்திருந்து, பேச விரும்பி எவ்வளவோ முறை முயன்றும், டெலிபோனிலே தொடர்பு கொண்டும் பேட்டி கிடைக்கவில்லை என்று வருத்தப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு விளக்கம் தேவையில்லையா? ஏதோ போராட்டம் என்று கூறுகிறார்கள். தயவுசெய்து நான் தூண்டுகிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தூண்டுகிறது என்று நினைக்காதீர்கள். தயவு செய்து அவர்களை தூண்டிவிடுகிற அளவிற்கு நான் இல்லை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் இல்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால், அவர்கள் 200 ரூபாய் போதும் என்று சொல்வார்களேயானால், நான் அவர்களுக்காக இங்கே எடுத்துச் சொல்வதைக்கூட நிறுத்திக் கொள்கிறேன். இன்னும் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் எல்லா இடங்களிலுமே தூய்மையாக இருக்கிறார்கள்; குற்றமே செய்யவில்லை என்று முதலமைச்சர் நம்புகிறாரா? நான் கேட்பது, இந்த 48 பேர்களும் தவறு செய்தவர்கள் என்று சொல்வது இருக்கட்டும். அது வேறு விஷயம். ஆனால் ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் தவறே செய்யவில்லை என்று முதலமைச்சர் உறுதி சொல்வாரா? சில இடங்களில் தவறுகள் நடைபெறத் தான் செய்கிறது. ஒருவேளை அவர்களின் காதுக்கு அது வரவில்லையோ என்னமோ, திருச்சியிலே இருந்து கடிதம் வருகிறது. ஒருவேளை மாண்புமிகு அமைச்சர் வீரப்பன் அவர்கள் சொல்லியது போல 'யாரோ எழுதியிருக்கிறார்கள். அதை முழுதும் படித்தால் அரசாங்கத்தின் மேல் குற்றச்சாட்டே இல்லையே' என்று கூட குறிப்பிடப்பட்டது. இன்னும் கூட நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். நேரம் இல்லை என்றுதான் சொல்கிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 சனவரி 7

முரசொலிப் பத்திரிக்கையில், முரசொலி அலுவலகத்திலிருந்து ஏதோ அச்சிடப் பட்டது, ஆதாரம் இருக்கிறது என்றால் அரசு எப்படிக் கேட்க வேண்டும்? டெலிபோனில் கேட்டார்கள். நான் முரசொலிக்காக வாதாடவில்லை, நடைமுறைக்காக வாதாடுகிறேன். ஒரு கடிதம் எழுதி அனுப்புங்கள், அந்த ஆதாரத்தை வைத்து அனுப்புகிறோம் என்றார்கள். அதற்காக, வழக்கு போடுவதா? இவ்வளவு பெரிய செகரடரியேட் அலுவலர்களுக்கு வேறு வழி இல்லை. நேரம் இல்லை என்று சொல்வார்களா? அதற்காக போலீசாரையா அனுப்புவது? ஒரு பத்திரிகை அலுவலகத்தில் ஒரு போலீஸ்காரர் போய் விசாரிக்கக்கூடிய நிலை எமர்ஜன்ஸி காலத்தில் இருந்தது. நாகரீகமுள்ள ஒரு பத்திரிகையின் ஆசிரியர் எழுத வேண்டிய பதிலை எழுதியிருக்கிறார். தவறு என்றால் நீங்கள் சொல்லுங்கள். ஆதாரம் இருந்தால் அனுப்புகிறார். ஏன் ஆதாரம் தரவில்லை என்று கேளுங்கள். ஆனால் போலீசார் எழுதிக் கேட்டபோது நீங்கள் வருவது சரியல்ல என்றபோது கடிதம் எழுதிக்கொண்டு வருவதற்கு பதிலாக சம்மன் அனுப்புகிறார்கள். ஒவ்வொரு பத்திரிகை ஆசிரியருக்கும் ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனிலிருந்து சம்மன் கொண்டு போய்த் தான் அரசாங்கம் நடக்க வேண்டுமென்றால் அரசாங்கமா இது?

ஐந்து டிக்கெட்டுகள் எண்ணிக்கை இல்லாத டிக்கெட்டுகள் அதற்குப் பின்னால் வந்தது என்றால் 60 லட்சம் டிக்கெட்டுகளில் 5 டிக்கெட்டுகள் இருந்தால் அதை எந்த விதத்தில் நியாயப் படுத்த முடியும்? தவறுகத் தயாரித்திருந்தாலும், எப்படி அதைக் கொண்டு வரலாம்? ஐந்து டிக்கெட்டுகள் இருந்தால் போதாதா? சோறு சாப்பிடும்போது இடையில் ஒரே ஒரு புழு, பூச்சி இருந்தால் போதாதா? அவ்வளவும் புழு பூச்சியா என்று கேட்பது? ஒரு அமைச்சர் சொல்லும்போது, தவறு நடக்காமல் அரசாங்கம் நடக்காது என்று சொல்லுங்கள், ஏற்றுக் கொள்கிறேன். எழுதுகிற எழுத்தில், பேசுகிற பேச்சில் தவறு ஏற்படவில்லையா? குறிப்பை வைத்துக் கொண்டு படிக்கும் போதே தவறு எழவில்லையா? மனோகரன், யாரோ எழுதிய புத்தகத்திலிருந்து 'ஸ்டுபிடிடி' என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியம் வரவில்லையா? தவறே நடக்காதா? எல்லாம் நியாயம் என்று வாதாடுவதா? இந்த அரசாங்கத்தைச் சுற்றி தவறே நடக்கவில்லை என்று முதலமைச்சர் நம்புகிறாரா? தவறு நடக்கிறது. எல்லா நிர்வாகத்திலும் நடந்திருக்கிறது. எங்கள் நிர்வாகத்திலும் நடக்கிறது என்று சொல்லுங்கள். இன்று ஆளுங்கட்சியின் தவறான காரியங்களுக்கு உடந்தையாக இந்த அரசு நடக்கிறதா இல்லையா? தவறுகள் நடக்கின்றன என்று மக்கள் பேசவில்லையா?

இப்படிப்பட்ட தவறுகளை விளக்க ஒரு சந்தர்ப்பத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் நம்

1978 சனவரி 7] [திரு. க. அன்பழகன்]

பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை கொடுத்திருக்கிறோமே தவிர, நம் பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொடுத்தது ஒரு பாவம் என்று யாரும் கருதமுடியாது.

டயரியில் முதலமைச்சரின் படம் வந்திருப்பதை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் காட்டினார்கள். ஏன்? கலைஞர் கருணாநிதி தான் விளம்பரப்பிரியர் என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்ட காரணத்தாலே தானே தவிர வேறல்ல. அவர் மட்டும் தான் விளம்பரப் பிரியரா? விளம்பரத்திற்கு விருப்பமில்லாதவன் எவனுவது இருப்பானு? சட்டமன்றத் தேர்தலின் போது விளம்பரம் செய்யப்படவில்லையா? அப்படி விளம்பரம் செய்யப்பட்டதற்கு நாமும் உடந்தை இல்லையா? ஒவ்வொருவரும் விளம்பரம் பண்ணுமலா ஓட்டு வாங்கினோம்? ஒவ்வொரு கட்சியும் ஒவ்வொரு விளம்பரம் செய்தன. எம்ஜியாருக்கு நிரந்தரமான விளம்பரம்—செலவில்லாமல் யார் தயவில்லாமல் நடக்கிறது. அதைக் குற்றம் என்று சொல்லவில்லை. அதைக் குற்றம் என்று சொன்னால் நான் அரசியல்வாதி அல்ல. அண்ணு சொன்னார், 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக—சுயமரியாதைப் பிரச்சாரம், பகுத்தறிவுப் பிரச்சாரம் செய்கிற நேரத்தில், விளம்பரம் தேவை தான் என்று சொன்னார். என்னை அறிஞர் என்று சொன்னால் வேடிக்கையாக இருக்கிறது—ஆனால் அந்த விளம்பரம் கூடத் தேவைப்படுகிறது என்றார். தந்தை பெரியாரை, தோழர் ஈ.வி.ஆர். என்று பட்டுக்கோட்டை அழகிரி குறிப்பிட்டபோது அண்ணு அவர்கள், பெரியாருக்கு, தந்தை பெரியார் என்ற விளம்பரம் தேவை தான் என்றார்.

ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் புரட்சித் தலைவர் என்று சொல்லும்போது ஒரு ஊக்கம் பிறக்கிறதா, இல்லையா? அந்த ஊக்கம், கலைஞர் என்று சொல்லும்போது இன்னொரு கட்சிக்குப் பிறப்பதில் என்ன பெரிய பாவம்? பெரியாருக்கு, அண்ணுவுக்கு அந்த விளம்பரத்தை நியாயம் என்று சொன்னால், ஏன், கோயிலில் இருக்கிற பூசாரிக்கு இருக்கிற விளம்பரம், ஒரு அரசியல்வாதிக்கு இருக்கக் கூடாதா? விளம்பரம் தவறு அல்ல. நியாயம் தான். நீங்கள் ஆளுங்கட்சி, விளம்பரம் கொடுத்திருக் கிறீர்கள். இவ்வளவு சிறிய டயரியில்—அதில் ஐந்து பக்கங்கள் கொடுக்கிறீர்கள். இதைத் தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஏற் கெனவே நடந்திருக்கிறது. ஆகவே, தவறு அல்லவா என்ற பிரச்சினை வேண்டாம்.

எம்ஜியார் முதலமைச்சராக இருக்கிறார். அவர் நடிக்கிற படங்கள் எல்லாமே அவருக்கு விளம்பரம். எவ்வளவு பெரிய உருவத்தைப் பார்க்கிறோம்? அவரைப் போல் 50 மடங்கு இருக்கும். அதைத் தவறு என்று சொல்ல முடியுமா? சினி மாவில் நடிக்கும்போது அது கூட இல்லாமல் எப்படி விளம்பரப்

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 சனவரி 7

படுத்துவது ? ஆகவே, விளம்பரம் என்பது தேவைப்படுகிற ஒன்று. அது கருணாநிதியாக இருந்தாலும், எம்ஜியாராக இருந்தாலும் ஒன்று தான். இப்போது இந்திரா காந்தி விளம்பரம் இல்லாமலா இன்னொரு கட்சியை உண்டாக்க முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறார் ?

[முற்பகல் 11.50]

அப்படியானால் விளம்பரம் இல்லாத யோக்கியர் அரசியலில் நீண்ட நாட்கள் இருக்கமுடியாது. விளம்பரத்தை விரும்பாத துறவு மனப்பான்மை படைத்தவர்கள் அரசியலில் எப்படி இருக்கமுடியும் ? இயற்கை உணர்வுகளை மதிக்க வேண்டாமா ? இன்று இந்த அரசு ஒரு புதிய உத்தரவை யிட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இருந்த.....

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : அரசாங்கப் பணத்தில் நடக்கிற விளம்பரங்களைப் பற்றிச் சொல்லலாம். அரசாங்கப் பணத்தில் நடக்கிற விளம்பரங்கள் பற்றி கொஞ்சம் விளக்கம் சொல்லவேண்டுமே தவிர மொத்தமாக பேசுவது சரியாக இருக்காது.

திரு. க. அன்பழகன் : இந்த டயரி அரசாங்கம் போட்ட டயரிதான். அளவு வேண்டுமானால் வித்தியாசம் இருக்கலாமே தவிர தொடுகிற இடம் ஒன்றுதான்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது சில பெயர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பெயர்களை நெருக்கடி நேர ஆட்சிக் காலத்தில் எதை எதை எடுக்கலாம் என்று அவர்கள் ஆலோசித்தார்கள். என் மனைவி வெற்றிச் செல்வியின் பெயர், ஹோமியோபதி டாக்டராக ஓர் ஐந்தாண்டுக் காலம் ஓரளவிற்கு பயிற்சிபெற்று அதில் அக்கறை காட்டிய ஒருவரது பெயர், அந்தப் பெயரோடு என் பெயர் சேர்ந்த பாவமோ என்னவோ வெற்றிச் செல்வி அன்பழகன் மருத்துவ மனை என்றிருந்ததை எடுத்துவிட்டார்கள். வெற்றிச்செல்வி என்று மட்டும் இருந்திருந்தால் அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்திருக்காது. அதற்கு ஒரு மலர் போட்டு ரூ. 40,000 புணம் கொடுத்து அந்தப் பெயர் வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, அரசாங்கம் பணம் இல்லாமலேயே அந்தப் பெயரை வைக்கத் தயாராயிருக்கிறது என்று சொல்லி, வெற்றிச்செல்வி அன்பழகன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்த ஒரு பெண்மணி, எனவே அவர்கள் பெயரை வைக்கலாம் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டு — கூடவே ரூ. 37,000, ரூ. 40,000 வேறு ஒரு காரியத்திற்காக ஒரு மலர் போட்டு கிடைத்த நிதியை அரசிடம் கொடுத்து அவர்கள் பெயரால்,

1978 சனவரி 7] [திரு. க. அன்பழகன்]

அவர்கள் நீண்டவு குறித்து அதைப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லி என் பிள்ளையும் வேறு சில நண்பர்களும் அரசிடம் ஒப்படைத்து—அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டு அந்தப் பெயர் வைக்கப்பட்டது. அந்தப் பெயரை அட்வைஸர் ஆட்சிக் காலத்தில் எடுத்துவிட்டார்கள். அட்வைசர் ஆட்சி நடத்து கிறவர்களுக்கு அந்த உரிமை உண்டா? நாட்டில் வேண்டு மானல் கொள்ளை அடிக்கக்கூட அவர்களுக்கு உரிமை இருந்ததா? பெயரை எடுத்தது பற்றி கவலைப்படவில்லை. யார் பெயரும் நீண்ட நாட்கள் நிலைக்காது. இமயமலையின் பெயரும்; கங்கையின் பெயரும், காவிரியின் பெயரும், வைகையின் பெயரும் இவைதான் நிலைக்குமே தவிர மனிதன் எவன் பெயரும் ஓர் ஆயிரம் ஆண்டு கழித்து நிலைக்காது. என் மனைவியின் பெயரில் இருந்ததை, அன்பழகன் அமைச்சராக இருந்தார், ஆகவே வெற்றிச்செல்வி அன்பழகன் என்ற பெயரை எடுத்தது மட்டுமல்ல ரூ. 40,000 அரசு ஏற்றுக் கொண்டு வாங்கிய பணத்தை திரும்ப அனுப்பினர்கள். வழக்கு கூட போடலாம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: ஆக்திரத்தில், அரசாங்கத்திற்கு கொள்ளையடிப்பதற்கு உரிமை உண்டா என்று சொல்கிறார்கள். அந்த வார்த்தை அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை.

திரு. க. அன்பழகன்: இன்னும் அதற்குப் போகவில்லை என்றுதான் சொன்னேனே தவிர அட்வைசர் ஆட்சிக் காலத்தில் கொள்ளை அடிக்கவில்லையே தவிர மற்றவை எல்லாம் செய்தார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். கொள்ளை கூட அடிக்கலாமா என்று தான் கேட்கிறேன். ரூ. 40,000 கட்டி, அன்று அரசுக்கொள்கைப் படி பணம்வாங்காமலே கூட பெயர் வைக்கலாம் என்று உத்தர விட்டது. ஒரு அரசாங்கத்திற்கு அந்த யோக்கியதை கூட இல்லா விட்டால் எதற்காக ஆட்சி நடத்துவது? பெயர் வைப்பதற்கு, 235 உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்து, ஒரு அமைச்ச ரவை அமைக்கப்பட்டு, அதில் முதல் அமைச்சராக தேர்ந்தெடுக் கப்படுபவருக்கு அப்படி ஒரு பெயர் வைக்கக் கூட அதிகாரம் இல்லை என்றுல் முதலமைச்சராக இருப்பதைவிட நாட்டை விட்டே ஓடிவிடலாம். பொதுமக்களிடையே பேசும்போது அப்படி பெயர் வைப்பது சரியா இல்லையா என்று சொல்வது வேறு, ஆனல் ஒரு அரசு, ஒரு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வைத்த பெயரை அட்வைஸர் ஆட்சிக் காலத்தில் எடுத்தார்கள் என்றுல் அதுகுறித்து புனராலோசனை நடத்தப்பட்டதா, அதில் நியாயம் இருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்தார்களா? வேறு ஒரு பத்து இடங்களில் வைத்து அதனல் ஏதாவது ஏற்பட்டது என்று கருதினர்களா?

அந்த ஆட்சி இன்னொரு உத்தரவை போட்டிருக்கிறது. கருணாநிதி பெயர், அன்பழகன் பெயர், நெடுஞ்செழியன் பெயர் இவைகள் எல்லாம் இல்லாமல் பார்க்கவேண்டுமென்ற எண்ணத் தில் இதற்கு மேல் இந்தப் பிரச்னையில் போனல் பொதுமக்களிடம்

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 சனவரி 7

விபரீத் எண்ணம் வரும் என்று நினைத்து அதை கைவிட்டுவிட்டார் கள்.

இந்த அரசின் உத்தரவு, முதல் அமைச்சர்கள், வேறு அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் யாருடைய பெயரும் ஏற்கனவே பொதுயிடங்களுக்கு, நிலையங்களுக்கு, கட்டடங்களுக்கு, சாலை களுக்கு இவற்றிற்கு வைக்கப்படுமானால் அப்படி வைக்கப்பட்டிருக் கிற பெயர்கள், யாருடைய பெயராயினும், அவர் உயிரோடு இருப்பார்களேயானால்—நல்லவேளை அவர்கள் செத்திருந்தால், பெயர் நீடித்திருந்திருக்கும்—அவர்கள் பெயர்கள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டிருப்பது நியாயந் தானு, எந்த வகையில் அது நியாயம்? பெயர் வைப்பது தவறு என்றால், இன்றைக்கு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கொள்கைப்படி உயிரோடு இருப்பவர்களின் பெயர்களை வைக்கக்கூடாது. அது தவறு என்றால், ஒருவேளை நான் என் மருத்துவமனைக்கு இந்திரா காந்தியின் பெயரை வைத்தால்—அவர்கள் கொள்கை எனக்கு ஏற்புடையதல்ல என்றாலும்—அரசு ஒரு உத்தரவு போட்டு இந்திரா காந்தியின் பெயரை எடுக்கலாமா? அப்படி நாட்டில் எந்தவிதமான பொது இடங்களுக்கும் அப்படிப் பெயர் வைக்க வேண்டாம் என்று நீதிமன்ற தீர்ப்பு வாங்க யாராவது முன்வரு வார்களென்றால் கருணாநிதிக்கு பெயர் வேண்டுமானால் அதைக் கொண்டுவருவதற்கு அவருக்குத் தெரியும். இந்தப் பெயர்களைப் பத்து இடங்களில் எடுத்தால் நூறு இடங்களில் எப்படி நிலைத்து வைக்கமுடியும் என்று அவருக்குத் தெரியும். அந்த விதத்தில் நான் அவருக்குச் சொல்லித் தரத்தேவையில்லை.

முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவச்சலம் அவர்கள் பெயர், 75 வயது, இரண்டு இடங்களில் இருக்கிறது. நீங்கள் அவற்றை எடுத்துவிட்டால் அது நீங்கள் அவருக்குக் காட்ட வேண்டிய மரியாதையா? அவர் ஆட்சியை எதிர்த்தவன் நான். அது வேறு விவகாரம்.

நெடுஞ்செழியன் பெயரில் ஒரு பள்ளி இருக்கிறது. அந்தப் பெயரை எடுப்பதா? யார் யார் பெயர்களிலோ இருக்கின்றன? ஒரு ஒன்றியத் தலைவர் பெயரில் இருக்கிறது. அந்தப் பெயரை எடுப்பதா? ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் சின்னராஜி என்பவர் பெயரில் இருப்பதை, அந்தப் பெயரை எடுப்பதா? இல்லையென்றால் பெயர் வைத்த மறுநாளே அவர்கள் எல்லாம் செத்துவிட வேண்டும் என்று உத்தரவையாவது போடுங்கள். அந்த வகையில் மறுபரிசீலனை செய்தீர்களா? அப்படி மறுபரிசீலனை செய்ய முன்வராத உங்களிடம் நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்லு வதில் என்ன தவறு இருக்கிறது.

ஏதோ எங்களால் ஏற்கனவே கட்டப்பட்ட கட்டிடம் என்ப தற்காக கட்டிடங்களை எல்லாம் இடித்துவிட முடியுமா? வேண்டு மென்றால் எங்கள் காலத்தில் நடைபெற்ற நிர்வாகத்திலுள்ள

1978 சனவரி 7] [திரு. க. அன்பழகன்]

குறைகளைச் சொல்லுங்கள், நாங்களும் உங்கள் நிர்வாகத்திலுள்ள குறைகளைச் சொல்லுகிறோம். ஆனால் ஒரு ஆட்சி காலத்தில் வைத்த பெயர்களை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று சொல்வதில் எவ்வளவு தவறு இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்தீர்களா.

முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களுக்கு தன்னுடைய பெயர் எங்கும் இருக்கவேண்டாம் என்பதில் உறுதியாக இருக்கிறார்கள், அதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். அவர்களுடைய பெயர் இனிமேலா வைக்கவேண்டும்? அவருடைய பெயர் இல்லாத இடமேயில்லை. எதற்காக அவருடைய பெயர் வைக்க வேண்டும்? இந்த இராமச்சந்திரனுடைய பெயர் வைக்காவிட்டாலும் அந்த இராமச்சந்திரனுடைய பெயரில் பல ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. அன்பழகன் என்று எத்தனையோ பேர்கள் பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை யெல்லாம் எடுத்துவிட முடியுமா? ஏதோ தப்பித் தவறி நான் அன்பழகன் என்று முன்னாலேயே வைத்துக்கொண்டேன். அதற்குப் பிறகு (திரு. ப. உ. சண்முகம்: இங்கு கூட சட்டமன்ற உறுப்பினர் 'அன்பழகன்' என்று ஒருவர் இருக்கிறார்) சட்டமன்ற உறுப்பினர் இருக்கிறார், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள், டாக்டர்களாக இருக்கிறார், இவர்களுடைய பெயர்களை எல்லாம் எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லிவிட முடியுமா? ஏதோ ஒரு உணர்ச்சியைக் காட்டவேண்டும் என்பதற்காக இப்படிப்பட்ட பெயர்களை எல்லாம் எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லுவது எந்த விதத்தில் நியாயமாகும்? சிலை நிற்குமா என்று கேட்கிறார்கள், ஆளும் கட்சி நினைத்தால் சிலையைக் கூட எடுத்துவிடலாம், ஆனால் அது ஆளும் கட்சிக்கு அழகா? உங்களால் அதை எடுத்துவிட முடியாதா? நீங்கள் நினைத்தால் எடுத்துவிட முடியும். முன்னால் உள்ளவர்கள் கட்டிய கட்டிடம் என்பதற்காக கட்டிடங்களை இடித்து விட முடியுமா? அந்த நிலையில் தான் இவைகளை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற காலங்களில் எங்கள் நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்ட குற்றங்களை சொல்வதற்கு உங்களுக்கு உரிமை இருந்தது, எங்கள் ஆட்சியில் ஏற்பட்ட குற்றங்களை சொல்லித்தான் நீங்கள் இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக வந்திருக்கிறீர்கள். மக்களிடத்தில் நாங்கள் செய்த குற்றங்களைச் சொல்லி நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறீர்கள். அப்படி ஆட்சிக்கு வந்திருக்கின்ற உங்கள் மீது உங்களிடத்தில் இருக்கின்ற குற்றங்களைச் சொல்லி, இவற்றையெல்லாம் எண்ணிப்பாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு..... மிக முக்கியமான ஒரு கருத்தை சொல்லத் தவறிவிட்டேன்.

அதாவது, பாளையங்கோட்டையில் நடைபெற்றுவரும் இந்திய சித்த மருத்துவக் கல்லூரியில் நடைபெற்றுவரும் வேலை நிறுத்தம் குறித்து குறிப்பிட விரும்பினேன்... சென்னையில் அறிஞர் அண்ணா பெயரில்—தமிழுக்குச் செய்யும் ஒரு சேவை என்ற முறையில், சித்தமருத்துவத்தை உள்ளபூர்வமாக மனதார விரும்புபவன்

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 சனவரி 7

நான்—அந்த அளவில் சென்னையில் நடைபெற்று வந்த அந்தக் கல்லூரி, இப்போது பாளையங்கோட்டையில் சித்த யுனானி மருத்துவக் கல்லூரி என்ற முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. அந்தக் கல்லூரி மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள், என்னைக் கேட்டுக்கொண்டு செய்யவில்லை. நான் இந்தத் துறையை பொறுப் பேற்றிருந்த நேரத்திலும் வேலை நிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சில குறைகளைப் போக்கிக் கொள்வதற்காக சில கோரிக்கைகளை அரசின் முன்னால் வைக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சில உதவிகளை செய்து கொடுப்பதன் மூலமாக, இன்னும் சித்த மருத்துவத்தின் உயிர் ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கிறது. இதில் படிக்கின்ற 40, 50 பேர்கள் ஐந்து ஆண்டுக்கொருமுறை படித்து பட்டம் பெற்று வெளிவருகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இவர்களுடைய கோரிக்கைகளைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சொல்லிவிட்டார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சொல்லிவிட்டார்கள். பின்னால் ஓரளவு பிரச்னை தீர்க்கப்பட்டது என்றும், மீண்டும் கல்லூரி திறக்கப்பட்டபோது மாணவர்கள் மன்னிப்புக் கடிதம் தரவேண்டும் என்று கூறப் பட்டது. பின்னால் அது மறுக்கப்பட்டதின் காரணமாக, மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு மூடப்படும் என்று உத்தரவு போட்டுவிட் டார்கள்.

சித்த மருத்துவத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதைக் காப் பாற்றுவது என்பது தமிழர்களுடைய பண்பாடு, அவர்களுடைய அறிவாற்றல் இவற்றையெல்லாம் காப்பாற்றுவதற்கு இருக்கின்ற ஒரே வாய்ப்பு என்கின்ற வகையில், இப்போது இருப்பதை விட இன்னும் அதிகமாக இரண்டு லட்சம் செலவானாலும் பரவாயில்லை, இதை எப்படியாவது நீடித்து நடத்துவதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் வலியுறுத்திச் சொன் னேன். மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்த மாண வர்களுக்கு நான் எடுத்துச் சொன்னேன், சித்த மருத்துவத்தி லுள்ள முக்கியத்துவம் பற்றி அறிந்து கொள்ளக் கூடிய சூழ்நிலை அதற்கான வாய்ப்பு அமைச்சர்களுக்கு இல்லை, நீங்கள் படித்துக் கொண்டிருப்பதோ 50 அல்லது 60 பேர்கள், வேலை நிறுத்தத்தில் நீங்கள் ஈடுபட்டால், படிக்கின்ற மாணவர்கள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தால் மூடியே விடலாம் என்ற முடிவுக்கு வரக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடும், நீங்கள் படித்து பட்டதாரி யாக வரவேண்டும் அது தான் முக்கியமே தவிர உங்கள் பிரச்னை மட்டும் முக்கியமல்ல என்றும் நான் சொன்னேன். அவர்கள் கோரிக்கைகள் வலியுறுத்தப்பட்டன, இப்போது கல்லூரி மூடி யிருக்கிறது.

பாளையங்கோட்டை தொகுதியின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் நமது நிதி அமைச்சர் மனோகரன் அவர்கள் திரும்பத்திரும்ப இதைக் கவனிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். இந்த மாணவர்களுடைய பெற்றோர்களின் பிரதிநிதிகள் மிகவும் வருத் தத்துடன் கடிதங்களை அனுப்பிருக்கிறார்கள். இதுசம்பந்தமாக

1978 சனவரி 7] [திரு. க. அன்பழகன்]

முதலமைச்சர் அவர்களே சந்தித்துப் பேசியும் இதில் அழுத்தமான ஒரு முடிவு சொல்லவில்லை. அது எங்களுக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதில் முக்கியமாக இருப்பது, மன்னிப்பு கொடுக்கவேண்டிய பிரச்னைதான் முக்கியமான பிரச்னையாக ஆகியிருக்கிறது. மற்றக் கல்லூரிகளில் எல்லாம் இப்படி மன்னிப்புக் கடிதம் கொடுக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறோமா, மன்னிப்புக் கடிதம் இல்லாமலேயே மாணவர்கள் கல்லூரிக்கு திரும்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்களும், நிதி அமைச்சர் அவர்களும் இதில் கவனம் செலுத்தி, கடந்த ஆறு மாதங்களாக தீர்க்கப்படாமல் இருந்து வருகின்ற இந்தப் பிரச்னையை தீர்த்து வைத்தாக வேண்டும். இந்த சித்த மருத்துவக் கல்லூரி இதனால் அழிந்து விடுமானால், இந்த அரசுக்கு அது ஒரு பழியாகும் என்பதைக் கூறி இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது எனக்கு முழு நம்பிக்கையிருக்கிறது என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[நண்பகல் 12.00]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய அமைச்சர் அவையின்மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானத்தை இங்கே மன்றத்தில் வைத்து, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பல்வேறு கேள்விகளை அடுக்கடுக்காகக் கூறி, இதனால் நம்பிக்கை இல்லை, இதனால் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன், இப்படிப்பட்ட குற்றத்தை நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள் என்றெல்லாம் இங்கே விரிவாக, தனக்கே உரிய பாணியில், நாமெல்லாம் மதிக்கின்ற நல்ல தமிழில் அவர்கள் பேசியதைக் கேட்டு, உண்மையிலேயே நான் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன் என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வருதல், கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வருதல், கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வருதல், இவைகளுக்கு எல்லாம் வாய்ப்போ அல்லது அவைகளுக்கெல்லாம் நாட்கள் ஆகும் என்கின்ற நிலைமை இருக்குமென்ற காரணத்தினாலோ, எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும், எல்லாக் கொள்கைகளாலும் வேறுபட்டிருந்தாலும், எல்லா உறுப்பினர்களும் கலந்து கொள்ளவும், கருத்துரைகளை இந்த மாமன்றத்திலே வைப்பதற்கும் நல்லதொரு வாய்ப்பை பெற வேண்டுமென்கின்ற நோக்கத்தில் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்கின்ற கருத்தினை மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

எங்களைப் பொறுத்தவரையில் மிகமிக உறுதியாகவும், ஆத்திரப் படாமலும், அவசரப்படாமலும், நிதானமாகவும் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துவைக்க நான் விரும்புகின்றேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

அதற்கு முன்பாக இங்கே கதைகளை எழுதுகின்றவர்களுக்குத் தெரியும். அதிலே பங்குகொள்கிறவர்களுக்கும் தெரியும். ஒரு கதையைத் தொடங்கினால், அதற்கு ஒரு உச்சகட்டம் இருக்கும். அந்த உச்ச கட்டத்திற்குப் பிறகு, அமைதியை நோக்கிச் செல்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை உருவாக்கப்படும். அதை கிளைமாக்ஸ், ஆன்டி-கிளைமாக்ஸ் என்பார்கள். அதுபோன்ற நிலையில், ஒரு உச்சகட்ட நிலைக்கு நான் போகிறேன். அந்தச் சூழ்நிலையில் அமைதியை நோக்கிச் செல்வதற்கு என்னுடைய வாதமும், கருத்துக்களும், எனக்குத் தெரிந்த விளக்கத்தையும், நாங்கள் எந்தெந்த குற்றம் செய்யவில்லை என்று நம்புகின்றோமோ, அதைத் தெளிவுபடுத்தவும், தெளிவுபடுத்துகின்ற நேரத்தில் யாருடைய மனத்தையும் புண்படுத்தாமல், எங்களை எப்படிச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று மற்றவர்கள் விரும்புகிறார்களோ, அதைப் போலவே எங்களைப் பற்றியும் மற்றவர்கள் கவனித்து சிந்திக்க வேண்டும், அவர்களைச் சிந்திக்க வைக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் என்னுடைய பேச்சை, என்னுடைய கருத்தை தெளிவுபடுத்தும் வகையில் அமைத்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில் ஒட்டுமொத்தமாகப் பிரித்துப் பதில் சொல்வதைவிட, கொள்கை அளவில் பதில் சொல்வது பொருத்தமுடையதாக அமையும் என்று என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் கருதுகிறேன்.

ஒரு உண்மையை நான் ஏற்றுக் கொள்வதில் பின் வாங்கத் தயாராக இல்லை. எங்களை ஆதரிக்கின்ற எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும், எங்களை எதிர்க்கின்ற எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும், யாராய் இருந்தாலும் இந்த மாமன்றத்தில் நான்கு நாட்களாக நடந்த விவாதத்தில் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் எந்த அளவில், எந்த வடிவத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டன என்பதை நான் உன்னிப்பாகக் கவனித்துப் பார்த்ததில், நாங்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அமைச்சரவையிலே அமர்ந்து, தமிழகத்திற்கு எதையெதைச்செய்தால், எந்தெந்தக் காலத்தில் செய்தால், எப்படி எப்படிச் செய்தால், எந்தெந்த வகையில் அமல்படுத்தினால் அவை சிறப்பாக அமையும் ; தமிழக மக்களுக்கு நம்மை நம்பிய அந்த மக்களுக்கு நன்றி கூறுவதாக அமையும் என்கின்ற நோக்கத்தில் கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள் என்பதை நான் மனமுவந்து வரவேற்கிறேன். அவர்கள் அனைவருக்கும், நான் உங்கள் சார்பாக நன்றி கூறக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கொள்கை என்று எடுத்துக்கொள்ளும்போது, ஆட்சிக் கட்சியிலே இருக்கின்ற எங்களுக்கும், பிரதான எதிர்க்கட்சியாய் இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் அடிப்படைக் கொள்கையில் வேறுபாடு இல்லையென்று தமிழகம் முழுவதும் மட்டுமல்ல. இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதும் மட்டுமல்ல ; இதைப் பற்றிப் புரிந்து கொண்டுள்ள வெளிநாடுகளில் கூட இந்தக்

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கருத்தினைத் தெளிவாகச்சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என் பதில் ஐயமில்லை.

இங்கே எங்களை ஆதரித்தவர்கள் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைத் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று சொன்னவர்கள், இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் தேவையா என்று கேட்டவர் கள், இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஏன் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டவர்கள், இந்தத் தீர்மானத்தை நிச்சயமாக முறியடிப்போம் என்று சொன்னவர்கள், இந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் ஆதரிக்கமாட்டோம், முறியடிப்போம் என்று சொன்னவர்கள், அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லோரும் கூட இந்த மாமன்றத்தில் பல்வேறு பிரச்சினைகளை முன்வைத்துப் பேசும்போது, தங்களுடைய கருத்துக்களை வெளியிடும்போது அவர்களுக்குள்ள குறைகளையும், அவர்களுக்குள்ள பிரச்சினை யும், இந்த அரசு எப்படி, எந்த அணுகு முறையில் அதை நிறைவேற்ற முயலவேண்டுமென்பதையும் தெளிவாகக் குறிப்பிட் டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலும் இந்த அமைச்சரவையின் சார்பாக, தலைவர் அவர்கள் மூலம் நன்றி கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவது என்பது இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஆட்சியைக் கவிழ்ப்பதற்கு அல்ல என்று அவர் சொல்லுவதை நாங்கள் நம்புகிறோம் என்று நிச்சயமாக, உளமார சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அதிலே எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை ஆனால் அதைக் கொண்டு வந்ததன் விளைவாக எனக்கு ஒரு அரிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வராமல் இருந்தார்க ளானால், இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கிற இத்தனை உறுப்பினர்கள் மனதில் எவ்வளவு பிரச்சினைகள், எவ்வளவு சிக்கல்கள் வெளியே தெரிவிக்க முடியாமல், சட்ட மன்றத்தை விட்டு வெளியில் பேசத் துணிவு இருந்தால் கூட, சட்ட மன்றத்தில் சொல்வதன் மூலம் நல்ல பயன் பெற வேண்டுமென்ற கடமை உணர்வோடும் அதே நேரத்தில் அழுத்தமாகவும், திருத்தமாகவும் எடுத்துக் காட்டக்கூடிய வாய்ப்புப் பெற்றதற்காக இந்தநம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் மிக, மிக உதவி செய்தது என்பதிலே எனக்கு அதைக் கொண்டுவந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் நிச்சயமாக ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது; மதிப்பு ஏற்படுகிறது.

[பிற்பகல் 12.10]

குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளானவர்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட வர்கள் நிச்சயமாகத் தட்டிக் கழித்துவிட முடியாது, தட்டிக்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

கழித்துவிட முடியாது என்பது மட்டுமல்ல, தட்டிக் கழித்துக் கொண்டு தப்பி ஓடவும் முயலக் கூடாது. குறைகள் இருந்தால் அந்தக் குறைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற மனப்பாங்கும், துணிவும் பொறுப்பிலே இருப்பவர்களுக்கு இருந்தாக வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, எந்தக் கொள்கை பற்றி யார் பேசினாலும் ஆத்திரப்படுவது என்ற நிலைமை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இந்த மாமன்றத்திலிருந்து வெளியேறி, அப்படிப்பட்ட ஆத்திர உணர்வுகள், போட்டி உணர்வுகள்—விவாதத்திலே இறங்குகின்ற போது போட்டி உணர்வுகள் இருக்கலாம்—ஆனால் ஒருவரைக் குறைகூறி, அப்படிக் குறை கூறப்பட்டவர் அதனால் அவமானப் படுத்தப்படுவதைப் போன்ற குறுகிய அளவுக்கு எண்ணம் நமக்கு இருக்காது என்று கருதுகிறேன். இனி வரவும் கூடாது என்பது இந்த நேரத்திலே நான் வேண்டிக் கொள்கின்ற முதல் வேண்டு கோள் ஆகும்.

இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவந்து அனுமதிக்கின்ற அளவுக்கு எத்தனை முறை கொண்டுவந்தாலும் என்னைப் பொறுத்தவரையில் எங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் மன நிறைவோடு வர வேற்கிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

எப்படியாவது மக்களின் பிரதிநிதிகள் ஆக வந்திருக்கிறவர்கள் தங்கள் கருத்தினை, தங்கள் உள்ளத்திலே உள்ள குமுறல்களை எடுத்து வைப்பதற்கு நல்ல ஒரு வாய்ப்பாக அமைவதற்கும் நாட்டிலே உள்ள மக்கள் பத்திரிகை ஏடுகளிலே வருகின்ற செய்தி களைப் பார்த்து இப்படிப்பட்ட குறைகள் எல்லாம் இருந்திருக் கின்றனவா, இவைகள் எல்லாம் 6 மாதங்களில் நடத்தப் பட்டனவா, நல்ல காரியங்களைச் செய்வதாகச் சொல்லி மக்கள் மத்தியிலே வாக்குகளைப் பெற்றவர்கள் இந்தக் குறுகிய காலத்தில் இவ்வளவு கொடுமைகளைச் செய்திருக்கிறார்களா இவ்வளவு தவறு களைச் செய்வதற்கு எப்படி வாய்ப்புக் கிடைத்தது என்றெல்லாம் எண்ணுவதற்கு ஒரு சூழ்நிலை உருவானாலும், அதே நேரத்திலே நாங்கள் அன்றைக்கு வந்தபோது இந்த நாட்டில் நிலைமை என்ன? இந்த ஆட்சிக்கு வந்தபோது ஆட்சி அமைப்புக்களிலே இருந்த நிலைமை என்ன? நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபோது இந்த ஆட்சி யிலே இருந்த நிதிநிலைமை என்ன? நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபோது எத்தனை மாதங்களுக்குப் பிறகு நாங்கள் இடைக்காலத்தில் பதவியேற்றோம்? இந்த ஆறு மாத இடைக்காலத்தில் ஒரு அமைச்சரவை மற்றவர்கள் நினைப்பது போல் அனுபவம் இல்லாத, இங்கே இருக்கிற ஒன்றிரண்டு அமைச்சர்களைத் தவிர, அனைவரும் இந்தப் பதவிக்குப் புதியவர்கள், அப்படிப்பட்டவர்கள் இந்தப் பதவியை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது இந்த நாட்டில் எந்த எந்த இடங்களில், எந்த எந்தப் பகுதி மக்களில் எந்த எந்தப் பணியை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுகின்றவர்களுக்கு இடையே

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜீ. இராமச்சந்திரன்]

இருந்து ஏமாற்றங்கள் அவர்களுக்கு இருந்தது, ஆத்திரம் இருந்தது, அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் எதை எதிர்பார்த்தார்களோ அது கிடைக்கவில்லையே என்ற ஏக்கத்திலிருந்த நிலைமை.

இவைகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சூழ்நிலைகளையும், அவைகளைச் சந்திக்கவேண்டிய கட்டாயம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டது என்பதையும் நாட்டுமக்கள் நன்கு புரிந்து கொள்வதற்கு, அதை விளக்குவதற்கு இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் எனக்கு ஒரு நம்பிக்கையைத் தந்திருக்கிறது என்று நான் தெளிவுபடச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நாங்கள் எந்தெந்தப் பொறுப்புக்களிலே, இலாக்காக்களிலே எங்களுடைய பொறுப்பில் நாங்கள் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்வதற்கு முன், சில பிரச்னைகளைப் பற்றி ஒட்டுமொத்தமாக வைத்து, சில விளக்கங்களை முதலில் தர நான் விரும்புகிறேன். நாங்கள் பதவிக்கு வந்தபொழுது, ஆறு மாத காலம் முடிந்துவிட்ட நேரம், அதுமட்டுமல்ல இதற்கு முன்னால் நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் போடப்பட்ட திட்டங்கள், அதனுடைய தொடர்பாக வந்த செலவு, அதோடு எந்தெந்தச் செலவுகள் ஏற்படுத்தப் படவேண்டுமோ, புதிதாக நாங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினோமோ அதைச் செய்வதற்கான நிதி நிலைமை அது எங்களுக்குச் சாதகமாக இருந்ததா என்பது இங்குள்ள அனைவருக்கும் தெரியும், குறிப்பாக முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நிச்சயமாக அது தெரியும்.

ஆனாலும், இந்த ஆறுமாத காலத்தில் நாங்கள் என்னென்ன தவறுகளைச் செய்தோம் என்று சுட்டிக்காட்டியவர்களிலே மருத்துவமனையில், அதாவது மதுரையிலே டானிப் போன்றவர்களை நாங்கள் பழி வாங்கினோம் என்று சொல்லுகின்ற அளவிற்குப் பேசப்பட்ட கருத்துக்கள் பேச்சுக்களைத் தொடர்ச்சியாக இங்கே வெளியிடாமல் முன்னால் ஒரு வார்த்தையையும், பின்னால் ஒரு வார்த்தையையும் இணைத்து ஒன்றுக்கிப் பேசுகின்றபொழுது ஏற்படுகின்ற விளைவுகளை வெளியிடுகின்ற நிலைமை.

அதுபோன்று உணவுப் பிரச்னை, அதுபோன்று தொழிலாளர்கள் பிரச்னை, அதுபோன்று மாணவர்கள் பிரச்னை, காவல்துறை பிரச்னை இவைகளையெல்லாம் உள்ளடக்கி இப்படியெல்லாம் ஒன்றுகொன்று தொடர்பு கொண்டு இந்த ஆட்சி எந்தெந்த பிரிவுகளில் எந்தெந்த நடவடிக்கைகளை நாங்கள் செயல்படுத்த முடிந்திருக்கிறது என்பதையும், செயல்படுத்த முயன்றோமா, அதில் நாங்கள் தோல்வி கண்டிருக்கிறோமா அல்லது அந்த முனைப்பிலே ஏதாவது நாங்கள் அலட்சியம் காட்டியிருக்கிறோமா என்பதையெல்லாம் நாங்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

பேச்சுக்களில் கருத்துக்களை வெளியிடும்பொழுது, சில நேரங்களில் ஒரு சில குறைபாடுகளைப் பற்றிச் சட்டமன்றத்திலே பேசும் பொழுது, புள்ளி விவரங்களை ஒழுங்காக வைத்துக்கொண்டு பேச வேண்டிய கடமை உண்டு, நியதியும் கூட. அதே நேரத்தில், மக்கள் மத்தியிலே சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கும் பொழுது, அதிலும் குறிப்பாக விஞ்ஞான ரீதியில் அறிவியல் கொள்கையில், அதுபோல் ஆசிரியர்கள் மத்தியில் மாணவர்கள் மத்தியில் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் கருத்துக்களை வெளியிடும்பொழுது கொஞ்சம் மிகைப்படுத்திச் சொன்னால் அவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் அக்கறை காட்டமாட்டார்களா என்று எண்ணுவதும், அதேபோல இதற்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் அப்படிப்பட்டவைகளைப் பேசி, அதன் விளைவாக சாதகமான சூழ்நிலைகளை உருவாக்க வதற்கு முயன்றிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே சொல்லும்பொழுது, தற்காப்புக்காக எதையோ ஆயுதத்தைத் தேடிக்கொண்டு செல்வதாகக் கருத மாட்டீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

ஒன்றைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். காவல்துறை நாங்கள் வந்தபிறகு உருவாக்கப்பட்ட ஒரு காவல்துறை அல்ல, உணவுத்துறை, மருத்துவத்துறை, இதுபோன்ற ஒவ்வொன்றும் நாங்கள் வந்து புதிதாக அதற்கு ஆட்களைச் சேர்த்து, தேர்ந்தெடுத்து அங்கே அமரவைத்து, இது எங்களுடைய கொள்கை, இந்தக் கொள்கைக்காகத்தான் நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். இப்படிச் செயல்படுங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய வாய்ப்பு எங்களுக்கு இல்லை, இதற்கு முன்னால் இருந்தவர்களுக்கும் இருந்திருக்க முடியாது. அது தவிர்க்க முடியாதது.

[பிற்பகல் 12-20.]

அப்படிப்பட்ட நிலையில் நாங்கள் வந்த 6 மாத காலத்தில், இங்கே ஆளுநருக்கு அனுப்பிய, விசாரணை நடத்தியவர்களுடைய தீர்ப்பை, இஸ்மாயில் அவர்களது தீர்ப்பை, நான் கையெழுத்திட்ட பிறகும் அது போய்ச் சேரவில்லையென்பதை நான் அறிந்து கொள்கின்ற நிலையில் புதிய நிலைமை ஏற்படுகின்றதென்றால் நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன். சூழ்நிலை எப்படியிருக்கிறதென்பதை இங்கே மாமன்றத்திலே உள்ளவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற வகையிலே வெளியிடுவதற்கு நான் அதைப் பயன்படுத்துகிறேன்.

இந்த அளவில் சில குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. காவல் துறையினரைப்பற்றி, காவல் துறையினரைப் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிற குற்றங்களில் ஒன்றிரண்டை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். முழுவதுமாக இல்லை ; பின்னால் எனக்கு நேரம் இருந்தால், இன்னும் ஃபைலிலே வைத்திருப்பதை நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன் ஆனால், குறிப்பிட்ட சிலவற்றைச் சொல்கிறேன்.

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தூத்துக்குடி ஆசிரியர் பிரச்னை. 6-12-1977 அன்று தூத்துக்குடியில் செயின்ட் மேரீஸ் கல்லூரி, மகாலட்சுமிகல்லூரி ஆகியவை களைச் சேர்ந்த பெண் ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். அன்று கைது செய்யப்பட்ட மொத்த ஆசிரியர்கள் 54 பேர். அவர்களில் 25 பேர் பெண்கள். கர்ப்பிணி ஆசிரியர்கள் இருவர்—ஜாமீனில் போக மறுத்து விட்டனர். கைது செய்யலாமா என்பது வேறு. கைது செய்கின்ற போலீஸ் அதிகாரிகள் சட்டத்தை மதித்து செயல்படுகிறவர்களே தவிர, கொள்கையை எண்ணி செயல்பட முடியாத நிலையிலே இருப்பவர்கள் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

இங்கே ஒன்றை நான் நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே உறுப்பினர் ஆகாதிருந்த காலத்தில், அமரர் அண்ணா அவர்களும் நாவலர் போன்றவர்களும் கைது செய்யப்பட்டு, கமிஷனர் அலுவலகத்திலே வைக்கப்பட்டிருந்த நேரத்தில் நானும் முன்னாள் மேயர் முத்துசாமி அவர்களும் அங்கே சென்று மேலேயிருந்த ஜன்னல் வழியாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தவர்களிடம் கேட்டேன். நான் என்றைக்கு இந்தப் போராட்டத்தில் இறங்குவது என்று கேட்டேன். அங்கிருந்து அவர்கள் சொன்னார்கள், 'நீங்கள் போங்கள், பிறகு சொல்கிறோம்' என்று சொல்வது போல், கையை ஆட்டினார்கள். அப்பொழுது கர்ப்பிணியாக இருந்த சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருந்தார்கள். மறுநாள் அவர்களை விடுதலை செய்து அனுப்பிவிட்டார்கள்.

நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், அதையேதான் இவர்கள் செய்ய வேண்டுமா—என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறீர்களே—என்று அல்ல பொருள். அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் சட்டத்தை அமல் படுத்துகிறார்கள். அப்படி அமல் படுத்துகிற நேரத்தில், சட்டத்திற்குப் புறம்பாக அவர்கள் செயல்பட்டால், நிச்சயமாக இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துக் காட்டுவார்களானால், நான் தலைவர் மூலமாகச் சொல்கிறேன், இந்த அரசு எப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளாக இருந்தாலும், எத்தனை பெரிய அனுபவம் பெற்றவர்களாக இருந்தாலும், நாங்கள் நிச்சயமாக அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்க மாட்டோம் என்பதை இங்கே நான் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : கர்ப்பிணியாக இருந்தவர்கள் ஜாமீன் கொடுக்கப்பட்டும் அவர்கள் ஏற்க மறுத்துவிட்டார்கள் என்பது நீங்கள் சொன்னது. நான் தூத்துக்குடியிலேயிருந்து வெளிஃபை பண்ணிச் சொல்கிறேன், 8 மாதக் கர்ப்பிணி ஒருவர் ஜாமீன் மனுக் கொடுத்து, வெளியிலே போய், மறுநாள் பிரசவம் ஆகியிருக்கிறது என்று சொல்கிறேன்.

[1978 சனவரி 7

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : முதலில் மறுத்தவர்கள் மறுநாள் ஒத்துக்கொண்டார் என்று உமாநாத் அவர்கள் கருதுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : வெளிஃபை பண்ணிச் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் சொல்வது, எனக்குக் கொடுத்திருக்கிற குறிப்பிலேயிருந்து பேசுகிறேன் அந்தக் குறிப்புகள் தவறு என்று வருமாஞல், இந்தத் தவருன குறிப்பை இங்கே வெளியிடுவதற்குக் காரணமான இருந்தவர்கள், நிச்சயமாக சட்டப்படி அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலைக்கு ஆளாவார்கள் என்பதை நான் இங்கே மீண்டும் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே ஒரு சந்தேகம் என்று நான் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்களுக்குச் சாதகமாக நாங்கள் நடந்து கொண்டதைப் போன்ற ஒரு எண்ணம் பலருக்கு இருப்பதாகக் கருதவேண்டிய நிலையில் பேச்சுக்கள், கருத்துக்கள் இங்கே வெளியிடப்பட்டன. ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 3-10-1977 அன்று திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, தமிழ்நாட்டில் காங்கிரசார் நடத்திய அர்த்தால், மறியல், போராட்டம், போன்றவற்றில், மொத்தம் 1,200 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள், கைது செய்யப்பட்டவர்களில் 1,097 பேர்களின் மீது பஸ்கள், கடைகள் முதலியவற்றின் மீது கல் எறிதல் போன்ற குற்றங்களுக்காக தமிழ் நாடு முழுவதும் 80 வழக்குகள் இ.பி.கோ. 147, 148, 323, 324, 336, 341, 379, 426, 427, 447, 448, 506 ஆகிய பிரிவுகளின் கீழ் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது. Indian Railways Act, 122-வது செக்ஷன் கீழும் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது. அவற்றில் 3 வழக்குகளில் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது. 45 வழக்குகள் நீதிமன்றத்தில் விசாரணையில் இருக்கின்றன. 28 வழக்குகள் புலன் விசாரணையில் இருக்கின்றன. 4 வழக்குகள் ஆதாரம் இல்லை என்று கைவிடப்பட்டன. ஆகவே காவல் துறை காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு, அவர்களுக்கு அனுதாபம் காட்டி அவர்கள் செய்கின்ற தவறுகள் ஏதாவது இருந்தால் அவர்களை விட்டுவிட்டு, வேறு கட்சியினர் மீது ஏதோ பழிவாங்குகின்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்கின்ற எண்ணம் எப்படியோ தவருக வெளியிடப்பட்டு விட்டதோ என்ற ஐயத்தில் இவைகளை நான் இந்த மன்றத்திலே சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கின்றேன்.

மேலும், மதுவிலக்கைப் பற்றி இங்கே பேசினார்கள். மதுவிலக்கு முன்பிருந்ததைவிட இப்போது அமுல் படுத்துகின்ற முறை

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

யில் குறைபாடு உள்ளது என்ற வகையிலேயும், கள்ளச் சாராயம் அதிகமாக விற்கப்படுகிறது என்றும் இங்கே குற்றம் சாட்டினார்கள். எங்கெங்கே குற்றச் சாட்டுகள், குறைகள் சொல்லப்படுகின்றனவோ அங்கே எல்லாம் தீவிரமாக இந்த அரசு தனது கடமையை காவல் துறையின் மூலம் நிறைவேற்ற முயல்கிறது, என்ற வகையில், எடுத்துக் காட்டுகிற வகையில், நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே, தன்னுடைய பேச்சில் குறிப்பிடும் போது, ஆளுங்கட்சியைத் சேர்ந்தவர்களே இதில் கலந்துகொண்டிருப்பது போலவும், அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரிவித்தது, கருத்து வெளியிட்டது எங்களுக்கு சாதகமாகவே இருக்கிறது என்பதை நான் தெளிவுபட கூறிக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30]

நான் பல முறை மேடைகளில் பேசியிருக்கிறேன். யார் எந்த குற்றம் செய்தாலும் நிச்சயமாக நாங்கள் நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இதற்கு முன்பு நடந்த சட்ட மன்றக் கூட்டத்திலேயே நான் பேசும்போது ஒரு காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர் எப்படி பதில் சொன்னார் என்பதை தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதை நான் இங்கே இப்போது குறிப்பிட தேவையில்லை என்றாலும் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சில அதிகாரிகள் பழக்கத்தின் காரணத்தாலே ஆங்காங்கே நிரந்தரமாக பணியாற்றுகின்ற வாய்ப்பைப் பெற்று இருந்த காரணத்தாலே தொடர்பு கொண்டு அடிமட்டத்தில் இருக்கிறவர்கள் சிலரும், சில அதிகாரிகளும் லாபத்தைக் கருதி தங்களுடைய பொறுப்பை மறந்து செயல்படுகிறார்கள் என்கிற அளவுக்கு எங்களுக்குத் தகவல்கள் வருகின்றன. அவ்வப்போது அவைகளை எல்லாம் நாங்கள் கவனித்து யார் யார் மீது எப்படிப் பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமோ அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை நாங்கள் செயல் படுத்தும்போது சட்டம் ஒழுங்கு முறையோடு அந்த நடவடிக்கை மக்களுக்கு பயன் உள்ளதாக அமையவேண்டும் என்று கருதுகிற அந்த வகையில் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம் என்பதையும், சிலரை ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்றுவது என்ற முறையையும், சிலரை தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்து விசாரணை செய்வது என்ற முறையையும், சிலரை வேலையிலிருந்து நீக்கி நடவடிக்கை எடுப்பது என்ற முறையிலும் நாங்கள் இயங்கிக்கொண்டு இருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இதிலே எனக்கு தந்து இருக்கும் புள்ளி விவரத்தை இங்கே சொல்வது பொருத்தம் உடையதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் சொன்னதுபோல் பரிசீலனை செய்யுங்கள் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக இந்த அரசு பரிசீலனை செய்யும்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

என்று சொல்லும்போது இப்போது இருக்கும் சட்டம், இந்தக் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்கள், கள்ளச் சாராயம் விற்பனை செய்பவர்கள், அதனால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகள், அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது எல்லாம் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்கும் வகையில் சட்டம் அமைந்தால் ஒழிய இதிலே பாதுகாப்பு வராது. இருக்கின்ற சட்டத்தை வைத்து அவர்களை தடைப்படுத்த முடியாது என்ற சூழ்நிலையில் அதுவும் ரூ. 25, ரூ. 50 அபராதம் போடுவதோடு வெளியே அனுப்பும் நிலை இருக்கிற வரையில், இதற்கு ஒரு நல்ல முடிவைக் காண முடியாது என்ற நிலையில், இந்த அமைச்சரவை இதற்காக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று விரும்பி இருக்கிறது. அதற்கான சட்டம் உருவாக்கப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. விரைவில் இந்த மன்றத்திலே வைத்து உங்களது ஆதரவோடு அதை நிறைவேற்றி இப்படிப்பட்ட கொடுமைகளை செய்து நாட்டு மக்கள் சாவதற்கு காரணமாக இருப்பவர்களை தூக்கு மேடைக்கு வேண்டுமானாலும் அனுப்புவதற்கு முறை செய்கிற அளவுக்கு, அல்லது அதிக ஆண்டுகள் தண்டனை அடைந்து சிறைச்சாலையிலிருந்து, நாம் செய்த துன்பங்களுக்கு இதைப் பார்க்கிறோம் என்று நினைக்கிற அளவிற்கும், வெளியே தவறு செய்யலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு இருப்பவர்களுக்கு இது இந்த நிலையில் கொண்டு போய் விடும் என்று அச்சத்தை அறிவிக்கும் அளவிற்கு உதவியாக இருக்கும் நிலையில் அமைத்து இந்த மாமன்றத்தின் அனுமதியோடு அதைச் செயல் படுத்த வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்பி இருக்கிறோம். அதை அந்த வகையில் நிறைவேற்ற விரும்புகிறோம்.

1977 ஏப்ரல் முதல் 1978 மார்ச் முடிய கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுதல் என்ற நிலையில் 59,762 பேர்களை பிடித்திருக்கிறார்கள். 1977 ஏப்ரல் முதல் 1977 நவம்பர் வரை இவர்களில் தண்டிக்கப் பட்டவர்கள் 34,202 பேர்கள். கள்ளச் சாராயம் அல்லது தாராவி விற்றல் 10,522. கள்ளத்தனமாக மதுவை எடுத்துச் செல்லுதல் 10,569. உரிமம் இல்லாது மதுவிற்பனை செய்தல் 436. தாராவி அல்லது சாராயம் வைத்திருத்தல் 1,87,141. பல்வகை குடி போதை வஸ்துக்கள் 1,05,125 போலி உரிமங்களை நீக்குவதற்காக வருவாய்த்துறை வாரியம், மதுவிலக்கு ஆயத் தீர்வை படிவத்தில் உள்ள உரிமங்களை தீவிரமாக சோதனை செய்து 17,75,300 லிட்டர் அளவு உள்ள இயல்பு மாற்றப்பட்ட தாராவி தொடர்பான உரிமங்களை ரத்து செய்தது. வார்னிஷ் தவருகப் பயன்படுத்தப் படுவதை ரத்து செய்யும் பொருட்டு, மதுரையில் உள்ள அரக்கு தொழிற்சாலையும், அம்பத்தூரில் உள்ள டான்சி நிறுவனத்தில் இந்த மாநிலத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய, வார்னிஷ் தயாரிக்கும் பணியை மேற்கொண்டுள்ளன. தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுத்து, அவர்கள் வார்னிஷ்க்காக பயன்படுத்துகிற போதைப் பொருட்களை, வெவ்வேறு வகையில் பயன்படுத்தி நாட்டு மக்களை அழிவுப் பாதைக்கு கொண்டு செல்வதற்கும், பணத்தை தாராளமாக சம்பாதிப்பதற்கும் வழியிருக்கிறது என்பதை தடைசெய்ய இந்த நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. ஆக,

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

எந்தெந்த வகையில் இவைகளை தடுப்பதற்கு ஒரு அரசால் முடியுமோ, இயலுமோ, அந்த அளவில் இந்த மது விலக்கு கொள்கையில் அக்கறை காட்டுகிறோம் என்பதற்கு சில உதாரணங்களை இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறேன்.

புதுவை, கேரளம், ஆந்திரப் பிரதேசம், கர்னாடகம் ஆகிய அண்டை மாநிலங்களில், தமிழ்நாட்டுக்கும் அவைகளுக்குமிடையே 5 மைல் தூரத்திற்கு இடைவெளி ஏற்படுத்தப்பட்டு, அங்கே இந்த மது அருந்துகிறவர்கள் அருந்தக் கூடாது என்ற சட்டத்தை எல்லையைச் சுற்றி அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று டில்லியில் நடந்த ஒரு மாநாட்டில் பேசும்போது நான் வற்புறுத்திச் சொன்னேன். அதை அங்கேயிருந்த பொறுப்புள்ளவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஆனால் அந்தந்த மாநிலத்தில் இருப்பவர்களோடு கடித போக்குவரத்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். சரியான ஒப்புதல் எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆக இந்த நேரத்தில் இந்த மாமன்றத்தில் சொல்லுவதன் மூலம், மத்திய அரசு புரிந்து, மத்திய அரசில் இருப்பவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடுமேயானால், அந்த நடவடிக்கையில் அவர்கள் இறங்குவதற்கு என்னுடைய கருத்தை வெளியிடுவது நல்ல பயன் உள்ளதாக அமைந்தால் உண்மையிலேயே நான் மகிழ்ச்சி பெறுவேன்.

அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டாலன்றி, வெளியிலிருந்து கொண்டுவருவது கொஞ்சம் தடுக்கப்பட்டுள்ளது என்றிருந்தாலும் பெரிய போர்கள் நடைபெறும்போது ஒரு பக்கத்தில் படைகளை வைத்து தடுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, இன்னொரு பக்கத்தில் நுழைகிறார்கள் என்ற நிலைமை இருக்கிறதே, அதைப்போலத்தான் ஏற்பட்டுவிடும் என்று நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. வேடிக்கைக்கு சொன்னார்கள். ஒரு எல்லைக் கோட்டில் நின்று கொண்டிருக்கிற ஒருவர் குடிப்பாராம். குடித்துவிட்டு, கையில் மது பாட்டிலை வைத்துக் கொண்டு வந்து, எல்லையில் நிற்பாராம். காவல்துறையினர் அருகில் சென்றவுடன் எல்லையைத் தாண்டி அந்தப் பக்கம் நின்றுகொண்டு, இப்போது என்ன செய்வாய் என்று கேட்பாராம். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கிறவரையில், நாம் இதற்காக ஏதாவது வேறு வகையில் வழி செய்தாக வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தத்திற்கு நாம் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அதை அந்தந்த மாநில அரசு ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும், அதைப்போல மத்திய அரசும் அதற்கு துணை நின்றாக வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நான் வைத்துள்ளதை, இங்கே மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 12.40]

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் புள்ளி விவரங்களைத் தந்தார்கள். அவைகளைப் பார்க்கும்பொழுது இவ்வளவு கள்ளச்சாராயம் உற்பத்தி ஆகிறதே இது குடிப்பதற்குத் தான் போகிறது. அப்படி குடிப்பவர்கள் மீது எத்தனை பேர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1978 சனவரி 7

விவரம் தர முடியுமா? குடிப்பவர்களை பிடிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லியிருப்பதாகப் பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. அப்படி இல்லையென்றால் வாக்குறுதி கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: குடிப்பவர்களைப் பிடிக்க வேண்டாம் என்று இந்த அரசு சொல்லவில்லை என்று தலைவர் மூலமாக தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் சொன்னது எல்லாம் குடிப்பவர்களை முதலில் தண்டிப்பதைவிட குடிப்பழக்கத்துக்கு ஆளாக்கப்படுகிற சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னேனே அன்றி குடிப்பவர்களை விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

அது மட்டுமல்ல. இப்போது இன்னொன்றும் சொல்லுகிறேன். கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்னால் சொன்னேன் அபராதம் போட்டு விட்டுவிடுகிறார்கள் என்று. முதலில் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு முதலீடு செய்கிறவர்கள், அந்தக் கள்ளச் சாராயத்தை விற்கிறவர்கள், இவர்களை முதலில் தடை செய்தாக வேண்டுமென்ற நிலையில் அவைகளைச் சொன்னேன் என்பதை இங்கே தெளிவுபடுத்திக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. சீராளன் கொலை சம்பந்தமாக யார் யாரைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள், எப்படி கொலை செய்யப்பட்டார் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரா. உமாநாத் அவர்கள் கேட்டார்கள். யார் யார் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்று சொல்லும்பொழுது ஒரு பிரச்சினை எழுகிறது. நான் தெரிந்து கொண்ட வகையில் தனிப்பட்டவர் ஒரு வழக்குப் போடும்பொழுது நிலைமை வேறு. அரசு வழக்கு தொடரும்பொழுது நிலைமை வேறு என்று சட்டப் பிரிவு அமைப்பு தகவல் கொடுத்திருக்கிறது.

அந்த வகையில் இந்த வழக்கை விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னபோது மாவட்ட துணை ஆட்சியாளர் அவர்கள் விசாரித்து இந்த வழக்கு தொடர வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னதை வைத்து நான் அனுமதி கொடுத்தேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, கைது செய்வதற்குப் பதிலாக வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் அவர்கள் இப்போது கைது செய்யப்படவில்லை என்றாலும் யார் யார் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என்ற புள்ளி விவரத்தை இங்கே சொல்வது என்னுடைய பொறுப்பு என்று கருதுகிறேன்.

திரு. காசிநாதன், தலைமைக் காவலர், எண் 2174, தற்சமயம் காட்பாடியில் இருக்கிறார்.

திரு. ராமசாமி, காவலர், எண் 670, வேலூர் தாலூகா காவல் நிலையம்.

திரு. சிவலிங்கம், காவலர், எண் 1902, வந்தவாசி காவல் நிலையம்.

திரு. ஏ. ஆர். வீரபாண்டியன், டி.எஸ்.பி., திண்டிவனம், முன்னாள் டி.எஸ்.பி., திருப்பத்தூர்.

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

திரு. ஹென்றி ஜோசப், ஆய்வாளர், ஆரணி, முன்னாள் வேலூர் கிளை ஆய்வாளர்.

கைது செய்யப்படாமல் இவர்கள் மீது இலாகா நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

திரு. ஜனார்த்தனன், ஆய்வாளர், குடியாத்தம் ரூரல், முன்னாள் ஆய்வாளர், வாணியம்பாடி.

திரு. ஏ. கண்ணன், ஆய்வாளர், திருப்பத்தூர் நகரம்.

திரு. ரா. உமாநாத் : இந்தக் கைது செய்வது சம்பந்தமாக 302 செக்ஷன் போட்டிருப்பதால், இவர்கள் அரசாங்க அதிகாரிகளாக இருப்பதால் கைது செய்ய முடியாது என்றுஏதாவது ரூல்ஸ் இருக்கிறதா, அல்லது கைது செய்வதற்கு வேறு ஏதாவது புரொசிஜர் இருப்பதால் டிலே ஆகிறதா என்பதை விளக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : புரொசிஜர் என்று சொல்லுகிற முறையில் தான் அது செய்யப்படாமல் இருக்கிறதே தவிர, வழக்கு தொடரப்பட்டு, விசாரணையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எப்படி கொலை செய்யப்பட்டார் என்பதை இங்கே நான் வெளியிடுவது வழக்கிற்குச் சாதகமாக இருக்காது, ஆகவே, நான் சொல்ல விரும்பவில்லை.

திரு. க. சுப்பு : பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, விளக்கத்திற்காகக் கேட்கிறேன். புரொசிஜர் என்று வருகிறபோது, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தான் அந்தப் புகாரை நீதி மன்றத்தில் தாக்கல் செய்கிறார். அரசாங்கம் தான். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பிரைவேட் நபர் அல்ல. ஆகவே, கலெக்டர் தாக்கல் செய்தவுடன், கோர்ட்டால் தான் எது என்று ஏற்க வேண்டும். வேறு அல்ல. சட்டப்படி இது செய்யப்பட்டது. சட்ட சம்மதத்தில் தான் செய்தது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் என்னுடைய நிலையை நான் விளக்கி விட்டேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் சொன்ன பிரச்னையை நான் மறந்துவிட மாட்டேன் என்று தலைவர் மூலமாக அவருக்கு உறுதி கூறுகிறேன். நிச்சயமாக, அந்த ஒரு வழி கொடுக்கப்படுமானால், அப்படி சட்டம் உதவுமானால் நிச்சயமாக இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையில் இந்த விளக்கத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கு கிடைத்தாகச் சொல்லுகிறார். என்னைப் பொறுத்த வரையில் சொல்ல வேண்டுமென்றால், சட்டத் துறை ஒரு தவறான விளக்கத்தை

[திரு. மு. கருணாநிதி] 1978 சனவரி 7]

மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கு அளித்து இருக்கிறது. கொலை முயற்சி என்ற குற்றச்சாட்டு 307-வது பிரிவின் கீழ் கைது செய்த போது—கொலை செய்தார் என்று 302-வது செக்ஷனின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டார் என்று வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி தவருன யோசனை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருந்தால், தெரிவித்தவர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பாரா ?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தவருக தகவல் கொடுத்தவர் யாராக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுப் பேன். தலைவர் அவர்களே, இன்னொரு பிரச்னை. நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னது, 144 தடையை மீறியதற்காக நாங்கள் கைது செய்யப்பட்டோம் என்ற நிலையிலிருந்து திடீரென்று மறு நாள், சதிக் குற்றம் போன்று, பெரிய அளவுக்கு, பயங்கரமான வகையில் செக்ஷனைப் போட்டு கைது செய்து ரிமாண்டில் வைத் திருந்தார்கள், ஜாமீன் கொடுக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்கவில்லை, ஜாமீனில் வெளி வரலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால், ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் மற்ற மாநிலங்களுக்கும் இங்கே இருப்பவர்களுக்கும் இடையில் தொடர்பு இருக்கும் என்ற பயங்கர சூழ்நிலை இருப்ப தாகச் சொல்லப்பட்ட நேரத்தில், எந்த வித நிபந்தனையும் இல்லாமல் விட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நிபந்தனை இல்லாமல் என்று சொல்லுவதற்கு என்ன அர்த்தம். நீதிபதி யின் முடிவின்படி தான் கைது செய்யப்பட்டவர்களை வெளியில் அனுப்புவதோ உள்ளே அனுப்புவதோ இருக்கிறதே தவிர வழக்கு போட்டவர்கள் விருப்பப்படி வெளியில் அனுப்ப முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. உள்ளே வைப்பதாக இருந்தாலும், காரண மின்றி அல்லது அதற்குரிய நியாயத்தைச் சொல்லி, நீதிபதி ஒப்புக்கொள்ளுகிற நிலை உருவானலன்றி அது சரியல்ல என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த வகையில் நான் சொல்லுகின்றேன். வெளியில் அனுப்பப்பட்டிருப்பது, நீதிபதியின் உத்தரவின் பேரில் தான். நீதிபதி ஏற்றுக்கொண்டு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். நீதிபதி என்ன நினைத்தார், எதற்காக அனுமதித்தார் என்று சொல்லுவதை விட, எப்போது வர வேண்டுமென்று அழைக்கப் படுகிறார்களோ அப்போது வர வேண்டும் என்கிற நிபந்தனை அதிலேயே இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது.

அது மட்டுமல்ல. வழக்கறிஞர் எந்தக் கருத்தை இங்கே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். எது உண்மை என்பதை இந்த வழக்கு சம்பந்தப்பட்டவரை பார்க்கலாம். இங்கே இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, நான் ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பழி நோக்கத்தோடு, யார் மீதாவது ஒரு பழியைப் போட்டு, அவரைச் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்ற ஆசை நிச்சயமாக எங்களுக்குக் கிடையாது என்பதை இங்கே நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இங்கே மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் நமது ப.உ. சண்முகம் பேசும்போது சொன்னார்கள், சர்க்காரியா கமிஷனுடைய அறிக்கையை கொண்டு வாருங்கள், கிழி கிழி என்று கிழித்து எறிந்து விடுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு எவ்வளவு ஆத்திரம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரிகிறது. அந்தத் தீர்ப்பின் மீது ஆத்திரமா, அல்லது அந்தக் கடிதத்தின் எழுத்தின் மீது ஆத்திரமா, எனக்குத் தெரியாது.

ஆனால் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். 1974ஆம் ஆண்டு—இந்த அவையிலே அதைச் சொல்வதற்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் என்னைத் தவறாக கருதக் கூடாது என்பதை தலைவர் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்—ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1974ஆம் ஆண்டு 8-ம் தேதி அக்டோபர் மாதம் நான் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசியபோது இப்பொழுது நான் என்ன சொல்கிறேனே இந்தக் கருத்தைத்தான் அன்றைய தினம் நான் மக்கள் மத்தியில் சொன்னேன் என்பதை இங்கே நான் வெளியிட விரும்புகிறேன். ''குற்றஞ் சாட்டப்பட்டு இருக்கின்றீர்கள், எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருப்பவர்கள் குறை கூறப்படுகின்ற அளவிற்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். லஞ்சம் வாங்கியிருக்கின்றார்கள். கிரிமினல் செய்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, அவர்களை பணக்காரர்களாக ஆக்கிவிட்டார்கள்; அவர்களை காண்டிராக்டர்களாக ஆக்கிவிட்டார்கள்; இப்படி எல்லாம் பல்வேறு குற்றச் சாட்டுக்கள், அதை விளக்க நான் விரும்பவில்லை. இப்படியெல்லாம் குற்றம் சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள், குற்றஞ் சொல்லப்படுபவர்கள் யாராவது இருப்பார்களேயானால் அவர்களை விசாரிக்க, அப்போது நானிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொதுக்குழு நீதி மன்றம் போல ஒரு விசாரணை குழுவை அமைக்கவேண்டும்; அது பரிசீலனை செய்து கட்சியில் யாராவது தவறுகளுக்கு ஆளாகி இருந்தால் அவர்களை மக்கள் முன் நிறுத்த வேண்டும்; கட்சியை விட்டு நீக்க வேண்டும்''. அதோடு இன்னும் ஒன்றையும் நான் சொன்னேன். ''ஒருவேளை அப்படி குற்றம் அற்றவர்கள் என்று நிரூபிக்கப்பட்டால், அப்படிப்பட்டவர்களை மக்கள் முன்னால் நிறுத்தி, மாலையிட்டு, பாராட்டி, இதோ பார்த்தீர்களா; எங்களிடம் எவ்வளவு பேர்கள் நிரபராதிகளாக இருக்கிறார்கள் என்று பாருங்கள்'' என்று பேசிய என் கருத்தினை நான் இப்போது குறிப்பிடுகிறபோது, சர்க்காரியா கமிஷனுக்கு என்னிடம் கிடைத்த தகவல்களை நான் அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்து, அது அரசாங்கத்தின் மூலமாக சர்க்காரியா கமிஷனுக்குப் போயிருக்கிறது. அதிலே விஷயம் தெரிந்தவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம்; தெரியாதவர்கள் ஒதுங்கி இருக்கலாம்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் அழுத்தம் திருத்தமாக சொல்கிறேன். இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே வந்து உட்கார்ந்திருந்தாலும் ஒரு காலத்தில் அவர்கள் என்னோடு

[1978 சனவரி 7 [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தோளோடு தோள் நின்றவர்கள். அவர்கள் என்னுடைய கஷ்டத்தில் பங்கு கொண்டவர்கள். அன்றைய ஆட்சியிலே எல்லோரும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டவர்கள். நான் கூட 1967-லே சுடப்பட்டேன். அண்ணாவின் கொள்கையைச் சொன்னேன் என்பதற்காக அன்றைய தினம் நான் சாகிற நிலைக்கு ஆளாக்கப் பட்டவன். நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன் இங்கே குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் நிரபராதிகள் என்று சொல்கிற காலத்தை நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அந்த வாய்ப்பு கிடைத்தால் உண்மையிலே நான் பெருமைப் படுவேன். உண்மையிலேயே அப்படிப்பட்ட மகிழ்ச்சி அடைகிறவர்கள் என்னைத் தவிர வேறு யாரும் இருக்கமுடியாது. அன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட பழிக்கு நானும் உட்பட்டவன் என்பதால்தான் என்னையும் சேர்த்துச் சொன்னேன். என்னையும் விசாரணைக்கு ஆட்படுத்துங்கள் என்று சொல்லியதை நான் மறந்துவிடவில்லை. வார்த்தைகள் வேறுக இருக்கலாம். ஆனால் கருத்து இதுதான் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இங்கே இருக்கிற அத்தனை பேர்களுக்கும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இங்கே வேறு வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர்களெல்லாம் மக்களின் நம்பிக்கைக்கு உட்பட்டுத் தான் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளானவர்கள் அல்ல என்று சொல்லும்போது தான், அதற்கு உரிமை உள்ளவர்கள் நாங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கூடிய உரிமைக்கு நாம் அனைவரும் வருகிறபோது தான் தமிழகம், அண்ணாவின் தமிழகமாக, நாங்கள் விரும்புகிற உண்மையான தமிழகமாக, மக்கள் மத்தியில் பாராட்டுப் பெறுகிற, அனைத்து இந்தியத் துணைக் கண்டமும் பாராட்டக்கூடியநிலையில் நாம் பழைய நிலையை எய்தவேண்டும் என்று மன நிறைவோடு சொல்கின்றேன். இதிலே எனக்கு பாரபட்சம் இல்லை.

அந்த நிலையில், மாண்புமிகு திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்வேன்—அவர்களை நாங்கள் வேறு கண்ணோடு பார்ப்பதாகவோ மாண்புமிகு உறுப்பினர் மாரிமுத்து அவர்களை வேறு கண்ணோடு பார்ப்பதாகவோ கருதினார்களானால் நிச்சயமாகநான் பொறுப்பல்ல.

ஒன்றை நான் உறுதியாகக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய, காலம் சென்ற காமராஜ் அவர்கள் பாண்டிச்சேரியிலே தேர்தலில் திருமதி இந்திரா காந்தியாரோடு பங்கு கொள்ளும்போது அதை நாங்கள் எதிர்த்தவர்கள். அதே காங்கிரசை எதிர்த்தவர்கள். இது போன்று அவ்வப்போது அரசியலில் பல்வேறு பிரச்சினைகளில், பல்வேறு நேரங்களில், பல்வேறு பாதையை நோக்கிச் சென்றுகொண்டு இருக்கிறோம்.

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இந்த அமைச்சரவையைப் பொறுத்தவரையில் எந்தக் காரணத்தாலும் எங்களுடைய கொள்கையை நாங்கள் விட்டுக்கொடுக்க மாட்டோம் என்பதை நன்றுகப் புரிந்துகொண்டு இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜெம்ஸ் அவர்கள் இதையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எந்தக் குற்றச் சாட்டுகளையும் எங்கள் மீது சுமத்துங்கள். நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் இங்கே இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் இதுவரையில் எந்த ஊழல் குற்றச் சாட்டுக்கோ, அல்லது லஞ்சம் வாங்கியதற்கோ பொறுப்பானவர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை உருவாகவில்லை என்று அனைத்து உறுப்பினர்களும், ஒரே வகையில், ஒரே எண்ணத்தோடு செயலாற்றியதை மன நிறைவோடு ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அப்படி, யாராவது, எங்கள் நண்பர்கள், எங்கள் உறுப்பினர்கள் தவறு செய்திருப்பதை சுட்டிக் காட்டுங்கள்—ஆதாரத்தோடு சொல்லுங்கள்—நடவடிக்கை எடுக்க எங்கள் கட்சியும் நானும் நிச்சயமாகத் தயாராக இருக்கின்றோம்.

இன்னொன்றையும் சொல்வேன். இந்தக் கொள்கை என்பது இன்று நேற்று ஏற்பட்ட கொள்கை அல்ல என்பதை நான் சொல்லி மற்றவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சமதர்மத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில், ஜாதி இல்லாத, மதத்தின் பேரால் நாட்டில் பிளவுகள் ஏற்பட்டு அமைதியற்ற ஒரு சூழ்நிலை அற்ற ஒரு சமுதாயம் ஏற்பட வேண்டுமென்றும், தமிழகத்தில், தமிழ்மொழி தான் ஆட்சி மொழியாக வேண்டும் என்றும், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும், 14 மொழிகளும் ஆட்சி மொழியாக வையுங்கள் என்ற கொள்கையை மாமன்றத்தில் பேசியவர் அண்ணா அவர்கள் . . . . . அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நாங்கள் என்பதை தெரிவிக்கின்றபோது, இந்தக் கொள்கையிலிருந்து இந்த அரசு, இந்த ஆட்சி எப்போதும் பின்வாங்காது என்பதையும் தெளிவாக பணிவன்போடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஜெம்ஸ் அவர்கள் கேட்டார்கள். இந்தி மொழியை கற்றுக் கொள்ளவிடாமல்—அவர்கள் சொன்னதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்—முதலமைச்சரை குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டாமென்று விட்டு, கொங்கணி என்று தன்னை அறிமுகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உமாநாத் அவர்களை உண்டாக்கி, சொல்லாமல் சொல்லிக் காண்பித்தார்கள், ஒரு மலையாளி முதலமைச்சராக இருக்கின்ற காரணத்தால் தமிழக மக்கள் வெளி மாநிலங்களுக்குச் சென்று பிழைக்க முடியாத ஒரு நிலைமையை இங்கே ஏற்படுத்திவிடுவார்களோ என்ற அச்சம் இருப்பது போன்று அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நான் கூறியதை, கூறிய பொருளை ஒட்டிப் பேசவில்லை என்று கருதுகின்றேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்னொரு மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர் இங்கே முதலமைச்சராக இருக்கின்றார் என்றால், அது, அவர் இன்னொரு மொழியைக் கற்றதால் முதலமைச்சராக இருக்க முடிகின்றது. ஆகவே, தமிழர்கள், இன்னொரு மொழியைக் கற்றுக் கொண்டால், பிற மாநிலங்களுக்குச் சென்று வேலை வாய்ப்புகள் பெறுவதற்கும், இதைப் போன்ற பதவிகளில் அமருவதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை இங்கே கூறி, இந்தி மொழியைக் கற்றுக்கொள்ள விரும்புகின்றவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பை அளிப்பதை தடுக்கக் கூடாது என்று கூறினேனே அல்லாமல் மற்றபடி அல்ல என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. ஆனால் ஒன்றைச் சொல்கின்றேன். இந்தப் பிரச்சினை நீண்ட காலமாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றது.

இரண்டு கேரளாக்கள் இருக்கலாமா என்று கேட்டவர்கள்— என்னுடைய நண்பர்கள்— இங்கே இருக்கிறார்கள், உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதிலே யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்காது.

[பிற்பகல் 1-00]

இதுவரையில் என்னைப்பற்றி பல்வேறுயிடங்களில் பேசினாலும் இந்த மன்றத்தில் அதை வெளியிட வேண்டிய அவசியத்திற்கு என்னை ஆளாக்கியதற்காக நான் மிக மிக மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைச் சொல்வது மூலமாகத்தான் இந்த முதல் அமைச்சர் பதவியைப் பெறுவதற்கு நான் தகுதி உள்ளவன் என்று மக்கள் தேர்ந்தெடுத்தார்கள், என்னையும் எங்கள் கட்சியையும் தேர்ந்தெடுத்தார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள நான் தயாராயில்லை.

ஆனால் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்களுக்காக தொண்டு செய்கிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும், மக்களுக்காக வாழ்கிறோம் என்ற நம்பிக்கை பெற்று மக்கள் ஒரு முடிவு எடுத்தால் அது எந்தளவிற்கு சக்தி மிக்கதாக இருக்க முடியும் என்பதற்கு ஒரு அடையாளம் நான் இங்கே முதல் அமைச்சராக இருப்பது என்பதைச் சொல்லும்போது ஒன்றை நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினராக இருக்கும் போது, அண்ணா அவர்கள் இருந்தபோது, அவர்களோடு பேசி, அண்ணா அவர்களின் உத்தரவு பெற்று, மருதமலையில் விளக்கு கூடப் போட்டு அதை முடுக்கி வைக்கவேண்டும் என்று தேவர்

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்ற படத்தயாரிப்பாளர் அழைத்தபோது, அவர் அனுமதியோடு சென்றேன். அங்கே மன்ரூடியார் அவர்கள்—மன்ரூடியார் யார் என்பது உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும்—அவர்கள் அப்போது அமைச்சராக இருந்தார்கள், அவர் தலைமை வகித்தார். அங்கே ஒரு பிரச்சினை வந்தது. நான் யார் என்று கேட்கப்பட்டது, என் பூர்வாங்கம் என்ன என்று கேட்டார்கள். நான் சில விவரங்களைத் தெளிவுபடுத்தினேன். நான் மன்ரூடியார் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவன், இப்போது மன்ரூடியார் என்று அழைக்கப்படுபவர்கள் கேரளத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சில நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழகத்தில் இருந்து கேரளாவிற்குச் சென்று குடியேறியவர்கள் என்பதையும் நான் சொன்னால் ஒருவேளை நான் மலையாளி அல்ல, நான் தமிழன் என்று சொல்லி இதற்குச் சொந்தக் காரணைப் பார்க்கிறேன் என்று மற்றவர்கள் கருதலாம், இதை அவர்களே வெளியிட்டார்கள்.

ஆக, தமிழனைப் பிறந்து அந்தப் பரம்பரையில் வந்து கேரளாவில் வளர்ந்து பிறகு சில நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு அங்கிருந்த பெண்களைத் திருமணம் செய்து—கொடுக்கல் வாங்கல் என்றுசொல்வார்கள், கொடுப்பது வாங்குவது என்பார்கள்—அந்த முறையில் தொடர்பு கொண்டு என் தாய் அங்கே மலையாளியாகப் பிறந்தவர். அதற்கு நான் குற்றம் செய்தவன் அல்ல. நான் ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஒரு நிலையை வைத்துக்கொண்டு என்னை ஒரு எதிரியாகக் கருதுவது என்றோ அல்லது இந்த ஒரு ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்தி என்னை தமிழக மக்களிடம் இருந்து பிரித்து விட வேண்டுமென்றோ இனியும் யாரும் கருதமாட்டார்கள், இனியும் சந்தேகப்படமாட்டார்கள். தமிழ் பரம்பரையில் பிறந்து கேரளாவில் குடியேறி சில நூறாண்டுகளுக்கு பிறகு நான் மலையாளியாக இங்கே வந்திருக்கிறேன். அதே தமிழகத்திற்கு வந்திருக்கிறேன். நான் பிறந்த இடம் கண்டி. சிலர் சொல்வார்கள் எங்கே பிறந்தானை அந்த மண்ணுக்குச் சொந்தக்காரன் என்று, என்னை தயவு செய்து ஸ்ரீலங்காவிற்குப் போ என்று சொல்ல மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

ஆகவே, இந்தளவில் இது போன்ற பிரச்னைகளைப் பேசும்போது, இப்படிப்பட்ட மொழிப் பிரச்னையில் இறங்கி மொழிப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தி இங்கு பாதுகாப்பு இல்லாமல், யாரோ செய்த குற்றம் அல்லது யாரோ பிறந்த குற்றம் என்று ஒருவனுக்காக பல லட்சக் கணக்கான குடும்பங்கள் வாழ்வதற்குக் கஷ்டப்படுவதற்கு யாரும் காரணமாக இருந்துவிடக்கூடாது என்பது தான் என் பணிவான வேண்டுகோள்.

இதைப்பற்றிப் பேசிய நண்பர்களுக்கும் அவர்களைச் சார்ந்த தலைவர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்வேன். இந்த ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையில் ஜாதி, மதம் இவற்றிக்கப்பால் நின்று நிச்சயமாக தன்னுடைய பணியை ஆற்றும் என்பதை நான் இங்கே தெளிவுபடுத்திச் சொல்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

இவைகளையெல்லாம் சொன்னது சரிதான். உன்மீது சாட்டப்பட்ட குற்றம், இந்த ஆறு மாதக் காலத்தில் என்ன செய்தாய் என்று கேட்டோம், அதற்கு சிலவற்றைச் சொல்லிவிட்டு மற்றவற்றை விட்டுவிட்டாய், ஏன் சொல்லவில்லை என்ற கேள்வி பிறக்கலாம். அதற்கு நான் பதில் சொல்லியாக வேண்டும்.

அதற்கு முன்பாக மதுரை டீன் பிரச்னையை நான் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அதில் கொஞ்சம் வேறுபாடு வருகிறது. இங்கே எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருக்கிறவர்கள் அங்கே போய் பார்த்தார்கள் என்று நான் குற்றச்சாட்டு சொன்னதாக யாரும் கருதமுடியாது என்று கருதுகிறேன். பார்ப்பது, உதவி செய்யவிரும்புவது, அதிலும் எதிர்க்கட்சி, பிரதான எதிர்க் கட்சியாக இருக்கிறவர்கள் அதைப்பற்றி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் என்ன நடந்தது என்றால், நான் போவதற்கு முன் அவர் சுற்றுப் பயணம் சென்றவர், தொடக்கத்தில் சொன்னதுபோல், ஆறுமணி நேரம் தாமதமாகிவிட்ட நிலையில் வற்புறுத்தி அழைத்துச் சென்று பார்த்தேன். அதற்குப் பிறகு இதுபற்றி ஒரு நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்டேன், இதற்கு அதிகாரிகள் பதில் சொன்னார்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.

எப்படி பேசப்பட்டது, எப்படி பேசினார்கள் என்பதை தெரிந்து கொள்வதற்காக அதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொண்டேன். எதையும் மறைக்காமல் என்ன நடந்ததோ அவற்றை —எங்களை திருப்திப் படுத்தவேண்டும் என்பதற்காக எதையும் சேர்க்காமல்—உங்கள் கண் முன்னாலே எது நடந்ததோ, என்ன பேசப்பட்டதோ அவற்றை அறிக்கையாக தரவேண்டும் என்று சொன்னேன். அதிகாரிகள் புள்ளிவிவரங்களோடு அறிக்கையைச் சொல்லித் தரவேண்டும் என்ற அளவில் அறிக்கையை கொடுத்தார்கள். ஆனால் அதை வேறு திசை திருப்புகின்ற அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு, மீண்டும் குழப்பங்கள் வருவதற்கு காரணமாக இருந்தது என்கின்ற சிலவற்றைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் என்ன குற்றம் சொல்லுகிறார்கள் என்றால், இங்கே எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், அதிகாரி ஒரு தகவலைக் கொடுத்தார். எதற்கு அந்தத் தகவலைக் கொடுத்தார் ? அதில் அண்ணா தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்கள் உள்ளே புகுந்து மாணவர்களை தாக்கினார்கள் என்று அந்த அறிக்கையில் இருப்பதாக சொல்லப்பட்டது. பிற்பாடு அந்த அறிக்கையை நான் பார்த்தேன், அவருக்கு வேறு சில செய்திகள் சொல்லப்பட்டதாகவும் சொல்லப்பட்டது. ஆகவே இதைப்பற்றி விசாரணை செய்யவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டது.

ஆனால் கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் நானும் சென்றிருந்தோம். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சென்று பார்த்து விசாரித்துபோது, தெரிந்த தகவலிலிருந்து பின்பக்கமாக ஒரு சிலர் புகுந்து என். சி. சி. அறைக்குள் புகுந்து அறையில் இருந்த துப்பாக்கியை எடுத்தார்கள்

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்றும், இப்படி இரண்டு மூன்று பேர்கள் வந்தார்கள் என்று செய்தி அவருக்குச் சொல்லப்பட்டது. அதை அவர் பத்திரிகை நிருபர்களைச் சந்தித்தபோது, அவர்களிடம் கேள்விகள் கேட்ட போது பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த உண்மையைப்பற்றி கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது உண்மை. முதலில் சொல்லப்பட்டதும் உண்மை. இவைகள் எல்லாம் வழக்கு மன்றத்தில் இருக்கின்ற காரணத்தால், விரிவாகப் பேசாமல் இவையெல்லாம் வழக்குமன்றத்தில் நிச்சயமாக வெளிவரும் என்பதைப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர், சில நடவடிக்கைகளைச் சொன்னார்கள். மாணவர்கள் மீது போடப் பட்டிருக்கின்ற வழக்குகளை வாபஸ் பெற வேண்டும் என்றார்கள். இது அவர்களுக்கு நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் தோன்றிய கருத்தாகும். இதை நான் அலட்சியப்படுத்த விரும்பவில்லை. ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாணவர்கள் என்பவர்கள் எந்தக் காரியத்திலும் அரசியல் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப தங்களுடைய கல்லூரியிலோ, பள்ளிகளிலோ உருவாக்குவது இன்றைக்கு ஒருவேளை பாதகமாக இருந்து மற்றவர்களுக்கு சாதகமாக இருந்தாலும், முன்புள்ள ஆட்சியில் பாதகமாக இருந்தது என்பதை நினைவில் கொண்டு எதிர்காலத்தில் அரசியல் கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நாம் யாராவது அமைப்புகளை வைத்திருந்தால் கூட அவைகளைக் கலைத்துவிட்டு, அவர்கள் தங்களுக்குள் ஒரு தலைவர் தங்கள் விருப்பம்போல் அவர்களே தேர்ந்தெடுத்து முடிவு செய்து காரியங்களை ஆற்றக்கூடிய நிலைமைக்கு, அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை உருவாக வேண்டும் என்று வருமானால் அதை நான் முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன்.

இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிடும்பொழுது, மாணவர்களுக்கு நெருக்கடி ஏற்படும்பொழுது, வேறு பிரச்சினைகள் ஏற்படும்பொழுது, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை சந்தித்து நிலைமைகளைச் சொல்லி வழிமுறைகளைப்பற்றி, யோசனை கேட்பது வழக்கம், அது இயற்கை, அது இயல்பு என்று சொன்னார்கள். நான் மறுக்கவில்லை. தேவைதான். பொறுப்பிலிருந்து அனுபவப்பட்டவர்களிடமிருந்து, அதிலும் நாட்டில் தியாக பரம்பரைக்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்று தகுதியுள்ளவர்கள் என்றிருப்பவர்களிடமிருந்து யோசனை கேட்பது, அல்லது யோசனை சொல்வது தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அந்த முறைகளில், எல்லாத் தலைவர்களும் சரியான முறையில் சொல்கிறார்களா, சரியான வழியை மாணவர்களுக்கோ, தொழிலாளர்களுக்கோ அல்லது ஆசிரியர்களுக்கோ அல்லது அந்தப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கோ சொல்லப்படுகிறதா என்பதில் நான் சந்தேகப்படுகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

ஒரு முதல் அமைச்சர் ஆதாரமில்லாமல், சந்தேகப்படுகிறேன் என்று சொல்லலாமா என்று கேட்கலாம். அதை இந்த இடத்தில் சொல்லவேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி மேலும் கட்டாயப்படுத்த மாட்டீர்கள் என்ற நம்பிக்கையில் சொல்கிறேன். எங்கெங்கோ, யார்யாரோ சில நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றார்கள் என்கின்ற அளவுக்குப் பேசப்பட்டது. சொல்லப்பட்டது, இவைகளையெல்லாம் நான் வற்புறுத்திக் கூறும்போது, ஒன்றை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர் பிரச்னையை எடுத்துக் கொள்ளலாம்; மாணவர் பிரச்னையை எடுத்துக் கொள்ளலாம். என்னைக் கேட்கிறீர்கள். நீங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி என்ன? இந்த 6 மாத காலத்தில் என்ன செய்தீர்கள்? என்ன செய்ய முடிந்தது? எதையும் செய்யவில்லை. பலரை வீட்டிற்கு அனுப்புகிறீர்கள். பலரை மொட்டையடிக்க வைக்கிறீர்கள் என்று சொல்லுகிறீர்களே தவிர, இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம், இது எந்த ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்தது என்பதைத் தயவுசெய்து மனதிலே கைவைத்து ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இது 1973-ம் ஆண்டிலிருந்து ஏற்பட்ட பிரச்னை. எங்களுக்கு ஏன் இந்த ஸ்கேலில் பணம் கொடுக்கவில்லை, அந்த அளவுக்குத் தரவில்லை என்று ஆசிரியர்கள் கேட்டார்கள். 200 ரூபாய்க்கு கீழே வாங்குகிறவர்களுக்கு 10 ரூபாய் கொடுக்கக் கூடாதா என்று மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு கொடுக்கின்ற அளவுக்கு அவர்களுடைய சம்பளம் சமமாக இருந்தாலும், ஏன் அதைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். அதை நான் அவர்களுக்குப் பதிலாகச் சொல்வேன். அவர் அப்படிக் கேட்ட கேள்வியே, அதற்குப் பதிலாக அவரது பேச்சே அமைந்ததற்காக நான் அவருக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். இந்தப் பிரச்னை எங்கேயிருந்து தொடர்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

1972-73-லே இருந்து இந்தப் பிரச்னை தொடர்கிறது. யாருமே கவனிக்கவில்லை. சிந்திக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பு கிடைக்காத காரணத்தினால், இந்தப் பிரச்னை தீர்க்கப் படவில்லை. மத்திய அரசு ஓரளவுக்கு பணம் கொடுக்கும்போது மாநில அரசும் சேர்த்துக் கொடுக்கும்போது, அவர்களுடைய தேவை பூர்த்தியாகும். அப்படி இரண்டு ஆண்டுகள் கொடுத்த பிறகு, அவர்கள் கொடுக்கவில்லையானால், மேலும் 5 கோடி கொடுக்கவேண்டிய மாபெரும் பொறுப்பு நம் தலையில் விழும். இதை எண்ணிப் பார்த்துதான், 1973-ம் ஆண்டிலிருந்து சிந்தித்துப் பார்த்து, இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இதைத் தள்ளிப் போட்டுக்கொண்டு, ஆளுநர் ஆட்சிக் காலத்திலும், ஜனதிபதி ஆட்சி நடந்த காலத்திலும் இது கவனிக்கப்படாமல் விடப்பட்டு, தள்ளி வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஏதோ நாங்கள்

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வந்தோம். 6 மாத காலமல்ல. 1, 2 மாதத்திலேயே ஆரம்பித்தார்கள். அது எங்கே போய் முடிந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் எப்படியோ இந்த அளவுக்கு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கான புள்ளி விவரங்களை கல்வி அமைச்சர் சொல்லியிருப்பார்கள். நான் படிக்க விரும்பவில்லை. தேவையிருந்தால் பதில் சொல்லும்போது படித்துக் காட்டுகிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவ்வளவு அமைதியாக நீங்கள் இல்லையானால், இவ்வளவு நேரம் விரிவாக பிரச்னைகளை எடுத்து நான் பேசியிருக்க முடியாது. சண்டையும், சச்சரவும், கேள்வியும், பதிலுமாக இருந்திருந்தால், அதிலேயே நேரம் போய் இருக்கும். சொல்லவேண்டியதைச் சொல்வதற்கு நேரம் இருந்திருக்காது.

இதுபோல் தான் நாடும். ஒரு காரியத்தை திட்டமிட்டு செயல்பட வேண்டுமானால், நாட்டிலே அமைதி இருக்கவேண்டும். திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு, அதைச் செயல்படுத்துவதற்கு அதிகாரிகளுக்கு உரிய வாய்ப்புகள் கொடுத்தாக வேண்டும். காவல் துறையைச் சேர்ந்த ஒருவர் திருடனைப் பிடிக்கப் போகின்றபோது, அதற்கு அப்பாலுள்ள ஒரு தொழிலாளரைப் பிடித்துக் கொண்டு போய் வை என்று சொன்னால், அந்தப் பணி எங்கள் தலைமேல் விழவேண்டிய நிலைமை வருமானால், திருடனை எப்படிக் கண்டுபிடிப்பது? போலீசார் திருடனை எப்படிக் கண்டுபிடிக்க முடியும்? இத்தகைய நிலைமையில் அவர்களால் எப்படி சமூக சேவை செய்ய முடியும்? அது போலத்தான், இந்த 6 மாத காலத்தில் எத்தனைப் போராட்டங்கள் நடைபெற்றன என்பதை தயவுசெய்து ஒவ்வொருவரும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

நாங்கள் பதவி ஏற்ற தேதி ஜூன் 30, 1977.

8—7—1977-ல் சென்னை புதுக் கல்லூரி மாணவர்கள் போராட்டம்.

12—7—1977-ல் நான்கு நாட்களுக்குள் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள் போராட்டம்.

26—7—1977, 27—7—1977 சென்னை புதுக் கல்லூரி, பச்சையப்பன் கல்லூரி, அரசினர் கலைக் கல்லூரி, நந்தனம் மாணவர்கள் போராட்டம்.

இவை பதவி ஏற்ற முதல் மாதத்தில்.

அதுமட்டுமல்ல ; அதற்கடுத்து 13—8—1977 வாணியம்பாடி இஸ்லாமியக் கல்லூரி மாணவர்கள் ஊர்வலம், குழப்பம்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

16—8—1977 சென்னையில் எம். சி. ராஜா விடுதி மாணவர்கள் கிளர்ச்சி, போராட்டம்.

18—8—1977 சென்னையில் 600 சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் கிளர்ச்சி, போராட்டம்.

23—8—1977 சென்னை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் போராட்டம், ஊர்வலம்.

25—8—1977 பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள் சுமார் இரண்டாயிரம் பேர், ஊர்வலம், போராட்டம், மதுரை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் ஊர்வலம், அதனால் சில விளைவுகள்.

30—8—1977 தூத்துக்குடி வ.உ.சி. கல்லூரி மாணவர்கள் ஊர்வலம், போராட்டம், மறியல்.

1—9—1977 செமஸ்டர் முறையை எதிர்த்து அம்பாசமுத்திரம் கல்லூரி மாணவர்கள் ஊர்வலம், போராட்டம்.

அதே தேதியில் 1—9—1977 இலங்கை தமிழர் பிரச்னையாதவர் கல்லூரி மாணவர்கள் மதுரையில் ஊர்வலம், கிளர்ச்சி.

2—9—1977 உலக பல்கலைக் கழக செர்வீஸ் சென்டரின் மாணவர்கள் டைரக்டரை நீக்கக் கோரிப் போராட்டம்.

5—9—1977 தூத்துக்குடி வ.உ.சி. கல்லூரியில் போராட்டம், கல்லூரி மூடப்பட்டது. கல்லூரி விடுதியைத் திறக்கக் கோரி மதுரைக் கல்லூரி மாணவர்கள் ஆர்ப்பாட்டம், போராட்டம்.

6—9—1977 புத்தகங்கள் வழங்கக் கோரி மதுரை செளராஷ்டிரா பள்ளி மாணவர்கள் ஊர்வலம், கிளர்ச்சி.

8—9—1977 சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி உண்ணாவிரதம்.

16—9—1977 திண்டுக்கல் ஜி.டி.என். மாணவர்கள் தகராறு காரணமாகக் கல்லூரி மூடப்பட்டது.

23—9—1977 சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் செமஸ்டர் முறையை நீக்கக் கோரி பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தரைக் காணச் சென்றார்கள், அவர்கள் வன்முறையில் இறங்கி, துணை வேந்தர் அறையில் நுழைந்து சாமான்களை உடைத்த நிகழ்ச்சி நடந்தது. பதிவாளர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள், இது பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

27—9—1977 சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் கால வரையறை இன்றி போராட்டம்.

(பிற்பகல் 1-20)

29—9—1977 நந்தனம் கலைக் கல்லூரி மாணவர்கள் சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு ஆதரவு தெரிவித்து வகுப்புகளுக்குச் செல்லவில்லை. சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் உண்ணாவிரதம் தொடங்கினர்.

1—10—1977 சுமார் 800 மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களும் டாக்டர்களும் ஊர்வலமாக வந்தார்கள், பிரச்னை உருவாகியது.

29—10—1977 சைதாப்பேட்டை எம். சி. ராஜா கல்லூரி மாணவர்கள் உண்ணாவிரதம், போராட்டம்.

2—12—1977 கைது செய்யப்பட்ட ஐ.டி.ஐ. மாணவர்களை விடுவிக்கக் கோரி, கிண்டி, அம்பத்தூர் ஐ.டி.ஐ. மாணவர்கள் தலைமைச் செயலகம் நோக்கி ஊர்வலம்.

பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள், பல்லவன் போக்கு வரத்துத் தொழிலாளர்களோடு மோதல்.

6—12—1977 பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு ஆதரவாக நந்தனம் கலைக் கல்லூரி மாணவர்கள் வகுப்புகளுக்குச் செல்லவில்லை, போராட்டம்.

இங்கே இருக்கின்ற மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களுக்கு 6 மாத காலத்தில் இத்தனை போராட்டங்கள் இங்கே உருவாக்கப்பட்டன என்று நான் சொல்வது, உருவாக்கப்பட்டன என்று சொல்வது என்னுடைய பொறுப்புக்கு பொருந்துவதாக இல்லை. உருவாகியது ஏன் உருவாகியது என்பதை வெளியிடுவதைவிட இவைகள் நடந்தன என்பதையும் இவைகளை எல்லாம் சமாளிப்பதற்காக காவல் துறையைத் தவிர வேறு யாரை இந்தப் பணியில் ஈடுபடுத்துவது என்பதையும் . . . . . .

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்: இப்படி தொடர்ச்சியாக மாணவர்களுடைய போராட்டங்களினுடைய எண்ணிக்கை தான் அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்குரிய காரணங்கள் என்ன என்பது முதல்வர் அவர்களுடைய பதிலில் விடுபட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். போராட்டங்களுக்குக் காரணங்கள் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து 'கோட்' வகுத்து ஒங்முகுபடுத்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : விளக்கம் கோரி இருக்கிறார்கள், இது கேள்வியல்ல என்று நீங்கிறேன். நான் அப்படி எடுத்துக்கொள்கிறேன். நான் எதற்காக மேலெழுந்தவாரியாகச் சொன்னேன் என்றால்—அதற்கேற்ற விபரங்கள் இருக்கின்றன—அவைகளைப் படித்து (சிரிப்பு) அதற்காகத்தான் மற்றவர்கள் பேசும்போது நான் பேசாமல் இருந்தேன் பிரச்சினைகள் அதிகமாக உருவாகியது என்று சொல்லும்போது ஒன்றிரண்டு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது மாணவர்கள் போராட்டம். தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தைப் பற்றி நான் கொஞ்சம் சொல்லியாக வேண்டியிருக்கிறது.

4—7—1977 கோவை நூற்பாலைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம்.

23—7—1977 கோவை லட்சுமி மில்ஸ் தொழிலாளர்கள் போராட்டம்.

11—8—1977 பல்லாவரம் எல்லோரா என்ஜினியரிங் தொழிலாளர் போராட்டம்.

21—8—1977 வடசென்னை பீடித் தொழிலாளர் ஊர்வலம், போராட்டம்.

24—8—1977 பீடித் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம், ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் ஊர்வலம்.

26—8—1977, 27—8—1977 — பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம், இது எவ்வளவு பெரிய பிரச்சினை என்பது எல்லோருக்குமே தெரியும்.

27—8—1977 பழனி போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் போராட்டம்.

31—8—1977 தமிழ்நாடு கிராம அதிகாரிகள் ஊர்வலம் போராட்டம்.

2—9—1977 சம்பள பாக்கி கோரி சக்தி பைப்ஸ் தொழிலாளர் போராட்டம்.

4—9—1977-இல் எஞ்சினியரிங் தொழிற்சாலையைத் திறக்க உண்ணாவிரதம்.

8—9—1977-இல் என்ஃபீல்ட் தொழிற்சாலையைத் திறக்கப் போராட்டம்.

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

20—9—1977-இல் பல்லாவரம் இங்கிலீஷ் எலக்ட்ரிக் தொழிலாளர்கள் ஆர்ப்பாட்டம், போராட்டம்.

அதே தேதியில் சாந்தி விகார் தொழிலாளர்கள் ஊர்வலம்.

அதே தேதியில், 24-ஆம் தேதியில் டி. வி. எஸ். தொழிற் சாலையில் காவல் புரியும் மத்திய போலீசை நீக்க மின் தொழிலாளர்கள் ஊர்வலம், போராட்டம்.

கல்கி, கோகுலம் பத்திரிகையாளர்கள் சட்ட விரோதமாக நுழைவதாகப் போராட்டம், அதே 24-ஆம் தேதி.

அதே தேதியில் கூட்டுறவு வங்கித் தொழிலாளர்கள் பதவி உயர்வு, தனித்தன்மையைக் கோரி வேலை நிறுத்தம்.

25—9—1977-இல் போனஸ் கோரி தொழிலாளர்கள் போராட்டம்.

28—9—1977-இல் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் எலக்ட்ரிஃபிகேஷன் தொழிலாளர்கள் போராட்டம்.

4—10—1977-இல் பி. அண்ட் சி.ஊழியர்கள் ஊர்வலம்.

9—10—1977-இல் டி. வி. எஸ். ஸ்தாபன கொள்கையைக் கண்டித்து போராட்டம்.

28—10—1977-இல் வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள் வேலை நிறுத்தம், நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டுமென்று கோரி ஆர்ப் பாட்டம்.

1—11—1977-இல் பிராவிடன்ட் ஃபண்ட் ஊழியர்கள் ஊதிய உயர்வு கேட்டு ஆர்ப்பாட்டம். அதற்கு விளக்கங்கள் உள்ளன. என்ன என்பதையும் சொல்லலாம்.

இந்த நிலைமைகளுக்கு இடையில்தான் எதிர்க்கட்சித் தலைவ ரவர்கள் என் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்லுகின்ற அளவில் இல்லாமல் அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று குற்றஞ்சாட்டி, நீங்கள் எதையுமே செய்யவில்லை என்பதற்கான காரணங்களைக் கேட்கிறார்கள். இப்பொழுது இங்கே இருக்கின்ற மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, என்னென்ன போராட்டங்கள், ஊர்வலங்கள் என்று எல்லா விவரங்களையும் சொல்லவில்லை. மதுரை போராட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதுபோன்று இன்னும் இந்திராகாந்தி அம்மையார் வந்த பிறகு ஏற்பட்ட வினைவுகள், என்ன போராட்டங்கள் என்று அவைகள் உள்ளன. இவைகள் எல்லாவற்றையும் கணக்கிட்டுப் பார்த்து இந்த ஆறுமாத காலத் தில் ஓர் அரசு என்ன செய்ய முடியும் என்பதை விவரங்களைத் தெரிந்தவர்கள், அனுபவப்பட்டவர்கள், இங்கே இருக்கின்ற மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் நன்கு புரிந்துகொள்ளமுடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

அப்படியிருந்தும் நாங்கள்என்ன செய்தோம் என்று கேட்கின்ற வர்களுக்கு நாங்கள் 1—7—1977 முதல் 6—1—1978 முடிய தொழில் சம்பந்தமாக என்னென்ன காரியங்களைச் செய்தோம் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறேன்.

கதவடைப்பு மற்றும் வேலை நிறுத்தம் நாங்கள் பதவியேற்ற காலத்தில் 153. பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளிகள் 1,21,434 பேர்கள். அதாவது வேலையில்லாதிருந்தவர்கள், போராட்டத் தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள், தொழிலாளர் துறையால் தீர்த்து வைக்கப்பட்டவை. இந்த 153 தகராறுகளில் 141-இல் நாங்கள் அமைதி ஏற்படுத்தி வேலை நிறுத்தத்தை பின்வாங்கிக் கொள்ளவோ அல்லது வேலைநிறுத்தம் இல்லாமல் செய்யவோ அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் உருவாகி, 153 என்று இருந்ததில் நாங்கள் 141 இடங்களில் வாய்ப்பு கொடுத்து, அதைக் குறைத்து மீதி 12 தான் உள்ளன என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு நாங்கள் நிலைமைகளை உருவாக்கி இருக்கிறோம். வேலையிழந்த தொழிலாளர் களில் வேலைக்கு வைக்கப்பட்டவர்கள் 1,15,920 பேர்களுக்கு ஆறு மாத காலத்தில் மீண்டும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க நாங்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்பதிலே இங்கே நான் மன நிறைவு பெறுவதற்கு எனக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் புரிந்துகொண்டு பாராட்டுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

என்னை என்று சொல்லும்பொழுது, நான் என்னை என்று குறிப்பிடுவது முதலமைச்சரை அல்ல, எம். ஜி. இராமச்சந்திரனை அல்ல, அமைச்சரவையை என்று அவர்கள் புரிந்து இருப்பார்கள். இந்த அமைச்சரவை, இத்தனை போராட்டங்கள், தொழிலாளர் போராட்டங்கள், மாணவர்களுடைய போராட்டங்கள், இவை களுக்கிடையில் நாங்கள் செய்த காரியங்கள் எங்கள் கடமையை நிறைவேற்றும் வகையில், 153 இடங்களில் இருந்ததை 141 இடங்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுத்து மாற்றி, 12 இடங்கள்தான் மீதி இருக்கின்றன என்ற அளவிற்கு ஆறு மாத காலத்தில் நாங்கள் இதை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்பதை நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1.30]

அதே போல், சிக் மில்களைப்பற்றி நான் சொல்லியாக வேண்டும் சிக் மில்கள் என்று அழைக்கப்படத்தக்க நிலையில் இருந்தாலும்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியை எதிர்பார்த்து, மேலும் அவகாசம் நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : எத்தனை மணி வரைக்கும் ?

1978 சனவரி 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் 1 1/2 மணி நேரம் வேண்டுமென்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் இவை களையெல்லாம் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். என்மேல், அதாவது, என் தலைமையில் அமைந்துள்ள அமைச்சர்கள் மேல் நம்பிக்கையில்லையென்ற தீர்மானத்தில் குறிப்பிட்டவை முழுவதற் கும் பதில் சொல்ல நேரம் இல்லையென்றாலும், இவைகளைப் போன்றவைகளைப் பதிலில் சொல்ல, இன்னும் 1 மணி நேரமாவது தேவைப்படும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : என்னுடைய யோசனை, கனம் முத லமைச்சர் சொன்னதைக் கொண்டும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேச இருக்கக்கூடிய நேரத்தையும் பார்த்தால், இப்பொழுது கன்டினுவஸ்ஸாக நடத்தி, இந்த விவாதத்தைக் குளோஸ் பண்ண முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மன்னிக்க வேண்டும். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குப் பிறகும் எனக்கும் கொஞ்சம் சொல்ல வாய்ப்பிருக்கிறது.

திரு. ரா. உமாநாத் : அப்படிப் பார்த்தால் இப்பொழுது தொடர்ந்து வைக்க வாய்ப்பு இருக்காது. நாளைக்கு ஒத்திவைப் பது சரியாக இருக்காது. ஆகவே, நான் என்ன சஜஸ்ட் பண்ணு கிறேன் என்றால், நாம் எல்லோரும் இங்கே ஒத்துக்கொண்டு, இப்பொழுது முடித்துவிட்டு, மீண்டும் மாலை 4 மணிக்கு வந்து, நடத்தி, அதை முடிக்கவேண்டும் ; இன்றே முடிக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டப் பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, அப்படியானால், இந்த விஷயத்தை மீண்டும் தொடர்வதற்கு அனுமதிக்கிறீர்கள் என்று நான் கருது கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : 3 மணி என்றால் சரியாக இருக்கும். சிலபேர் இன்று ஊருக்குப் போவதாக இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 3 மணி என்றால், போய் சாப்பிட்டுவிட்டு உடனடியாகத் திரும்ப இயலுமா என்பதையும் யோசித்துச் சொல்லுங்கள்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, 4 மணிக்கு வைக்கப் போகிறீர்கள். 8 மணி வரைக்கும் போகும். காஃபி கொடுக்கப் போகிறீர்கள். ஆகவே, டிஃபனுக்கும் ஏற்பாடு செய்து விடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் சிற்றுண்டி கூட வேண்டுமென்று சொன்னார். அதுவும் கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சி இத்துடன் முடிவடைகிறது. மாலை 4 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பின்னர், பேரவை, பிற்பகல் 1-35 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

(மாலை 4-00)

மாலை 4-00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. முனு ஆதி தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவரவர்களே, போராட்டங்களுக்கு இடையில், மாணவர்கள் போராட்டம் தொழிற் சங்கங்களில் போராட்டம் இவைகளுக்கு இடையில், மற்ற பல்வேறு அமைப்பு களைச் சேர்ந்தவர்கள், பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்களின் போராட்டங் களுக்கு இடையில், நாங்கள் தொழிற்துறை சம்பந்தமாக, மூடி யிருந்த மில்களில் ஏறத்தாழ 159 மில்கள் என்று இருந்த நிலையில், நாங்கள் பதவிக்கு வந்து 141 மில்களைத் திறப்பதற்கு ஒத்துழைத்து ஆவன செய்து, அந்த வகையிலே எங்கள் கடமைகளை ஆற்றி, ஏறத்தாழ லட்சத்து முப்பதாயிரம் பேர்கள் என்ற அளவிற்கு மீண்டும் வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி நாங்கள் எங்கள் கடமையை இந்த 6 மாத கால தொல்லைகளுக்கு இடையில் நாங்கள் நிறை வேற்ற முயன்று, அதிலே ஓரளவிற்கு எங்கள் பணியை செய்து இருக்கிறோம் என்பதை நான் முன்னாலேயே குறிப்பிட்டு இருக் கிறேன்.

இப்போது நாங்கள் பதவிக்கு வந்தபோது மூடியிருந்த தொழிற் சாலைகள் எத்தனை என்பதையும், சிக் மில் என்று அழைப்பார்களே, அந்த அளவிற்கு நடைபெறமுடியாத நிலையை எய்தியிருந்த மில்கள் எத்தனை என்பதையும், இந்த 6 மாத காலத்திற்குள் அந்த மில்களில் எத்தனை மில்கள் செயல்படக்கூடிய நிலையில் நாங்கள் எங்கள் கடமையைச் செய்து செயல்படுமாறு இயங்க வைத்தோம் என்பதையும் இந்த மன்றத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1977 ஜூன் மாத இறுதி வரையில், தமிழகத்தில் 8 பஞ்சாலை களில் நிதி நெருக்கடி காரணமாக மூடிக் கிடந்தன. மூடிக்கிடந்த ஆலைகளின் விவரம் :

1. சுமார் 120 தொழிலாளர்கள் பணிபுரியும் கோவை பத்மா ஆலை கடந்த 9—4—1976 முதல் மூடிக்கிடந்தது.

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

2. சுமார் 187 தொழிலாளர்களைக் கொண்ட சோமசுந்தரர் நூற்பு ஆலை 30—7—1976 முதல் மூடிக்கிடந்தது.

3. சுமார் 917 தொழிலாளர்களைக் கொண்ட கோவை லோடஸ் ஆலை 7—8—1976 முதல் மூடிக்கிடந்தது.

4. சுமார் 125 தொழிலாளர்களைக் கொண்ட மதுரை ராஜா ஆலை 23—11—1976 முதல் மூடிக்கிடந்தது.

5. சுமார் 95 தொழிலாளர்களைக் கொண்ட திருப்பூர் பனியன் தொழிற்சாலை 21—11—1976 முதல் மூடிக்கிடந்தது.

6. சுமார் 106 தொழிலாளர்களைக் கொண்ட நெல்லை சிவகுமார் நூற்பாலை 18—12—1976 முதல் மூடி வைக்கப்பட்டிருந்தது.

7. சுமார் 99 தொழிலாளர்களைக் கொண்ட மதுரை லட்சுமி நூற்பாலை 31—3—1977 முதல் மூடிவைக்கப்பட்டிருந்தது.

8. சுமார் 404 தொழிலாளர்களைக் கொண்ட கோவை ரிகாசா ஆலை 15—5—1977 முதல் மூடிவைக்கப்பட்டிருந்தது.

இந்த 8 ஆலைகளில் மதுரையிலுள்ள லட்சுமி மில், திருநெல்வேலியில் உள்ள சிவகுமார் மில், கோவையில் உள்ள பிரகாஷ் மில் ஆகிய மூன்று ஆலைகளும் மீண்டும் செயல்பட துவங்கிவிட்டன. இந்த ஆறு மாத காலத்தில் இதை நாங்கள் எங்கள் தொழில் முயற்சியில் பொறுப்பேற்றுச் செய்த, எங்களுடைய கடமைகளில் இயக்கிய பணியாகும்.

மதுரையில் உள்ள ராஜா ஆலையை, அங்கையா டெக்ஸ்டைல்ஸ் என்ற நிறுவனம் வாங்கியுள்ளது. புதிய நிர்வாகம் ஆலையை விரைவில் மீண்டும் துவங்கும் என்று தெரிகிறது.

கோவையில் உள்ள லோட்டஸ் ஆலையைத் திறப்பதற்காக அரசு தக்க உத்திரவாதமும், கடன் உதவியும் கொடுத்துள்ளது. ரூபாய் 85 லட்சத்திற்கு உத்திரவாதமும், ரூ. 20 லட்சத்திற்கு கடனும் தர அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. எனவே இந்த ஆலை விரைவில் மீண்டும் செயல்படத் துவங்கும்.

சோமசுந்தரம் நூற்பு ஆலையை மத்திய அரசின் அனுமதி பெற்று, தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் சென்ற மாதம் தன் பொறுப்பில் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. இந்த ஆலையின் இயந்திரம் சுத்திகரிக்கப்பட்டு விரைவில் செயல்படத் துவங்கும்.

இப்படி 6 மில்களை நாங்கள் இந்த ஆறு மாதத்திற்கு இடையிலே செயல்பட எங்களாலான வகைகளிலே முயன்று, எங்கள் கடமையைச் செய்திருக்கிறோம். மீண்டும் நினைவூட்டுகின்றேன். எத்தனை போராட்டங்கள்? எத்தனை சோதனைகள்! இவைகளுக்கிடையில் 141 மில்களில் இருந்த சர்ச்சைகளை நீக்கி, அவற்றை

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

இயங்க வைத்தோம். ஒரு லட்சத்து முப்பதாயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அங்கே கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தோம். அதைப் போலவே, மூடப்பட்ட மில்கள் 8-ல் 6 மில்களை நாங்கள் இயங்க வைத்திருக்கிறோம். இந்த அளவில் நாங்கள் . . . .

திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகள் விஷயமாக தமிழகத்தில் இருக்கிற அனைத்துத் தொழிற்சங்க பிரதிநிதிகளும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கண்டு பேசிய காலத்தில், மூடப்படுகின்ற ஆலைகளை தொழிலாளர்களே ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்ற மாதிரி அவர்கள் சில கொள்கை களை எங்களுக்குச் சொன்னார்கள். இப்போது அவற்றை அரசு நடவடிக்கை எடுத்து ஓட்டி வருவது வரவேற்கத் தக்கது. அந்தக் கொள்கையில் மாற்றம் இருக்கிறதா, தொழிலாளர்களே அந்த ஆலைகளை எடுத்து ஓட்டமுடியாது என்பதை அரசு உணர்ந்து, கொள்கையை மாற்றி இருக்கிறதா என்று அறிந்துகொள்ளவிரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர் களே, நான் சொல்ல இருந்ததை, அதற்கு முன்பாகவே அவர்கள் கேள்வி கேட்டு பதில் வாங்க முயன்றிருக்கிறார் என்பதை எண்ணி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான் திரும்பத் திரும்ப இந்த அவையில் சொன்னதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு மில் மூடப்பட்டு அது நஷ்டத்தில் மூடப்பட்டு, நஷ்டத்திற்குக் காரணமானவர்கள் அதில் பங்குதாரர்களாக இருந்து செயல்படுகிறார்கள் என்ற நிலைமையிருந்தால், அங்கு பங்குதாரர்களை நீக்கி, தொழிலாளர் கள் ஒரு பங்கு தங்கள் பிராவிடெண்ட் பண்டிலிருந்து அதில் செலுத்தி, தொழிலாளர்களும், அது போல மாநில அரசும், மத்திய அரசும், அல்லது மாநில அரசும், தொழிலாளர்களும் அல்லது தொழிலாளர்கள் மட்டும் என்று இப்படி ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி இயங்க வேண்டும் என்பது ஆசை. அதைத் திரும்பச் சொல்லுகிறேன். தொழிலாளர்களே எடுத்து நடத்துவதானால், அவர்களே நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்துவதானால், இந்த அரசு மிக்க மகிழ்ச்சியடையும். இந்தக் கொள்கையை நாங்கள் இங்கே வற்புறுத்துகிற நேரத்திலே, இதைப் போன்ற கொள்கையை மத்திய அரசும் வெளியிட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட கொள்கையை நாங்கள் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்திருந்தாலும், மத்தியிலிருப்பவர்கள் வேறு கட்சியைச் சேர்ந்திருந்தாலும், இந்த நிலைமை நல்லது செய்ய செயல் பட உதவும் என்கின்ற வகையில், இது பயன்தரத் தக்க தாகத் கருதப்படுமேயானால், அந்த நேரத்தில் மத்திய அரசு கூட உதவி செய்ய முன்வரலாம். அல்லது தமிழக அரசு எடுக்கிற முடிவுக்கு அவர்கள் ஒத்துழைப்புத் தரலாம். சட்டபூர்வமாக சிக்கல் இல்லாதிருக்கும் என்று கருதுகிறோம். அப்படி ஏதாவது சிக்கல் இருந்தால் அதையும் மாற்ற அவர்கள் தயாராக இருப்

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பார்கள் என்கின்ற வகையில், நான் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குச் சொல்கிறேன், தொழிலாளர்களே எடுத்து நடத்துவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதில் எங்களுக்கு எந்தவித மாற்றமுமில்லை.

(மாலை 4-10)

*திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முகவை சோமசுந்தரா மில்லை தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் ஏற்றுள்ளது என்று கூறினர்கள். இது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும்.

இதே போல் நம்முடைய தமிழ்நாடு டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன், நொடித்துப் போன மில்களை எடுத்து தொடர்ந்து நடத்துவதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, தொடர்ந்து இதுமாதிரியான கொள்கையை அமல்படுத்த அரசு முன்வருமா என்று தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கொள்கையைச் சொல்லும்படி எங்களை வற்புறுத்துகிறார்கள். எங்கள் கொள்கையில் இருக்கிற அடிப்படைத் தன்மையை நாங்கள் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறோம். உழைப்பவர்களுக்குத் தகுந்த உரிமை அவர்களுடைய தொழிலிலே கொடுக்கவேண்டும் என்பதில் எங்களுக்கு எந்தவித கருத்து மாற்றமும் கிடையாது. ஆனால் அனைத்து மில்களையும் அரசு ஏற்றுக்கொள்வது என்பது பொருளாதாரப் பிரச்னையையும் பொறுத்தது, அந்த மில்களின் நிலைமைகளையும் பொறுத்தது என்று இங்கே சொல்லும்பொழுது எட்டு மில்களில் மீதியிருக்கிற இரண்டு மில்கள் நிச்சயமாக யார் நடத்தினாலும் அது நட்டத்திற்குரியதாகத் தான் இருக்குமென்ற கணக்கைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில் வேலை செய்பவர்களின் எண்ணிக்கை 97 பேர் என்று குறைந்த எண்ணிக்கையாக இருந்தாலும் 97 பேர்களிலே ஒருவருக்கு வேலையில்லை என்றாலும் இந்த அரசு வேதனைப்படும் என்று சொல்லும்பொழுது நான் வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன், இதைப்பற்றி எதிர்காலத்தில் ஒரு நல்ல திட்டவட்டமான முடிவை செயல்படுத்துகிற வகையில் அமைக்க வேறும் கொள்கை அளவிலே இருக்கிற நம்பிக்கையைச் சொல்வதால் மட்டும் எந்தப்பயனும் தராது என்கிற நிலையில் அந்தக் கொள்கையை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நிறைவேற்றி முழுமை பெறத்தக்க வகையில் எந்தத் திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயல்படுவது, எப்படி உருவாக்குவது என்பதற்காக எந்த எந்த வகையில் முயல வேண்டுமோ அவைகளுக்கு எல்லாம் நாங்கள் முன்னுரிமை கொடுத்து செயல்படுவோம் என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

இது போல நாங்கள் பல்வேறு பிரச்னைகள் பற்றி தொழில் கஷ்டப்பற்றி பேச வாய்ப்பு இருந்தாலும் அதிகமான சோதனையை எங்களுக்கு இந்த ஆறு மாத காலத்தில் இயற்கையும் செயற்கையும் தந்திருந்தாலும் நாங்கள் மற்றவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் அப்படிப்பட்ட சோதனையை அதிகமாக்குவது கூடாது என்று கருதுகிறோம். அந்த வகையில் ஒரு சிலவற்றைக் கோடிட்டு காண்பித்துவிட்டு இப்படி நாங்கள் ஆறுமாத காலத்தில் எந்தத் துறையில் என்ன பணியாற்றினோம், எங்களுக்குகிடைத்த வாய்ப்பை எப்படி பயன்படுத்திக் கொண்டோம் என்பதை சொல்வதற்கு உதாரணமாக, சிறு தொழில்கள் துவங்கவிரும்புகிறவர்களுக்கு தமிழக தொழில் முதலீட்டு கழகத்தின் மூலமும் தேசிய வங்கிகளின் மூலமும் குறிப்பாக பாரத் ஸ்டேட் வங்கி, இந்தியன் வங்கி, இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கி ஆகியவைகள் மூலம் பண உதவி பெற வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

1—7—1977 முதல் 30—9—1977 வரை புதிய தொழில்கள் வியாபாரங்கள் தொடங்க நிதியுதவி பின்வருமாறு அளிக்கப்பட்டது. மொத்த பண உதவி பெற்ற நிறுவனங்கள், சிறு தொழில்கள் 1,724. சிறு வியாபாரம் 10,110. மொத்தம் 11,834. மொத்தம் தரப்பட்ட கடனுதவி 11, 12.75 லட்சம். சிறு தொழிலுக்கு, சிறு வியாபாரத்திற்கு 2,23.50 லட்சம் ஆகும். ஆக, 13,36.25லட்சம் மொத்தம் கடனுதவியாக தரப்பட்டிருக்கிறது. தோராயமாக உருவாக்கப்பட்ட வேலை வாய்ப்புகள் 8,220 பேர்களுக்கு சிறு தொழிலில், சிறு வியாபாரத்தில் 20,220 பேர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, ஏறத்தாழ 28,840 பேர்கள் இதனால் பயன் பெற்று, வேலை வாய்ப்பு பெற அவர்களுக்கு நல்ல வசதி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆறு மாதங்களில். போக்குவரத்துத்துறையின் சார்பாக என்னென்ன பண்ணினோம் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். ஏற்பட்ட நெருக்கடிகளும், அப்படி இருந்தும் என்னென்ன பணிகளைச் செய்ய நாங்கள் முற்பட்டோம் என்பதை இங்கே குறிப்பிட நான் விரும்புகிறேன். கோடிட்டுக் காட்டுகிறேன்.

விரைவுப் பேருந்து கட்டணத்தை கிலோ மீட்டருக்கு 6 பைசாவிலிருந்து 5.5 காசாகக் குறைத்து பணியாளருக்கும் சலுகை அளித்தது. போக்குவரத்து பணியாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு பள்ளிக்குச் சென்று வர இலவச அனுமதி தந்தது. வேலையில் இருக்கும் போது இறந்துபோனால், சட்டபூர்வமான வாரிசு ஒருவருக்கு கழகத்தில் வேலை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தது. 1—9—1977 முதல் 42,000 பணியாளர்களுக்கு மாதம் ரூ. 27 தனி ஊதியம் அளித்தது. இந்த ரூ. 27-ஐ தனி ஊதியமாக அளித்ததைப்பற்றி, இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறினார். நான் ரூ. 30 கொடுங்கள் என்று பேசினேன். நான் பேசும்போது, அந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அமைச்சரிடம் பேசினேன். அவர் மாற்றிச் சொல்லி இருப்பார் போல் இருக்கிறது.

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஆனால், இங்கே நான் பேசும்போது, இதைக் குறித்து மழுப்பிப் பேச முயன்று, நான் பேசவில்லை என்பதாகவோ, அல்லது அலட்சியம் செய்ததாகவோ, இதைப்பற்றி வித்தியாசமாகப் பேசி, அதனால் பெருமை தேடிக்கொள்ள விரும்புவதாகவோ, அந்த கருத்துப்பட ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் இங்கே கூறினார்கள்.

நான் ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். இப்படி 30 ரூபாய் கேட்டார்கள். 30 ரூபாய் கொடுங்கள் என்று சொன்னேன். ஆகவே, அவர்களே நான் அலட்சியம் செய்துவிட்டு, நான் 27 ரூபாய் கொடுத்து, அரசுக்கு 3 ரூபாய் லாபம் சம்பாதித்துக் கொடுத்தேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள உண்மையிலேயே நான் ஆசைப்படவில்லை. எந்தெந்த வகையில் எந்தக் கருத்து மாறுபாடுகள் இருந்தாலும், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் ஒவ்வொரு இடத்தில் நான் எடுத்துச் சொல்லும்ஒன்றை நான் எப்போதும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுகிறேன். நான் பேசும், சொல்லுகிற வார்த்தை, மேடையானாலும் சரி, என் வழக்கநிலை யானாலும்சரி எல்லோரும் என்னை விட புத்திசாலிகள் அல்ல என்றே, எனக்குத்தான் எல்லாம் தெரியுமென்றே, நான் என் வழக்கமாக அமைத்துக்கொள்ளுவது கிடையாது. நான் பேசும் போது, சில நேரங்களில் நகைச் சுவையாகப் பேசும்போது சொல்லுவது உண்டென்றாலும், உண்மையிலேயே ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு வகையில் திறமைசாலியாக இந்த நாட்டில் இருப்பார்கள் என்பதில் எனக்கு நிச்சயமாக நம்பிக்கை உண்டு. அதைப் பற்றி பேசும் போது, நான் வானொலியில் பேசி இருக்கிறேன். ஒலிபெருக்கியைச் சரியாக உருவாக்கித் தருகிறவர்கள், மைக்கை அமைத்துத்தருகிறவர்கள், அதைத் செய்தவர்கள் என்னைவிட அந்தத்துறையில் அவர் புத்திசாலி, திறமை உள்ளவர். ஆகவே அந்தத்துறையில் எனக்கு அனுபவமில்லை, தெரியாது. என்னைவிட அந்த வகையில் அவர் சிறந்தவர் என்று நான் சொல்லி இருக்கிறேன்.

[மாலை-4 20]

அதுபோல என்னை விட 7 வருடம் முதலமைச்சராக இருந்த ஒருவர், போக்குவரத்துத் துறையிலே எவ்வளவோ பிரச்னைகள் சந்தித்திருக்கிற ஒருவர், முதலமைச்சராக இருந்தவர் அப்படிப்பட்ட சமாதானத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று வரும்போது, அதை என்னிடம் சொன்னார்கள் என்று வெளியே சொல்லி, அதன் விளைவாக நான் பெருமை தேடிக் கொள்வேன் என்று அந்த எண்ணம் எப்படி வருகிறதென்று தெரியவில்லை. சொல்லப்பட்ட பிறகுகூட சொல்லவேண்டுமானால் 'பேச்சுவார்த்தை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கருத்தை சொல்கிறார்கள்' என்ற கருத்தில் வெளியிடப்பட்டதே தவிர வேறு யாரையும் புண்படுத்தவோ, அலட்சியப்படுத்தவோ, அவர்களுக்கு தெரியாது என்று சொல்வதன் மூலமாக அவர்களை நான் ஏமாற்றி விட்டதாக சொல்வதாகவோ, நாங்கள் தான்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

உயர்ந்தவர்கள் என்று காட்டிக்கொள்ளவோ நான் நிச்சயமாக அதனை பயன்படுத்திக்கொள்ள மாட்டேன் என்பதை எதிர் கட்சித்தலைவர் அவர்கள் நம்புவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அந்த வகையில் 27 ரூபாய் என்று நான் இங்கே சொல்லாமல் பவானியிலே ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் ஏன் பேசினேன்; ஏன் பேசவேண்டும்; அதை இங்கே சொல்லியிருக்கக் கூடாதா என்று எல்லாம் கேட்கப்பட்டது. 30 ரூபாய் என்று கோரிக்கை வைத்து, அதற்காகப் போராடுவோம் என்று வந்தவுடன், அதன் விளைவாகத் தான் 27 ரூபாய் கிடைத்தது என்று சொல்வார்களேயானால், நான் நிச்சயமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். போராட்டத்தின் மூலமாக ஒரு அரசை ஸ்தம்பிக்க வைத்து விட முடியும் என்று நான் நம்பவில்லை. மக்களின் நல்லெண்ணம் அந்த அரசின் பக்கம் இருக்குமேயானால் வேண்டாத, மக்களுக்கு தொல்லை கொடுக்கக்கூடிய ஒரு போராட்டத்தில் யார் இறங்கினாலும் அதை நிச்சயமாக மக்கள் அதை எளிதாக ஏற்றுக்கொண்டு அந்த அரசின் மீது அவநம்பிக்கை கொள்வார்கள் என்று நான் நம்பவில்லை.

அப்படியானால் இந்த 7 ஆண்டு காலத்தில் பல்வேறு பிரச்னைகள் வந்திருக்கின்றன. அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது 5 ஆண்டுகாலம் நாங்கள் போராடி இருக்கிறோம். இரண்டு ஆண்டு காலம் நான் அவர்களோடு இருந்தபோது கூட போராட்டம் வராமல் இருந்ததில்லை. விவசாயிகளின் போராட்டத்தின்போது பலபேர்கள் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்கள் என்று சொல்லப்படாமல் இல்லை ஆங்காங்கே வண்டிகளை நிறுத்தி, போக்குவரத்தை ஸ்தம்பிக்கச் செய்தார்கள் என்பதை நான் மறந்துவிடவில்லை. போலீஸ்காரர்களை இழுத்துச் சென்று கொலை செய்ய முயன்று, ஆகவே போலீஸ்காரர்கள் தங்களை காப்பாற்றிக் கொள்ள சுடவேண்டியிருந்தது; அந்த பஸ்ஸை விடவேண்டியிருந்தது என்ற நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லியபோது, ஆங்காங்கே கூட்டங்கள் போட்டு, இவ்வளவு பெரிய போராட்டம் நடத்தியபோது மக்கள் அந்த அரசை தூக்கி எறிந்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை என்பதை நான் கண்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே, என்னைப் பொறுத்தவரையில் பொதுமக்களுக்கு நாங்கள் செய்கிற அன்றாடவேலைகளுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாமல் அமைதியாக, நிம்மதியா ஒரு இடத்திலே இருந்து புறப்பட்டால் இன்னொரு இடத்திற்கு போய் சேருவோம் என்ற நம்பிக்கையோடு போய் வருகிற அளவிற்கு இந்த தமிழ்நாட்டில் அமைதி இருக்குமேயானால், அந்த அமைதி இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமேயானால் நிச்சயமாக மக்கள் அதை வெறுக்கமாட்டார்கள் என்பதற்கு இதைப்போல பல உதாரணங்களை சொல்லலாம்.

கீழ்வெண்மணி பிரச்சனையின்போது, அண்ணா இருந்தபோது எவ்வளவு பிரச்னைகள் இருந்தன? அண்ணா எவ்வளவு நாட்கள்

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தூங்காமல் இருந்தார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இன்னும் சொல்லப்போனால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், அவரோடு நெருங்கி இருந்தவர்கள் ; அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமாகத் தெரியும். ஆனால் அன்றைக்கு அண்ணாவின் மேல் நம்பிக்கை கொண்ட மக்கள் 'அண்ணா அவர்கள் நிச்சயமாக இதில் உடன்பட்டிருக்கமாட்டார்கள்' என்று நம்பினார்கள் என்பதால் 'அண்ணா அவர்கள் அதற்கு பொறுப்பில்லை அங்கே இருந்த ஜாதி வெறி, பண ஆதிக்கத்தின் அகந்தை அப்படிப்பட்ட வகையில் அவர்கள் அந்த காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள், என்பதுதான் வெளிப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அண்ணா மீது, நம்பிக்கை இல்லை என்று மக்கள் சொல்லவில்லை. ஆகவே, எப்படிப்பட்ட நிலையிலும் மக்கள் அமைதியாக தங்கள் பணிகளைச் செய்வதற்கு எப்படி வாய்ப்பு தரப்படுகிறதோ அதையே மக்கள் விரும்புகிறார்கள் என்பதை மட்டும் இங்கே பணிவோடு சொல்லிக்கொள்வேன். அதற்காக, எதற்கெடுத்தாலும் யாரையும் அலட்சியப்படுத்தி நாம் காரியம் செய்து விடுவோம் என்று சொன்னால் அதுவும் தாங்காது என்பதை பல உறுப்பினர்கள் சொல்லும்போது குறிப்பிட்டுக் காட்டி இருக்கிறார்கள்.

மன்ற உறுப்பினர்களில் ஒருவர் சொன்னார், ''தனி மனிதன் எதையும் செய்துவிட முடியாது. அதே போல அவரவர்கள் தங்கள் கடமைகளைச் சரிவர செய்தால் அவர்கள் என்றும் மக்கள் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரர்களாக இருக்க முடியும்'' என்ற கருத்தைச் சொன்னார். பெயரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்பவில்லை. மாண்புமிகு கிட்டப்பா என்று நினைக்கிறேன். அவர் சொன்னார், ''எதற்கும் முதலமைச்சர் ஒதுங்கி இருந்து விடக் கூடாது'' என்று. மன்னிக்க வேண்டும்—மாண்புமிகு திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் மறுக்க மாட்டார் என்று கருதுகின்றேன். நான் தவறு செய்திருக்கலாம். ''எதற்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒதுங்கி இருக்கக் கூடாது'' என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் இன்னொரு மன்ற உறுப்பினர் சொன்னார். ''தனித் தன்மையோடு அமைச்சர்கள் பணியாற்ற வேண்டும்'' என்று. (நான் எழுதியதைப் பார்த்து விடுகிறேன்—குறிப்பைப் பார்க்கிறார்) அதிலே, தனித் தன்மை என்பதற்கு எவ்வாறு பொருள் கொள்ள முடியும் ? ஒரு அமைச்சரவை கூட்டுப் பொறுப்போடு செயல்பட வேண்டி இருக்கிறது. சில நேரங்களில் ஏதோ, நான் ஊரில் இல்லாத காரணத்தாலோ, கோப்புகளைப் பார்க்க முடியாத நேரத்திலோ அமைச்சர்கள், தவிர்க்க முடியாத நிலையில், கூட்டுப் பொறுப்பில் பேசி, இந்நேரத்தில், சில நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று வரும்போது அவர்கள் செய்கின்ற முடிவு எதுவாக இருந்தாலும் அதற்கு முழுப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியவன் நான் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட கூட்டுப்பொறுப்பில் தான் ஒரு அமைச்சரவை இருந்து ஆக வேண்டும். அந்த வகையில் ஒதுங்கி

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

இருக்கிறேன் என்ருல் என்னுடைய கடமையிலிருந்து ஒதுங்கி விட்டேன் என்று சுவாமிதாஸ் அவர்கள் நினைக்கமாட்டார் என்று நினைக்கிறேன்.

கடமைப்படி, இப்படிப்பட்ட முறையில் செயல்படுவது, பிரச்னைகள் வரும்போது ஒன்ருக நின்று பிரச்னைகளைத் தீர்க்க முற்படுவது என்ற முறையில் இந்த அரசு செயல்பட்டு வருகிறது.

இந்த ஆறு மாத காலத்திற்குள் இத்தனை பிரச்சினைகளையும் சந்தித்த நாங்கள், திட்டம் வகுக்காமலோ அல்லது கலந்து கொள்ளாமலோ அல்லது செயல்படாமலோ, நாங்கள் ஒதுங்கி இருக்கவில்லை என்பதை மட்டும் தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள்—குறிப்பாக மாண்புமிகு சுவாமிதாஸ் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுவேன்.

சுவாமிதாஸ் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் தான் சொன்னதாக எனக்கு நினைவு. ''கொடிகள் எல்லாம் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள், கொடிகள் கூடாது'' என்று சொன்னர் என்று நினைக்கிறேன். எந்தக் கொடி என்று எனக்குத் தெரியாது. நான் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அமைச்சர்கள் சுதந்திரக் கொடியை—தேசியக் கொடியை கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள்—எம்ப்ளத்தை வைத்துக் கொள்கிறார்கள். இதே பிரச்சினையில் இந்த மாமன்றத்தில் அவரது கட்சியைச் சேர்ந்த ஜேம்ஸ் அவர்கள் என்று நினைவு—அவர் முன்பே பேசி இருக்கிறார் அப்போது இங்கே அமைச்சரவையிலிருந்த நண்பர் மாதவன் அவர்கள் கொடி போட்டுக்கொண்டு வராமல் வந்திருக்கிறார். அந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பி, அமைச்சர் ஏன் கொடியைப் போட்டுக்கொண்டு வரவில்லை என்று கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு மாதவன் பதில் சொல்லும்போது அவர் சொன்னர், ''நான் வந்த வண்டி ரிப்பேராகி விட்டது. ஆகவே அவசரமாக இன்னெரு வண்டியில் ஏறி வர வேண்டி இருந்தது. ஆகவே அப்படி வந்து விட்டேன். இந்தத் தவறு இனிமேல் வராமல் பார்த்துக் கொள்கிறேன்.'' என்ற குறிப்பை நான் படித்தேன். ஆகவே, சுவாமிதாஸ் அவர்கள்.....

[மாலை 4-30]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நண்பர் சுவாமிதாஸ் அவர்கள் கூறியது, இப்போதெல்லாம் மத்திய அரசில் பொறுப்பிலுள்ள அமைச்சர் கள் தேசியக் கொடி அல்லது எந்தக் கொடியையும் இட்டுக் கொண்டு காரில் சுற்றுப்பயணம் செய்வதில்லை. அந்தளவிற்கு லிம்ப்ளியை செய்து கொண்டார்கள். அந்த நோக்கத்தில்தான் அம்பாஸிடர் காரை உபயோகிக்கிறார்கள். ஆடம்பரங்களை விரும்பவில்லை. அவர்கள் வீடுகளில் கூட போலீஸ்காரர்கள்

1978 சனவரி 7] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

நிற்பதில்லை என்ற பொருள்படத்தான், லிம்பிள் லிப் என்ற முறையில்தான் கூறினரே தவிர தேசீயக் கொடியை அமைச்சர்கள் எப்போதுமே உபயோகிக்கக்கூடாது என்ற பொருள்பட கூறினர்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை.

(திரு. மு. அம்பிகாபதி, திரு. கே. கந்தசாமி, திரு. கூத்தக்குடி சண்முகம் இவர்கள் எழுந்திருந்தனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் எழுந்திருந்தால் எப்படி ? யாராவது ஒருவர் பேசுங்கள்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, டெல்லியில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு நாற்பது லட்சம், ஐம்பது லட்சம் மக்களைத் திரட்டச் செய்து பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து அங்கு நடந்திருக்கிறது ஒரு விழா. தமிழ்நாட்டில் அப்படி ஒன்றும் காணோம். அமைச்சர்கள் கொடி போடாமல் போகக்கூடாது, அமைச்சர்கள் வீடுகளில் காவல் இல்லாமல் இருக்கக்கூடாது என்று இன்றைக்கு டெல்லியில் காவல் இருக்கிறது. அண்மையில் நான் டெல்லி போயிருந்தேன். அமைச்சர்களின் வீடுகளில் காவல் உண்டு, இங்கே இரண்டு மூன்று போலீஸ்காரர்கள் என்றால் அங்கே 20, 30 போலீஸ்காரர்கள் காவல் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பிரச்னைகளை நீங்களே கிளப்பாதீர்கள். டெல்லியில் எவ்வளவு லட்சம் செலவாயிற்று என்று நமக்குத் தெவையில்லை. இங்கேயிருக்கிற பிரச்னையைப்பற்றி பேசுங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்பிகாபதி அவர்கள் கூறுவது சரியல்ல. நானும் டெல்லி சென்றிருக்கிறேன். அமைச்சர்கள் வீடுகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். மாண்புமிகு இராமச்சந்திரன் அவர்கள், எனர்ஜி மினிஸ்டர், வீட்டில் போலீஸ்காரர்கள் இல்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், டெல்லியில்.

(திரு. கே. கந்தசாமி, திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் எழுந்திருந்தார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து என் கருத்தைக் கேளுங்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உரையில் தங்களுக்கு விளக்கங்கள் மேலும் தேவை என்றால் அல்லது அவர்கள் பேசியதிலிருந்து வேறுவிதமாக அவர்கள் பேசுகிறார்கள், நான் அப்படிப் பேசவில்லை என்று திருத்த வேண்டியிருக்கிறதுஎன்றால் வேண்டுமென்றால் அவர்கள் மட்டும் பேசவேண்டுமே தவிர, நீங்கள் ஒன்றைக் கிளப்பி சுவாமிதாஸ் அவர்கள் நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை என்று சொல்ல, அம்பிகாபதி ஒன்று சொல்ல அதற்கு ஜேம்ஸ் அவர்கள் பதில் சொல்ல, அதற்கு மறுபடியும் இவர் பதில் சொல்ல என்று இப்படிச் சொல்வது நன்றாகயில்லை.

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைத் திருத்த வேண்டும் அல்லது மேலும் ஏதாவது தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் கேளுங்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் சிக்கனத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். தேசீயக் கொடியை அரசாங்கக் கார்களில் கட்டாமல் போவது சிக்கனமா ? அதோடு ஜனதா தலைவர்கள், மந்திரி சபையில் இருப்பவர்கள் தேசீயக் கொடியை காரில் கட்டிக்கொண்டு போவது ஒரு 'லிம்பாலிக் ரெப்ரசென்டேஷன்' அது தேசத்திற்கு ஒரு மரியாதை, கௌரவம் கொடுப்பதாகும். அப்படி அவர்கள் தேசீயக்கொடி கட்டாமல் போவதாகச் சொல்கிறார்களே, அது தேசத்தை மதிக்கக்கூடாது என்ற எண்ணமா அல்லது சிக்கனம் என்பதா என்பதை விளக்கும் படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : அமைச்சர்கள் தேசீயக்கொடியை தங்கள் கார்களில் கட்டக்கூடாது என்பதல்ல என் கருத்து. நான் குறிப்பிட்டதன் உள்நோக்கம் எல்லாம் மத்திய சர்க்காரிலுள்ள ஜனதா கட்சி அமைச்சர்கள் வெளியே புறப்படும்போது அமைச்சர்கள் என்று ஒரு பெருமையான மதிப்பை வெளிக்காட்டாதவாறு எளிமையாக கொடியில்லாத கார்களில் போகிறார்கள். அதை நான் நேரடியாகப் பார்த்திருக்கிறேன். அதைத்தான் சுட்டிக்காட்டினேனே தவிர தேசீயக் கொடி போட்டுக்கொண்டு போவது தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. மத்திய அரசிலுள்ள, ஜனதா அரசிலுள்ள அமைச்சர்கள் தாங்கள் அமைச்சர்கள் என்று வெளியே காட்டிக் கொள்ளாதவாறு நடந்து கொள்கிறார்கள். நேரடியாகப் பார்த்த உண்மையைத்தான், நான் குறிப்பிட்டேனே தவிர மற்றபடியல்ல.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, கொடிப்பிரச்னை இப்படிப்பட்டதொரு போராட்டப் பிரச்னையாக இருக்கும் என்று தெரிந்திருந்தால் நான் இந்தக் கொடியைப்பற்றி பேசியிருக்க மாட்டேன். ஆனால் கொடிப் போராட்டம் என்று சொல்லும்போது எனக்கு ஒரு நினைவு. இங்கே முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள், இன்றைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், சில நண்பர்களும், மற்றவர்களும் தங்களது கட்சிக் கொடியை தங்கள் கார்களின் பக்கத்தில் போட்டுக் கொண்டார்கள் என்பதற்கு எவ்வளவு காங்கிரஸ்காரர்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்கள் என்று எனக்கு நினைவிற்கு வருகிறது.

நீங்கள் இந்தக் கொடியைப் போட்டுக்கொள்ளவேண்டாம் என்று முடிவுசெய்வதாக இருந்தால் நாங்கள் எங்கள் கொடிகளைப் போட்டுக்கொண்டு சாதாரண தொண்டனைக வருவதற்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறோம். இந்தத் தகராறுகளுக்கு இடமில்லாமல் எங்கள் பணியை செய்து கொண்டிருக்கலாம் என்பதில் எங்களுக்கு எந்தவிதமான வேறுபாடான கருத்தும் இல்லை.

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஆனால் வழிவழி வந்த முறைப்படி செய்கிறார்கள். காலையில் 6 மணிக்கு கட்டுகிறார்கள். மாலை 6 மணிக்கு திரும்பவும் அவிழ்த்து கட்டி வைத்து விடுகிறார்கள். இப்படி நடவடிக்கை நடக்கிறது. இதில் தேசீயக் கொடிக்கு மரியாதை கொடுப்பது என்கின்ற வகையிலும் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு இந்த அமைச்சரவை செயல்படவேண்டும் என்று நினைவுபடுத்துகின்ற வகையிலும் இது இருக்கிறது என்று நாம் நினைப்போமானால், அதை மற்றவர்களும் உணர்ந்து கொள்ளுவார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

இன்னொன்றையும் நான் சொல்வேன், அவரவர்களுக்கு ஏற்படுகிற அனுபவம் தான் எல்லோ தோடாக அமைய முடியும். அப்படித்தான் இருக்க முடியும். மாண்புமிகு மத்திய அமைச்சர் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் இல்லத்திற்குப் போயிருந்தேன். அவர்கள் இல்லத்தில் போலீசாரே இல்லை என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அப்படி போலீஸ் பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருப்பது தவறு என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டின் நிலைமையில், பொறுப்பில் இருக்கின்றவர்களுக்கு பாதுகாப்பு தேவைப்படுகிறது. நான் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சி செய்த காலத்திலும், இங்கே இருக்கின்ற மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித்தலைவர் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலும், நான் சிறு சேமிப்புத் துறை துணைத்தலைவராக பணியாற்றியவன் என்கின்ற நிலையில் நான் சுடப்பட்ட பிறகு அமரர் அண்ணா அவர்கள் எனது வீட்டுக்கு போலீஸ் காவலும், எனக்கு செக்யூரிட்டியும் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக தகுந்த அதிகாரிகளை நியமித்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து நான் கட்சியைவிட்டுப் பதவியிலிருந்து வெளியேறுகிற வரையில் அந்தப் பாதுகாப்பு எனக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. காரணம் நாட்டிலுள்ள எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நான் இங்கிருக்கின்றவர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவதாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் அல்லது அவர்களில் சிலர்—எதிர்க்கட்சி என்று சொல்லும்போது இங்கே இருக்கின்றவர்கள் யாரையும் குறிப்பிடவில்லை—இந்த மன்றத்திற்கு வெளியே இருப்பவர்கள் எல்லோரும் இங்கே இருப்பவர்களை போல தங்களை கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய அனுபவ ஆற்றலும், பெருந்தன்மையும் கடமை உணர்வும் கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாத ஒன்று என்பதற்காக நான் பல உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும்.

நான் சுடப்பட்டது ஒன்று, அதே நாளுக்கு மறுநாள் என்று கருதுகிறேன், இதே எதிர்க்கட்சித் தலைவரை கொலை செய்வதற்கு முயற்சி செய்து, அதிலிருந்து ஓடி, குடிசையில் பதுங்கி உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொண்டதும் என் நினைவுக்கு வருகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை எங்கு இருந்தாலும் எந்த மாநிலத்தில் இருந்தாலும் அதை நாம் உணர்ந்து தக்கவர்களுக்கு பாதுகாப்புத்தர வேண்டியது முக்கியமான கடமை என்று நான் எண்ணுகிறேன். நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நான் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு நான் ஒரு நீதிபதி அவர்களிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது கேட்டேன், உங்களுக்கு பாதுகாப்பு போடப்பட்டிருக்கிறதா என்றுகேட்டேன், இல் லை என்றார்கள், எனக்கு அச்சம் ஏற்பட்டது. வழக்கு நடந்து கொண்டிருக்கும்போது மாஜிஸ்ட்ரேட்டை தாக்கக் கூடிய அளவுக்கு குற்றவாளிக்கூண்டில் நிற்கின்றவர்கள் தயா ராக இருக்கிறார்கள் என்று செய்திகள் கேள்விப்படுகிறோம். அப்படியிருக்கின்ற நேரத்தில் தீர்ப்பு அளிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு, அதற்கான தீர்ப்பு வழங்கிய பிறகு அவர்கள் வீட்டுக்கு வந்த பிறகும், அவர்கள் பத்திரமாக இருக்கவேண்டும், பத்திர மாக இருப்பார்கள் என்பதற்கு உத்தரவாதம் தந்தால் தான் நீதியை அவர்கள் எந்தவிதமான அச்சத்திற்கும் இடமில்லாமல் தீர்ப்பை ஒழுங்காக வழங்கமுடியும். அந்த வகையில் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு தரும் வகையில் நீதிபதிகளுக்கு போலீஸ் காவல் போடும்படி ஏற்பாடு செய்தேன்.

இதைச் செய்ததற்குக் காரணம் இதனால் அவர்களுக்கு உயர்வு வந்துவிடும் என்பதல்ல. இந்த நாட்டுக்கு தேவையானவர்கள் என்பதற்கும், அவர்களது அறிவும் ஆற்றலும் நீதியை வழங்க பயன்படவேண்டும். அந்த வகையில் தான் அமைச்சர்களாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் அனைவருக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்பதும் பொதுத்துறையில் இருப்பவர்கள் அவர்கள் செல்லுகின்ற இடங்களில் அவர்களின் உயிருக்கு பாதகம் விளைவிக்கவேண்டும் என்று நினைக்கின்ற நேரத் தில் என்னென்ன செய்வார்கள் என்பதை நாம் கண்டிருக்கிறோம்.

[மாலை 4-40]

ஆகவே, அந்த வகையில் இங்கிருக்கின்ற இந்த மன்ற உறுப் பினர்களுக்கு வேறு வகையில் பாதுகாப்பு கிடைக்கக்கூடிய காரியங்களைச் செய்வதற்கு என்ன வழி என்று நான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இங்கே பேசவேண்டிய நிலையில் இருந்த பிரச்னைக்காக இவ்வளவு நீண்டநேரம் நான் பேசியதற்காக வருத்தப்படுகிறேன்என்றாலும், ஒரு நல்ல பிரச்னையாக மாறிற்று என்பதற்காக நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதோடு, மற்ற அமைச்சர்கள் வீட்டிற்கும் நான் சென்றிருக்கிறேன். டெல்லியில் பாதுகாப்பு இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. நானும் மத்திய உள்துறை அமைச்சர் திரு. சரண்சிங் அவர்களும் ஒரு விழாவிலே கலந்துகொள்ள சென்றபோது, எவ்வளவு பாதுகாப்பு தரப்பட வேண்டியிருந் தது என்பதை நான் கவனித்தேன். அங்கே மக்கள் முந்திக்கொண்டு அவரிடம் முண்டியடித்துக்கொண்டு நெருங்கி வருகின்றபோது அதற்காக அதிகாரிகள் எவ்வளவு செக்யூரிடி ஆட்களைப் பாது காப்பாகக் கொடுத்தார்கள் என்பதை நான் கண்டேன். ஆகவே அப்படிப்பட்ட பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டுமென்பது என் ஆசை.

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இது செலவைக் குறைக்கின்ற வேலையாக இல்லையே என்று கூறலாம். ஒருவர் ஒரு பொறுப்பிலே வந்த பிறகு, அவர்கள் உயிர் இந்த நாட்டுக்குச் சொந்தமாகிறது. பொறுப்பிலே இல்லாதவரை அவர் ஒரு தனி மனிதர். ஒரு பொறுப்பிற்கு வந்த பிறகு, இந்த நாட்டினுடைய, நாட்டு மக்களுடைய சொத்தாக அமைகிறார்கள்.

நான் இன்னொன்றையும் சொல்லவிரும்புகிறேன். இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் இப்போது இங்கு கொண்டு வந்தாலும், அது வெற்றி பெறுமா, பெறுதா, அதைப்பற்றி முடிவு செய்யக்கூடாது என்றாலும், நான் ஒன்றைச் சொல்வேன். இந்த நாட்டில் இந்த அரசு ஒன்றைத் தீர்மானிக்கிறது. அது இந்தச் சட்டமன்றத்திலே தீர்மானமாக அமுல்படுத்தப்படுகிறது என்றால், அரசைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும் மெஜாரிட்டியாக இருந்தாலும் கூட, இந்த மன்றம் முழுவதும் சேர்ந்து எதிர்த்தாலும் கூட, அதற்கு பங்கு பெறவேண்டிய பொறுப்பு இங்குள்ள அனைவருக்கும் உண்டு. இந்த அரசு என்பது நாங்கள் மட்டுமல்ல. இங்கேயுள்ள அனைவரும் சேர்ந்ததுதான் தமிழக அரசு என்ற எண்ணத்தில் தான் இந்தக் கொள்கையை இங்கே நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தது, ஐந்தாண்டுகளில் அமைக்கப்பட்டு, நட்டத்தில் ஓடும் கழகங்களிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் சட்டப்படி போனஸ் தரப்பட வேண்டியதில்லை. இருந்தாலும், அத்தொழிலாளர்களுக்கு நிச்சயமாக ஏதாவது உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கருதி, அவர்களுக்குத் தனி வெகுமதியாக சுமார் 7½ லட்சம் ரூபாய் அளித்தது. போக்குவரத்துக் கழகங்களில் புதிதாக 995 நபர்களுக்கு பல பதவிகளில் வேலைவாய்ப்பைத் தந்துள்ளது. லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை தர முடியும் என்று இந்த அரசு சொல்லிற்றே, எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தந்தீர்கள்? என்ற கேள்வி எழுகிறது. லட்சம் பேர்கள் என்று சொல்லும்போது, இந்த ஆறுமாதம் என்பதை எப்படி கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வது என்பது தெரியாது.

ஆனால், இங்கு இன்னொரு குறிப்பிலே நான் படிக்கும்போது புரிந்து கொள்வீர்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏறத்தாழ ஐந்தாண்டில் 4 லட்சத்திற்கு மேலுள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய திட்டம் தீட்டப்பட்டுள்ளது என்பதை, அதை ஒரு தொடர் திட்டமாக நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சொல்கிறீர்கள், நிறைவேற்றுகிறீர்களா? ஏதேதோ சொல்கிறீர்கள், அவைகளை உங்களால் நிறைவேற்ற முடிகிறதா? 16,000 நியாய விலைக் கடைகளை நீங்கள் தொடங்க போகிறோம் என்று சொன்னீர்களே என்ன ஆயிற்று? 444 ஆகக் குறுகிபோய் விட்டதே, ஏன் என்றெல்லாம் கேட்கிறீர்கள். எட்டாயிரம் இருந்ததிலே 444 தொடருகிறது என்பதைப்பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

இதிலே இன்னொன்றையும் சொல்லுகிறேன். மற்ற மாவட்டங்களிலும் இதைத் தொடரப் போகிறோம் என்பதையும் அதை யொட்டிப்பார்த்தால் இருக்கின்ற ரெவினியூ கிராமங்களில் இதனை நிறைவேற்றுவதற்குரிய வகையில் செயல்படுத்தும்போது, நடை முறைப்படுத்தும்போது எவ்வளவு பேருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கும் என்பதையும், இந்த உணவு மண்டலம் மாத்திரம் எவ்வளவு பெரிய ஏமாற்றங்களை, தொல்லைகளைத் தந்திருக்கிறது என்பதையும் அனைவரும் உணருவார்கள்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உணவு மண்டலக் கட்டுப் பாட்டை மாற்றுகிறார்கள் என்று தெரிந்த உடனேயே அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். 16,000 நியாய விலைக் கடைகளை உருவாக்கும் எந்த அடையாளத்தையும் காணோமே என்ற கேள்வியைப் போட்டார்கள். இப்படி உணவு மண்டலத்தை மாற்றியதன் காரணமாக, நிச்சயமாக தமிழகத்தில் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படப்போகிறது என்று எச்சரித்தார்கள். நான் மறுக்கவில்லை, குறை கூறவில்லை. அவருக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களில் ஒன்றாக இருக்குமென்று எச்சரித்திருக்கலாம்.

ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். எந்த நோக்கத்தில் சொன்னாலும் இப்படிப்பட்ட எச்சரிக்கைகள், அனுபவத்தில் இருந்தவர்கள் சொல்வது எனக்கு மிக உதவியாக இருக்கிறது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் எங்களைப் பொறுத்தவரை நாங்கள் இட்ட திட்டங்களைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்கும்போது இப்போது கைத் தறி நெசவாளர்கள்என்ற வகையில் ஆங்காங்கு சிறு தொழில்கள் என்ற முறையில் ஏறத்தாழ 25,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காதி சிறு தொழில் திட்டத்தில் அது உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்படி ஒவ்வொன்றிலும் எங்களால் ஆனவைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் எதுவுமே செய்யவில்லை, எதையுமே செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் நேரில் பெற்ற தகவல்களை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசிய பிறகு தேவையானால் அந்தப் புள்ளி விவரங்களை எடுத்துப் படிப்பதில் நிச்சயமாக எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

ஆனால் ஒன்றைமட்டும் சொல்வேன். இந்த அமைச்சரவையைப் பொறுத்தவரையிலும் 'நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? என்ன செய்தீர்கள்?' என்று கேட்பதற்குப் பதிலாக 'இவ்வளவு தான் செய்தீர்கள்?' என்று கேட்டிருந்தால் நான் கொஞ்சம் அவர்களைப் பற்றி எந்தக் கருத்தோடு சொன்னார்கள் என்று புரிந்து கொண்டிருக்கமுடியும். ஆனால் நான் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் குறை கூறுகிறார்களென்று ஆத்திரப்படுவதில்லை. நீங்கள் குறை கூறுவது அவ்வளவும் எங்களுக்கு மூலதனம் என்று

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஏடுத்துக் கொள்வேன். நீங்கள் நல்ல எண்ணத்திலே சொன்னாலும், எங்கள் மீது குறை கூண வேண்டுமென்று சொன்னாலும், இல்லே, குற்றம் இருக்கிறது என்று ஆதாரத்தோடு எடுத்துக் காட்டினாலும் ஒரு அமைச்சரவைக்குத் தேவையான நல்ல காரியத்தை நீங்கள் அனேவரும் செய்கிறீர்கள் என்று நானும் இந்த அமைச்சரவையும் ஏற்றுக் கொள்ளுவோம் என்ற உறுதியைத் தருகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இடித்துக் காட்ட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கூடவே இன்னொரு வார்த்தையையும் சொன்னார்கள். அதை நான் இங்கே கூற விரும்பவில்லே. இடித்துக் கூறுவது என்று சொல்லும்போது உள்ளத்தில் பதியாமல் சொன்னால் அந்த உள்ளம் ஏற்றுக் கொள்ளுமா ? அந்த உள்ளத்தில் சொல்லுவது தைக்குமா ? ' நுள்ளிக் கொடு, கிள்ளிக் கொடு தள்ளிவிடு ' என்ற மூன்று வார்த்தைகள் பழமொழியில் உண்டு. ஆரம்பத்தில் செடி தோன்றும்போது செடி ஆபத்துக்குரியது என்றால் நகத்தால் பிய்த்து எறிந்துவிடுவது ; அதுவும் பெரிதாகி விட்டால் கிள்ளி விடுவது ; அதையும் விட மோசமாகப் போய் விட்டால் தள்ளிவிடு. அழித்து விடு ; இல்லாமல் செய்துவிடு என்று பொருள். அந்த வகையில் எங்களிடம் உள்ள குற்றம் குறைகளேச் சொல்லட்டும் ; ஆறுமாத காலத்திலே இவ்வளவு பெரிய குற்றச் சாட்டுகளேச் சொல்ல நேரம் இல்லாமல் இருந்தாலும் உங்கள் தலேவர் மூலமாக எடுத்துக் காட்டியதன் விளேவாக நாங்கள் மகிழ்ச்சியோடு சொல்லுகிறோம். மன நிறைவோடு சொல்லுகிறோம். இன்னும் நிறையப் பேசுங்கள். ஆனால் அமைதியாகச் சொல்லுகிறார்கள் என்பதிலே எனக்கு ஒரு ஆச்சரியம். இந்தத் தொடர் கூட்டத்திலே நான் கவனித்துக் கொண்டு வந்தேன்.

[மாலே 4-50]

கூடுமான வரையில் நான் இங்கே உட்கார்ந்து மதிப்போடு மரியாதையோடு கவனிப்பது உண்டு. இந்தத் தொடர் கூட்டத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் எவ்வளவு அமைதியாக எவ்வளவு பொறுப்போடு சொல்லவேண்டிய வைகளே நாசூக்காகச் சொல்லி என்ன நினேக்கிறாரோ அவைகளே எடுத்துச் சொல்லி மற்றவர்கள் குறுக்கிடா வண்ணம் அதே நேரத்தில் மற்றவர்கள் அதைப்பற்றிச் சொன்னாலும் உணரும் வண்ணத்தை உண்மையிலேயே நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவ்வளவு திறமையையும் வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் ஏன் வீணாக உடம்பைக் கெடுத்துக் கொள்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் எனக்கு. எனக்கு அக்கறை உண்டு. கேலியில்லே யாராக இருந்தாலும் நலத்தோடு இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் என்னிடத்தில் வளர்ந்து விட்டது. உணர்ச்சி வயப்படுவதால் நாம் நம்முடைய உடலேக் கெடுத்துக் கொள்கிறோமே தவிர வேறு இல்லே. உங்களுக்கு சட்ட நுணுக்கம் தெரிகிறது, தொழிற் சங்க பிரச்சினைகள்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

தெரிகிறது. எப்படி ஒரு சட்டம் கையாளப்பட வேண்டுமென்ற நுணுக்கம் தெரிகிறது. எந்தக் குற்றச் சாட்டை யார் சொன்னாலும் யாருக்கும் ஆத்திரம் வரவில்லை. வேண்டுமென்றே மனத்தைப் புண்படுத்துவதற்காக வார்த்தைகளைத் தேடி அலைந்து பேசினால் யாருக்கும் பலஹீனம் அதிகமாக இருந்தால் ஆபத்து என்ற வகையிலும் இல்லாவிட்டால் தொல்லை என்ற வகையிலும் அமைந்துவிடுகிறது. ஆனால் நல்ல வேளையாக உங்கள் கருத்துக்களை நீங்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள், வரவேற்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சியின் துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்கள் இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி பற்றிப் பேசினார்கள். 3 ஆண்டுகளுக்கு மூடி வைத்து விடுவோம் என்று நான் சொன்னதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆடிக் கறக்கிற மாட்டை ஆடிக் கறக்க வேண்டும், பாடிக் கறக்கிற மாட்டைப் பாடிக் கறக்க வேண்டும். ஆனால் மாட்டைக் கொன்றுவிடக் கூடாது, நிச்சயம் நான் அந்தப் பாவத்தைச் செய்யமாட்டேன்.

ஒன்று சொல்கிறேன். அந்த வேலை நிறுத்தம் அவர்களால் எந்த முன்னறிவிப்பும் இல்லாமல் தொடங்கப்பட்டது. தொடங்கியது மட்டுமல்ல, பிரச்சினைகள் மாறுபட்டுப் பல்வேறு பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பிறகு அதற்குக் காரணமானவர்கள் பற்றி அந்த அதிகாரிகளிடமிருந்து தகவல் வந்தது. அவர்களுக்கு எப்படியாவது அறிவுரை கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். அதற்குப் பிறகு மாணவர்கள் ஒத்துக்கொண்டார்கள். பெற்றோர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள். மன்னிப்புக் கடிதம் வாங்கவில்லை, வருத்தக் கடிதம் தான், மன்னிப்புக் கடிதம் அல்ல. இதுபோன்ற காரியங்களில் ஈடுபடாமல் ஒத்துழைத்து நாங்கள் பணி செய்வோம் என்று பெற்றோர்கள் முன்னிலையில் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்களிலே சிலர் இங்கே வந்து பயமுறுத்தி எழுதி வாங்கினார்கள் அச்சுறுத்தி எழுதி வாங்கினார்கள் என்று சொல்லும் போது அங்கே நடந்தது என்ன இங்கே சொல்வது என்ன, அங்கே பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பெற்றோர்களும் இருந்தார்கள் அதற்குப் பிறகு எழுதிக் கொடுத்தார்கள். பாதிப் பேர்கள் எழுதிக் கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். மூன்றில் ஒரு பங்குப் பேர்கள் எழுதிக் கொடுத்திருக்கலாம். பயமுறுத்தல் என்று சொன்னார்கள். இம்மாதிரி முடிவுகளை எடுப்பதிலே தடை ஏற்படுகிறதே தவிர இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படாத வகையில் யார் யாருக்கு அனுபவம் இருக்கிறதோ யார் யாருக்கு திறமை இருக்கிறதோ அதைப்பற்றிச் சொல்லக்கூடிய அனுபவமும் ஆற்றலும் இருக்கிறதோ அவைகளை யெல்லாம் பயன்படுத்திக் கொண்டு இந்த மருத்துவத் துறை நிச்சயமாக அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பேசியதுபோல், பேராசிரியர் நம்புவதுபோல் இந்த அமைச்சரவை அதற்கு ஒத்துழைக்கும். வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்பதை உத்தரவாதமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அதேபோல, மீனவர்களுக்கும், விபத்திலே இறந்தவர்களுக்கும் நீங்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தீர்களே, என்னென்ன செய்தீர்கள், ஆறுமாத காலத்தில் அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் இறந்தவர்களுக்கு ஏதாவது செய்தீர்களா ? நீங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை என்ன நிறைவேற்றினீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். இப்பொழுதுதான் எனக்கு ஒரு சந்தேகம் வருகிறது. யாரும் தவறாகக் கருத வேண்டாம். எனக்கு விளம்பர ஆசை இல்லை என்பது இங்கே என் முன்னால் இருக்கின்ற அவர் முதலமைச்சராக இருந்த பொழுது நெருங்கிய நண்பராக இருந்தார். இன்றைய தினமும் நான் உண்மையிலேயே அவருடைய நல்வாழ்வில் நம்பிக்கை உள்ளவன், விருப்பம் உள்ளவன் என்ற வகையிலே இங்கே சொல்கிறேன், தெளிவாகச் சொல்லுகின்றேன். விளம்பரத்திலே எனக்கு ஆசை கிடையாது என்பதையும், யாரோ சிலர் யாரோ ஒருவருக்குப் பிறந்த நாள் விழா கொண்டாடுகிறார்கள் என்றவுடன் எல்லோரும் சென்று அவர் அன்றுதான் பிறந்ததைப் போல கொண்டாடியபொழுது, கொண்டாட விரும்பியபொழுது நான் ஒருவருக்குத்தான் அந்த நிலைமையிலே பேசுவேன், மற்றவர்களுக்கு நான் வரமாட்டேன், அந்தப் பழக்கம் வரக்கூடாது என்று சொன்னவன் இந்த எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சராக இருந்த இன்றைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் உள்ளத்திற்குத் தெரியும் என்று நிச்சயமாக நான் நம்புகிறேன். அப்படித் தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஏதாவது இப்படிப்பட்ட விளம்பர ஆசைகள் ஏற்பட்டு, அதன் விளைவாக ஏதாவது விபரீதங்கள் விளைந்து, யார் யாருக்கு பெரியவன், யார் யாரைவிட மூத்தவன், யார் யாரைவிட அறிவிற் சிறந்தவன் என்பது போல் ஒரு கட்சியிலே ஆரம்பித்தால், அதுவும் ஆட்சியிலே வர ஆரம்பித்தால் என்னவாகும் என்ற அச்சத்தால் நான் ஒதுங்கி நிற்கிறேன்.

[பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

அதுமட்டுமல்ல, நான் அருப்புக்கோட்டைக்குச் சென்ற பொழுது ஒரு நிகழ்ச்சிக்குக் கலந்துகொள்ளச் சென்றேன். அங்கே ஒரு பொருட்காட்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. அங்கே என்னுடைய ஒரு படம் வைக்கப்பட்டிருந்தது. நடு மத்தியிலே கொஞ்சம் பெரியதாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. நான் அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டுச் சொன்னேன். இந்த மாதிரி பொருட்காட்சியில் என்னுடைய படத்தை வைக்கக் கூடாது என்று நான் சொல்லிவிட்டு வந்தேன். அதற்கு ஆதாரம் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. நான் சொன்னதை ஒத்துக்கொண்டு மாற்றி விட்டோம் என்று சொன்ன கடிதமும் இருக்கிறது. எதற்காக நான் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், எனக்கு விளம்பரத்தில் புதிதாக ஆசை வர வேண்டிய அவசியமில்லை.

அதுமட்டுமல்ல, விளம்பரத்தை நான் தேடிக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. என்னை அறியாமலேயே நான் நடித்த படங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

ஆளுநர் கூட்டிய கூட்டத்தில் ஒரு சிறந்த ஆலோசனையைச் சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அது உண்மை என்றால் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். இல்லையென்றால் மறுத்துக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது முதலமைச்சராக இருக்கின்ற எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் மக்கள் மத்தியிலே புகழ் பெற்றவராக இருக்கிறார் அவர் நடித்தாராலால் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பணத்தை சேர்க்க முடியும் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அது உண்மையா ?

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கொஞ்ச நேரம் அவர்கள் ஓய்வு எடுத்துக் கொள்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். அந்தக் கூட்டத்திலே பேசும்பொழுது சொன்னேன், தேவையில்லாமல் 4 வேட்டி, 4 துண்டு கொடுப்பவர்களுக்கு விளம்பரம் கொடுக்க வேண்டாம். 5 ரூபாய், 10 ரூபாய்க்கு ஒரு துண்டையும் வேட்டியையும் கொடுத்துவிட்டு 10 போட்டோக்களை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே நான் அப்பொழுது சொன்னேன், முதலமைச்சரவர்கள் மக்கள் செல்வாக்கு படைத்தவர். அவர் ஒரு கூட்டத்தில் போய்நின்றால் அந்தக் கூட்டத்தில் வசூலாகிவிடும், இரண்டு நாடகத்தில் நடித்தால் வந்துவிடும். அதை விட்டுவிட்டு மற்றவர்களைக் கூப்பிட்டு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று ஏன் கேட்க வேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள் டிராமாவிலே போய் நின்றால் வசூலாகிவிடும் என்ற கருத்தைச் சொன்னேன். அது உண்மைதானே ? இன்றைக்கு நடித்தால்கூட வசூலாகிவிடும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் கூறியது நல்ல யோசனை. அதற்கேற்றவாறு, சட்டத்திற்கேற்றவாறு, நான் முதலமைச்சராக இருந்தாலும் மக்களுக்காக நான் நடிக்கிறேன். அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன் என்பதை இங்கே சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனாலும் ஒன்றைச் சொல்லுகின்றேன். இதிலிருந்து ஒரு தேவை எனக்குத் தெரிகிறது. இன்றையதினம் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும், நண்பர்களும் இந்தப் புள்ளி விவரங்களை மக்களுக்கு வெளிப்படையாக நாளை அல்லது அலுவலகத்திலே இருக்கின்றவர்களோ விளக்கமாகவும், வெளிப்படையாகவும், பகிரங்கமாகவும் வெளிப்படுத்தாத காரணத்தாலோ என்னவோ நாங்கள் ஆறுமாத காலமாக எதையுமே செய்யவில்லை என்ற நிலைமைகளுக்கு அவர்கள் ஆளாகியிருக்கிறார்கள், ஆகவேதான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ என்ற

[மாலை 5.00]

சந்தேகம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. இங்கே இருக்கின்ற புள்ளிவிவரங்கள், இப்பொழுது நான் படிக்கப் போகின்றவை, இவைகளையெல்லாம் நான் பகிரங்கமாக, விளக்கமாக விளம்பரப்படுத்திக்

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கொள்கிற அளவுக்கு காசு கொடுத்த அளவில் அல்ல, பத்திரிகை நண்பர்களைச் சந்திக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே, அந்த வகையிலாவது, இவைகளை நான் பயன்படுத்தி அதைச்செய்திருந்தேனுனல் இந்த 4-30 மணி நேரம், 5 மணி நேரம், நானும் எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் இதை விவாதிக்கிற நிலைமை இங்கே ஏற்பட்டிருக்குமா என்று ஐயுறுகிறேன். இதைப் பயன்படுத்தி, நல்ல ஆலோசனையைப் பயன்படுத்தி ஒதுங்கியிருக்கிறேன் என்று சொன்னது அதற்காகத்தானே என்னவோ அதையும் நான் புரிந்துகொள்கிறேன். இப்படி புரிந்து கொள்கிறேன்—இவைகளையெல்லாம் மக்களுக்கு விளம்பரப்படுத்தித் தருகின்ற வகையில், கூடுமான வரையில், அரசின் பணத்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்தாமல், எப்படி மக்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமோ, அப்படி தெரிவிக்க முயற்சிப்பேன். அவைகளையெல்லாம் செய்வேன் என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்கு நான் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

மீனவர்களுக்கு ரூ. 5,000, ரூ. 10,000 என்று நாங்கள் வெளியிட்டிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் இறந்தவர்கள், எந்த நேரத்தில் எப்படி இறந்தார்கள் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டிய நியதியிருக்கிற காரணத்தால், எங்களுடைய எண்ணங்களைச் சொல்லி, திட்டங்களாக அதை உருவாக்கும்போது, சில நிர்ப்பந்தங்கள் தவிர்க்கமுடியாமல் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால், சொன்ன வார்த்தைகளிலிருந்து நாங்கள் பின்வாங்கவில்லை. கொடுக்கிறோம் என்று சொன்ன பணம் நிச்சயமாக அவர்களுக்குக் கிடைக்கும். ஆனால், விரைவாகக் கிடைக்கவில்லை. இறந்தவர்கள் மீனவர்கள்தானு, எந்தச் சூழ்நிலையில் இறந்தார்கள் என்று விசாரணை நடத்துமாறு உத்தரவிட்டு, அந்த விசாரணையின் அடிப்படையிலே, உடனடியாக அந்தந்த வகையிலே கொடுங்கள் என்று நாங்கள் சொன்ன பொழுது, புதுக்கோட்டை 2 பேர்கள்—இறந்த தேதி 31-5-1977—ரூ. 1,000 கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; நிவாரணம் அளித்த தொகை இது. இராமநாதபுரம்—ரூ. 1,000, திருநெல்வேலி—ரூ. 5,000. அது போல், அங்கேயே இன்னொருவருக்கு ரூ. 1,000. அந்த ரூ. 5,000, அதற்கு முன்னுல் இராமநாதபுரத்திலே இந்த ரூ. 2,000 என்றுல், அங்கே அவர்கள் நிச்சயமாக மீனவர்கள்தான் அந்த மீனவர்கள் இந்த விபத்தில்தான் இறந்தார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டபிறகு, அதற்குமுன் சொன்னபடி பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மற்ற தொகையும் தருந்த நேரத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்பதையும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே போல், கன்னியாகுமரி, ரூ. 1,000, ரூ. 1,000, ரூ. 1,000, ரூ. 1,000, ரூ. 1,000, ரூ. 1,000 என்று சென்னை, தஞ்சாவூர் போன்ற இடங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதேபோல். தென்ஞற்காடு மாவட்டத்திலும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. மு. கருணுநிதி: தலைவரவர்களே, இந்த ரூ. 1,000 இறந்துபோன மீனவர்களுடைய குடும்பங்களுக்குத் தருவது என்கின்ற முறை, கழக ஆட்சிக் காலத்திலே,

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 சனவரி 7

நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு ஆளாக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால், இந்த அரசு அந்த அளவை ரூ. 5,000 ஆகத் தருவதாக அறிவித்தது. அதுதான் தரப்படவில்லையென்று நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் இங்கே பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார். அதற்கு என்ன விளக்கம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அதைத்தான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். மீனவர்கள்தான் இறந்தவர்கள் என்ற நம்பிக்கை வரும்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 1,000 வீதம் 5 மீனவக் குடும்பங்களுக்கு 1-7-1977-க்குப் பின் ரூ. 5,000 வழங்கப்பட்டது. தஞ்சையில், நவம்பர் 1977-ல் ரூ. 42,000 கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்திய புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ரூ. 62,000 கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இது போக, எதிர்பாராத விதமாக மின்னல், இடி, தீ விபத்து முதலிய காரணங்களால் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கையும், அவர்களுக்கு இந்த அரசால் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையும், 1-7-1977 முதல் இதுவரை, இராமநாதபுரம் 7,500, தென்னாற்காடு 11,000 வடாற்காடு 1,000, நீலகிரி 200, மதுரை 5,000, தருமபுரி 1,000, தரங்கம்பாடி 1,000. எதற்காக சொல்கிறேன் என்றால், நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள், என்ன செய்தீர்கள், அறிவித்தீர்களே என்று சொல்கிறபோது, எந்தெந்த வகையில், யார் யாருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறபோது அவர்களுக்கு அதற்கு ஏற்ப நாங்கள் சொல்லியவற்றை நிறைவேற்ற முற்படுகிறோம் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்றக் கூடாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிட்டப்பா அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். அது கரெக்ட் தான். குத்தகைதாரர்கள் வெளியேற்றப்படக் கூடாதுதான். நான் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன், அடுத்த 6 மாத காலத்திற்கு அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படுத்தக் கூடாது என்று இந்த அரசு கட்டளையிட்டு இருக்கிறது.

அதோடு மட்டுமல்ல, ஒன்றைச் சொல்வேன். அதைத் தொடர்ந்து எந்த வகையில் எந்தெந்த நிலையில் அவர்களுக்கு எல்லாம் பாதுகாப்பு கொடுப்பது என்பதைப்பற்றி இந்த அரசு நிச்சயமாக சட்டத்தின் மூலம் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு முயன்று கொண்டு இருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற பாதுகாப்பைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, இப்போது சட்டத்தின் மூலம் ஒத்திவைத்ததைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மிக்க நன்றி. அதேநேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பெறுப்பில் இருந்த நேரத்தில் 81-ம் பசலிக்கு குத்தகை பாக்கி கட்டி

1978 சனவரி 7] [திரு. என். கிட்டப்பா]

விட்டால் போதும், அதற்கு முன்னுலே எவ்வளவு பாக்கி இருந்தாலும் குத்தகைதாரர்கள் கட்டவேண்டி இருந்தாலும், அவை அத்தனையும் ரத்து செய்கிறோம் என்று இந்த அவை முன் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. அதைப் போல் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கடந்த 2 ஆண்டு காலமாக மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற தஞ்சை மாவட்ட விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு இதுவரையில் அவர்கள் தரவேண்டிய குத்தகை பாக்கி அத்தனையும் ரத்து செய்வதற்கு மனம் உவந்து சட்டம் கொண்டுவர ஆவன செய்ய முன்வருவார்களா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : கேள்வி கேட்டே பழகிய மாண்புமிகு கிட்டப்பா அவர்கள் அதே முறையில் அவர்கள் கேள்வியாக வைத்ததற்கு நான் மகிழ்ச்சியுறுகிறேன். இந்த விவசாயத் துறையில் இருக்கின்ற குத்தகைதாரர்களானாலும் சரி. வேறு வகையில் இருப்பவர்களானாலும் சரி, உழைக்கின்றவர்களானாலும் சரி, பிஞ்மி நிலங்களை ஒழித்து அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கும் வேலையை நாம் முதலில் நிறைவேற்றியாக வேண்டும். இதிலே இங்கே இருக்கின்ற அனைத்துக் கட்சி மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் எந்தவித கருத்து வேறுபாடும் இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். 700 ஏக்கர், 700 வேலி, 1,000 ஏக்கர், 2,000 ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டு ஆங்காங்கு பிஞ்மியாக நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு, ஏழைகளைப் பயன்படுத்தி, உதவிப் பணம் வரும்போது எல்லாம் அவர்களையே கேட்கச் சொல்லி, அந்தப் பணத்தை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் கொடுமையை நாட்டிலே இருக்கும் மக்கள் இங்கே பல்வேறு வகையில் தெரிவித்த பிறகும், இதை நாங்கள் உடனடியாக அதற்கு ஒரு மாற்று யோசனை, அதற்கு ஒரு நிரந்தரமான முடிவு ஏற்படும் வழிமுறைகளையெல்லாம் நாம் சொல்லி, பேசி, முடிவு எடுத்து சட்டமாக்குவது மிக மிக அத்தியாவசியத் தேவை என்று இந்த அனைத்திந்திய அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி கருதுகிறது என்பதை நான் இங்கே தெளிவாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நீங்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பதற்கும், இங்கே செயல்படுவதற்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் உண்டா ? தேர்தல் அறிக்கையில் சொன்னீர்களே, அவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றினீர்களா என்றெல்லாம் கேட்பதற்கு, இங்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் உள்ளத்தைக் கடினமாக்கிக் கொண்டு கேட்டார்கள். இந்த 6 மாத காலத்தில், இவ்வளவு பேராட்டங்களுக்கு இடையில், நிதிநிலை பற்றாக்குறை இருக்கின்ற நேரத்தில், ஏறத்தாழ இங்கேயிருக்கின்ற மாமன்ற உறுப்பினர்கள் சொன்னது போல வெள்ள நிவாரணத்திற்கு புயலால் ஏற்பட்ட துன்பங்களைப் போக்குவதற்கு, ஓரளவுக்குப் போக்குவதற்கு 200, கோடி ரூபாய் தேவைப்படும் என்று சொல்லுகின்ற அளவில் இருக்கும்

[திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

போது, கணக்குப்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், மற்றவர்கள் தருகின்ற விவரத்தை எடுத்துக்காட்டி தெரிவிக்க வேண்டிய கட்டாயத்திலிருக்கின்ற அமைச்சரவை, அதை எடுத்துச் சொல்லி எவ்வளவு கிடைக்கும் என்று நாங்கள் முயன்று கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், இந்த பிஞ்மிகளை நீக்காமல், பிஞ்மிகளை ஒழிக்காமல், உண்மையாக நிலத்துக்குச் சொந்தக்காரனுக இன்றைய தினம் நிலமில்லாதவன் ஆக்கப்பட்டாலும், அது ரெக்கார்டுகளில் இருக்குமே தவிர, உண்மையில் உரிமை இல்லாத நிலையில் அடிமை வாழ்வு நடத்துகின்ற அவர்களுக்கு விடுதலை வாங்கித்தராது என்பதால், அப்படி அவர்களுக்கு விடுதலை வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டிய மிகப் பெரிய பொறுப்பை தமிழகத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மன்றத்தில் இருக்கின்ற அனைவரும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியது, நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது உறுதியான கடமையாகும் என்று நான் கருதுகிறேன். நல்லெண்ணத்துடன் 15 ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கர் என்று கொண்டு வந்திருந்தாலும், அதை நிறைவேற்றும் வகையில் யாராவது உண்மையிலே செயல்படுத்தியிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இன்னமும் பெரிய பணக்காரர்கள், மிட்டா மிராசுகள் தங்கள் கையில் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு, அடிமை வாழ்வு நடத்தும்படியாக விவசாயிகளை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரிந்தும், எப்படிச் செயல்படுத்துவது என்று தெரியாமல் திகைக்கின்ற நிலையில் இருப்பதால், அதற்கு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, நாம் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு, இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும், இதைத்தான் இந்த நாடு செயல்படுத்தியாக வேண்டும் என்று ஒருமுகத்தோடு, ஒருமனதோடு ஒன்றுபட்டு நிறைவேற்றத் துடித்தோமேயானால், செயல்பட இறங்கினோமேயானால், அரசும், எதிர்க்கட்சியும் ஒன்று சேர்ந்து இவைகளில் கவனம் செலுத்துவோமேயானால், நிச்சயமாக பிஞ்மிகளை ஒழித்து, இந்த நாட்டில் உழைப்பவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்கின்ற நிலைமையை, நல்ல நிலைமையை, உருவாக்க முடியும் என்பது எங்களின் திடமான நம்பிக்கை. அந்த வகையிலே செயல்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம்.

இன்னும் நிறையப் பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசிய பிறகு நேரமிருந்தால் அவைகளில் சிலவற்றை கோடிட்டுக் காண்பிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ஆகவே, நான் மேலெழுந்தவாரியாக பேச வேண்டிய நிலைமைக்கு நேரம் ஆளாக்கியிருக்கிறது.

ஒன்றை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்று நாம் எடுத்துக்கொள்ளும் போது குடிசைகள் அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டு விட்டன. குடிசையிலிருந்த பொருட்கள் எல்லாம் போய்விட்டன. குடிசைகள் எல்லாம் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்துவிட்டன என்றெல்லாம் சொல்லும்போது, குடிசைகளைக் கட்டிக் கொடுப்போம் என்கின்ற எண்ணத்தில் திட்டம் தீட்டுகிறோம். ஆனால்,

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கட்டிடத்தில் வசிக்கிறவர்கள், அவர்களில்ஒரு நண்பர் என்னிடம் சொன்னபடி, முன்பு அவர்கள் பணக்காரர்களாக இருந்திருக்கலாம். இன்றைய தினம் வேலையில்லாமல், ஏழைகளாகி, கட்டடம் மட்டும்தான் அவர்கள் பெருமையைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர, அந்தக் கட்டடமும் எப்போது இடிந்து விழும் என்ற ஆபத்தை இந்தப் புயலும் வெள்ளமும் உருவாக்கியிருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்லும்போது நாங்கள் அலட்சியப் படுத்த முடியாது. ஆகவே, அதற்கு என்று திட்டம் தீட்டி, அதற்கு எந்த வகையில், வங்கியிலிருந்தோ அல்லது வேறு வகையிலோ, பணம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வது என்பது பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இங்கே புயல் நிவாரணத்தைப் பற்றி பேசும் போது, ஆங்காங்கு குறைகள் நடந்திருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பெயர் ஊழல் என்றாலும் சரி, தவறுகள் என்றாலும் சரி, குறைகள் என்றாலும் சரி. பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் என்னென்ன வேலைகள் நடைபெறவேண்டுமோ, அவை நடைபெற்றனவா என்றார்கள். முதலமைச்சர் விமானத்தில் சுற்றிப் பார்த்தால் போதுமா, பிரதம அமைச்சர் அவர்களுக்கு வரைபடத்தைக் காட்டினால் போதுமா என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் பணிவோடு மீண்டும் சொல்கிறேன். யுத்த காலத்தில் ஒரு நாட்டைப் பிடிக்க வேண்டும் என்று திட்டம் தீட்ட, அல்லது நம் எல்லையைக் கட்டிக் காத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று விரும்புகிற ராணுவ தளபதி, ராணுவ அதிகாரி போய் பார்ப்பது உண்டு. எப்படி எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வதுண்டு. நான் மறுக்கவில்லை. எப்படி யுத்தம் தொடங்குவதற்கு முன்பு, போர் தொடங்கிய பிறகு கட்டளை எப்படி பிறப்பிக்கப்படுகிறது என்று வரைபடத்தைப் பார்த்து இங்கிருந்து இத்தனை மைலில் இந்தப் படை இந்த எண் உள்ள படை, அங்கே போய்க் கொண்டிருக்கிறது, அங்கே இன்ன இடைஞ்சல் உள்ளது என்று, விமானப்படையை அனுப்பு, டாங்கிப் படையை அனுப்பு, இல்லை போர் வீரர்களை அனுப்பு என்று இப்படி எல்லாம் திட்டமிட்டு சொல்வதைப் பார்க்கிறோம், படிக்கிறோம். நான் என்னை ஒரு பெரிய ராணுவ தளபதி என்று சொல்லிக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் நான் சென்னையிலிருந்து உடனடியாக என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமோ அவைகளுக்கு கட்டளையிடுவதுபோல், உத்தரவு போட வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்தேன் என்பதையும் தண்ணீரில் இறங்குவதற்கோ, மழையில் நனைவதற்கோ நிச்சயமாகக் கவலைப்படுபவன் நான் அல்ல என்பது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நமது கலைஞர் அவர்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

திருச்சியில் மாநாடு நடந்தபோது எனக்கு நன்முக நினைவு இருக்கிறது. மாவட்ட மாநாடு என்று கருதுகிறேன். அந்த மாநாட்டில் திடீரென்று மழை வந்து மழையில் நனைந்து விழுந்த பந்தலைத் தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டவர்களில் நானும் ஒருவன், தாய்மார்களை எல்லாம் பாதுகாத்து ஒரு இடத்திற்கு அனுப்புகிற வகையில் நண்பர் அன்பில் தர்மலிங்கத்துடன் நான் நின்று கொண்டிருந்தவன் என்பதையும், மழை பெய்து கொண் டிருக்கிறபொழுதே நிவாரணப் பகுதிகளுக்குச் சென்று அரிசி மூட்டை வாங்கிக் கொடுத்தவன் என்ற முறையிலும், தொண்டர்களுக்கு தொண்டராக வேலை செய்வேன் என்று இன்னும் நம்பிக்கையிருக்கிறது. நான் பயப்பட்டுக் கொண்டு போகாமல் இருக்கவில்லை.

விமானத்தில் சுற்றிப் பார்த்த பிறகு திருச்சியில் இறங் கினேன். திருச்சியில் இறங்கி செல்லவேண்டும். வெள்ளப் பகுதியைப் பார்க்கவேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுது அந்தப் பகுதிக்குப் போக வழியில்லை என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் களும் மற்றவர்களும் சொன்ன பிறகு வேறு வழியின்றி ரெவி னியூ போர்டு மெம்பர் நடராஜன் அவர்களை அழைத்து பொறுப் பை அவரிடம் ஒப்படைத்து, தலைமைச் செயலாளரும் இருந்தார் கள், ராணுவ அதிகாரியையும் வைத்துக் கொண்டு ஒரு எண்ணத் தைச் சொன்னேன். நீங்கள் திட்டமிட்டு செயல்படவேண்டு மென்ற கருத்தைச் சொன்னேன். முதலில் லாரியானாலும் சரி, ஜீப் ஆனாலும் சரி, ராணுவ வண்டிகளானாலும் சரி, அதை உடனே பெற்று முதலில் இடத்திற்குப் போய் சேருவதற்கு என்ன வசதிகளைப் பெறவேண்டுமோ அந்த வசதிகளைப் பெறக் கூடிய கருவிகளை அந்த முதல் வண்டியில் வைத்து போக வேண்டும். இரண்டாவது, உணவு கொண்டு போகவேண்டும். சமைத்துக் கொண்டு போகாதீர்கள், ரொட்டி பிஸ்கட் போன்ற வைகளைக் கொண்டு போங்கள். கொடுக்க வேண்டியதற்கு அதிகமாகக் கொண்டு போங்கள், மிச்சப்பட்டால் திரும்பிக் கொண்டு வந்துவிடலாம், பற்றுக்குறையில் போகாதீர்கள் என்று சொன்னேன். அதற்கடுத்த வண்டியில் மருத்துவர்கள் செல்ல வேண்டும், தடுப்பு ஊசி போடவேண்டும், அவர்களுக்கு பாது காப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்கடுத்தபடி யாக அங்கிருப்பவர்களை திரும்ப வேறு பாதுகாப்பான இடத் திற்கு கொண்டுவரும் வகையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டிய பொருள்களை, கருவிகளை வைத்துக் கொள்ளுங்கள், அதையே எடுத்துச் செல்லுங்கள் என்று பிரித்துக் கொடுத்து தஞ்சையில் நாகைக்கும், வேடசெந்தூர் பகுதிக்கும் போவதற்கு எந்த எந்த வழிகளைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று சொல்லி அவர்களை அனுப்பி வைத்து 1, 2 நாட்களில் அங்கிருந்து தகவல் வந்ததும், அமைச்சர்களை ஆங்காங்கு பிரித்து அனுப்பி வைத்தேன்.

தென்னற்காடுக்கு நமது ஒர்க்ஸ் மினிஸ்டர், கரூருக்கு ஹரி ஜனத்துறை அமைச்சர், வேடசெந்தூர் பகுதிக்கு அமைச்சர் காளிமுத்து, தஞ்சாவூருக்கு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் ராகவானந்தம், இவ்வாறுக பிரித்து அனுப்பினேன்.

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இங்கே சொன்னார்கள். பெயரைக் குறிப்பிட எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. நண்பர் ஜெய்சங்கர் ஏதோ என்னைப் பார்த்து பணம் கொடுக்க வந்ததாகவும் நான் வாங்க மறுத்து விட்டதாகவும் சொன்னார்கள். இது எனக்கு திகைப்பாக இருக்கிறது. பணம் எங்கிருந்து எப்போது கொடுத்தாலும் வாங்கவேண்டுமென்று காத்துக் கொண்டிருக்கிற நான் பணம் கொண்டு வந்து கொடுப்பவர்களை அலட்சியம் செய்து திருப்பி அனுப்புவது என்ற அந்த நிலைக்கு எப்படி வரமுடியும் என்று கற்பனை செய்கிறார்கள் என்று என்னால் எண்ணிப் பார்க்க முடியவில்லை.

[மாலை 5-20]

நான் சொன்ன நேரம் 10.30. 11 மணி அளவில் தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் அனைவரும், மரியாதைக்குரிய பெரியவர் பி. ஆர். போன்றவர்களை வரவழைத்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கிற நேரம். அவருக்கு 11 மணி நேரம் என்று குறித்திருந்தேன். ஆனால், ஜெய்சங்கர் வந்தது 11.15 மணிக்கு மேல். இங்கே நான் எப்படிப் பணத்தைச் சேர்ப்பது, தொழிலாளர்களிட மிருந்து எப்படிப் பணத்தைக் கேட்பது, யார், யார் எந்தெந்த பொறுப்பை ஏற்பது என்று பேசிக்கொண்டிருந்த காரணத்தால் சொல்லி அனுப்பினேன். நிதியமைச்சரைப் பார்த்துக் கொடுக்கச் சொல்லுங்கள். 10.30-க்கு நேரத்தை ஒதுக்கி, 11.15-க்கு வந்து, நிகழ்ச்சி நடந்து கொண்டிருக்கும்போது அவர்களை உள்ளே அழைத்தால், உட்கார்ந்திருப்பவர்கள், உட்கார வைக்கப்பட்டிருப்பவர்கள்—அப்படி மரியாதையோடு அவர்களை நடத்துவது என்று அவர்கள் நினைப்பார்கள் என்பதில் வேறு அச்சம் இருந்தது. இவைகளை முடித்துவிட்டு, வேறு பல நண்பர் களைப் பார்க்க வேண்டி இருந்ததால், நான் இதைச் சொன்னேன். அவர் அங்கே போகாமல், நான் மறுபடி எப்போது நேரம் சொன்னாலும் அப்போது பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று உத்தரவு போடுவேன் என்று எண்ணினாரோ என்னவோ, அதற்குப் பிறகு, எனக்கு எந்தவித தகவலும் கிடையாது. தொலை பேசியிலும் கிடையாது. அன்பர்களுக்கும் சொல்லவில்லை. இங்கே வந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளவும் இல்லை. நடிகர்கள் மூலமாகவும் எனக்கு எந்தவிதமான தகவலும் கொடுக்கப்படவில்லை.

அது மட்டுமல்ல. நான் முதலமைச்சரானேன் என்பதற்காக விழா எடுத்தது நடிகர் சங்கம். அந்த மாபெரும் மாநாட்டில் லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு முன்னால், எனக்கு மிகப் பெரிய மாலையை, என் வாழ்க்கையிலேயே நான் பெற்றுக் கொள்ளாத ஒரு மாலையை கொண்டு வந்து போட்டு, எனக்கு நன்றி சொல்லி வணக்கம் தெரிவித்தார் ஜெய்சங்கர் அவர்கள். அவர்களைப் பற்றி, நான் இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்து கொள்ளுவதற்கு என்ன நியாயமிருக்கிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

அது மட்டுமல்ல. அவர் தஞ்சைக்குப் போனபோது, அவருக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டது. அதைப்பற்றி இங்கே மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் கூட சொல்லி இருக்கிறார்கள். நான் விளக்க விரும்பவில்லை. ஒன்றைச் சொல்லுவேன். அவர் தாஞ்சைக் சென்று, அதிகாரிகளைக் கேட்டுக் கொள்ளாமல் கொண்டு போய் கொடுத்ததன் விளைவாக எத்தனை துணிகள் வரும், எத்தனை கிடைக்கும் என்று நம்பி வந்தவர்கள், கொடுக்க முடியாமல் போனவர்கள், அவர்கள் வந்த பிறகு குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தி மட்டும்தான் எனக்கு வந்தது. விளைவுகள் மோசமாக உருவாக்கப்படவில்லை. அதுவரை எனக்கு மகிழ்ச்சி.

இவைகளைச் சொல்லுவதற்குக் காரணம் அமைச்சர்கள் மீது குற்றம் காணுவதை நாங்கள் யாரும் வெறுக்கவில்லை. அவர் சொல்லுவது தவறு, சொல்லவே கூடாது என்று நான் எண்ணுகிறவன் அல்ல. ஆனால் சொல்லும்போது, தயவு செய்து நேர்மையோடு சொல்லுங்கள். உங்களுக்கு யாராவது தவறுதகவல் கொடுத்திருந்தால் அதை நன்றாக விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்டு சொல்லுங்கள் என்பதுதான் என் வேண்டுகோள். அரிசன நலத்துறை, வேளாண்மைத் துறை இருக்கிறது. இதுபோன்ற பல்வேறு துறைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றி எல்லாம் புள்ளிவிவரங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதை விட, இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, நாளை முதல் இந்தத் தமிழக அரசு—இந்த ஆறு மாதங்களில் என்னென்ன சாதனைகளைச் செய்தது, என்னென்ன கடமையைச் செய்ய முடிந்தது, அதை எப்படிச் செய்தது என்பதை விளம்பரப்படுத்துவதில் அக்கறை காட்டாமல், அரசு எப்படிச் செயல்பட்டது என்பதைச் சொல்ல இது எனக்கு நல்லதொரு வாய்ப்பை தந்திருக்கிறது. இன்னமும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசிய பிறகு, எனக்கு சில புள்ளிவிவரங்களைச் சொல்லுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்குமானால், அவர்கள் சந்தேகத்தைத் தீர்ப்பதற்கு மேலும் பேச வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தால், அதிகமாக நீட்டிக்கொண்டு போகாமல், அந்தப் புள்ளிவிவரங்களைப் பின்னால் சொல்லுகிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு, தவறுகள் இருந்தால் எடுத்துக்காட்டுங்கள்.

இதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்லுவேன். ஒரு பி.டி.ஓ. அவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார் என்றால், எங்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரை அழைத்து, நீங்கள் ஏன் பேசாமலிருக்கிறீர்கள், நீங்கள் ஒரு காண்டிராக்ட் எடுங்கள், நான் அனுமதிக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவர் சொல்லி இருக்கிறார், அது கூடாது, அப்படிச் செய்யக் கூடாது என்று. இல்லை, இல்லை. நீங்கள் சொல்லலாமா? முன்னால் இருந்தவர்கள் கூடாதென்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, நீங்கள் சொல்லலாமா ? எழுதிக் கொள்ளுங்கள் என்று

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கொடுத்ததாக தகவல் வந்தது. அப்படி எழுதிக்கொடுக்க வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து, அப்படிப்பட்டவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு முன் வந்திருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் தெளிவுபடச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இப்படி எனக்கு தருகின்ற எவைகளையும், எந்த கோரிக்கைகளையும், குற்றச்சாட்டுகளையும் நிச்சயமாக நான் கண்டிப்பாக விசாரித்து, இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் எப்படி, எதற்காகச் செய்கிறார்கள் என்பதை நான் கவனித்து, இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னாரே அவர்கள் இருக்கும்போது கோப்புகள் எதையும் கையெழுத்துப் போட்டு, உடனே ஆளுநருக்கு போய்விடும், ஆளுல் இன்று போகவில்லை என்றால் ஏன் போகவில்லை, அதை கவனியுங்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இது எனக்கு திகைப்பாக இருக்கிறது. நான் மதிய உணவிற்குப் போகிறபோது 'ஏன் போகவில்லை' என்று கேட்டேன். அது இன்னும் ஆளுநருக்கு போகவில்லை; இங்கே தான் இன்னும் பரிசீலனையில் இருக்கிறதென்று கூறினார்கள். ஆளுல் ஆளுநரிடம் போகவில்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு தகவல் வருகிறதென்று சொன்னால் அது எப்படி வருகிறதென்று எனக்குப் புரியவில்லை. இப்படி தாமதமாகிறது என்ற உண்மையை தெரிந்துகொள்வதை நான் தவறென்று சொல்லவில்லை. ஆளுல் இப்படி ஒரு பீபைல் போகவில்லை என்று வெளியே தகவல் போகிற அளவிலே அதிகாரிகள் இருப்பார்களே யானால், நான் வேதனையோடு கேட்கிறேன். தமிழகம் முழுவதும் எத்தனை பேர்கள் இருப்பார்கள். அத்தனை பேர்களையும் நாங்கள் நம்பித்தான் திட்டம் போட வேண்டியிருக்கிறது.

*திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, காலையில் கூட அவை முன்னவர் தவருகப் புரிந்து கொண்டு ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதை மேலும் வளர விடக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். ஏதோ கவர்னர் அலுவலகத்திலே, ஆங்காங்கே எனக்கு தகவல் கொடுக்கிறார்கள் என்கிற வகையில் கற்பனை செய்து கொள்ளக்கூடாது. 31-ம் தேதி அன்று முதல்வர் அவர்கள் 'ஆளுநருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது இஸ்மாயில் கமிஷன் ரிப்போர்ட்; அது இங்கே வைக்கப்படும், என்று சொல்லிய காரணத்தால் ஆளுநருக்கு அது அனுப்பப்பட வேண்டுமா என ஒரு பிரச்சனை; ஆளுநரேதான் இந்த கமிஷனைப் போட்டார். அப்படியிருக்க அது ஏன் இன்னும் அரசிற்கு அனுப்பப்படவில்லை என்ற தகவலை கவர்னர் மாளிகையிலிருந்து தெரிந்துக்கொள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு உரிமை உண்டென்ற அடிப்படையிலே தான் அதை விசாரித்தேன். ஆகவே அங்கேயிருந்து யாரோ தகவல் கொடுக்கிறார்கள், க்ளு கொடுக்கிறார்கள் என்று தவருக கருதவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1978 சனவரி 7

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : க்ளு கொடுப்பது என்பது வேறு, தகவல் வெளியே வருவது என்பது வேறு என்று கருதித் தான்—இப்போது முடியவில்லை—ஒன்றை நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்குச் சொல்லப்பட்ட தகவல் உண்மையா என்று நான் விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்றாலும் கேள்விப் படுகின்ற செய்திகள் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி தரத்தக்கதாக இல்லை. நாங்கள் எந்தெந்த நண்பர்களை, பணியாளர்களை நம்பி கோப்புகளை அனுப்புகிறோமோ, எது ரகசியமாக அங்கே போகவேண்டும் என்ற நிலையிலே இருக்குமோ, அதற்கு மாறாக அவைகள், செய்திகள் வெளியே வருமாறு ஒரு அரசு ஒழுங்காக பணியாற்றமுடியுமா என்பதை தயவுசெய்து முன்னால் அனுபவம் பெற்ற நமது எதிர்க்கட்சித்தலைவர் அவர்கள் சிந்திப்பார்கள் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை. கவர்னர் மாளிகையில் யார் சொன்னார்கள் என்பது பற்றி குறிப்பிட்டு கேட்கவில்லை. நான் சொல்ல வருவது ஒரு கட்சியினுடைய கிளைச் செயலாளர் என்று அழைக்கப்பட்டு, வேறு பெயரிலே பணியாற்றுகிறவர்கள் அப்படிப்பட்ட பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் இங்கே தலைமைச் செயலகத்தில் ஆங்காங்கே இருக்கிறார்கள் என்று செய்தி வரும்போது, அது உண்மையா, இல்லையா என்று தெரியாத நிலையில் நாங்கள் கோப்புகளை எப்படி வெளியே அனுப்புவது; யாரை நம்பி கோப்புகளை எந்த இடத்தில் ஒப்படைப்பது என்ற ஐயம் எழுகிறது என்று வேதனையோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உண்மையில் சொல்லுகிறேன். இந்த நிலை அவர் முதலமைச்சராக இருந்த போது நடந்திருந்தால் அவர்கள் அதை நிச்சயமாக பொறுத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நான் அறுதியிட்டு கூறிக்கொள்கிறேன். எந்த முதலமைச்சரும், எந்த அமைச்சரும் இதை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள்.

[பிற்பகல் 5-30]

அமைச்சரவை மாற்றப்பட்டாலும் அதிகாரிகள் நிரந்தரமானவர்கள் என்று பல முறை பல மேடைகளில் பேசியவன் நான். அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் நீண்ட காலமாகத் தொடர்ந்து திறமையாக இருக்க, பதவி உயர்வு பெற்று ஓய்வு காலம் வரை பணியாற்ற உரிமை படைத்தவர்கள். நேர்மையாகப் பணியாற்றுவார்களேயானால் எங்களைப் போல வேறு எண்ணம் கொண்டவர்களாக இருந்தால், எக்ஸ்டன்ஷன் கொடுத்துக் கொண்டே இருப்பார்கள் எப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டாலும்.

ஒன்றைச் சொல்வேன்—இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நாங்கள் அமைச்சரவையை நடத்துகிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலையில் நாங்கள் திட்டமிட வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். இப்படிப்பட்ட நிலையில் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். நாங்கள் ரூ. 5 ஆயிரம் கொடு என்று

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கட்டணை இட்டாலும் அந்த ரூ. 5 ஆயிரம் கொடுக்கப்பட்டதா? கொடுக்கப்படவில்லை என்று செய்தி தெரிந்தால், ஏன் கொடுக்கப் படவில்லை என்று கேட்கலாம். கொடுத்தேன் என்று எழுதிக்கொடு என்று கேட்கலாம். அந்த அதிகாரி, அந்தப் பணத்தை வேறு யாருக்கோ இன்னொருவருக்குக் கொடுத்திருந்தால் யாருக்கு அது சேர வேண்டுமோ அவருக்குச் சேர்ந்திருக்காது.

இதையெல்லாம் முறையான வகையில் அதிகாரிகள் தான் செய்தாக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் ஒரு தலைப்பட்சமாகவோ, கட்சி சார்புடையவர்களாகவோ இருந்து விடுவார்களேயானால் அரசு நிச்சயமாக பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு இடையூறுகள் பல நேரிடும் என்பதை வேதனையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய ஆறு மாத கால ஆட்சியில் புயல் நிவாரண நிலைமையைப் பற்றி சொல்ல வேண்டியதில்லை. இங்கேயே பலர் சொன்னார்கள் இப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருப்பவர் இங்கே எத்தனை பேர்கள் கேள்விகளைக் கேட்டிருக்கிறார்களோ, அத்தனை பேர்களுக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டியவராக இருக்கிறார். கேள்விகளைக் கேட்டவர்கள், இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு பதிலை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் எனக்கு மட்டும் பதில் சொன்னால் போதாது. முதலில் குற்றம் சாட்டியவர்களுக்கு என்னென்ன பதில் சொல்ல வேண்டுமோ அத்தனைக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டியவராக இருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட நிலையில் நான் அதிகமாக நீட்டிக் கொண்டு போகாமல் முடிக்கலாம் என்றிருக்கிறேன். நீங்கள் கூறிய குறைகளில் நாங்கள் கொஞ்சமாவது நிறைவேற்றி இருக்கின்றோமா என்பதைக் கூற வேண்டும்.

தொழில்கள், தொழிற்சாலைகள், அதே போன்ற மற்ற மற்ற பணிகளில், மற்றும் காவல் துறையில்—இவைகளில் எல்லாம் நாங்கள் எந்தெந்த வகையில் பணியாற்றி இருக்கிறோம், அமைதியைக் காக்க முற்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

ஒரு அரசின் கடமை என்ன? ஒரு நாட்டின் அமைதியைப் பாதுகாப்பது. அதற்கு நாங்கள் என்னென்ன வழிவகைகளைக் கையாண்டு இருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே சொல்ல வேண்டியதில்லை. மாண்புமிகு திரு. ரமணி அவர்கள் சொன்னார்கள், உங்கள் தந்திரங்களை வரவேற்கிறோம், ஆனால், எச்சரிக்கையாக இருங்கள், என்று. முதலாளிகளைப் பற்றி மிகுந்த எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும், என்று. நியாயமான அறிவுரை.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

உண்மையிலேயே நாங்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்க விரும்பு கிறோம். காரணம், சில சமயங்களில் நெளிந்து கொடுத்துச் செல்வதாலே, அதை பலஹீனம் என்று கருதி விடக் கூடாது, என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதே போல, நாங்களும், வளைந்து கொடுக்கிறோம் என்பதாலே கையாலாகாதவர்கள் என்று யாரும் கருதி விட மாட்டார்கள் என்று மட்டும் நிச்சயமாக கருதுகின்றேன்.

இங்கே சொல்லப்படுகிற, சாட்டப்படுகிற குற்றச்சாட்டுகள் அனைத்துக்கும் முழுமையாக, புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லி நேரத்தை நீட்டிக்க விரும்பவில்லை. வேளாண்மைத் துறையிலேயும், செய்தி-சுற்றுலாத் துறையிலேயும், மின் துறையிலேயும் பொதுப்பணித் துறையிலேயும், உள்ளாட்சித் துறை, சமூக நலத்துறை, மற்றும் எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் எங்களுடைய கடமைகளை ஒட்டுமொத்தமாக எந்தெந்த வகையில் செய்து இருக்கிறோம் என்பதற்கு புள்ளி விவரங்களைக் கோடிட்டுக் காண்பித்திருக்கிறேன்.

மீண்டும் இந்த அவைக்குச் சொல்கின்றேன், மாதத்திற்கு நான்கைந்து போராட்டங்கள் அல்லது ஏழெட்டு போராட்டங் கள் வெவ்வேறு வகையான போராட்டங்கள் ஆகியவற்றை சந்திக்க வேண்டிய நிலையில், நான் இன்று இங்கு இவ்வளவு நேரம் 1½ மணி நேரம் பேசிவிட்டு மறுபடியும் பதில் சொல்லத் தயாராக இல்லாமல், மேலும் மற்ற கையெழுத்துப் போட வேண்டிய வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கும்போது 6 ஆயிரம் பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள், பேராசிரியர்கள்:— ரூ. 700-க்குக் கீழே சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் இடைக்கால நிவாரணம் ரூ. 10 வாங்க ஊர்வலமாக வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, பார்க்க வேண்டும் என்கிறார்கள்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நான் தொழிலாளர் களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை, தொழிலாளர்கள் எங்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பேராசிரியர் அவர்களும், என்னையொட்டி அவர்கள் வரவில்லை, அவர்களையொட்டி நான் பேசினேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியிருந்தாலும் சரி இப்படியிருந்தாலும் சரி நானும் அந்தக் கட்சியில் இருந்தவன்தான்.

ஆகவே, சொல்கிற கருத்துக்கள் நல்லவிதமாகப் பயன்படு கின்றன என்றால் அதில் மாற்றுக்கருத்து இல்லை. ஆனால் எப்படி சாத்தியம் என்று சிந்திக்க முன்னாள் அமைச்சர்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். அதுவும் இந்த நேரத்தில், பற்றாக் குறை பட்ஜெட் உள்ள நேரத்தில், அதிலும் வாழ்வு இழந்து கிடக்கிற, புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நாம் வசதி செய்ய வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிற நேரத்தில் இப்படிப் பட்ட கோரிக்கைகள் வருவது மிக மிக அவசியந்தானா? நாலைந்து

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மாதங்கள் கழித்து இதைக் கேட்கக் கூடாதா? இடைக்கால பத்து ரூபாய் நிவாரணத்தால் எவ்வளவு வசதியைப் பெற்றுவிட முடியும் இந்த நகரில் என்பதையெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்தால் அவர்கள் கொஞ்சம் விட்டுக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிலைமையில்தான் எல்லோருடைய உள்ளத்திலும் அந்த எண்ணம் பிறக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, அவர்களுக்கு நிறையப் பேசுவதற்கு இருக்கிறது, எல்லோருக்கும் பதில் சொல்லி, நான் சொல்லிய பதிலில் குறை இருந்தால் அதற்கு மாற்று சொல்லி, அவர்கள் சொல்லியது நியாயந்தான், தீர்மானம் கொண்டுவந்தது சரிதான் என்று அதற்கு ஆதாரங்கள் காட்டிச் சொல்லவேண்டிய வாய்ப்பும் அவர்களுக்கு வேண்டியிருப்பதால் அதற்குப் பிறகு இன்னும் சொல்லித்தான் அவர்கள் உள்ளத்தில் நாங்கள் என்னென்ன செய்தோம் என்று பதிய வைக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால் மீண்டும் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன் என்று சொல்லி கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் விளைவாக நாட்டு மக்களுடைய கவனம் முழுவதும் இங்கே ஈர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுத்துவிடமுடியாது. இரண்டு நாட்களில் முடிந்துவிடும், இல்லை, மூன்றும் நாள், அப்பா! இன்றுதான் கடைசி நாள் என்று ஒரு பத்திரிகை எழுதுகிறது. இந்த அளவிற்கு இந்தப் பேச்சு நீளுகிறது, கருத்துக்கள் வெளிவருகின்றன என்பதால் இங்குள்ளவர்களையெல்லாம் நான் கேட்டுக்கொள்வேன், இங்கே பேசியவர்கள் எல்லோரும்—நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்களைப் பற்றிச் சொன்னேனே அதேபோல் அமைதியாக பேசியிருப்பதை, அவர்களுக்கு இருப்பதை வேறு யாராவது நாங்கள் எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்று எடுத்திருக்கலாம், எடுத்து அவர்கள் என்ன சொல்லியிருப்பாரோ அதேபோல் நானும் பேசமுடியாதா என்று யாராவது பேசியிருக்கலாம், ஆனால் அவைகளைப் பொருள்படுத்தாமல் அந்த வார்த்தைகளிலுள்ள கடுமைகளைக் கூட பொருள்படுத்தாமல் கருத்துக்களில் இருந்து வருகிற உண்மையை, நியாயத்தை மனதிற்கொண்டு நாம் ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டும் என்று சொல்லும்போது இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தவர்களைப் பாராட்டி நன்றிகூறும்போது தன்னுடைய உள்ளக் கிடக்கையில் இருக்கிற அவர்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும் எங்களை உன்னிப்பாக அக்கறையோடு செயல்படுவதற்கு ஒவ்வொருவரும் அவர்கள் கடமையைச் செய்திருப்பதற்கு நன்றி கூறி அவர்கள் பேசி முடிந்த பிறகு இறுதியாக என் கருத்தைச் சொல்லுகிறேன் என்று கூறி அமைகிறேன்.

[1978 சனவரி 7

*திரு. மு. கருணாநிதி: பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நான் கொண்டு வந்த நம்பிக்கையின்மை தீர்மானத்தையொட்டி இறுதி நாளாக விவாதம் நடைபெற்று முடிவுறுகிற இந்தக் கட்டத்தில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலுக்குப் பிறகு என்னுடைய உரையைத் தொடங்குகின்றேன்.

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஒரு மாமன்றத்தில் கொண்டுவருவது என்பது அதிசயமான ஒன்றல்ல என்பதையும் மாமன்ற விதிமுறைகளால் தரப்பட்டுள்ள உரிமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு எதிர்க்கட்சிகள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல ஒரு வாய்ப்பாக அதனை ஏற்றுக்கொள்கிறது என்பதனையும் இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தபோதே நான் விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் எத்தனையோ அமைச்சரவைகள் மாறி மாறி இருந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் அனைவரும் நன்றாக அறிவோம். அந்த அமைச்சரவைகள் மீதெல்லாம் முறையோடு கொண்டுவரப்பட்ட நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானங்கள் அவையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டு முடிவுற்றிருக்கின்றன என்பதும் இந்த அவையினுடைய வரலாற்றுப் புத்தகம் நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிற ஒரு செய்தியாகும். முறையற்ற தன்மையிலே வருகின்ற எந்த ஒரு தீர்மானமானாலும் அதை அவை நிராகரிக்கும் என்பதை நாம் அறியாதவர்கள் அல்ல.

எனவே, முறையோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்த்த பிறகு அதை முன் மொழிய எத்தனை பேர்கள் எழுந்து நிற்க வேண்டும் என்கின்ற விதிமுறை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு அதற்கு பிறகு அலுவல் ஆய்வு குழுவில் அமர்ந்து ஆராய்ந்து நேரம் கணிக்கப்பட்டு விவாதம் வளர்ந்த காரணத்தினால் நேரம் கொஞ்சம் நீடிக்கப்பட்டு இந்த தீர்மானத்தின் மீது எல்லாக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இங்கே ஆட்சியில் இருந்த நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானங்கள் பலவற்றை நாங்கள் சந்தித்து இருக்கிறோம். அன்றைக்கு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்த பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து பேசுகிற நேரத்தில் மானம் மரியாதையிருந்தால் உடனடியாக இந்த அமைச்சரவை ராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்கின்ற கடுமையான சொற்றொடர்களை கூறி முடித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அவை நடவடிக்கை குறிப்பை எடுத்துப்பார்த்தால் அவைகளை நாம் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

நான் துவக்கத்தில் எடுத்துக்காட்டியதைப் போல், இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்ததையொட்டி இந்த அமைச்சரவை பதவி விலக வேண்டும் என்று குறிப்பிடவோ அல்லது அதிகமான வாக்குகளைப் பெற்று இந்த ஆட்சியை அகற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடோ, கொண்டு வரப்படவில்லை என்று சுட்டிக் காட்டி விட்ட காரணத்தினால், முன்பு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டு வந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் போது மானம் மரியாதை இருந்தால் ஒழுங்காக ராஜினாமா செய்யுங்கள் என்று சொன்னதை போன்ற வார்த்தைகளை நாங்கள் பயன்படுத்த தேவையில்லை பயன்படுத்தவும் மாட்டோம்—பயன்படுத்தவில்லை என்பதை இந்த அவைக்கு மெத்த பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் உள்ள, குறிப்பாக ஜனதா கட்சியைத் தவிர மற்றவர்கள் அனைவருமே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டு வந்த நம்பிக்கையின்மை தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறோம் என்கிற சொல்லை பயன்படுத்தி தங்களுடைய கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஜனதாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்றும் சொல்லாமல், ஆதரிக்கிறோம் என்றும் சொல்லாமல் இந்தத் தீர்மானத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு அரசு எவ்வகையில் தங்களுடைய பாதையை செப்பனிட்டுக் கொள்ளவேண்டும், எவ்வகையில் அந்த வழி செம்மையாக இருந்திட வேண்டும், எந்தெந்த குறைகள் களையப்பட வேண்டும் என்கின்ற கருத்துக்களை எப்படி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எடுத்துக்காட்டியதோ, அதைப்போலவே ஜனதாக் கட்சியை சார்ந்தவர்களும் அவர்களுடைய கொள்கைகளுக்கேற்ப தங்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், ஒன்றை நான் இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த பிறகு கவனிக்கிறேன். நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மீது கொண்டு வரப்பட்டுள்ள தீர்மானத்தின் மீது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், ஆளும் கட்சியின் தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒரு காலத்தில் தோழமைக் கட்சிகளாக ஆக முடியும் என்று எண்ணுகின்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இன்றைக்கு இங்கே பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற நம்பிக்கையின்மை தீர்மானமோ என்று ஐயுறுகின்ற அளவுக்கு இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது பேசியவர்கள் மிகக் கடுமையாக விமர்சித்ததை இந்த மாமன்றமும் நன்கு அறியும், நாட்டுக்கும் நன்கு தெரியும்.

ஒரு பிரச்னையை எழுப்பினார்கள். ஆறு மாத காலத்திற்குள்ளாக ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் தேவைதானா, அதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இங்கே கொண்டு

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 சனவரி 7

வரலாமா என்கின்ற பிரச்னையை பல்வேறு உறுப்பினர்கள் எழுப்பினர்கள். இதற்கு இந்த அவையில் முன் மாதிரி இருக்கிறது என்பதை இன்று காலையில் பேசிய மாண்புமிகு அமைச்சர் வீரப்பன் அவர்கள் கூட எடுத்துக் காட்டினர்கள்.

ஆனால், அதற்கு ஒரு விதிவிலக்கு உண்டு என்று சுட்டிக் காட்டினர். நான் அந்த விதிவிலக்கிற்குள் நுழைய விரும்பவில்லை.

1957 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல் முடிந்து, அதற்கு முன்பு கேரள மாநிலப் பகுதிகளும், ஆந்திர மாநிலப் பகுதிகளுமாக ஒருங்கிணைந்த சென்னை ராஜதானி, சென்னை ராஜ்யம் என்று அந்த பகுதிகள் இணைந்த ஒரு மாநிலமாக நம்முடைய தமிழகம் இருந்தபோது, மாநில அளவில் மொழிவாரியாக அவைகள் பிரிக்கப்பட்டு, மொழிவாரி மாநிலம் என்ற வகையிலே, மாநிலங்கள் ஒரு தனி ஸ்டேட் என்கிற அந்த உரிமையைப் பெற்று, 1957 ஆம் ஆண்டு தேர்தல் நடைபெற்று முடிந்து, பெருந் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் அமைச்சர் அவை 13—4—1957 ஆம் ஆண்டு தோன்றுகிறது. அப்படி 13-4-57 அன்று தோன்றிய காமராஜ் அவர்களுடைய அமைச்சர் அவையை எதிர்த்து 28—10—57 அன்று 6 மாத காலத்தில் என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர் திரு கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் ஒரு நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை இந்த மன்றத்திலே முன்மொழிந்தார்கள் என்பது அவைக் குறிப்பிலே காணக்கிடக்கின்ற ஒரு தகவல் ஆகும்.

அது மாத்திரமல்ல, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைந்தார்கள். அவர்கள் மறைந்த பிறகு, 1969 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 10 ஆம் தேதி நான் முதல் அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். 10 ஆம் தேதி பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன், இந்த மன்றத்திலே அதற்கு 15 நாட்கள் கழித்து, 25 ஆம் தேதி இந்த அமைச்சர் அவையின் மீது காங்கிரஸ் கட்சி ஒரு கண்டனத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வந்தது. மாதக் கணக்குகூட இல்லை; நாள் கணக்கில், அறிஞரும் அண்ணா அவர்களை இழந்துவிட்டு, எப்படி அந்த ஆட்சிச் சக்கரத்தை சுழற்றப் போகிறோம் என்று தவித்துக் கொண்டு, ஆட்சிப் பொறுப்பிலே அமர்ந்த நேரத்தில், எண்ணி 15 ஆம் நாள் இந்த அமைச்சர் அவையின் மீது ஒரு கண்டனத் தீர்மானம் இந்த மாமன்றத்தில் வந்திருக்கிறது. அப்படி வரலாமா என்று நான் கேட்கவில்லை. அப்படி வரலாமா என்று கேட்டவர்களுக்கு, ஏற்கனவே முன் உதாரணங்கள் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகச் சொல்கின்றேனே அல்லாமல், அவற்றை யெல்லாம குறைகூற விரும்பவில்லை.

ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், மற்றும் தோழமை கட்சிக்காரர்கள், இவர்கள் எல்லாம் பேசுகின்ற நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

போது, என்னென்னத் தவறுகளோ செய்தது என்பதை யெல்லாம் சுட்டிக்காட்டுவதற்குத் தான் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தில் தங்களுடைய நேரத்தில் பெரும் பகுதியை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையா காது.

ஆனால் ஒன்றை நான் நன்றி உணர்ச்சியோடு பாராட்டுவேன். அவர்களுடைய பேச்சிலே பெரும் பகுதி, இந்த அரசுக்கு அவர்கள் சொல்லவேண்டிய அறிவுரைகளோ, தர வேண்டிய எச்சரிக்கைகளோ ஆளும் கட்சிக்கு தோழமைக் கட்சிக்காரர் களும், மற்றுமுள்ள எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் தந்தமைக்காக நான் அவர்களுக்கு எல்லாம் நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். அவர்கள் இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஏற் கனவே இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைத் தங் களால் முடிந்த அளவுக்குத் தாக்கினார்கள். அதற்காகவாவது குறைந்தபட்சம் இந்த தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த எனக்கு ஒரு நன்றியாவது தெரிவித்திருக்கலாம். அதைக்கூட அவர்கள் தெரிவிக்க மனம் இல்லாமல் போய் விட்டார்கள் என்பதை எண்ணி நான் உள்ளபடியே வருத்தப்படுகிறேன்.

ஒரு ஆட்சியைக் கவிழ்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட வில்லை என்பதை நான் திரும்பத் திரும்ப சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியை கவிழ்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு, இன்றைக்கு ஆளும்கட்சி யிலே இருக்கின்றவர்கள் அன்றைக்கு எடுத்த முயற்சிகளை யெல்லாம் கடந்த கால வரலாறு நமக்கு நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

1972 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே ஒரு அமளி தோன்றி, அதன் காரணமாக ஒரு பிளவு ஏற்பட்டு, அதன் பிறகு, அந்த அடிப்படையில் நடைபெற்ற வன்முறைச் சம்பவங்கள் நாட்டில் எந்த அளவிற்குப் பெருகின. எத்தனை பேருந்துகள் உடைக்கப்பட்டன?

[மாலை 5-50]

எத்தனையோ லாரிகளும், பேருந்து வண்டிகளும் என்னு டைய இனிய நண்பர், இன்றைய முதலமைச்சர் படத்தை ஓட்டிக் கொண்டால்தான் தெருவிலே போகலாம், சாலைகளிலே ஓடலாம் என்ற அளவுக்கு வழிமறித்துத் தாக்கப்பட்டன. அன்று அமைச்சராக இருந்த மன்னை நாராயணசாமி இராமநாத புரம் கூட்டங்களுக்குச் சென்றபோது எப்படி தாக்கப்பட்டு காயமுற்றார்கள் ? நாங்கள் சென்ற இடங்களில் எந்த அளவுக்கு அமளிகள் நடைபெற்றன என்பதையெல்லாம், கடந்த காலத் தைப் பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில் அவைகளையும் இணைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கடந்த காலத்தைப் பற்றிப் பேசியவர் களுக்கு மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு மு. கருணாநிதி] [1978 சனவரி 7

பேரணி நடத்தப்பட்டது—திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியை எதிர்த்து. ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் வீட்டுக்கும் ஊர்வலங்கள் எடுக்கப்பட்டன. 'இந்த அரசு லஞ்ச லாவண்ய அரசு நீ இந்த அரசில் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருந்தால் நீயும் அந்த லஞ்ச லாவண்யத்திற்கு ஒப்புதல் தருகிறாய் என்று பொருள்; எனவே நீ அந்தக் கட்சியிலிருந்து விலகி விடு' என்ற அளவுக்கு எம்.எல்.ஏ.க்கள் வீடுகளுக்கு மனுக்கள் தருகிற வகையில் எல்லா எம்.எல்.ஏ. க்கள் தொகுதிகளிலும் 170 எம்.எல்.ஏ.க்களுடைய வீடுகளுக்கும் அன்றைய தினம் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள் ஊர்வலம் எடுத்தார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேரணி எடுத்து இங்குள்ள கவர்னரிடத்தில் புகார் மனு தரப்பட்டது. அந்தப் புகார் மனு வரலாறு என்னவென்றால்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே கழகப் பொருளாளர் வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு, அவருடைய ஸ்டூடியோவில் பல கூட்டங்களில்பேசிய நேரத்தில் பேசியதாகப் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்தது. அப்போது கழகப் பொதுக் குழு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அவர் பேசியதாக சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் வந்த செய்தி என்னை வெளியேற்றிய இந்த மந்திரிகளுடைய ஊழலை அம்பலப் படுத்துவேன்' என்று பேசியதாக கொட்டை எழுத்தில் மித்திரன் பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. அந்த பத்திரிகை வந்த அடுத்த இரண்டொரு நிமிஷத்திற்குள்ளாக அவரிடமிருந்து ஒரு தந்தி, தந்தியின் நகலும் கிடைத்தது. சுதேசமித்திரன் பத்திரிகைக்குத் தந்தி கொடுத்து 'நான் அப்படிப் பேசவில்லை. மந்திரிகள் ஊழல் என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தவில்லை. நீங்கள் செய்தியைத் தவருகப் போட்டிருக்கிறீர்கள்' என்று சுதேசமித்திரன் பத்திரிகைக்குத் தந்தி கொடுத்து தந்தியின் நகல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொதுச் செயலாளர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களுக்கும் எனக்கும் அனுப்பி வைத்தார்கள். பொதுக் குழுவில் கூட அந்தத் தந்தி படித்துக் காண்பிக்கப்பட்டது. இந்த விளைவு ஏற்பட்டு, பொருளாளர் கட்சியில் இருந்து வெளியேறிய அந்தக் காலம் வரை, வெளியேறிய பிறகும் சுதேசமித்திரன் பத்திரிகைச் செய்தியை மறுக்கிற வகையில் இப்படிப்பட்ட புகார்கள் எழவில்லை.

ஆனால் யார் எந்த வகையில் முயற்சித்தார்களோ, அந்த ஆராய்ச்சிகளுக்குள் செல்ல விரும்பவில்லை—அவர்கள் பெற்ற வெற்றியின் அடையாளமாக புகார்ப்பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டது. அந்தப் புகார்ப் பட்டியலை எடுத்துச் சென்று ராஜ்பவனத்தில் ஆளுநரிடம்தரப்பட்டது. ஆளுநர் தான் அதைப் பெற்றுக் கொள்கிற உரிமை படைத்தவரா என்ற பிரசினையை எழுப்பிய பிறகு ஜனாதிபதியிடம் புகார் மனு கொண்டு போய்க் கொடுக்கப்பட்டது. அதைத்தொடர்ந்து பல்வேறு கூட்டங்களில் இப்படிப்பட்ட ஊழல் செய்கிற ஆட்சி தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடாது, அகற்றப்பட

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

வேண்டுமென்று தொடர்ந்து, அந்தப் போராட்டம் நெருக்கடி காலத்தில் இந்திரா காந்தி அம்மையார் ராஜபவனத்திற்கு வந்த போது அவரிடத்தில் மனுக் கொடுத்து, ஆட்சியை அகற்றுங்கள் என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு வெடித்தது.

அவைகளை எல்லாம் மனதில் வைத்துக் கொண்டு பழி வாங்கு கிற முறையில் இந்த ஆட்சியை ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் கவிழ்த்து விடவேண்டுமென்ற கெடு நிலைப்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் திற்கு நிச்சயமாக ஏற்படாது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் அறிஞர் அண்ணாவின் படத்திற்கு முன்னால் நின்றுகொண்டு நான் உறுதியாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்கள் தீர்ப்பை பிறகு மக்களேதான் திரும்பப் பெற வேண்டும். மக்கள் தான் அப்படித் திரும்பப் பெற வேண்டுமே தவிர, கிளர்ச்சிகள் மூலமாக, புரட்சிகள் மூலமாக, அமளிகள் மூலமாக, கலவரங்கள் மூலமாக, சட்டம் ஒழுங்கைக் கெடுத்து விடுவதன் மூலமாக ஒரு அரசைக் கவிழ்த்துவிட வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட குறைபாடுகளைப்பற்றி விமர்சிக்கிற நேரத்திலே இங்குள்ள கட்சியினுடைய தலைவர்கள், வேறு பல கட்சியினுடைய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் உங்கள் ஆட்சியிலே நடைபெறவில்லையா உங்கள் ஆட்சியிலே நடைபெறவில்லையா என்று கேட்பது இந்த ஆட்சியிலே நடைபெறுகின்ற தவறுகளுக்கு சமாதானமாக ஆகி விடாது என்பதை மாத்திரம் நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். நான் எடுத்து வைத்த குற்றச் சாடுகளை மறுப்பதற்குப் பதில் முன்பு இவைகளையெல்லாம் நீங்களே செய்யவில்லையா என்று விவாதிப்பதாக இருந்தால் பிறகு நீங்களே தொடர்ந்து ஆட்சியிலே இருந்திருக்கலாம் அவர்கள் ஏன் வரவேண்டும் என்று தான் கேள்வி நடுநிலையாளர்கள் உள்ளத்திலே எழும். ஏற்கனவே இருந்த ஆட்சி தவறுகளைச் செய்திருந்தால் அதே தவறுகளைச்செய்ய இந்த ஆட்சி தேவைதானா என்று நிச்சய மாக நடுநிலையாளர்கள் உள்ளத்தில் கேள்வி எழும்.

குறிப்பாக, இங்கே விவசாயிகள் போராட்டத்தைச் சொன் னார்கள். அதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் என் சார்பிலே நல்ல பதிலை அளித்து விட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். விவசாயி கள் போராட்டத்திலே ஒரு பைசா கட்டணத்தைக் குறை என் பதற்காக அவ்வளவும் நடைபெற்றதாக அவர்கள் சொன்னார் களேயல்லாமல் உண்மையிலே சொல்ல வேண்டுமானால் மின் கட்டணத்தை 1 பைசா ஏற்றியதற்காகத் தான் அவ்வளவும் நடைபெற்றது என்றுதான் திருத்திப் படித்தாக வேண்டும். ஒரு பைசா ஏற்றியதற்காக இவ்வளவும் நடைபெற்றது. முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல் கோவை மாவட்டத்திலே கட்டை வண்டிகள் கொண்டு வரப்பட்டு ஏறத்தாழ மூன்று நாட்கள் கோவை நகரத்திலே வீதிகளிலே, தெருக்களிலே,

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 சனவரி 7

சந்து பொந்துகளிலே எல்லா இடங்களிலும் நிறுத்தி வைத்து போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலைப் பயங்கரமாக ஏற்படுத்திய போதும் காவல் துறை பொறுமையோடு இருந்தது, என்று முதலமைச்சர் அவர்களே அதையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். போலீசார் ஜீப்பிலே சென்றபோது அவர்கள் கொல்லப்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டபோது போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருந்தது என்று அன்றைக்கு நாமெல்லாம் ஒன்றுக இருந்த நேரத்திலே விளக்கி இருக்கிறோம் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்களே ஒத்துக் கொண்டார்கள். விவசாயிகள் போராட்டத்திலே இப்படியெல்லாம் அமளி ஏற்படவில்லையா என்று கேட்ட நண்பர்களுக்கு அது தகுந்த பதிலாக அமையும்.

கீழ்வெண்மணிச் சம்பவம்பற்றி இங்கே திரு. ரமணி அவர்கள் பேசினார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் பேரறிஞர் அண்ணா காலத்திலே அந்தச் சம்பவம் நடைபெற்றது என்று எடுத்துச் சொல்லி அன்றைய தினம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவராக இருந்த திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் அண்ணா அவர்களைச் சந்தித்து என்ன என்ன முறைகளை கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தையொட்டி கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்களோ அவைகளையெல்லாம் அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்த அண்ணா அவர்கள் எடுத்தார்கள், நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்கள் என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித்தோழர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசியபோது சொன்னார்கள், கழக அரசு தொழிலாளர் நல விரோத அரசு ஆக இருந்தது என்று குறிப்பிட்டார்கள். கழக அரசு தொழிலாளர்நல விரோத அரசாக இருந்திருக்குமேயானால் கோவையிலே மூடப்பட்ட ஆலைகளை—கதவுகளுக்கு வெளியே நின்று கதறிக் கொண்டிருந்த ஆலைத் தொழிலாளர்களின் நிவாரணத்திற்காக இந்தியாவிலேயே எந்த மாநிலமும் தராத அளவிற்கு 5 லட்சம் ரூபாயை நிவாரணமாகக் கொடுப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தது கழக அரசு தான் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

அதைப் போலவே நெருக்கடிநிலை என்ற பெயரால் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் தரஇயலாது என்று சொல்லப்பட்ட போது அந்தத் தொழிற்சங்கங்களை நடத்துகிறவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆக இருந்தாலும்கூட, அவர்கள் எங்களிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லி, போனஸ் என்ற பெயரால் கொடுக்காவிட்டாலும் எப்படியோ தொழிலாளர்களுக்கு அந்தப் பணம் வந்து சேர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, அதற்குப் பிறகு நானும் அப்போது தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருந்த வரும் கோவைக்குச் சென்று ஆலை முதலாளிகளையும் தொழிற் சங்கநண்பர்களையும் அழைத்து—அப்போது திரு. ரமணியும் இருந்தார்என்றுநினைவு—உட்கார வைத்துப் பேசி போனஸ் கொடுக்கா விட்டாலும் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு முன்

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

பணம் கொடுங்கள் என்று முன்பணம் கொடுக்கச் சொல்லி சட்டத்தில் சந்து பொந்துகளைக் கண்டுபிடித்து அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மையைச் செய்யலாம் என்று நன்மை செய்து ஆலை அதிபர்களிடமிருந்து முன் பணத்தை வாங்கித் தந்த அரசாக தி.மு.க. அரசு இருந்தது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[மாலை 6-00]

மாணவர்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பற்றி நாங்கள் பேசிய காரணத்தினால் அடிக்கடி இந்த அவையிலே உச்சரிக்கப் படுகின்ற உதயகுமாரினுடைய பெயரும், பாளையங்கோட்டை சம்பவமும், திருச்சி கிளைவ் ஹாஸ்டல் சம்பவமும் பல உறுப்பினர்களால் எடுத்து மீண்டும் மீண்டும் விளக்கப்பட்டன. நான் இந்த அவையிலேயே கடந்த கூட்டத்தொடரில் மிக விளக்கமாக, பாளையங்கோட்டை சம்பவத்தைப்பற்றி வைக்கப்பட்ட நீதி விசாரணையின் நீதிபதி என்ன அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் படித்துக் காட்டினேன். அந்தச் சம்பவத்திலே சில அதிகாரிகள் தவறு செய்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்ற குறிப்பு இருந்து அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டது என்பதையும் சொன்னேன். லூர்துநாதன் சம்பவத்திற்குப் போலீசார் காரணம் அல்ல, அவன் ஓடுகின்ற நேரத்தில் ஆற்றிலே விழுந்து இறந்து விட்டான் என்று நீதிபதி சொன்ன குறிப்பையும் படித்துக் காட்டினேன். இதைப் போலவே இன்றைக்கு இருக்கின்ற ஆளும் கட்சியும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் ஒன்றாக இருந்த நேரத்திலே ஏற்பட்டது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக சம்பவம், உதயகுமார் சாவு அந்த நேரத்திலே அந்த சாவைப் பற்றி எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேசிய நேரத்தில் அதற்குத் தகுந்த பதில் அளித்துக் கொண்டிருந்தவர் இன்றைக்கு எதிரிலே வீற்றிருப்பவர்.

[பேரவைத் தலைவர் தலைமை]

அந்த அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக சம்பவத்திற்கும் நீதி விசாரணை வைக்கப்பட்டு உதயகுமார் சாவுக்கு காவல்துறையினர் பொறுப்பு அல்ல, மற்ற சம்பவங்களுக்கு நீதிபதியின் குறிப்பு அடங்கிய அறிக்கையைப் படித்துக் காட்டினேன். அந்த அறிக்கை அப்பொழுதே அவையிலே வைக்கப்பட்டது. கிளைவ் ஹாஸ்டல் சம்பவத்தில் போலீசார் அத்துமீறி நடந்து கொண்டார்கள், அங்கே உள்ள பஸ் தொழிலாளர்களும், போலீசாரும் சேர்ந்து கொண்டு மாணவர்களை அடித்தார்கள் என்ற வகையிலே நீதிபதியின் முடிவு அறிக்கையின் சார்பில் வெளியிடப்பட்டது. அதையும் சொல்லியிருக்கிறேன். இவ்வளவுக்கும் பிறகும் திரும்பத் திரும்ப உதயகுமார், லூர்துநாதன், கிளைவ் ஹாஸ்டல் என்று பேசிக் கொண்டிருப்பது அந்த அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்த பிறகும் அல்லது விளக்கியதற்குப் பிறகும் முறையாகாது என்பது என்னுடைய எண்ணம்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 சனவரி 7

நான் கேட்பதெல்லாம் மதுரையிலே நடைபெற்ற மாணவர்கள் கிளர்ச்சிக்கு ஏன் நீதி விசாரணை வைக்கக் கூடாது என்று கேட்டால் அதற்குச் சரியான விடையளிக்காமல், ஸார்துநாதன், பாளையங்கோட்டை என்று பேசிக் கொண்டிருந்தால் போதாது. கிளாவ் ஹாஸ்டல் சம்பவத்திற்கு நீதி விசாரணை வைக்கப்பட்டதா இல்லையா? பாளையங்கோட்டை சம்பவத்திற்கு நீதி விசாரணை வைக்கப்பட்டதா இல்லையா? அண்ணாமலைப்பல்கலைக் கழக சம்பவத்திற்கு கழக அரசில் நீதி விசாரணை வைக்கப்பட்டதா அல்லவா? அதைப் போல மதுரையில் மாணவர்களுடைய சம்பவத்திற்கு அமைச்சர்கள் ஒரு வகையான அறிக்கையும், அதிகாரிகள் ஒரு வகையான அறிக்கையும், ஏடுகளில் ஒருவகையான செய்தியும் வந்ததால் கேட்கிறேன், அங்கே தாக்கப்பட்டு, கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டு, இரத்தக் காயங்களோடு மாணவர்கள் வேதனைக்கு ஆளானார்களே. அதற்காக ஒரு நீதி விசாரணை வைக்க வேண்டுமென்ற எதிர்க்கட்சிகளினுடைய கோரிக்கையை, முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கோரிக்கை மட்டுமல்ல, இங்கே இருக்கின்ற எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுடைய கோரிக்கையை ஏன் இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய மற்றொரு குற்றச்சாட்டாகும்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றி பேசிய பேச்சுகளுக்கெல்லாம் கூட எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று இங்கு குறிப்பிட்டார்கள். அப்படியொன்றும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அல்லது கழக அரசின்மீது இப்பொழுது கூறிய இந்தக் குறைகளைவிட வேறு குறைகள் எதையும் சொல்லித் தாக்கிவிடவில்லை என்பதையும் நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஏதோ வள்ளுவருடைய கோட்டத் திறப்பு விழாவைப் பெரிய ஆடம்பரமாக நடத்துவதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு திட்டமிட்டது என்றும், அதற்காகத் திருத்தணியிலுள்ள தங்க ரதத்தைக் கொண்டு வந்து, அந்தத் தங்க ரதத்தைச் சென்னை வீதியிலே இழுத்து வருவது என்றும், அந்த ரதத்திலே அன்றைய தினம் முதலமைச்சராக இருந்த கருணாநிதி பவனி வருவது என்றும் ஒரு திட்டம் போடப்பட்டது, அந்தக் காரணத்தால் தான் ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்டது என்றெல்லாம்கூட இங்கே சில உறுப்பினர்கள் காரணங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். திருத்தணி ரதம் எப்படிப்பட்டது என்பதைப்பற்றி மாண்புமிகு ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் விளக்கிச் சொன்னார்கள். அதிலே அங்கே உள்ள உற்சவ மூர்த்தியை மட்டும் தான் வைக்க முடியும். அதுவும் தங்க ரதம் என்றால் திருவாரூர் பெரிய தேர் போல நிச்சயமாக இருக்காது. அப்படிப்பட்ட ஒரு தேரைப் செய்வதற்கு எவ்வளவு தங்கம் வேண்டுமென்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் இப்படி தங்க ரதங்கள், தங்க வாகனங்கள் இப்படிப்பட்ட விழாக்களுக்குக் கொண்டு வரப்படுவது

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

தவறும் இல்லை, அதற்கு முன்மாதிரியும் இருக்கிறது. இங்கு அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றது. அந்த உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்குப் பல ஆலயங்களிலிருந்து வெள்ளி ரிஷப வாகனங்கள், தங்க ஆட்டுக்கடா வாகனங்கள், வெள்ளி யானை வாகனங்கள் வரவழைக்கப்பட்டு அந்த யானை வாகனத்திலே அண்ணா அவர்களோ அல்லது குதிரை வாகனத்திலே நாவலர் அவர்களோ, அல்லது ரிஷப வாகனத்திலே நாஞ்சில் அல்லது ஆட்டுக்கடா வாகனத்திலே பேராசிரியர் அன்பழகன் அவர்களோ உட்கார்ந்து கொண்டு எப்படி ஊர்வலத்திலே உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலே செல்லவில்லையோ அதைப் போல எப்படி அந்த வாகனங்கள் பெரிய லாரிகளிலே வைத்து காட்சிப் பொருளாக ஊர்வலத்திலே எடுத்துச் செல்லப்பட்டனவோ அதைப் போல திருத்தணி ரதமும் ஊர்வலத்திலே எடுத்து செல்லப்படலாமா என்று அப்பொழுதிருந்த அரசால் யோசிக்கப்பட்டதேயல்லாமல், ஏதோ தங்க ரதத்தைக் கொண்டு வந்து கருணாநிதி பவனி போக வேண்டுமென்ற பெரிய முயற்சி ஏற்பட்டது என்று அதையும் சதித் திட்டம் போல வெளியிட்டார்கள்.

நல்ல வேளை, அதற்கு ஒரு '307' போடப்படவில்லையென்கின்ற வகையிலே நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இதைப் போன்ற குற்றச் சாட்டுக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பற்றி இங்கே பேசிய நண்பர்களால் சுமத்தப்பட்டதேயல்லாமல் வேறு ஒன்றும் அல்ல. அவைகள் நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைத் திசை திருப்புகின்ற வகையிலே அமைந்திருக்கின்றனவே அல்லாமல் வேறு அல்ல. நான் எடுத்துச் சொன்ன குற்றச் சாட்டுக்களை நம்பிக்கையில்லா தீர்மானத்தை நீங்கள் ஆதரிக்காவிட்டாலும், அந்தக் குற்றச் சாட்டுக்கள் சரியானவைதான், அவைகளை இந்த அரசு ஆலோசித்து தக்க முறையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று அந்த நண்பர்கள் பேசியிருப்பார்களானால் நான் மெத்தவும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பேன்.

அவசரக் காலச் சட்டத்தை எதிர்த்ததைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். 20 அம்சத் திட்டத்தை எதிர்க்கலாமா, 5 அம்சத் திட்டத்தை ஆதரிக்கலாமா என்று கேட்டார்கள். நான் இன்றைக்கும் சொல்கிறேன், 5 அம்சத் திட்டத்தை 20 அம்சத் திட்டத்தை நாங்கள் ஆதரிக்க தவறமாட்டோம். ஏனென்றால் 20 அம்சத் திட்டத்திலே சொல்லப்பட்ட விஷயங்களானாலும், 5 அம்சத் திட்டத்திலே சொல்லப்படுகிற விஷயங்களானாலும் அவைகள் எதுவும் புதிதாக இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களாலோ அல்லது அவர்கள் புதல்வர் சஞ்சய் காந்தி அவர்களாலோ அறிவிக்கப்பட்டு விட்ட திட்டங்கள் அல்ல. நம்முடைய நிதியமைச்சர் மனோகரன் அவர்கள், அந்த நேரத்திலே எடுத்துக் காட்டியதைப் போல, சஞ்சய் காந்தியினுடைய ஐந்து அம்சத் திட்டங்கள் பெரியார் ராமசாமி அவர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட திட்டங்கள் என்ற அளவிலே, அதைப் போல, இந்திரா காந்தி

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 சனவரி 7

யாரால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட 20 அம்சத் திட்டங்கள் ஏற் கனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசால் இங்கே நிறை வேற்றப்பட்டு நடைபெற்று வருகிற திட்டங்கள் என்கின்ற வகை யில்தான் இருக்கின்றன.

20 அம்சமானாலும், 5 அம்சமானாலும் இன்னும் 5 அம்சத் தைச் சேர்த்து, 30 அம்சமானாலும் எத்தனை அம்சங்களானாலும் மக்களுடைய நல்வாழ்வுத் திட்டங்களாக இருந்தால், பொரு ளாதாரத் திட்டங்களாக இருந்தால், அவைகளை திராவிட முன் னேற்றக் கழக அரசு ஏற்றுக் கொள்ள தயாராக இருக்கிறது என்றுதான் அறிவிக்கப்பட்டது. 20 அம்சத் திட்டம் அறிவிக்கப் பட்ட மறுநாளே நாங்கள் அதை ஆதரித்தோம். 5 அம்சத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்ட மறுநாளே நாங்கள் அதை ஆதரித் தோம். ஆனால் எங்களுடைய கேள்வியெல்லாம், இந்த 20 அம்சத் திட்டம், 5 அம்சத் திட்டம் இவைகளை நிறைவேற்ற ஒரு அவசரச் சட்டம் தேவைதானா? இதுதான் எங்கள் கேள்வி. நீங்கள் எத்தனை அம்சத்தை வேண்டுமானாலும் கொண்டு வாருங் கள். 100 அம்சத்தை வேண்டுமானாலும் கொண்டு வாருங்கள் ஆனால், அவைகளை நிறைவேற்ற ஒரு அவசரச் சட்டம் தேவைதானா என்று தான் எங்கள் செயற்குழுவிலே நாங்கள் தீர்மானம் நிறைவேற்றினோம். உங்களுடைய சமதர்மத் திட்டங் களை நிறைவேற்ற இன்றைக்கிருக்கிற எந்தச் சட்டங்கள் குறுக்கே நிற்கின்றன? அப்படி இல்லாதபோது இந்த அவசரச் சட்டம் தேவைதானா என்று எங்களுடைய செயற் குழுவிலே தீர்மானம் போட்டுக் கேட்டோம். எங்களுடைய பொதுக் குழுவிலே கூட தீர்மானமாக நிறைவேற்றினோம். இது பற்றி எங்கள் மாநாட் டிலும் தீர்மானம் போட்டுக் கேட்டோம். எனவே, 20 அம்சத் திட்டம் மீதோ, 5 அம்சத் திட்டம் மீதோ எங்களுக்கு எந்த விதமான குறைபாடும் கிடையாது.

ஆனால், ஒரு நண்பர் கூடப் பேசினார். 20 அம்சத் திட்டத்தை எதிர்த்தீர்கள். ஆனால், சஞ்சய் காந்திக்குப் பயந்து கொண்டு 5 அம்சத் திட்டத்தை ஆதரிக்கவில்லையா என்று ஒரு நண்பர் கூடப் பேசினார். ஆனால், இன்றைய முதலமைச்சர் அன்றைய தினம் அந்த சஞ்சய் காந்தியினுடைய திட்டத்தை எதிர்த்தார் என்றுகூட இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால், உண்மை என்னவென்றால், உடுப்பியிலே நடைபெற்ற படப்பிடிப்பு நிகழ்ச் சிக்குச் சென்ற முதலமைச்சர் இருபது அம்சத் திட்டம் ஐந்து அம்சத் திட்டம் என்று பிரிப்பதையே நான் ஏற்கவில்லையென்று கருத்தை நிருபர்களிடம் சொன்னார்கள். அதை அவர் சொன்ன தும், சென்னையிலே இங்குள்ள பெரியவர் பக்தவச்சலம் அவர்கள் அதைக் கண்டித்து ஒரு அறிக்கை விடுத்தார்கள். அந்த அறிக்கை வந்தவுடனே இன்றைய நமது நிதி அமைச்சர் மனோகரன் அவர்கள் ஒரு விளக்கம் தந்து பேசி அது பத்திரிகையிலும் வந்திருக்கிறது.

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

''புரட்சித் தலைவரை பத்திரிகை நிருபர்கள் உடுப்பியில் சந்தித்தார்கள். அப்போது பிரதமரின் 20 அம்சத் திட்டத்தையும் சஞ்சய் காந்தியின் 5 அம்சத் திட்டத்தையும் ஒன்றுக இணைத்து 25 அம்சத் திட்டமாக அறிவித்திருக்கலாம் அல்லவா என்று நிருபர்கள் கேட்டனர். சஞ்சய் திட்டத்தில் கலாச்சாரப் புரட்சிக்கான கரு இருக்கிறதா என்றும் கேட்டனர்.

பிரதமர் இருபது அம்சத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தினர். சஞ்சய் காந்தி ஐந்து அம்சத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தினர். இவை இரண்டையும் ஒன்றுக அறிவித்திருக்கலாம் என்றார். ஏனெனில் எதிர்க் கட்சிகளுக்கு எந்த வகையிலும் எந்தப் பிரச்சாரத்திற்கும் இடம் கொடுத்து விடக் கூடாது என்பதில் புரட்சித் தலைவர் மிகக் கூர்மையாக இருக்கிறார். அவர் திட்டத்தை விமர்சிக்கவில்லை; எதிர்க்கவில்லை; 'ஆலோசனை— நல்ல நோக்கோடு கூறினர்.

மனச்சாட்சி, அரசியல் தெளிவு உள்ளவர்கள் இதில் என்ன தவறு காண்பார்கள்? இதற்காக சஞ்சய் காந்தியை எதிர்ப்பதாக சஞ்சய் காந்தியைப் பார்க்காத சின்னஞ்சிறுர்கள் கூறுகிறார்கள்'' என்று மனோகரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் எப்போதுமே மற்றவர்களை சின்னஞ்சிறுர்கள் என்று வாடிக்கையாகக் கூறுவதைப் போல் கூறியிருக்கிறார்.

[மாலை 6-10]

அவர் மீண்டும் பேசுகிறார், ''நான் மூன்று முறை சஞ்சய் காந்தியைச் சந்தித்திருக்கிறேன். புரட்சித் தலைவர் இரண்டு முறை சந்தித்திருக்கிறார். சஞ்சய் காந்தியின் கருத்துக்களை, திட்டங்களை, திறமையை புரட்சித் தலைவர் பாராட்டியிருக்கிறார். இளைஞராக உள்ள சஞ்சய் காந்தியை புரட்சி தலைவருக்கு மிகவும் பிடித்துப் போயிற்று. பிரச்சினைகளைப் புரிந்து, தெரிந்து வேகத்தோடு செயல்படுகின்ற சஞ்சய் காந்தியின் திறமை என்னைக் கவர்ந்தது'' என்று புரட்சித் தலைவர் கூறினர். பெரியவர் பக்தவச்சலம் அளவுகடந்த வம்பை வளர்க்கிறார். அவருக்குக் கோபம் வருகிறது. சஞ்சய் காந்தியின் வளர்ச்சியைக் கண்டு புரட்சித் தலைவர் பொறுமைப் படுகிறாராம். சஞ்சய் காந்தியை இவர்கள் ஏமாற்ற முடியாது. இவர்களுடைய திறமை அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். வரதட்சணை ஒழிப்பு, மரம் நடுதல், குடும்பக் கட்டுப்பாடு, தீண்டாமை, அறியாமை ஒழித்தல் இவைகளை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இவைகள் எல்லாம் பெரியார் சொன்ன திட்டங்கள்தான்'', என்று எனது அருமை நண்பர், இன்றைய நிதி அமைச்சர் மனோகரன் அவர்கள் பேசி அது அப்போது ஏடுகளிலே வந்து—அவர்கள் கட்சி ஏடுகளிலே வந்த குறிப்பைத்தான் நான் இங்கே படித்துக் காட்டினேன்.

ஆகவே நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். 20 அம்சத் திட்டமானாலும் சரி, அல்லது 5 அம்சத் திட்டமானாலும் சரி திட்டங்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 சனவரி 7

மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்கு தேவை என்கின்ற வகையில் நாங்கள் அன்றைக்கும் எதிர்க்கவில்லை இன்றைக்கும் எதிர்க்க வில்லை. அவைகளை நிறைவேற்ற மக்களுடைய உரிமைகளைத் தட்டிக் கழித்துவிட்டு, உரிமையைக் கேட்பவர்களின் கைகளைக் கட்டிப் போட்டுவிட்டு, காலையிலே பேராசிரியர் கூறியதைப் போல ஒரு சர்வாதிகாரச் சூழ்நிலையில் நெருக்கடி நிலையைப் பிரகடனம் செய்து விட்டு, நிறைவேற்ற வேண்டுமா?

பாசன வசதியைப் பெருக்க நெருக்கடி நிலைக்கு என்ன தொடர்பு? அதைப் போலவே மின் விளக்குகளை அதிகப்படுத்த நெருக்கடி நிலைக்கு என்ன தொடர்பு? வருமான வரியை 6,000 ஆண்டு வருமானத்திற்கு என்ற உச்ச வரம்பை 8,000 ரூபாய் என்று மாற்றுவதற்கும் நெருக்கடி நிலைக்கும் என்ன தொடர்பு? இந்தக் கேள்விகளைத்தான் அன்றைக்குக் கேட்டோமே அல்லாமல் 20 அம்சத் திட்டத்திற்கும், 5 அம்சத் திட்டத்திற்கும் அன்றைக்கும் விரோதிகள் அல்ல, இன்றைக்கும் விரோதிகள் அல்ல. ஆனால் அவசர கால சட்டத் திற்கு, அன்றும் சரி, இன்றும் சரி, என்றைக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விரோதமாக இருக்கும், ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற, சர்வாதிகாரத்தைப் புறங்காண திராவிட முன் னேற்றக் கழகம் என்றைக்கும் தயாராக இருக்கும் என்பதை நான் மிக, மிக திட்டவட்டமாக எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய முன்னுரையில் இந்திரா காந்தி அவர்களுடைய தமிழக வருகையைப் பற்றியும், அப்போது நடைபெற்ற சில சம்பவங்களைப் பற்றியும் சுருக்கமாக எடுத்துரைத்திருந்தேன். அதைப் பற்றி என்னுடைய அருமை நண்பர், காங்கிரஸ் கட்சி யினுடைய தலைவர் மாரிமுத்து அவர்கள் மிகத் தெளிவாக, விரிவாக—இப்போது இசை விழா நடக்கின்றது, அதையொட்டி சொல்ல வேண்டுமானால், விஸ்தாரமாக (குறுக்கீடு) நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பாஷையில் சொல்ல வேண்டுமானால் சாங்கோபாங்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சென்னை யிலே வந்து இறங்கியதிலிருந்து, மதுரைக்குச் சென்று பிறகு திருச்சி வந்தடைந்து, காஞ்சிக்குள் நுழைந்ததிலிருந்து மீண்டும் சென்னைக்கு வந்தது வரையில் அவர்கள் எடுத்துரைத்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெரியதொரு வன்முறையில் இறங்கிவிட்டது. மதுரை சம்பவத்தை நான் நேரில் பார்த்தேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் இதற்கெல்லாம் காரணம் என்று கூட எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

காலையிலே பேசிய எங்கள் கட்சியின் துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்திலே குறிப்பிட்டார்கள் அங்கே முன்னேற்றக் கழகத்தினைச் சேர்ந்தவர்கள் போலீஸ் அதிகாரிகளை அணுகி—ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் விசாரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக் கிறார்கள் என்பதற்காக சொல்லுகிறேன்—அங்கே முன்னேற்றக்

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கழகத்தினர் போலீஸ் அதிகாரிகளை அணுகி இந்திரா காந்தி வருகிறபோது நாங்கள்கறுப்புக்கொடிக் காட்டுவதாக இருக்கிறோம் எனவே அதற்குரிய பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை செய்யுங்கள்—போலீஸ் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை செய்யுங்கள்—நாங்கள் உங்களுக்கு முன்கூட்டியே அறிவிப்பது எங்களுடைய கடமை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்போது அந்த போலீஸ் அதிகாரி நான் சில கான்ஸ்டேபிள்களை அனுப்பி வைக்கிறேன் என்று சொல்லி இருக்கிறார். ஏதோ 50, 60 பேர்கள் கருப்புக் கொடி காட்டப்போவதாக என்று எண்ணிக்கொண்டு சில கான்ஸ்டேபிள்களை அனுப்பி வைப்பதாக அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். ஆனால் நம்முடைய மாரிமுத்து அவர்களின் கணக்குப்படி 3,000 ஆனால் விமான நிலையத்தில் அம்மையாரை வரவேற்க வந்தவர்கள் லட்சம் பேர். கறுப்புக்கொடி காட்டியவர்கள் 3000 என்று சொன்னார்கள். அந்த மக்கள் தொகை எண்ணிக்கை கட்சிக்கு கட்சி, பத்திரிகைக்குப் பத்திரிகை வேறுபடும். அதிலே நுழைந்து நாம் ஆராய்ச்சி நடத்தத் தேவையில்லை. என்ன நடந்தது? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாரும் மற்றவர்களும் எங்கே கறுப்புக்கொடி காட்டுவதற்கு இடம் அளிக்கப்பட்டதோ அந்த இடத்திற்கு அருகாமையிலேயே இந்திரா காந்தியை வரவேற்க காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் இடம் ஒதுக்கப்பட்டது.

மிக மிக அருகாமையில் இடம் ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தில், ஜீப்பில் ஏறிக்கொண்டு மதுரையில் இருக்கும் காங்கிரஸ்காரர்கள், சில முக்கியமான பிரமுகர்கள் ஜீப்பில் ஏறிக்கொண்டு அங்கும் இங்கும் செல்லுவது, கறுப்புக்கொடி ஏந்தி நிற்கும் கழகத் தோழர்களைப் பார்த்து கேலி புரிவது, என்று இப்படிப்பட்ட சேட்டைகளில் அவர்கள் ஈடுபட்ட காரணத்தால் சில குழப்பம், குமுறல் வெடித்து, குமுறி, ஒரு சூழல் ஏற்பட்டபோது மதுரை மாவட்டச் செயலாளர் பொன். முத்துராமலிங்கம் அவர்கள் போலீஸ்காரர்களே கேட்டுக்கொண்ட காரணத்தால் போலீஸ் வேனில் ஏறி, யார் என்ன சொன்னாலும், தயவு செய்து நீங்கள் அமைதியாக இருங்கள் என்று கறுப்புக்கொடி காட்ட இருந்த தோழர்களிடத்தில் பலமுறைசென்று அவர்கள் அறிவிப்பு செய்து இருக்கிறார். அந்த அளவிற்கு அமைதியாக நடக்கவேண்டுமென்று மதுரை மாவட்ட தலைவர்களும், மற்ற மாவட்டத்திலிருந்து வந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களும், அந்தந்தப் பகுதி தலைவர்களும் அக்கறை காட்டினார்கள். மிளகாய்ப்பொடி தூவவில்லை என்று மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : நான் மீண்டும் மீண்டும் எதிர்கட்சித் தலைவருக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன், கறுப்புக் கொடி காட்டுவதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக தோழர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்த இடத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் அனுமதிக்கப்படவே இல்லை. இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்கு வரவேற்பு கொடுப்ப

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1978 சனவரி 7

தற்கு விமான நிலையத்திற்குச் சென்ஞர்களே தவிர அந்த கறுப்புக் கொடி காட்டிய இடத்தில் கூடி இருக்கவில்லை என்று நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அவர் தரப்பு வாதம் அவர் எடுத்து வைக்கிறார். எனக்குத் தெரிந்த உண்மையை நான் சொல்கிறேன், அவ்வளவு தான். ஒரு போலீஸ் அதிகாரி கூட காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜீப்பில் மிளகாய்பொடி இருந்தது என்று சொல்லி, அது பத்திரிக்கையில் வந்து இருக்கிறது. பிறகு என்ன காரணமோ, 2 நாள் கழித்து நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை என்று மறுப்பு அறிக்கை விட்டு விட்டார்கள். இடையில் நடந்தது என்ன என்று ஆராய நான் விரும்பவில்லை. அதைப்பற்றிய சர்ச்சைக்கும் நான் வர எண்ணிடவில்லை.

கழகம் வன்முறையில் நம்பிக்கை அற்றது என்பதையும், வன்முறையை நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ளாது என்பதையும் இன்றல்ல, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் இருந்தே எடுத்துச் சொல்லி, நாங்கள் செயல்பட்டு வந்து இருக்கிறோம். ஆனால் வன்முறை சில நேரங்களில் தவிர்க்க முடியாததாகிவிடுகிறது என்பதை இப்போது நடைபெற்ற போராட்டங்களில் மாத்திரம் அல்ல, உலக உத்தமர் அமைதியின் சொரூபம், காந்தியடிகள் நடத்திய சௌரி சௌரா போராட்டத்தில் ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு தீ வைக்கப்பட்டு, அந்த காவல் நிலையத்தில் இருந்த அனைத்து காவலர்களும் தீயினால் இறந்தார்கள் என்று வன்முறை சம்பவம் காந்தி அடிகள் காலத்திலேயே நடைபெற்று இருக்கிறது.

அதைப்போலவே, ' வெள்ளையனே வெளியேறு ' என்று காந்தியடிகள் போராட்டம் நடத்திய நேரத்தில் ஏற்பட்ட வன்முறைச் சம்பவங்களுக்கு எல்லாம் காந்தியடிகள் தான் காரணம், அவர்களுடைய பேச்சும் எழுத்தும் தான் காரணம் என்று அப்போது வைஸ்ராய்யாக இருந்த லார்ட் லின்லித்கோ தெரிவித்தார். அந்த வைஸ்ராய் சொன்னதற்கு காந்தியடிகள் பதில் தந்தார் '' என்னையும் மற்ற காங்கிரஸ் தலைவர்களையும் கைது செய்த காரணத்தால் மக்களுடைய உணர்ச்சிகள் தூண்டப்பட்டு அதன் காரணமாக வன்முறை ஏற்பட்டன'' என்று காந்தியடிகள் அப்போதே அந்த வைஸ்ராய் சொன்னதற்கு பதில் அளித்து இருக்கிறார். இதைச் சொல்கிற காரணத்தால் காந்தியடிகள் காலத்தில் வன்முறை நடைபெற்றது. இப்போது நடைபெறக் கூடாதா என்று நான் வாதிடுவதாக தயவு செய்து யாரும் கருதிடத் தேவையில்லை.

பெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் நடத்திய போராட்டம் பற்றி நண்பர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அவர்கள் நடத்திய போராட்டம், அவர்கள் நடத்திய பேரணி வன்முறை இல்லாமல் நடைபெற்றது என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பேரணியில் சென்னை மாநகர வீதியில், அண்ணா சாலையில் காமராஜர் முன் அமர்ந்து ஊர்வலம் சென்றபோது பின்னால் வந்த ஊர்வலப்

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

பகுதியினர் பல தியேட்டர்களை அடித்து நொறுக்கி பெரும் சேதத்தை விளைவித்தார்கள் என்ற செய்தியும் மறுநாள் பத்திரிக்கையில் வந்தது. அதற்கு பெரும் தலைவர் காமராஜர் பொறுப்பாளி என்று சொல்லமாட்டேன்.

அது மாத்திரமல்ல. மதுவிலக்கை மீண்டும்அமல் நடத்தவேண்டுமென்று அவர் நடத்திய போராட்டமாகலும், விலைவாசி உயர்வைக் கண்டிக்கும் போராட்டமாகலும், அந்தப் போராட்டங்கள் இத்தனை நாள் நடைபெறுகிறது என்று தெரிந்து கொண்டு, அத்தனை நாள் அவர்கள் சிறையில் வைக்கப்பட்டார்கள். 12-13 நாள் போராட்டம் நடத்தினார்கள் என்றால், போராட்டம் முடிந்ததும் விடுவிக்கப்பட்டார்கள். அதற்கிடையில், திருச்சி சிறைச்சாலையில் இருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் அங்கே இருந்த வார்டர்களோடு ஒரு அமளியில் ஈடுபட்டு அங்கே இருந்த டவர்—கோபுரம்—அந்த சிறைச்சாலைக்குள்ளே இருந்த டவர் பகுதிக்குச் சென்று, அங்கே மேலே ஏற்றப்பட்டு இருந்த தேசியக் கொடியைச் சுழற்றிஎறிந்து விட்டு,காங்கிரஸ் கட்சியின் கொடியை டவரில் பறக்க விட்டார்கள். அப்படி செய்ததற்காக 50 பேர் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டு, அந்த வழக்கைக்கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டது என்ற அந்தச் செய்தியையும் நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

[மாலை 6.20]

இங்கே வன்முறையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தூண்டவில்லை ; திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது தான் வன்முறை தூண்டப்பட்டது. ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் தங்களுடைய முழு பலத்தையும் காட்டி, இனிமேல் யாரும் இங்கேயிருக்கின்ற ஆட்சிக்கு எதிராக கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபடக்கூடாது என்ற வகையில், இந்திரா காந்தியினுடைய வருகையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டுவன்முறை பிளான் செய்யப்பட்டது என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்கு, வன்முறை, அடக்குமுறை இவைகளில் ஈடுபட்டார்கள் என்பதுதான் எங்களுடைய குற்றச்சாட்டாகும். நாங்கள் கைது செய்யப்பட்டதாக சொல்லப்படுகிறதோ அல்லது அகற்றப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறதோ, அந்த இடத்தில் நடைபெற்றது என்ன ? சென்னை மாநகரத்தில், இந்திரா காந்தி வருவதாக ஒரு வழி சொல்லப்பட்டது. ஆனால் காஞ்சீபுரத்திற்கு அந்த அம்மையார் செல்ல பூவிருந்தவல்லி வழியை விட்டுவிட்டு வேறு வழியாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். அப்படி பூவிருந்த வல்லி வழியாகச் செல்லுவதாக இருந்ததுரத்து செய்யப்பட்டது என்று அங்கே உள்ளவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டதும், பூவிருந்த வல்லி தோழர்கள் கறுப்புக்கொடி காட்டுவதற்கு அந்த அம்மையார் அந்தப் பக்கம் வரவில்லை என்றதும்,யார் மீதும் கல் எறிந்ததாகவோ, யாரும் வன்முறைக்கு இடம் கொடுத்தார்கள் என்றோ, எந்தச் செய்தியும்கிடையாது. அமைதியாகக் கலைந்து சென்றார்கள். அந்த அம்மையார் அந்த வழியாக வரவில்லை என்று அறிவிக்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 சனவரி 7

பட்ட காரணத்தால். அதைப்போல சென்னையில் கிண்டி பகுதியில் அந்த அம்மையார் அந்த வழியாகச் செல்லவில்லை என்று அறிவிக்கப்பட்டதா என்னால் அறிவிக்கப்படவில்லை. அங்கே கூடியிருந்த மக்கள் கூடுகின்ற வரையில் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். பிறகு தடியடி, கண்ணீர்ப் புகைப் பிரயோகம், துப்பாக்கிப் பிரயோகம், 2 பேர் மாண்டார்கள் என்ற செய்தி வருகிறது.

அந்தச் செய்தியைத் தொடர்ந்து கறுப்புக்கொடி நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை வகிக்கின்ற சீதாபதி, வீராசாமி, நீலநாராயணன் இவர்கள் கைது செய்யப்பட்டதாக செய்தி வருகிறது. அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டால், அடுத்த அணிக்கு நாங்கள் தலைமை வகிக்க வேண்டும்—நானும், பேராசிரியரும், சாதிக்கும், ப. உ. ச.-வும், ஆசைத்தம்பியும் என்று அறிவித்திருந்தோம். அதன்படி செல்லுகிறோம். நாங்கள் செல்வதற்கு முன்பு திராவிடக் கழகத் தலைவர் மணியம்மையார் அவர்கள் அங்கே செல்லுகிறார்கள். அன்னை மணியம்மையார் அவர்களை காவற் துறையினர் எவ்வளவு கூறத் தகாத வார்த்தைகளை எல்லாம் இந்த மன்றத்தில் மீண்டும் சொல்லமுடியாத வார்த்தைகளை எல்லாம் பயன்படுத்திப் பேசினார்கள் என்பதையும், அவைகளை மீண்டும் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்வது அழகாக இருக்காது என்பதையும் நான் மெத்த வருத்தத்தோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். அதைப் போல, வீராசாமி, நீல நாராயணன், சீதாபதி மற்றவர்கள் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். நானும், பேராசிரியரும், சாதிக்கும், ப.உ. ச.-வும் காரில் செல்லுகிறோம். நாங்கள் மறைமலை அடிகள் பாலத்திற்கு மத்தியில் செல்லுகின்ற நேரத்தில் போலீசார் எங்களை வளைக்கிறார்கள். வளைத்து அங்கே நிறுத்துகிறார்கள். காரைத் திருப்பச் சொல்கிறார்கள். கார் திருப்பப்பட்டு நிறுத்தப்படுகிறது. காரை திருப்பி நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, எங்களை எங்கே அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று போலீஸ் அதிகாரிக்கு ஆணையிடாமல், அல்லது எங்கள் காரைஓட்டி வந்த காரோட்டிக்கும் உத்திரவு பிறப்பிக்காமல், காரை அங்கேயே நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, எங்களுடைய கார் டிணியம்மையார், வீரமணி போன்றவர்கள் காரை எல்லாம் வைத்துவிட்டு. . . .

மாண்புமிகு திரு. கி. மஞ்சுகரன் : சபாநாயகர் அவர்களே, என்குயரி கமிஷன் ஒன்று அமுலில் இருக்கும்போது, தயவு செய்து அதில் நுழைவது எந்த அளவுக்கு நியாயம் என்பதை நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நீதி விசாரணைக் கமிஷனிலும் இவைகள் எல்லாம் சொல்லப்படக் கூடிய வெளிப் படையான விஷயம் தான். நீதிமன்றத்தில் இருக்கிற விஷயமாக இருந்தால், சப்ஜூடீஸ் என்பதால் அதில் நுழைவது தவறாக இருக்கலாம். நான் பொதுப்படையான விஷயங்களைச் சொல்லுகிறேன். நிலைமையைச் சொல்லுகிறேன். எங்களுடைய காரை சுற்றி கண்ணீர்ப் புகை வெடிகள் வெடித்துக் கொண்டிருந்தன.

1978 சனவரி 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பிரச்சினை வழக்கு மன்றத்திற்கு சென்றிருப்பதைப் பற்றி நீதி விசாரணையில் இருப்பதை யொட்டி பேசக்கூடாது என்பது தான் பொதுவான மரபு.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, இது பற்றி கிரிமினல் வழக்கு ஒன்றும் பதிவு செய்யப்பட்டு விசாரணை நடந்து வருவதால், இந்த விஷயங்கள் இங்கே கூறப்படக் கூடாததுதான்.

திரு. மு. கருணாநிதி : கிரிமினல் வழக்கு பதிவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப் படவில்லை. எப்.ஐ.ஆர். என்ற நிலையில் பேசலாம் அதற்குச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வேண்டுமானால் நாளை ஆராய்ந்து அதைத் தலைவர் தீர்ப்புச் சொல்லலாம்.

THIRU R. MARGABANDU F.I.R. has been filed and investigation is going on and it will hamper investigation. So it is *subjudice*.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இதைப்பற்றி சிந்தித்து என்ன முடிவு பெற வேண்டுமோ அதை நாளை மறுதினம் தரலாம் என்றார்கள். அதுவரையில் இதைப்பற்றி செய்தி ஏடுகளில் வராமல் இருந்தால் தான் தலைவர் தீர்ப்பு என்ன என்பது சரியாக அமையும். ஏனெனில் தலைவர் தீர்ப்பு வரட்டும் என்று சொல்லும்பொழுது தீர்ப்பு வருகிறவரையில் இந்தப் பிரச்சினை வெளி வர வேண்டாம் என்பது தான். அதையொட்டிய தீர்ப்பு வந்த பிறகு அனுமதிக்கலாம் என்றால் பத்திரிகையில் வரலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். 68-ல் 5-வது பிரிவு 'மோஷன்' ஆனாலும், 'ரிசொலூஷன்' ஆனாலும்,

"No motion which seeks to raise discussion on a matter pending before any statutory tribunal or statutory authority performing any judicial or quasi-judicial functions or any commission or court of enquiry appointed to enquire into, or investigate, any matter shall ordinarily be permitted to be moved" :

"Provided that the Speaker may, in his discretion, allow such matter"

என்று இருப்பதால், முதலில் யோசித்தேன் மேலோட்டமாக பேசுகிறார் என்று. ஆனால் நடந்த வரலாற்றையே சொல்லுகிறார்கள். அது விசாரணைக்கு குந்தகமாகலாம். இன்வெஸ்டிகேஷன் ஆகி சார்ஜஸ் போடுவதற்கு இடையூறு ஏற்படலாம். தயவு செய்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அதை விட்டுவிட்டு வேறு விஷயத்திற்குப் போகலாம்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 சனவரி 7

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கு மாத்திரம் விசாரணை என்ற காரணத்தால் கண்ணீர்ப் புகைப் பிரயோகத்தைப் பற்றி பேசலாம் என்று பேசினேன். இருந்தாலும் தங்களுடைய தீர்ப்பிற்கிணங்க மேலும் விரிவாக நான் பேச விரும்பவில்லை. ஆனால் போலீசாரால் தாக்கப்பட்ட அரங்கநாதன் சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவையில் இருக்கிறார். வேறு இடத்திலோ கைது செய்யப்பட்ட இளம்பரிதி எம்.எல்.சி., எலமந்தா எம்.எல்.சி. இவர்கள் எல்லாம் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்து அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது அந்த இடத்துப் பிரச்னைக்கு சம்பந்தப்பட்டதல்ல. கைது செய்யப்பட்டவர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அடைக்கப்பட்டார்கள். மிகக் கொச்சையான வார்த்தைகளால் இழிவான வார்த்தைகளால் போலீஸ் அதிகாரிகளால் அர்ச்சிக்கப்பட்டார்கள். எங்களுடைய தோழன் வான்மதி தன்னுடைய காலை இழக்கிற ஒரு கொடுமை நிகழ்ந்திருக்கிறது. பல தோழர்கள் ஊனமுற்றிருக்கிறார்கள். 144 தடை உத்தரவு போடப்பட்டது உண்மை. நான் கேட்பதெல்லாம் 144 தடை உத்தரவு என்றால் திராவிடர் கழகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகிய மூன்று கட்சிகளுக்கு மாத்திரம் தானா? 144 தடை உத்தரவில் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு விதி விலக்கு அளித்துள்ளார்களா? 144 தடை உத்தரவை போடும்பொழுது 5 பேருக்கு மேல் போகக் கூடாது அல்லது 5 பேருக்கு மேல் ஒரு இடத்தில் கூடக்கூடாது என்கிற பொதுவான உத்தரவு பிறப்பிப்பார்கள். அதற்கு விதிவிலக்கு போடுவார்கள் என்றால் சவ ஊர்வலம், கல்யாண ஊர்வலம், மதச் சடங்குகளுக்கு 144 உத்தரவில் விதிவிலக்கு இருக்கும். ஆனால் இங்கே திராவிடர் கழகத்திற்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் 144 தடை உத்தரவைப் போட்டுவிட்டு காங்கிரஸ் கட்சி கூட்டம் நடத்தலாம் காங்கிரஸ் கட்சியின் ஊர்வலம் நடைபெறலாம் என்கிற அளவிற்கு நிலைமையை உருவாக்கினார்கள். இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் திருமண விழாவிற்கு தலைமை வகிக்க வந்திருப்பார்களேயானால் நான் இந்தப் பிரச்னையை எழுப்பமாட்டேன். சவ ஊர்வலம் ஏதாவது நடைபெற்றதா என்றால் அந்தச் சவ ஊர்வலம் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் செத்துப்போன தீனன், பாபு, ஜனதாக் கட்சியைச் சேர்ந்த குண்டடிப்பட்ட சுப்பிரமணி ஆகியோருக்கு சவ ஊர்வலம் நடைபெற்றது. அல்லது காங்கிரஸ் கட்சி மத ஸ்தாபனமா என்றால் அதுவும் இல்லை.

[மாலை 6.30]

இந்த மூன்றிலும் இடம் பெறுத ஒரு கட்சிக்கு 144 பொது உத்தரவில் எப்படி தனியாக ஒரு விதி விலக்கு அவர்களுக்குத் தரப்பட்டது என்பது தான் எனக்குப் புரியவில்லை. இப்படி மக்களின் உரிமைகளை, தங்கள் இஷ்டத்திற்கு பாரபட்சமான நிலையில் அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பறித்துக்கொள்ளுகிற ஒரு

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

போலீஸ் ராஜ்யம் என்று பெயர் சூட்டத் தக்க அளவுக்கு இந்திரா காந்தி அம்மையார் இங்கே வந்த நேரத்தில் நடை முறைகள் இருந்தன என்று சொன்னால் அது தவருகாது என் பதே என்னுடைய கருத்தாகும். அதற்கெல்லாம் சிகரமாகத் தான் 307-வது பிரிவு அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் இன்று போடப்படுகின்றது. மாண்புமிகு மத்திய உள்துறை அமைச்சர் சரண் சிங் அவர்கள் இரண்டு மூன்று முறை எச்சரித்து இருக்கிறார். காவல் துறைக்கு அறிவுரை வழங்கி இருக்கிறார். சட்ட விரோதமான உத்தரவுகளை போலீசார் நிறைவேற்றத் தேவை இல்லை என்ற அளவுக்கு இன்றைய மத்திய உள்துறை அமைச்சர் சரண்சிங் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால், இன்றைக்கு எத்தனை பொய் வழக்குகள் 307-வது பிரிவின் கீழ் தி.மு.க. வினர் மீது போடப்பட்டிருக்கின்றன என் பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கொலை முயற்சிக்குச் சதித் திட்டம் என்று வழக்கு. சதிசெய்வது என்பது, கொலை செய்ய சதி செய்தார்கள் என்றிருக்கும். கொலை முயற்சிக்குச் சதித் திட்டம் என்ற வகையில் எங்கள் மீது வழக்கு போடப்பட்டி ருக்கிறது. குற்றப்பத்திரிகை இன்னமும் தாக்கல் செய்யப் படவில்லை. அது தாக்கல் செய்யப்பட்டு, விசாரணை நடை பெறுகிற நேரத்தில், பல விஷயங்கள் வெளி வர இருக்கின்றன.

ஆனால், நடைபெற்ற சம்பவங்களைப் பற்றி, நாங்கள் மாத்திர மல்ல. இங்கே உள்ள ஏடுகள் மட்டுமல்ல. இந்தியன் எக்ஸ் பிரஸ் என்ற இங்கே உள்ள இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸை சொல்ல வில்லை—என்ன காரணமோ, இங்கே அந்தச் செய்தி வெளி யிடப்படவில்லை—டில்லியிலுள்ள இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரி கையில், இந்திரா காந்தி வந்திருந்த போது போலீசார் நடந்து கொண்ட விதத்தை எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள். ''இந்திரா காந்திக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த போலீஸ் பந்தோபஸ்து, அவர் அவசர நிலையின் போது முடி சூடா மகாராணியாக வந்த போது இருந்ததைவிட பன் மடங்கு அதிகமாக இருந்தது. அன்று காலை 6 மணி முதல் எழும்பூர் ஸ்டேஷனை வளைத்துக் கொண்டு, உள்ளே இருந்து யாரும் வெளியில் செல்லவும், வெளியிலிருந்து யாரும் உள்ளேயும் செல்ல யாரும் அனுமதிக்கப் படவில்லை. எழும்பூர் இரயில் நிலையமே போலீசாரால் வளைத்துக்கொள்ளப்பட்டு, ஸ்டேஷன் முன் செல்ல எவரும் அனு மதிக்கப்படவில்லை. பந்தோபஸ்து என்ற பெயரால், டெபுடி கமிஷனர் ஒருவர் இருந்தார். நகர் முழுவதுமே அவசர கால நிலை இருந்தது போலவும், போலீஸ் அதிகாரிகள் மட்டும் செல்ல வாய்ப்பு உள்ளவர்களாக இருந்தது. அரசிடமிருந்து அடையாளச் சீட்டு வாங்கிய பத்திரிகையாளர்கள் கூட அங்கே அனுமதிக்கப்படவில்லை''. இது டில்லியில் இருந்து வரும் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் வெளியிட்ட செய்தி. இங்கே உள்ள எக்ஸ்பிரஸ் அல்ல.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 சனவரி 7

அது போலத்தான் டைம்ஸ் ஆப் இந்தியாவும். இரண்டு நாட்களுக்கு முன் நிதியமைச்சருக்கு, புயல் நிவாரணப் பணிகள் பற்றி புகழ் ஆரம் சூட்டி இருக்கிறது, என்று எடுத்துப் படித்துக் காட்டினார். அந்தப் பத்திரிகை என்ன சொல்லுகிறது என்றால், தமிழ்நாட்டில் திருமதி இந்திரா காந்தி சென்ற இடமெல்லாம் ஏற்பட்ட வன்முறைகளைப் பரந்த அளவில் ஏற்பட்ட கலவரங்களைப் பார்க்கிற போது, அவற்றை இங்கே இருக்கிற மக்களின் வெறுப்பிற்கு அடையாளம் இல்லை என்று விலக்கி விட முடியாது. இந்திரா காந்தியின் அதிகார பூர்வமான ஆசீர்வாதத்தோடு காட்சியளித்த மக்களிடையே எத்தகைய கடுங் கோபத்தை இது ஏற்படுத்தும் என்பதை தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். உணரவில்லை. ''டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா'' தலையங்கம், பம்பாய் 8-11-1977-ல் இன்றும் இருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம்? ஜனதா கட்சியோடு உறவும், அதே நேரத்தில் இந்திரா காந்திக்கும் அவர் பிரதமராக இருந்த காலத்தில் தந்ததைப் போன்று மாபெரும் வரவேற்பு. நான் கேள்விப் படுகிறேன் இந்திரா காந்தியை டில்லியில் நமது முதலமைச்சர் சந்தித்த நேரத்தில், என்னுடைய நண்பர்கள் பலம் உள்ளவர்களாக இருந்தால்தான் எனக்கு பயப்படுவார்கள். எனவே எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அவர்களிடம் நேரடியாக இப்போது பகைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். நட்பாக இருங்கள் என்று அந்த அம்மையார் சொன்னதாக கேள்விப் பட்டோம். அது உண்மையோ அல்லவோ. நடைமுறையைக் காண்கின்ற நேரத்தில் அப்படிச் சொல்லி இருக்கக் கூடும் என்ற சந்தேகம் கூட எனக்கு எழுகிறது. இல்லாவிட்டால், சர்வாதிகாரம் நடைபெற்ற நேரத்திலும் இன்றைய ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் ஆதாயம் பெற்றார்கள். இன்று இந்தியாவில் ஜனநாயகம் வந்த நேரத்திலும் சர்வாதிகார முறையில் தமிழகத்தை ஆளுகின்ற ஒரு மனப்பான்மையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். 'One canno eat the cake and keep it also' என்பது போல அப்பத்தை அருந்தி விட்டு அதை அப்படியே வைத்திருக்கவும் முடியாது என்று சொல்லுவார்கள் ஆனால், சர்வாதிகார ஆட்சியிலும் இன்றைக்கு இருக்கின்ற ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு லாபம். இன்றைக்கு இந்தியாவில் நடைபெறுகிற ஜனநாயக ஆட்சியிலும் தமிழ்நாட்டை ஒரு சர்வாதிகாரத்தாக வைத்துக் கொண்டு லாபம் பெறுகிற ஒரு நிலை இருக்கிறது.

இல்லை என்றால் இந்த வழக்குகளுக்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அலுவலகத்திற்குள் நுழைந்து, அறிவகம், அன்பகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகின் சட்டமன்ற கட்சி அலுவலகம் இவைகளிலெல்லாம் அங்கு இருக்கின்ற கணக்குப் புத்தகங்கள் எடுத்துச் செல்லப் பட்டிருக்கின்றன; செயற்குழு, பொதுக்குழு மினிட்ஸ் புத்தகங்கள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு இருக்கின்றன. இது நெருக்கடி

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

காலத்தில் இந்திரா காந்தி அம்மையாரால் தொடங்கி வைக்கப் பட்ட ஒரு காரியம். இன்று நெருக்கடி தீர்ந்த பிறகும் இந்தியாவில் ஜனநாயகம் இருப்பதாக எண்ணுகின்ற நேரத்தில் ஒரு கட்சி அலுவலகத்தில் போலீசார் நுழைந்து அந்த கட்சியின் கணக்கு ஏடுகளை, என்றைக்கோ நடந்து முடிந்த தேர்தலுக்குச் செலவான கணக்குகளைக் கொண்ட ஏடுகளை இந்த வழக்கோடு சம்பந்தப்படுத்த எடுத்துச் சென்றிருக்கி றார்கள் என்றால் அதை நான் மிகமிக வன்மையாக கண்டிக் கிறேன். செயற்குழு மினிட்ஸ் புத்தகம், பொதுக்குழு மினிட்ஸ் புத்தகம் இவைகளை எடுத்துச் செல்கிற அளவிற்கு இங்கே நெருக்கடி நிலையினைப் போன்ற ஒரு ஆட்சி நடக்கிற தென்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள் கறுப்புக் கொடியை இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்கு எதற்காக காட்டவேண்டும் என்று கேட்டு விட்டு, அதற்கு உள் நோக்கம், இரண்டு காரணங் களையும் சொன்னார்கள். ஒன்று, இந்த அரசை கவிழ்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் என்று சொன்னார்கள். நான் நண்பர் திரு. மாரிமுத்து அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த அரசைக் கவிழ்க்கிற நோக்கம் எங்களுக்கு இல்லை. நாங்கள் கறுப்புக் கொடி காட்டியது இந்திரா காந்திக்குத்தான்; அது மும் தணிப்பட்ட இந்திரா காந்திக்கு அல்ல, சர்வாதிகார கோலோச்சிய இந்திரா காந்திக்கு. நாங்கள் இந்த அரசை கவிழ்க்க வேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தால், 'திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியை எதிர்த்து போர் கொடி உயர்த்தி இருக்கிறோம்' என்று சொல்லி இருப்போம். நாங்கள் மக்களாட்சி மீண்டும் மற்றொரு மக்களாட்சியால்தான் மாற்றப்பட வேண்டும் என்ற புனிதமான எண்ணம் கொண்டவர்கள். எனவே, ஒரு அரசை இடையிலே கவிழ்க்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை.

திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். ஒன்று இந்த அரசை கவிழ்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கமாக இருக்க வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் மத்தியிலே இருக்கிறவர் களின் சலுகைகளைப் பெற வேண்டும் என்ற ஆசையாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்களே தன்னுடைய பேச்சிலேயே மறுப்பும் அளித்திருக்கிறார்கள். என்ன? இந்திய பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் நம்முடைய முதலமைச்சரோடு தொடர்பு கொண்டு இவைகளை அடக்குங்கள்; வன்முறைகளுக்கு இடம் தராதீர்கள்' என்று [illegible] மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் நம்முடைய முதலமைச்ச [illegible]லிபோன் மூலமாக தொடர்பு கொண்டு கூறினார்கள் என்று சொல்லியதிலிருந்து, இதற்கும் மத்திய அரசிலே உள்ளவர்களுக்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் கிடையாது என்

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

பதை நண்பர் திரு. மாரிமுத்து ஒப்புக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்தக் காரியத்தைச் செய்துதான் நாங்கள் மத்தியிலே இருப்பவர்களிடமிருந்து சலுகைகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டுமானால் இந்த சங்கடத்திற்கு ஆளாகாமல் நாங்கள் அவசரகாலத்தை கொண்டு வந்தபோது இந்திரா காந்திக்கு 'ஆமாம்' போட்டிருந்தால் அன்றைக்கு மத்திய அரசினுடைய செல்வாக்கைப் பெற்றிருக்க முடியும். எனவே, இன்றைக்கு இந்திரா காந்திக்கு கறுப்புக் கொடி காட்டியிருக்க வேண்டிய தில்லை. அன்றைக்கு அவசர காலச் சட்டத்தை கொண்டு வந்த போதே 'நன்று, நன்று' என்று சொல்லியிருந்தால் இன்றைக்கு அந்த அம்மையாரிடம் ஆளுகின்ற அண்ணா தி.மு.க. பெற்றிருக்கின்ற நற்சான்றினை விட அன்றைக்கே அதிக நற் சான்றை நாங்கள் பெற்றிருக்க முடியும்.

ஒரு மாநிலத்தின் ஆளுங்கட்சியே அவசர காலச் சட்டத்தை ஆதரிக்கிற தென்று பெருமைப்பட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். நாங்கள், அவசர காலச் சட்டத்தை மறைமுகமாக ஆதரிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு இந்திரா காந்தியின் பதிலே போதுமானது என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள். இந்தியாவிலே எனக்கு எதிராக இரண்டு தீவுகள் இருக்கின்றன. ஒன்று தமிழ்நாடு; மற்றொன்று குஜராத் என்று சொல்லியதிலிருந்தே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனக்கு எவ்வளவு எதிர்ப்பாக இருக்கிறது என்பதை அவர்களே தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள்.

கறுப்புக் கொடி காட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏன் திடீரென்று முடிவு எடுத்தது என்று ஒரு கேள்வி. இந்திரா காந்தி வருவதாக அறிவித்திருந்தபோது இங்கே பெருமழையாக இருந்தது; ஆகவே அவர் வருவார் என்பது நிச்சயிக்கப்படாமல் இருந்தது. அவர் நிச்சயமாக வருகிறார் என்று தெரிந்தவுடன் தான் திடீரென்று கழகத்தின் செயற்குழு கூட முடிவெடுத்தது. இப்படி கழகம் கறுப்புக்கொடி காட்ட வேண்டும் என்று முடிவெடுத்தது அன்றைக்கு. அதற்கு மறுநாள் தான் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கறுப்புக் கொடி காட்ட முடிவெடுத்தது.

[மாலை 6.40]

எப்படி மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு மத்தியிலிருந்து, ஜனதா கட்சியிடமிருந்து எந்தத் தூண்டுகோலும் வரவில்லையோ, அதே போல தி.மு.க.-விற்கும் மத்தியிலுள்ள ஜனதா கட்சிக் காரர்களிடமிருந்து எந்தத் தூண்டுதலும் வரவில்லை. மற்றவர் களுடைய தூண்டுதல்களால் காரியங்கள் செய்பவர்கள் அல்ல நாங்கள் என்பதை இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கி

சர்க்காரியா பற்றி இங்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சர்க்காரியா கமிஷனுக்கு குற்றச் சாட்டுகளைத் தந்தேன். ஜனதிபதியிடத்தில் தந்தேன்.

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

நான் பொருளாளராக இருக்கும்போது பேசப்பட்டது—அதைத் தான் பிறகு குற்றச் சாட்டுகளாக வடித்துக் கொடுத்தேன். அந்தக் குற்றச் சாட்டுகளிலிருந்து எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நிரபராதிகளாக மீண்டும் வருவார்களேயானால் மெத்த மகிழ்ச்சி அடைவேன் என்று மிக உருக்கமாக நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்:

அப்படிச் சொல்லும்போது எனது உள்ளத்தைக்கூட தொடும் அளவுக்கு, பழைய கால எண்ணங்கள் நெஞ்சைத் தொடுகிற அளவுக்கு இருந்தது. ஆனால், நெஞ்சில் குத்திவிட்டு, எப்படியாவது உயிர் பிழைக்க வேண்டுமென்று சொல்வதைப்போல, குற்றச் சாட்டுகளை அடுக்கடுக்காக அள்ளித் தந்து விட்டு, அதுவும் ஜனதிபதியிடத்தில் தந்துவிட்டு, குற்றச்சாட்டுகள் போதாது என்று மீண்டும் மதுரைக்கு வந்த இந்திரா காந்தியாரிடத்தில் தரப்பட்டது. மகஜர் தயாரித்து, ரெயிலில் சென்று, ரெயில் தாமதமான காரணத்தால், போய்ச் சேர முடியாமல், விமானத்தில் பறந்து இந்திரா காந்தியிடத்தில் கொடுத்து 54-க்கு மேற்பட்ட குற்றச் சாட்டுகளை, கருணாநிதி, நெடுஞ்செழியன், சாதிக் பாட்சா, ப. உ. சண்முகம், அன்பில் தர்மலிங்கம், மாதவன், இப்படி பல அமைச்சர்களை அதிலே ஈடுபடுத்தி, இவர்கள் எல்லாம் ஊழல் புகாருக்கு உள்ளானவர்கள், லஞ்ச ஊழல், பேர்வழிகள், என்று நெஞ்சில் குத்தி விட்டு நாங்கள் துடிதுடித்துக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், மூச்சு போய்க்கொண்டு இருக்கிற நேரத்தில், குத்தியவர் எதிரில் வந்து, நான் குத்தியது உண்மைதான். நீ எப்படியாவது பிழைத்துக் கொண்டால் மகிழ்ச்சி அடைபவர் என்னைவிட வேறு யாரும் இருக்க முடியாது என்று சொல்வதைப் போல, எனது இனிய நண்பர், புரட்சித் தலைவர், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 'நீங்கள் நிரபராதிகளாக வந்தால் மகிழ்ச்சி அடைவோம்' என்று சொல்கிறார் என்று எண்ணுகிறேன்.

அந்தக் குற்றச் சாட்டுகள் யாரால், எப்படி தயாரிக்கப்பட்டன? எனக்குத் தெரியும். இப்போது சொன்னார்கள். கவர்னர் மாளிகையில் ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படித் தகவல்கள் வருகின்றன, என்று. கழக ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நேரத்திலே, மத்திய அமைச்சர்கள் சிலர் இங்கே உள்ள அவர்களுடைய ஆட்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, இங்கே இருக்கிற பைல்களை எல்லாம் தேடிப் பிடித்து, எந்தக் குற்றச் சாட்டில் சிக்க வைக்க முடியும் என்று குற்றச்சாட்டுகளை தயாரித்து அவைகளை நம்முடைய இன்றைய முதலமைச்சரிடத்திலேயும், வேறு சிலரிடத்திலேயும் தந்து கையெழுத்துக்களைப் பெற்றார்கள். அந்தக் குற்றச் சாட்டுகள் அங்கே சென்றன. அந்தக் குற்றச் சாட்டுகள் அங்கே போனபோது நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் திட்டவட்டமாக எழுதிக் கொடுத்தார்.

"This Petition is written by me with all responsibility and sense of duty...."

என்று. அதற்குப் பிறகு சர்க்காரியாவுக்கு தந்த அபிடவிட்—வாக்கு மூலத்தில்

"I most respectfully submit that it is absolutely true. I have no personal knowledge...."

சொன்ன சங்கதி அத்தனையும் உண்மையா என்று எனக்கு ஒன்றும் நேரடியாகத் தெரியாது என்று சொன்னார். இங்கே ரகுமான் கான் இளித்தவாயன் கிடைத்து விட்டான். பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு எழுதித்தர வேண்டுமென்று கேட்கின்றீர்கள். அப்படிக் கேட்கிற முதலமைச்சர் அவர்கள் குடியரசுத் தலைவருக்கும் எங்களைப் பற்றி எழுதிக் கொடுத்த மனுவில்

"This petition is written by me with all responsibility and sense of duty...."

என்று எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு, சர்க்காரியா கமிஷன் வந்ததும் அதில் எழுதிக மகாடுக்கிறார்,

"I have no personal knowledge about this"

என்று எழுதிக் கொடுக்கிறார்.

இந்த சர்க்காரியா கமிஷன் விசாரணையின் போது, இன்று மனம் உருகப் பேசினாரே, எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும், என்னென்ன காரியங்கள் நடைபெற்றன ? எத்தனை விதமான சோதனைகள் நடைபெற்றன ? நான் ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட நேரத்தில் முரசொலி அலுவலகத்தில் உட்கார்ந்து எழுதிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில்—அப்போது நான் அங்கே எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன்—என் எதிரில் சோதனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பீரோக்கள் உடைக்கப்படுகின்றன. மேஜைகள் உடைக்கப்படுகின்றன. அங்கே இருக்கிற பூட்டுக்கள் உடைக்கப்படுகின்றன. என்னைச் சுற்றி அதிகாரிகள் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்களை சூழ உட்காரவைத்துவிட்டு எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன். இப்படி என்னுடைய இல்லத்தில், எங்களுடைய அலுவலகங்களில், கட்சிப் பணிமனைகளில், எங்களுடைய கழகத் தோழர்களின் இல்லங்களில், எங்களுக்கு எங்கேயாவது தொலைவிடத்து உறவினர்கள் இருக்கிறார்களா, தொலைதூர உறவினர்கள் இருக்கிறார்களா என்று அந்த வகையில் எல்லாம் சோதனைகள் நடைபெற்றன.

குற்றச்சாட்டுக்களைக் கொடுத்துவிட்டீர்கள். கொடுக்கும் போது நீங்களேகூட இது இவ்வளவு கொடூரமாக வரும் என்று எண்ணியிருக்க மாட்டீர்கள். உங்களுடைய நல்ல உள்ளம் கூட உடைந்திருக்கும். என்னென்ன நடைபெற்றன

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

என் மனைவி—இங்கே இருக்கிற சகோதரிகள் மன்னித்துக்கொள்ள வேண்டும்—எனக்கு நேராக முக்கால் நிர்வாணமாக்கப்பட்டு தன் உடலில் எங்கேயாவது வைரமோ தங்கமோ பதித்து வைத்திருக்கிறாளா என்று என்னுடைய இரண்டாவது மனைவியின் வீடு சோதனையிடப்பட்டு அவள் சோர்ந்து களைப்படைந்து விழக்கூடிய வித்தில், கீழே விழுந்து துடிதுடித்துப் போன காட்சியை எனது அருமை தம்பி ப.உ.ச. அவர்கள் நேரில் பார்த்தார்கள்.

அதிகாரிகள் பல விவரங்களை விசாரிக்கிறார்கள். பலபேர்கள் சென்னையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள். விசாரித்துவிட்டு கேட்கிறார், அரை மணி நேரத்திற்கு பிறகு கேட்கிறார், சார் உங்கள் பெயர் என்ன என்று கேட்கிறார். அதிலும் என்ன அவமானப் படுத்த வேண்டுமாம், களங்கப்படுத்த வேண்டுமாம். இவ்வளவு அக்கிரம வெறியாட்டங்கள் அன்றைய நெருக்கடி காலத்தில் நடைபெறுகிற அளவிற்கு அன்றையதினம் நீங்கள் தந்த குற்றச்சாட்டுக்களை, புகார்களை அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள். இன்னும் அந்தப் புண் ஆறவில்லை. அது தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அது எங்கே போய் முடியுமோ நான் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை.

ஆனால் நாங்கள் சிறையிலிருந்து விடுதலை பெற்றவுடனே நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நிருபர்களைச் சந்தித்துச் சொல்கிறார்கள். மற்ற விசாரணைகள் பற்றி, ஏழு குற்றச் சாட்டுகள் பற்றி விசாரிக்கச் சொல்லி தங்களுக்கு தாக்கீது வந்திருப்பதாக. ஏற்கனவே வந்த தாக்கீதுகளைத்தான் சொல்கிறார்கள். உடனே அமைச்சர் திரு. பொன்னையன் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், கருணாநிதி தப்பித்துவிடமுடியாது, அடுக்கடுக்காக வழக்குகள் போடப்படும் என்று அவர் சொல்கிறார். அதே போல் நம்முடைய அருமை நண்பர் பண்ருட்டி ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், கருணாநிதி தப்பவே முடியாது, அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் ஜெயிலில் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அதை, ஒரு தலைப்பாக வந்ததை வைத்துக் கொண்டு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர் வாழ் நாள் முழுவதும் ஜெயிலில் இருக்க வேண்டும் என்று நான் சொன்னதில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி: ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட காலம். ஏதோ அவர் விரும்புகிற காலம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்தளவிற்குச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அந்த சர்க்காரியா கமிஷனின் ஏழு குற்றச்சாட்டுகள் மாநில அரசுக்கு அனுப்பப்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 சனவரி 7

பட்டன. அந்த ஏழு குற்றச்சாட்டுகளில் சர்க்காரியா என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்? ஒரு குற்றச்சாட்டு நாதன் பப்ளி கேஷன்ஸ். அதிலே என்ன அவர்கள் முடிவுரை தெரியுமா?

"The Minister, Shri Nedunchezhiyan, was directly responsible for irregularities....."

அது அவர்களுடைய முடிவுரை. அடுத்ததாக, 'Loan to the father-in-law of Thiru S. Kandappan'

அதில் என்ன முடிவுரை தெரியுமா?

"Shri Madhavan, the then Minister for Industries, had exercised pressure on the officials of the Corporation at the time of the sanction and disbursement of the loan as well as for delaying the follow-up action on the Board's Resolution of foreclosure....."

இது சர்க்காரியாவின் முடிவுரை. இந்த இரண்டு பேர்கள் மீது தான் குற்றச்சாட்டுகளை அவர்கள் கண்டுபிடித்து வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, க்ளோப் தியேட்டர். க்ளோப் தியேட்டர்பற்றிச் சொல்லும்போது,

"It has not been established beyond all manner of doubt that the Respondent had received any illegal gratification from Shri Varadaraja Pillai....." :

என்பது முடிவுரை.

அடுத்தபடியாக, திரு. ஏ. எல். ஸ்ரீனிவாசன், மறைந்து விட்டார், பாவம். அவர்பேரில் புகார் கொடுத்தது நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ, ஆனால் அந்தப் புகாரில் இருந்தது. அதற்குக் கூட

"This part of the allegation has thus not been substantiated...."

அதாவது நிரூபிக்கப்படவில்லை.

அடுத்து, ப்ராட்வே டைம்ஸ் பத்திரிகை மீது ஒரு வழக்கு போடப்பட்டது. பிறகு அந்த ஆசிரியர் வருத்தம் தெரிவித்த பிறகு வாபஸ் பெறப்பட்டது. அது உண்மைதான் என்று சர்க்காரியா சொல்கிறார்கள்.

பிறகு ஆரூவதாக, ட்ராக்டர். என்னுடைய நிலத்திற்கு லண்டனிலிருந்து கொடுத்த ட்ராக்டரைக் கொண்டுபோய் திருவாரூர், காட்டூரில், நிலத்தை உழுதேன் என்பது ஒரு

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

குற்றச்சாட்டு. லண்டனிலிருந்து கொடுத்தவுடனே அதை நான் கோவை விவசாயக் கல்லூரிக்கு பரிசாகத் தந்துவிட்டேன். அது சென்னை துறைமுகத்திற்கு வந்து கோவைக்குச் சென்று நானும், கவர்னர் ஷா அவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும் சென்று அதைப்பரிசாகத் தந்துவிட்டோம், அங்கு நடைபெற்ற ஒரு விழாவில்.

[மாலை 6.30]

ஆனால் அது திருவாரூருக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டது என்பது புகார். அந்த விவகாரங்களுக்குள் நான் நுழைய விரும்பவில்லை. திருவாரூரில் எனக்கு 12 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது, 12 சாதாரண ஏக்கர், ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் அல்ல. இந்த 12 ஏக்கர் நிலத்தை உழுவதற்கு டிராக்டரால் உழ வேண்டும் என்றால் ஒரு நாள் வேண்டும் அதற்கு சென்னையிலிருந்து ஒரு டிராக்டரை எந்த முட்டாளும்—காலையில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னாரகளே—'ஸ்டுபிடிடி' என்று—அதைப்போல் எந்த முட்டாளும் சென்னையிலிருந்து 250 மைல் அளவுக்கு ஒரு டிராக்டரை திருவாரூருக்குக் கொண்டு செல்ல மாட்டான் அங்குள்ள பஞ்சாயத்து யூனியனிலே 40 ரூபாய் நாள் ஒன்றுக்கு வாடகை கொடுத்தால் எளிதாக வாங்கி கொள்ள முடியும். இதில் சர்க்காரியா என்ன எழுதுகிறார்.....

I hold that allegation (Sl. No. 3) has not been substantiated.

இது நிரூபிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இன்னொன்றை அதில் சர்க்காரியா எழுதியிருக்கிறார். ''இந்த நிலத்தில் டிராக்டர் ஒன்று உழுதிருக்கிறது, அது லண்டன் டிராக்டர் ஆக இருக்கலாம்''.. முதலமைச்சருக்கு சாதகமாக சொல்லியிருக்கிறார். நம்முடைய முதலமைச்சர் என்னுடைய நிலம் இருக்கின்ற காட்டுருக்கு வந்திருக்கிறார், ஆனால் என்னுடைய நிலத்தை பார்த்தது கிடையாது. அப்படியிருக்கும்போது அங்கு ஏதோ ஒரு டிராக்டர் உழுதிருக்கிறது, அதைப் பார்த்து விட்டு லண்டன் டிராக்டர் என்று எண்ணியிருக்கலாம் என்று எதை நிணைத்துக் கொண்டு சர்க்காரியா எழுதினாரோ தெரியவில்லை.

அடுத்தது, தாத்தாச்சாரியார் புகார். அன்பில் தர்மலிங்கத்தைப் பற்றியது.

The allegation that Shri Anbil Dharmalingam helped Shri Tatachariar, a landlord to evict his tenants forcibly from the lands in their possession has not been substantiated.

அதுவும் நிரூபிக்கப்படவில்லை.

அடுத்தது, ஜங்கமராமபுரம் மர்டர் கேஸ்.....

The evidence adduced before the Commission has not been sufficient to establish the fact beyond doubt.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 சனவரி 7

அதுவும் நிரூபிக்கப்படவில்லை. ஆனால் நிரூபிக்கப்பட்டது இரண்டு; அந்த இரண்டும் எங்கே இருக்கிறது?.... அங்கு இருக்கிறது. ஆனால் அந்த இரண்டும் அங்கேயிருக்கின்ற காரணத்தால் சர்க்காரியா கமிஷன் சொல்லியிருப்பது—அப்போதிருந்த நிலையில், அப்போதிருந்த சூழ்நிலை நெருக்கடியில், எப்படி ஸ்டென்ஸில் போட்டு தயாராக வைக்கப்பட்டிருந்த சாட்சியங்களில் கையெழுத்து எப்படியெல்லாம் வாங்கப்பட்டன என்பதையெல்லாம் நாம் அறிவோம்.... எனவே நாவலர் நெடுஞ்செழியன் மீதும், மாதவன் மீதும் சர்க்காரியா தெரிவித்திருக்கும் அறிவிப்புகளை கூட அன்றைக்கு இருந்த சூழ்நிலையில் எப்படியெல்லாம் அமைந்திருக்கும் என்பதால், அவற்றை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இல்லை என்பது தான் நிலைமை. இந்த வகையில் சர்க்காரியா கமிஷனுடைய அறிக்கையில்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஜூடிஷியரியில் பெண்டிங்காக இருக்கும்போது இதையெல்லாம் 'ரெபர்' பண்ணலாமா?.....,.....

திரு. மு. கருணாநிதி : நான் குறிப்பிட்டது சர்க்காரியா கமிஷன் ரிப்போர்ட்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சர்க்காரியா கமிஷன் ரிப்போர்ட்டாக இருந்தாலும் இதை ரெபர் பண்ணலாமா என்ற சந்தேகம் எனக்கு வருகிறது..... முன்னால் உள்ள ரூலிங்கை வாசிக்கிறேன்.....

You should not refer to any matter on which a judicial decision is pending. The matter has been referred for judicial decision. You are a Doctor. You may not know the Law of Contempt, which operates not from the moment the case starts, but from the moment the possibility of a judicial enquiry arises.

என்று டாக்டர் ஹாண்டே எழுப்பியதற்கு ரூலிங் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

The Law of Contempt with which we are now concerned starts from the time when the possibility of the enquiry arises and the possibility has already arisen.

அதனால் ஜூடிஷியரி என்கின்ற நிலைக்கு போக இருக்கக்கூடிய வைகளைப்பற்றி நாம் பேசக்கூடாது என்றும், ஜூடிஷியரிக்கு போகக்கூடிய விவகாரம் என்கின்ற நிலை இருந்தால் கூட நாம் அதைப்பற்றி பேசக்கூடாது என்று இருக்கிறது, அதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: அதனால் தான் நான் குறிப்பிட்டேன், இதில் அமைந்திருக்கின்ற சாட்சியம், அதுபற்றிய விவரங்களை எல்லாம் நான் சொல்லவில்லை. எந்தெந்தக் குற்றச்சாட்டு

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கள் அவற்றிலுள்ள தவறுகள் என்ன என்று விசாரித்த சர்க்காரியா கமிஷன் தந்த அறிக்கை 26 ரூபாய்க்கு புத்தகமாக அச்சடிக்கப்பட்டு விற்பனை செய்யப்படுகிறது. அப்படி விற்பனை செய்யப்படுகின்ற புத்தகத்திலுள்ள தகவலைத்தான் தந்தேனே அல்லாமல் வேறு எதுவும் அல்ல.

இப்படிப்பட்ட பெரிய குற்றச்சாட்டுகளை சாட்டியவர்கள், தங்களுடைய ஆட்சி எப்படி நடத்தப்படவேண்டும் என்பதற்காக சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களுக்குப் பதிலாக, சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளையே திரும்பத் திரும்ப அதையே எங்கள் மீது சுமத்திக்கொண்டு, அரைத்த மாவையே அரைத்துக் கொண்டு ஊழல் ஊழல் என்று கூறி, நாங்கள் எல்லாம் உத்தமபுத்திரர்கள் என்று தங்களை கூறிக்கொள்கின்ற நேரத்தில், ஒன்றை மறந்து விடக்கூடாது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், பிரதமரிடத்திலும், ஜனாதிபதியிடத்திலும் ஆளுநர் அவர்களிடத்திலும் ஒரு மகஜரை தந்திருக்கிறார்கள். இந்திரா காந்தியின் காக்கஸ் அமைப்பில் சுதிர்சரீன் என்பவர்—யஷ்பால் கபூரின் உறவினர்—மாப்பிள்ளையின் தம்பி—தமிழ்நாட்டில் பாராளுமன்ற தேர்தல் நடைபெற்ற நேரத்தில்—45 இலட்சம் ரூபாய் தமிழ்நாட்டுக்கு வருகிறது. இதில் 25 இலட்சம் ரூபாயை சுதிர்சரீன் இங்கு வந்து செக் மூலமாக தருகிறார்.

அது மாற்றப்படுகிறது. பிறகு 20 லட்சம் ரூபாய் ஆயிரம் ரூபாய் நோட்டுக்களாக வருகிறது. அப்படி வந்த ஆயிரம் ரூபாய் நோட்டுக்களை மாற்ற முடியவில்லை. உடனே, டெல்லிக்குத் தகவல் பறக்கிறது சென்னையிலே இருந்து. அங்கேயிருந்து சென்னையிலே உள்ள ஜார்ஜ் டவுனிலே உள்ள தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கியோடு தொடர்பு கொள்ளுங்கள். அங்கே இந்த 20 லட்சம் ரூபாய்க்கான ஆயிரம் ரூபாய் நோட்டுக்கள் மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்கின்ற ஆலோசனை பிறப்பிக்கப்படுகிறது. உடனடியாக அந்த வங்கிக்குச் செல்கிறார்கள். 20 லட்சம் ரூபாய்க்கான ஆயிரம் ரூபாய் நோட்டுக்கள் சின்னச் சிறு நோட்டுக்களாக அங்கே மாற்றப்படுகின்றன. இதைப் பற்றி ஒரு புகார். இதிலே யார் யார் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள், யாருக்கு அந்தப் பணம் அனுப்பப்படுகிறது என்கிற புகார் உள்துறை அமைச்சர், பிரதம அமைச்சர், கவர்னர், குடியரசுத் தலைவர் ஆகியோருக்கு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களால் கையெழுத்திட்டு தரப்பட்டடிருக்கின்றது. எனவேதான், பொதுத் தேர்தலிலே இப்படி 45 லட்சம் ரூபாய் பேரம் நடத்திவிட்டு, இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின்மீது ஊழல், ஊழல் என்று பேசுகின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் நெஞ்சில் கையை வைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 சனவரி 7

அது மாத்திரமல்ல, 'பாவா' என்ற ஒருவரோடு லட்சக் கணக்கான ரூபாய்க்கு இங்கேயும், அங்கேயும் பேரம் நடை பெற்றிருக்கிறது. அந்த பாவா என்பவர் யார் என்பது போன்ற விஷயங்கள் எல்லாம் வெளிவரத்தான் போகின்றன. எனவே, ஊழலைப் பற்றிப் பேசுகின்றவர்கள், நாணயம், நேர்மை ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பேசுகின்றவர்கள், ஏற் கனவே இருந்த கழக ஆட்சி நேர்மையற்றது, நாணயமற்றது என்று பேசுகின்றபோது, இவைகளை யெல்லாம் மனதிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர் களுக்கு எடுத்துக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வெங்கடாத்திரி கமிஷனைப் பற்றி காலையிலே சொன்னார்கள் அந்த வெங்கடாத்திரி கமிஷன் அமைக்கப்படுகிறது. விசாரணை யும் நடக்கிறது. அப்படி விசாரணை நடக்கும்போது, புகாரைக் கொடுத்தவரைக் காணவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த மாதிரி புகாரைக் கொடுக்கின்றவர்கள், காணுமல் போவது தமிழ்நாட்டிலே சகஜம். அப்படிப் புகாரைக் கொடுக்கின்ற வர்கள் விசாரணைக்கு வரமாட்டார்கள். அதுபோல் அவர்கள் வராவிட்டாலும், சர்க்காரியா கமிஷன் விசாரணை நடை பெற்றது. அதைப்பற்றி அவர்களுக்கு கவலையில்லை. புகாரைக் கொடுத்தவர்கள் நேரில் வராமல் போனலும், கமிஷன் விசாரணை நடக்கும். அந்த முறையிலே வெங்கடாத்திரி கமிஷன் விசாரணை நிற்கலாமா? ஒரு சாட்சி விசாரிக்கப்பட்டு விட்டார் என்று வெங்கடாத்திரி குறிப்பு அனுப்பிய பிறகு, அது பெண்டிங்கில் இருக்கின்ற நேரத்திலே, சட்ட மன்றத்திலே அந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்கிறார்கள் என்ருல், ஒரு அமைச் சரைக் காப்பாற்றுவதற்காக இப்படிப்பட்ட காரியம் நடை பெறுகிறது என்று நாடு எண்ணுதா?

புதுக்கோட்டையிலே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வெள்ள நிவாரண வேலைகளுக்காக, கட்டாயப்படுத்தி பணம் வசூலித் தார் என்று.....

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவை தலைவர் அவர்களே, ஜஸ்டிஸ் வெங்கடாத்திரி கமிஷனிலே புகார் சொன்னவர் இருக்கின்ருரா என்பதே சந்தேகமாக இருக்கிறது. விளம்பரம் கொடுக்கப்பட்டும் ஆள் கிடைக்க வில்லை. அந்த நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார் கள். புகார் கொடுத்திருக்கின்றவர் சட்டபூர்வமாக விசாரணைக்கு வருவதா, வேண்டாமா என்ற சட்டப் பிரச்னை வேறு. அந்த அடிப்படையிலே ஒரு கமிஷன் அமைக்கப் பட்டு விசாரிக்கப்பட்டது என்பதைத்தான் எடுத்துக்காட்டப் பட்டது. புகார் கொடுத்த ஆள் இல்லை என்பதுதான் உண்மை நிலை.

1978 சனவரி 7]

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்வது புகார் கொடுத்தவரைப் பற்றி அல்ல. ஏற்கனவே விசாரிக்கப் பட்டு, வழக்கு பாதியிலே நிற்கிறது. அந்த நேரத்திலே, இந்தச் சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டு, அந்தக் குழுவே காலி யாக்கப்படுகிறது. அதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். யாரைப் பாதுகாப்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய் தார்கள்? பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகள் தவறுகள் புரிந்தால், அவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கின்ற சட்டத்தை நீங்கள் ரத்து செய்து விட்டீர்கள்.

நான் புதுக்கோட்டை பற்றிச் சொன்னேன். அங்கே மாவட்டக் கலெக்டர் அவர்கள் வெள்ள நிவாரணை வேலை களுக்காக பணம் வசூலிக்கிறார். அப்படி வசூலிக்கக் கூடாது என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள், அப்பணத்தைத் திருப்பித் தரச் சொல்கிறார். அது பாராட்டக் கூடியதாக இருக்க லாம், நான் அதற்குள்ளாக நுழைய விரும்பவில்லை. அது அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த நிர்வாக விவகாரம்.

ஆனால், அதே நேரத்தில் திருச்சியிலே நடன நிகழ்ச்சிக்கு பல அமைச்சர்கள் சென்று, நேரடியாக பணம் வசூலித்திருக்கிறார்கள். அது எந்த வகையிலே நியாயம் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அதே போல் அமைச்சர் கள் பழனிக்குப் போய், அங்கே உள்ள வியாபாரிகளை நேரிலே வரச் சொல்லி யார் யார் எவ்வளவு இன்கம்-டாக்ஸ் கட்டு கிறார்கள் என்பதை பார்த்து, அவர்களிடத்தில் அதற்குத் தகுந்தாற் போல் கட்சிக்காக நிதி வசூலிக்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மக்களுக்காக வெள்ள நிவாரணத்திற்காக வசூலிக்கப்பட்டதைத் திருப்பித் தர சொன்ன முதல் அமைச்சர் அவர்கள், இதிலே ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[இரவு 7.00]

இன்னொன்றையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காலையில் பேராசிரியரும் குறிப்பிட்டார். ஆளும் கட்சியின் சார்பாகத் தவறே நடைபெறவில்லை என்று எண்ணிக்கொண்டி ருக்காதீர்கள்; அவை எல்லாம் வெளிவரும் காலம் அண்மை யில் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒரு உதாரணத் தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விசைத் தறிகளுக்கு நார்ப்பட்டு விநியோகம் செய்யப் படுகிறது. அந்த விநியோகத்தை முன்பு தமிழ்நாடு ரீஜினல் கமிட்டி செய்தது. இப்போது இவ்வளவு கொடுக்கலாம் என்று தமிழ்நாடு ரீஜினல் கமிட்டி ஒதுக்கீடு செய்கிறது. இத்தனை கதிர் உள்ளவர்களுக்கு இவ்வளவு கிலோ நார்ப்பட்டு கொடுக்கலாம் என்று நிர்ணயிக்கிறது. டெக்ஸ்டைல்ஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் அசோசியேஷன், காந்திபுரம், குமாரப்பாளையம்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 சனவரி 7

முன்பு ரீஜினல் கமிட்டி அதற்கு மூன்று மாதத்திற்கு செய்த அலாட்மென்ட் 700 கிலோ. அப்படியானால் ஒரு மாதத்திற்கு 234 கிலோ சுமாராக. இதுதான் தரலாம் என்று முன்பு சிபாரிசு செய்தது தமிழ்நாடு ரீஜினல் கமிட்டி. ஒரு மாதத்திற்கு 234 கிலோ நூல் தரலாம் என்று சிபாரிசு செய்கிறது.

ஆனால் அசிஸ்டென்ட் டைரக்டர் ஆப் ஹாண்ட்லூம்ஸ்—ஏ.டி.எச். ஒரு மாதத்திற்கு இப்போது அந்த அசோசியேஷனுக்கு ஒதுக்கியது எவ்வளவு தெரியுமா? 2,780 கிலோ. 234 கிலோ ஒதுக்கலாம் என்ற நிலை எங்கே? ஏ.டி.எச். ஒரு மாதத்திற்கு ஒதுக்குகிற 2,780 கிலோ எங்கே? 2,546 கிலோ ஒவ்வொரு மாதத்திற்கும் அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது, மாதந்தோறும். அவர்கள் கேட்டதைவிட, அவர்களுக்கு உரியதை விட அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டது 2,546 கிலோ. கன்ட்ரோல் விலைக்கும் வெளி மார்க்கெட் விலைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை வைத்துப் பார்த்தால் ஒரு கிலோவுக்கு ஆறு ரூபாய் லாபம் வருகிறது. ஒரு மாதத்திற்கு அந்த குமாரப்பாளையம் அசோசியேஷனுக்கு 2,547×6=15,282 ரூபாய் லாபம் தரும். இது குமாரப்பாளையம் சம்பவம்.

சேலத்தில், சேலம் ஹாண்ட்லூம்ஸ்காரர் மான்யுபாக்சரிங் எக்ஸ்போர்ட்ஸ் அசோசியேஷனுக்கு விசைத் தறிக்கு தமிழ்நாடு ரீஜினல் கமிட்டி முன்பு ஒரு மாதத்திற்கு 12,700 கிலோ ஒதுக்கியது. ஆனால் அசிஸ்டென்ட் டைரக்டர் ஆப் ஹாண்ட்லூம்ஸ் இப்போது ஒதுக்கியிருப்பது 23,610 கிலோ—அதிகமாக 10,910 கிலோ. இதிலே மாத லாபம் 65,640 ரூபாய் வரும். இதிலே தங்களுக்கு நியாயம் வழங்கப்படவில்லை என்று ஏழை விசைத் தறியாளர்கள் இப்படி யாருக்கோ அதிகப்படுத்திக் கொடுத்து விட்டார்கள், எங்களுக்குக் கதிர்கள் கிடைக்கவில்லை, நூல் கிடைக்கவில்லை என்று முன்சீப் கோர்ட்டில் வழக்கு தொடர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். இங்கே எந்தச் செல்வாக்கு பயன்பட்டது? அமைச்சரின் செல்வாக்கா? ஆளும் கட்சி எம்.எல்.ஏ.-க்களின் செல்வாக்கா என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். யார் யார் ஈடுபட்டு குமாரப்பாளையம் சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது, எப்படிப்பட்ட சிபாரிசுகள் சென்றிருக்க வேண்டுமென்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு மிக முக்கியமான பிரச்சினையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அவையிலும் சரி, வெளியிலும் சரி, நம்முடைய அமைச்சர் பெருமக்கள் பேசுகின்ற பேச்சுக்கள்—முதலில் ஒன்று பேசுவது; மீண்டும் மறுப்பது என்ற முறையில்தான் அமைந்து கொண்டு போகின்றன; நேற்றைக்குக் கூட இந்த அவையில் நம்முடைய உணவு அமைச்சர் எட்மண்ட் அவர்கள், வேணுகோபால் என்ற ஒருவருக்கு, மீனவர்

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அல்லாதவருக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ஒரு விசைப்படகு ஒதுக்கினார்கள் என்று சொன்னார்கள். கூத்தக்குடி சண்முகம் அவர்கள் எழுந்து ''எல்லோர் பட்டியலிலும் தர முடியுமா ?'' என்று கேட்டார். நான் எழுந்து ''எந்த ஆண்டு'' என்று கேட்டேன். தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். 1972 ஆம் ஆண்டு என்று அவர் சொல்லவில்லை; அவர் சொன்னதெல்லாம் 1969-ல் இருந்து 1976 வரையில் நடைபெற்ற தி.மு.க. ஆட்சியில் என்றார். நான்கூட வேடிக்கையாகச் சொன்னேன், ''அண்ணா ஆண்ட இரண்டாண்டு தி.மு.க. ஆட்சி என்று ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது' என்று சொன்னேன். இதிலே எட்மண்ட் சொன்னார்—''அண்ணா ஆண்ட இரண்டு வருஷங்களும் புனிதமான ஆண்டுகள். அதற்குப் பிறகு 1969-ல் இருந்து 1976 வரையிலும் உள்ள காலத்தில்தான் தவறு நடைபெற்றிருக்கிறது; தகுதியற்ற ஒருவருக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது'' என்று குறிப்பிட்டார். திரும்பத் திரும்ப நாங்கள் கேட்டோம். அந்தப் பட்டியல்களை வெளியிட முடியுமா என்று கேட்டோம் அப்போது திரும்பத்திரும்ப 1969 முதல் 1976 வரை என்றுதான் சொன்னாரே தவிர 1972 ஆம் ஆண்டு என்று அவருடைய நாவால் உச்சரிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இங்கே அவர்கள் தனக்கு எழுதிக் கொடுத்த கடிதத்தில் அச்சுப் பிழை நேர்ந்து விட்டது '62 என்பது 72 என்றுபோட்டுவிட்டார்கள்' என்று எழுதியதாகப் பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருக்கிறது.

நான் கேட்கிறேன். அறுபத்திரண்டோ எழுபத்திரண்டோ இங்கே பேசப்பட்டதா? ஆனாலும் தவறுகச் சொல்லிவிட்டு வீண் பழி சுமத்துகிற எண்ணத்தில் என்மீது குறை சொல்லிவிட்டு, நாங்கள் இறுக்கிப் பிடித்துக் கேட்கிற நேரத்தில் நான் இப்படிச் சொன்னேன், அப்படிச் சொன்னேன் என்று சமாளிப்பது அமைச்சர்களுக்கு அழகல்ல என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சொன்னால் திருந்திக் கொள்கிறோம், சொன்னால் திருந்திக் கொள்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் சொன்னார்கள், பாலசுப்பிரமணியம் என்பவரைத் தான் அப்படிச் சொல்லிவிட்டேன் என்கிறார். வேணுகோபால் என்பதற்கும் பாலசுப்பிரமணியம் என்பதற்கும் வேறுபாடு தெரியாமல் சொல்லியிருக்கிறாரா? அந்த பாலசுப்பிரமணியமே எழுதியுள்ள கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார், ''ஆரும் தேதி அன்று சட்ட மன்றத்தில் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மாண்புமிகு மீன் வளத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மீது கொண்டு வந்த உரிமைப் பிரச்சினைக்குப் பதிலளிக்கையில் பாரிக் கம்பெனியில் பணிபுரியும் பாலசுப்பிரமணியம் என்பவருக்கு விசைப்படகு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவர் மீனவர் அல்லாதவர். அந்தத் தொழிலுக்கே செல்லாதவர் என்று தெரிவித்து இன்று காலை பத்திரிக்கைகளில் கண்டு வியப்புற்றேன். நான் வழிவழியாக

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 சனவரி 7

மீனவர் இனத்தைச் சேர்ந்தவன், கட்டுமரமும் வைத்து மீன் பிடித்து வந்தவன். இன்றும் கட்டு மரம் வைத்து மீன் பிடிப்பவன்தான் நான். பாரிக் கம்பெனியில் பணி புரிவதால் மீனவர் இல்லையென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் சொல்லுகிறாரா? அல்லது மீனவர்கள் பாரிக் கம்பெனி போன்ற நிறுவனங்களில் பணிபுரியக் கூடாது, அவர்கள் மீன் பிடிக்க வேண்டும் என்று 1967 இல் ரூ. 500 காப்புத் தொகை கட்டி மீனிலாகாவிற்கு முறைப்படி விண்ணப்பித்து 1972 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் நடந்த குலுக்கலில் விழுந்த விசைப் படகு—(கழக ஆட்சியில் அலாட்மெண்ட் என்று சொல்வதைவிட 100 பேர்கள் தகுதியுள்ளவர்கள் கேட்டால் லாட் போட்டுத்தான் தரப்பட்டது) ஒரு மீனவன் என்ற முறையில் வழங்கப்பட்டுள்ளது'' இவ்வாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகவே எழுபத்திரண்டா அறுபத்திரண்டா என்ற பிரச்சினை கிடையாது.

முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், நீங்கள் சொல்லுங்கள் திருத்திக்கொள்கிறேம் என்று. ஆனால் அவர்கள் சொல்வதைத் திருத்திக்கொள்ளுகிறார்களா என்றால் அங்கேதான் கௌரவப் பிரச்சினை எழுகிறது.

முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விஞ்ஞானக் கருத்தரங்கிலே பேசினார்கள். அவர்களுடைய பேச்சு ரசிக்கத் தக்க பேச்சு. விஞ்ஞான கருத்தரங்கிலே முதலமைச்சர் பேசுகின்ற நேரத்திலே சொன்னார்கள். அது அண்ணா பத்திரிக்கையிலே வந்திருக்கிறது, இந்துப் பத்திரிக்கையிலே கூட பெட்டி கட்டி அது செய்தியாக வந்திருக்கிறது.

Only with the Centre's aid of Rs. 368 crores, medical and other welfare schemes were being implemented for the benefit of four and half crores of people in the State.

என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. நாலரைக் கோடி மக்களுக்கு மத்தியஅரசு தருகிறதொகை 368 கோடி ரூபாய் மானியத்திலிருந்து நாம் உதவிகளை நல்வாழ்வுத் திட்டங்களைப் போடுகிறோம்.

இதைப் படித்தவுடனே நான் திடுக்கிட்டேன். ஏனென்றால் 368 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசிலிருந்து நமக்கு மானியமாக வருகிறது என்று நான் நிதியமைச்சராக இருந்த பொழுது தெரியவில்லை. என்னுடைய நண்பர் திரு. மனோகரன் நிதியமைச்சராக இருக்கும் பொழுது அதை அவரும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அந்த 368 கோடி ரூபாய் மானியமாக வரவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தின் மொத்த வருமானம் நிதியமைச்சர் இங்கே வைத்த நிதி நிலை. அறிக்கையின்படி 633.24 கோடி ரூபாய். வணிக வரியின் மூலம் கிடைப்பதுதான் 368 கோடி ரூபாய். நான்-டாக்ஸ் ரெவின்யூ என்பது 83 கோடி ரூபாய். நம்முடைய மாநிலத்திற்கு மத்திய அரசால் வருமான வரி, மற்றும் தீர்வை வரி ஆகியவற்றிலிருந்து வரவேண்டியது, கொடுத்தே தீர வேண்டும் என்பது 136.98 கோடி ரூபாய். மத்திய அரசு

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

நமக்கு மானியமாகக் கொடுப்பது 44.73 கோடி ரூபாய்தான். ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பேச்சு என்ன ஆகிவிடும்? 368 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் நமக்கு மானியம் தருகிறது என்றால் நாம் அவர்களிடத்திலே பணம் கேட்கவே அருகதையற்றவர்களாகி விடுவோம். அதன் காரணமாகப் பணம் கிடைக்காமல் போய்விடும்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்கிறார்கள், தவறு கீழே சுட்டிக்காட்டுங்கள், திருத்திக் கொள்கிறேம் என்று. அந்த வகையிலேதான் நான் ஆக்கப் பூர்வமான ஆலோசனை சொல்லி ஒரு அறிக்கையை விட்டேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை மறுக்கவில்லை. நம்முடைய நிதியமைச்சராவது மறுப்பார் என்று எண்ணினேன். என்ன காரணத்தினாலோ தெரியவில்லை, அவர் ஊரில் இல்லையோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது, அவரும் மறுக்கவில்லை. 368 கோடி ரூபாய் மானியமாக நமக்குக் தருவதில்லை. திருத்திக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. இது வரையிலும் திருத்திக்கொள்ளவில்லை. அன்று நான் சொன்னது தவறுகிவிட்டது என்று திருத்திக் கொண்டால் என்ன ஆகிவிடும்.

[இரவு 7.10]

இந்து போன்ற பத்திரிக்கையில், அண்ணு போன்ற பத்திரிக்கையில் வெளி வந்திருக்கின்ற செய்தி அது. பத்திரிக்கையாளர்கள் தவறிப் போட்டு விட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அதைத் திருத்திக் கொள்வதில் என்ன தவறு? வாய் தவறிச் சொல்லிவிட்டேன், பார்க்காமல் சொல்லி விட்டேன், அல்லது எழுதியவர் ஏட்டைக் கெடுத்தார் என்பதுபோல் எழுதிக் கொடுத்தவர்கள் அப்படிக் குறிப்பு எழுதிக் கொடுத்து விட்டார்கள் என்று சொல்லி, மாநில மக்களுடைய நல்வாழ்விற்காக, மக்களுடைய நல்ல உரிமைக்காக, அந்த உண்மையை ஒப்புக் கொண்டால், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொல்கிறாரே என்று ஒப்புக்கொண்டால் என்ன கௌரவம் பாதித்து விடும் என்பதை தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். நம்முடைய பேராசிரியர் அவர்களும் மற்றவர்களும் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டில் முந்தைய அரசு கட்டிடங்களுக்கு வைத்த உயிரோடு உள்ள தலைவர்களுடைய பெயர்களை எல்லாம் எடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது, இது நியாயம்தானே, தேவைதானே என்ற ஒரு பிரச்னையை இங்கே எழுப்பினார்கள். நான் ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். உயிரோடு உள்ளவர்களுக்கு எதற்காகச் சிலைகள், உயிரோடு உள்ளவர்களுக்கு எதற்காகப் படத் திறப்பு விழாக்கள், உயிரோடு உள்ளவர்களுக்கு எதற்காக மன்றங்கள், இப்படிக் கேட்கப்பட்ட காலம் ஒன்று இருந்தது. நம்முடைய

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 சனவரி 7

முதலமைச்சரவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே யிருந்த காலத்திலே எம்.ஜி.ஆர். மன்றங்கள் வைக்கப்பட்ட போது கூட இன்றைக்கு அவருடைய கட்சியிலே மிகத் தீவிர மாக இருக்கின்ற நண்பர் நம்முடைய எஸ். ஆர். இராதா போன்றவர்கள் நண்பர் சம்பத் அவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு மன்றங்களை உயிரோடு இருப்பவர்களின் பெயரால் திறக்கக் கூடாது என்று மிக முனைப்பான அரசியல் முன்னணி வீரராகத் திகழ்ந்தார்கள். ஆனாலும் எம்.ஜி.ஆர். மன்றங்கள் ஆயிரக் கணக்கில் வைக்கப்பட்டன. இது அரசியல் கட்சி விவகாரம்.

ஆனால் ஆட்சி என்ற முறையிலே பார்த்தாலும்கூட இவை களை வைப்பதிலே என்ன தவறு? நான் என்னுடைய பெயர் வைக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை, என்னுடைய பெயரை எடுத்து விடுகிறார்களே என்ற கவலை யால் சொல்லவில்லை. நான் உளம்திறந்த ஒரு அறிக்கையே விட்டேன். ஏற்கனவே முதலமைச்சர் அவர்கள் பெரியார் சிலை திறப்பு விழாவில் பேசுகின்ற பொழுது கருணாநிதி சிலை பற்றிப் பிரச்சினை கள் வந்திருக்கின்றன, நீதிமன்றத் தீர்ப்பை எதிர்பார்க்கிறேன் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். அதைக்கூட எதிர்பார்க்க வேண்டாம், தயவு செய்து இப்பொழுதே எடுத்து விடுங்கள் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தேன். அந்தச் சிலை இருப்பதால் தான் கருணாநிதியின் பெயர் இருக்கும் என்றால் அப்படிப்பட்ட ஒரு சிலை எனக்கு தேவையில்லை.

அதைப்போலத்தான் இப்பொழுது உயிரோடு உள்ளவர்களின் பெயர்கள் கல்லூரிகளுக்கோ, பள்ளிகளுக்கோ, பாலங்களுக்கோ இருந்தால் எடுத்து விட வேண்டுமென்று அறிக்கை விடப் பட்டிருக்கிறது. ஒன்றை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அண்ணா அவர்கள் காலத்திலே அண்ணா அவர்களின் பெயரால் கல்லூரி அமைந்தது, காமராஜ் அவர்களுடைய காலத்திலேதான் காமராஜ்சாகர் வைக்கப்பட்டது. காமராஜ் அவர்களுடைய காலத் திலேதான் காமராஜருடைய சிலை அவர் உயிரோடு இருந்த பொழுதுதான் திறக்கப்பட்டது. காமராஜர் மின்சார நிலையம் என்று திருச்சியில், வேலூரில், பலயிடங்களில் மின்சார நிலையங் களுக்கு, அலுவலகங்களுக்கு காமராஜர் பெயரால் அவர் உயிரோடு இருந்தபொழுது அந்தப் பெயர் இடம்பெற்றிருக்கிறது. திருச்சியில் காமராஜ் வளைவு அவர் உயிரோடு இருந்தபொழுது தான் வைக்கப்பட்டது. இங்கேயிருக்கின்ற இராஜாஜி ஹாலுக்கு இராஜாஜி அவர்கள் உயிரோடு இருந்தபொழுதுதான் அந்தப் பெயரைச் சூட்டினார்கள்.

இவைகளையெல்லாம் நான் வாதிடுவது என் பெயர் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. என்னுடைய பெயரை எடுத்து விடுங்கள். என்னுடைய பெயரின் அடிச்சுவடே இல்லாமல் அழித்து விடுங்கள், அதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை.

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

ஆனால் எனக்கு முன்னால் பேசிய பேராசிரியர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, பல ஆண்டுக்காலம் தேசத்திற்காகத் தொண்டாற்றிய பெரியவர் பக்தவச்சலம்போன்ற பெரியவர்களின் பெயர்கள் நீக்கப்பட வேண்டுமா? பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் அருமைத் துணைவியார் அன்பிற்குரிய அண்ணியார் அவர்களின் பெயரைத் தாங்கி இராணி அண்ணா என்ற பெயரில் இருந்தால் அந்த மண்டபங்களின் பெயர்கள் மாற்றப்பட வேண்டுமா? எனக்கும் நாவலருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம், ஆனாலும் அவரை நடமாடும் பல்கலைக் கழகம் என்றும், அவர் நல்ல தமிழ் அறிந்தவர், அவர் ஒரு முன் மாதிரி என்ற வகையிலும், நாவலர் நெடுஞ்செழியன் முன்மாதிரி அரசினர் பள்ளி என்ற பெயரை நானேதான் சூட்டினேன். அதை எடுத்துவிட வேண்டுமா?

இவைகளையெல்லாம் தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். பெரியாருக்காகக் கட்டப்பட்டிருக்கிற இடம் இருக்கிற வகையில் காமராஜருக்காகக் கட்டப்பட்டிருக்கிற இடம் இருக்கிற வகையில் காமராஜருக்காகக் கட்டப்பட்டிருக்கிற சதுக்கம் இருக்கிற வகையில், இராஜாஜிக்காக கிண்டியிலேயிருக்கிற ஆலயம் இருக்கிற வகையில், பூம்புகார் இருக்கிற வகையில், பாஞ்சாலங்குறிச்சியிலே கட்டப்பட்டிருக்கிற கட்டபொம்மன் கோட்டையிருக்கிற வகையில், நுங்கம்பாக்கத்திலே இருக்கிற வள்ளுவர் கோட்டம் இருக்கிற வகையில், அங்கேயெல்லாம் கருணாநிதி என்ற பெயர் இருந்துதான் கருணாநிதி விளம்பரம் ஆகவேண்டுமென்று இல்லை. நான் அவைகளைப் பற்றி கவலைப்படவில்லை. ஆனால், உயிரோடு இருக்கிறவர்களுடைய பெயர் வைக்கப்பட வேண்டுமா என்பதற்குப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இராஜ்ய சபையிலே பேசினார்கள். அதுவும், இராமச்சந்திரன் அவர்கள் வெளியிட்ட புத்தகம். அதிலே அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

".....For the last six years we have been controlling the Madras Corporation, and yet we were not politically peevish enough to create any sort of political bickering. It was during the regime of the D.M.K. in the Corporation of Madras, that we have put up a statue for the All-India Congress President, Shri Kamaraj and also a statue for the late lamented Shri Satyamurthi, who adorned the other House many years ago. We have passed a resolution, I think the first of its kind in the whole of India, that the Corporation would shortly install a statue of the late lamented Lal Bahadur Sastri. Do you think this is political peevishness? No. But what is the ruling party doing there?

In a distant town Madam Deputy Chairman,

என்று விளித்துவிட்டுச் சொல்கிறார்.

in Tamil Nadu, a bus-stand is opened and it is named after a D.M.K. leader unfortunately me. And the whole Congress machinery of Tamil Nadu gets so inflamed, that injunction orders are obtained the board there has been removed, the bill books that had been printed have been taken back and the case is proceeding. And the President is asking us for a spirit of co-operative endeavour....."

என்று அண்ணா அவர்கள் பேசினார்கள். அண்ணா அவர்களுடைய பெயரால் ஒரு பஸ் ஸ்டாண்டுக்குப் பெயர் வைக்கப்பட்டதை அன்றைக்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள் எதிர்த்தார்கள், காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்கள் எதிர்த்தார்கள் என்பதை அண்ணா அவர்கள் இராஜ்ய சபாவிலே சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார்கள் என்றும், உயிருள்ள அவர்கள் பெயரால் எந்தக் கட்டிடமும் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகப் பேசிய பேச்சு அல்ல அது என்பதை நாம் தெளிவாகப்புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

ஆகவே, பேராசிரியர் விடுத்த வேண்டுகோளைத் தொடர்ந்து நானும் சொல்கிறேன், என்னுடைய பெயர்களை, எங்கிருந்தாலும் அங்கே எடுத்து விடுங்கள். நான் அவைகளைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. இந்த ஒரு பெயரை எடுப்பதற்காக, மற்ற பெயர்களை அழிக்கின்ற காரியத்திலே இந்த அரசு தயவுசெய்து ஈடுபடவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய பெயரை எங்கே அழித்தாலும் ஒய்வில்லாது உழைத்த ஒரு தமிழன் இங்கே ஓய்வெடுத்துக் கொள்கிறான் என்று அங்கே என்னுடைய கல்லறையிலே எழுதப்படுகிற அந்தப் பெயரை ஒருவேளை கடல்கொண்டு அழிக்கலாமே தவிர, வேறு யாரும் அழிக்கமுடியாது. எனவே அந்தப் பெயர் நிலைத்தால் எனக்குப் போதும் என்கின்ற அந்த உணர்ச்சியோடு இதைச் சொல்லி—இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில் பல கட்சித் தோழர்களும் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே ஏற்பட்ட தவறுகள் சிலவற்றைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். தவறுகளுக்கு நாங்கள் ஆளாகியிருப்போமானால், அதற்காகத் திருந்திக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். எனவே, அந்தக் கட்சி நண்பர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு ஆளுங்கட்சியினர் இதைக் கொண்டு வந்த நோக்கத்தைப் புரிந்துகொண்டு அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்காக அவர்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில் இந்த அளவில் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவித்து அமைகிறேன், வணக்கம்.

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : உயிரோடு இருக்கிறவர்களுடைய பெயர், மற்றவர்களுடைய பெயர் இருக்கும்போது கலைஞர் அவர்களுடைய பெயர் இருக்கக்கூடாது என்று கருதுகிறவன் அல்ல நான். எடுத்தால், மொத்தமாக எடுக்கவேண்டு

1978 சனவரி 7] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

மென்று விரும்புகிறவன். ஒரு விளக்கம் தேவை. என்னுடைய தாயார் என்பவர் மரியாதைக்குரியவர், திருப்பத்தூர் தாலுகாவிலே, மாதவன் அமைச்சராக இருந்தபொழுது, அவர்களுடைய தாயாருடைய பெயர் ஒரு தெருவுக்கே—சுந்தரம் நகர் என்ற பெயர் வைக்கப்பட்டதாலே, மிகப் பெரிய ஆட்சேபணை வந்தது. அதேபோல், கலைஞர் அவர்களுக்கு ஒரு மதிப்பு உண்டு. அதற்குப் பதிலாக—அவருடைய தாயாரைக் குறை சொல்வதாகக் கருதக் கூடாது. அதற்காக நான் சொல்லவில்லை—'அஞ்சுகம் பாசிப்பயிர்' என்று வைக்கப்பட்டிருந்ததே அதற்கான விளக்கத்தை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் பேசுகையில் நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்தபோது சம்பத் அவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு தீவிரமாக எம். ஜி. ஆர். மன்றங்களை எதிர்த்தேன் என்று இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவருக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்வேன், அவருக்கு நிச்சயமாக, உறுதியாகத் தெரியும், அந்தக் காலத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில், புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர் அவர்கள் இணைந்ததற்குப் பின்னால் அவருடைய பெயரில் மன்றங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்பதற்காக எவ்வளவு தீவிரமாகக் கலைஞர் அவர்கள் ஈடுபட்டார்கள் என்பதும், அதிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே எந்த விதமான கருத்து வேறுபாடும் இல்லாமல், அன்றைக்கு அனைவரும் ஒத்த கருத்தோடு ஈடுபட்டார்கள் என்பதையும் அவர் நிச்சயமாக மறுக்கமாட்டார் என்பது எனக்குத் தெரியும். நான் அதை அந்த நேரத்திலே என்றைக்கும் எதிர்த்ததில்லை. அதிலே தகராறு வந்தது எப்போதென்றால், நான் நகரச் செயலாளராக இருந்தபொழுது, மு. க. முத்து மன்றம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கடிதம் வந்ததற்குப் பின்னால்தான் நாங்கள் முதன் முதலிலே அதை எதிர்த்து அப்படிப்பட்ட மன்றங்களை ஆரம்பிக்கக்கூடாது என்று எதிர்த்தேனே தவிர, எம். ஜி. ஆர். மன்றம் என்பது அன்றைக்குக் கழகத்திற்குத் துணையாக, கழகத்திற்கு ஆக்கம் தேடுகின்ற அந்தப் பணிக்குப் பயன்படுகிற மன்றமாக இருந்தது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[இரவு 7-20]

*மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களால் முன் மொழியப்பட்ட இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது பதிலளித்து பேசும்போது நான் மேலவைக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டிருந்த காரணத்தினால் உடனடியாகப் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. எனவே உங்கள் அனுமதியோடு அவர் எழுப்பிய இரண்டு குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கே. இராஜா முகமது] [1978 சனவரி 7

குறிப்பாக சலத்திலே செயற்கைப் பட்டு விநியோகம் என்பது, அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த காலம் தொட்டு Voluntary agreement என்ற பெயரிலே செயற்கைப் பட்டை உற்பத்தி செய்கின்ற மில் முதலாளிகள், வியாபாரிகள், நெசவாளர்கள் என்று சொல்லி, அவர்களாகவே ஒரு சென்ட்ரல் கமிட்டியையும், தமிழகத்திற்கு விநியோகம் செய்வதற்கு ஒரு வட்டார கமிட்டி, ரீஜினல் கமிட்டி என்று சொல்லி, அரசாங்கத்தினுடைய தொடர்பு இல்லாமலேயே அவர்களாகவே விநியோகித்து வந்த நிலையிலே ஊழல் ஏற்பட்டபோது, மார்க்கட்டிலே விற்பனை செய்ய கூடிய விலையை விட, குறைவாக விற்க முடியாமல் இந்த ரீஜினல் கமிட்டி பதுக்கி வைத்துக்கொண்டு நெசவாளர்களுக்கு செயற்கை பட்டு கிடைக்காத காரணத்தால், சேலம் பகுதியிலே இருந்து குறிப்பாக சின்னாளப்பட்டி பகுதியிலே இருந்து நெசவாளர்கள் இந்தத் தமிழகத்திலே இருந்து டெல்லி மாநகருக்கு சென்ற அந்தக் கோரக் காட்சியை நான் நினைவுபடுத்துகிறேன். அதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்றும் இங்கே உள்ள நெசவாளர்களுக்கு நியாயமான விலையில் நூல் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் நாங்கள் ஒரு முடிவெடுத்து இந்த விநியோகத்தை அரசினுடைய துறையின் மூலமாக கைத்தறித்துறையின் மூலமாக விநியோகிக்க நாங்கள் முடிவெடுத்து அந்த முடிவை அந்த ரீஜினல் கமிட்டியிலே இருந்தவர்கள் எதிர்த்து வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். காரணம், அந்த ரீஜினல் கமிட்டியிலே இருந்தவர்கள் அதைப் பதுக்கி வைத்துக் கொள்ளலாபம் அடித்ததற்கு அன்றைய தி. மு. க. அரசுதான் காரணமாக இருந்தது என்ற குற்றச்சாட்டை சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த ஊழலை ஒழிக்கவேண்டும் என்பதற்காகவும், நெசவாளர்களுக்கு நியாயமான விலையில் கிடைக்கவேண்டுமென்பதற்காகவும் இந்த ஏற்பாட்டை செய்தோம். அதனால் பாதிக்கப்பட்ட முதலாளிகள்தான் வழக்கு மன்றத்திற்குப் போயிருக்கிறார்கள் அந்த முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாகத்தான் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசியதற்கு நான் உள்ளபடியே பரிதாபப்படுகிறேன்.

அடுத்து குமாரபாளையத்தில் நூல் விநியோகத்தைப்பற்றி அவர்களுக்குக் கிடைத்த தவறான தகவலை வைத்துக் கொண்டு 2,500 கிலோ தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். தவறுதலாக அந்த மாதிரி நிச்சயமாக நடந்திருக்க முடியாது. காரணம், ஏற்கனவே திட்டவட்டமாக உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். தவறுதலாக அப்படி நடந்திருக்குமானால் அது யாராக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு தயங்காது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே என்னிடத்திலே போட்டோ ஸ்டேட் காப்பியே இருக்கிறது. நான் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தாலும் கூட முதலமைச்சரை நம்பி அவரிடத்திலே, பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாகக் கொடுக்கிறேன்.

(எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் கடிதங்களைக் கொடுத்தார்.)

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அதிலே 424 ஸ்பின்டில்கள்தான் குமாரபாளையத்தில் கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அசோசியேஷனில் கேட்டது 424 ஸ்பின்டில்கள்தான். ஆனால் அங்கிருக்கிற ஏ. டி. எச். அவர்கள் 9,133 ஸ்பின்டில்களை 2,780 கிலோ சாங்ஷன் செய்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : அப்படி தவறு நடந்திருந்தால் யாராக இருந்தாலும் இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று நான் கூறிக் கொள்கிறேன். நான் கேட்பது சேலம் விநியோகத்தைப்பற்றியது. முதலாளிகளுக்காக அவர் பேசியிருக்கிறார்களே, அதைப்பற்றித்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி : பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் சௌரி சோரா சம்பவத்தைப் பற்றி பேசினார்கள். அப்போது குறுக்கிடக்கூடாது. கடைசியில் விளக்கம் கேட்கலாம் என்று இருந்தேன். முதலில், மதுரை வன்முறைச் சம்பவத்தையும் சௌரி சோரா சம்பவத்தையும் அவர்கள் ஒப்பிட்டுப் பேசியதற்காக நன்றி. சௌரி சோரா சம்பவத்திற்கு கண்டனம் தெரிவித்து காந்தியடிகள் உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டார்கள். மதுரை வன்முறைச் சம்பவத்தில் காங்கிரஸ் தலைவர்கள், நெடுமாறன், என். எஸ். வி. சித்தன் போன்றவர்கள் படுகாயம் அடைந்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு, அந்த வன்முறைச் சம்பவத்திற்கு கண்டனம் தெரிவிக்காவிட்டாலும், கலைஞர் வருத்தத்தையாவது தெரிவித்து இருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே, பெரும் தலைவர் காமராஜர் இருந்த நேரத்தில் திருச்சி சிறைச்சாலையில் நடைபெற்ற சம்பவத்தை பற்றி எதிர்க்கட்சித்தலைவர் சொன்னார். அங்கு நடைபெற்ற சம்பவத்தில் தேசியக்கொடி கிழித்து எறியப்படவில்லை. காங்கிரஸ் கொடி ஏற்றப்பட்டதே தவிர தேசியக் கொடி கிழித்து எறியப்படவில்லை. இப்படி காங்கிரஸ் கட்சியினர் மீது தவறான கருத்தை உண்டாக்கிடும் வகையில் உள்ள அந்த வாக்கியங்களை அவைக்குறிப்பில் இருந்து, தலைவர் அவர்களே, நீக்கிவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தன்னுடைய பதிலில் மிகப் பெரிய விளக்கங்களையும் குற்றச் சாட்டுக்களையும் மீண்டும் எடுத்து வைத்து, அவர்கள் சொல்லி, உண்மையான தகவலைச் சொல்கிறபோது கூட ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார்களே, ஒத்துக்கொள்வதற்கு நாணப்படுகிறார்களே என்று எல்லாம் சொன்னார்கள்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

நான் என்னுடைய பேச்சிலே குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். சில இடங்களில் சில செய்திகளைச் சொல்கிறபோது கொஞ்சம் மிகைப் படுத்தி சொல்வதனால் நல்ல பலன் ஏற்படும் என்று கருதி, நான் மட்டுமல்ல, பல்வேறு பேச்சாளர்கள், தலைவர்கள் கூறுவது உண்டு என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏதோ 368 கோடி மானியம் என்று சொன்னதாகவும், 300 கோடிதான் வருகிறது என்று சொன்னதாகவும் இங்கே குறிப் பிட்டார்கள். அதனுடைய அடிப்படை நோக்கத்தை விட்டு விட்டு வெறும் புள்ளி விவரங்களை மட்டும் கணக்கில் வைத்து நம்முடைய உரிமை பறத்தைத்தான் இந்தியப் பேரரசில் இருக்கும் அரசு தருகிறது என்பதில் கவனம் செலுத்துவதற்கு உங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது நான் மறுக்க வில்லை.

நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டேன், என்ன குறிப்பிட்டேன் என்பதைப்பற்றி நான் சொல்லியாகவேண்டும். அடிப்படை நோக்கம் என்ன? அங்கேயிருக்கின்ற, இருந்த நிபுணர்கள் இந்த நாட்டிலே ஏழ்மையில் இருக்கின்றவர்களுக்கு நல்லதொரு வழி காட்ட எந்தெந்த வகையில் தங்களது அறிவு, திறமையை பயன் உள்ளதாகச் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்யவேண்டும். அதைச் செய்ய வைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் அடிப்படைக் கருத்து என்பதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வீர்கள் என்று கருதுகிறேன். நான் பேசிய பேச்சுக்கள், அங்கே சொன்ன கருத்துக்கள், வெளிப் படுத்தப்பட்ட வார்த்தைகள், அத்தனையும் அந்த அடிப்படை கொண்டவை.

ஒரு கருத்து கூறினேன், இத்தனை லட்சம் ரூபாய் மட்டும் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமானால், மீதியுள்ள தொகையை எப்படி, எந்த வகையில் நாம் மற்ற திட்டங்களை நிறைவேற்று வதற்கு பயன்படுத்த முடியும் என்பது என்னுடைய அடிப்படைக் கேள்வி. அதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு விமர்சனம் செய்ய வேண்டுமே தவிர புள்ளி விவரங்கள் தவறாக இருக்கிறது. இதுதான் சரியான புள்ளி விவரம், நாளை பட்ஜெட்டில் இதுதான் வருமா என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்து, அதைக் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்வதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

[இரவு 7-30]

ஆனால் ஒன்றைச் சொல்லுவேன். நான் அவர்களின் நல் லெண்ணத்தை மதிக்கிறேன். மத்திய அரசு மானியம் கொடுக் கிறது என்று சொன்னால், இனிமேல் நமக்கு தேவையானதைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அவர்கள் தவறாகக் கருதமாட்டார்களா என்று கேட்டார்கள். ஏழு ஆண்டுகள் முதலமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் இவ்வளவு தெளிவாகப் புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லும்போது, அங்கேயிருப்பவர்கள் மட்டும் புள்ளி விவரம் தெரியாமல் நாம் தூக்கிக் கொடுத்து விடுவோம் என்று நினைத்து விடுவார்கள் என்று கருதுவது வாதத்

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

திற்கு அழகாக இருக்கலாம். ஆனல், உண்மைக்குப் பொருத்த முடையதாக இருக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன். அங்கேயும் கணக்குப் பார்த்துத் தான் பேசுகிறார்கள். 34 கோடி ரூபாய் தருகிறார்கள் என்ருல், அது உதவி நிதியா அல்லது பினனல் தரப்போகிற பணத்திலிருந்து முன்பணம் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்ற கேள்வியெல்லாம் கேட்கப்பட வேண்டிய அளவுக்கு அவர் கள் எச்சரிக்கையாக இருக்கின்ற நிலையில், அவர்கள் இவைகளை எல்லாம் புரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று நாம் எதிர் பார்ப்பதற்கில்லே.

ஒன்றை நான் இங்கே வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். மீண்டும், மீண்டும் சொல்கிறேன். நாடாளுமன்றத் தேர்தலின்போது மைலாப்பூர் கூட்டத்தில் என்ன சொன்னேனே, அந்த அடிப் படையிலே, பாவர்டி லேனுக்குக் கீழே உள்ளவர்களுடைய பர்சன்டேஜ் என்ன என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. என்னிடத்தில் தரப் பட்டிருக்கின்ற குறிப்புகளின்படி, ஏறத்தாழ இப்போது 50 அல்லது 55 சதவிகித மக்கள் தமிழகத்தில் பாவர்டி லேனுக்கு கீழே இருக்கிறார்கள்.

இந்த நிலையில் நாம் ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சராசரி மனிதனுடைய கணக்கைப் பார்த்து, 100 பேர்கள் வசிக்கிறார்கள் என்ருல், அதில் 55 அல்லது 50 சதவிகிதத்தினர் ஒரு வேளை உணவுக்கு கஷ்டப்படுகின்ற மக்களுக்கும் கீழே இருக்கின்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று புள்ளி விவரம் சொல் லுமேயானல், இது எத்தனை நாளைக்கு, இந்த நாட்டை, நம்மை, வாழ்கின்ற மக்களை ஒழுங்காக அவரவர்கள் கடமையைச் செய்ய அனுமதிக்கப் போகிறது. அனுமதிப்பார்கள் என்பதை சிந்திக்க வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய பேச்சின் முழு நோக்கமாகும். இன்றும், அதைத் தான் சொல்கிறேன். இங்கேயும் அதைத் தான் சொல்கிறேன்.

மனிதன் சம்பாதிக்க வேண்டிய தொகைக்கு எல்லைக் கோடு இப்போதில்லே. வருமான வரி என்று சொல்லி அவர்கள் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னலும், சொத்துகளுக்கு வரி போடுகிறார்கள் என்று சொன்னலும், எப்படி எப்படி எந்த அளவுக்கு வருமானம் பெறுவது. எவ்வளவு வாங்கிக் கொள்வது என்பதற்கு எல்லைக் கோடு இல்லே. வருமானத்திற்கு வரி விதிக் கிறார்கள். அந்த வருமானம் எந்த அளவுக்கு இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு எல்லைக் கோடில்லே.

ஆனல் அதைப்போல, ஒரு மனிதனுக்கு இவ்வளவாவது கிடைத்துத் தீர வேண்டும் என்ற எல்லைக் கோடு இருக்கிறதா என்ருல், அதுவும் இல்லே. இந்த நிலேமையை எத்தனை நாளைக்கு தமிழகத்திலும், இந்திய துணைக் கண்டத்திலும் உழைக்கின்ற மக்கள், வேதனைப்படுகிற மக்கள், வறுமையில் இருக்கிற மக்கள், வேலேயில்லா திண்டாட்டத்தில் இருக்கிற மக்கள்,

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

அதுவும் கிராமப் புறத்தில் இருக்கிற மக்கள் பொறுத்துக் கொள்ளுவார்கள் என்பதைப் பற்றி நாம் சிந்தித்தாக வேண்டாமா? இதனுடைய அடிப்படையில்தான் என்னுடைய பேச்சு அங்கே இருந்தது.

நான் மீண்டும் இங்கே வற்புறுத்திச் சொல்லுவேன். 363 கோடி ரூபாய் தமிழகத்திற்கு நேரடியாக வருமானம் வருவதாக, புள்ளி விவரத்தை சரியாகப் புரிந்து வைத்துக் கொண்டு பேசுவதாக வைத்துக் கொள்ளுவோம். இதில் ஏறத்தாழ 300 கோடி ரூபாய் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று வருமேயானால், இந்த 300 கோடி ரூபாயை வாங்குகிறவர்கள் 7 லட்சம் பேர்கள் என்று சொன்னால், அது அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக கிடைக்கக் கூடிய வகையில் இருக்கிறது, ஓய்வு பெறுகின்ற வரையில் கிடைக்கிறது என்று இருக்குமேயானால், இந்த பாவர்ட்டி லைன், வறுமைக் கோட்டின் எல்லைக்குக் கீழே இருக்கின்றவர்கள் என்று சொல்லுகிறார்களே, அவர்கள் 50 சதவிகிதம் என்று வைத்துக் கொண்டால், மற்றவர்கள் எல்லாம் பொறுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொண்டால், இந்த 4½ கோடி மக்களில் 2½ கோடி மக்கள் எத்தனை நாளைக்கு பட்டினியைப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறார்கள். இதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா? வாக்குகள் போட்டார்கள், இங்கே வந்து விட்டோம். அவர்களுக்கு 42 லட்சம், எங்களுக்கு 52 லட்சம் என்று சொல்வதில் புதுமையில்லை.

மறைந்து போன அமரர் காமராசர் இருந்தபோது இந்தப் பிரச்னை எழுந்தது. 134 இடங்களைப் பெற்று அண்ணாவின் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அடுத்தபடி வந்தபோதே கேட்டார்கள். இது என்ன அக்கிரமம். இப்படி ஒரு ஜனநாயகமா என்று மேடையில் அவர் பேசியது உண்டு. அண்ணா பகிரங்கமாகச் சொன்னார்கள். புரொபோர்ஷனேட் என்று சொல்கிற அளவுக்கு ரெப்ரசென்டேஷன் இருந்தால் நான் அதை எதிர்க்கத் தயாராக இல்லை. நான் அதை விரும்புகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவம் வேண்டாம் என்று அண்ணா அவர்கள் சொல்லவில்லை. இங்கே இருக்கின்ற நாங்களும் சொல்லவில்லை.

எங்களுக்கு முன்னால் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிற முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களும் இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரும், நண்பர் ப. உ. சண்முகம் அவர்களும், யாரும் வேண்டாம் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். சாதிக் பாட்சா அவர்கள் அமைதியாக இருக்கிறவர் அவரும் சொல்லவே மாட்டார். ஏனென்றால் கொள்கையை வைத்துக் கொண்டவர்கள்தான் பேசியிருக்கிறோம். விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவம் வந்தால்தான் இந்த தனிப்பட்டவர்கள் செல்வாக்கு முதலிலே மறையும். கொள்கைக்குச் சொந்தக்காரர்களை கட்சி தேர்ந்தெடுக்கும். அப்படி தேர்ந்தெடுக்கிற நிலைமை வரும்

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பொழுது இங்கே ஆட்சியில் அமருகிறவர்கள் சில பேர்களுடைய தயவில் வாழ்கிற அவசியம் இல்லை. கூட்டாட்சி நிலைமை வரும் என்பதால் தான் அதை ஏற்றுக் கொண்ட அண்ணா அவர்கள் பகிரங்கமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதில் எங்களுக்கு எந்தவித வேறுபாடும் இல்லை.

42 லட்சம், 52 லட்சம் இங்கிருக்கிறவர்கள் 32 லட்சம் என்ற அந்தக் கணக்கில் புக விரும்பவில்லை. கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில் கவனித்தாக வேண்டும். இந்த வாக்குகளை பெறுகிறோமே, பெற்று வந்திருக்கிறோமே, அந்த மக்களுக்கு நாம் என்ன உறுதி கொடுக்கிறோம், என்ன உறுதியைத் தந்திருக்கிறோம்? அமரர் அண்ணா அவர்கள் இருந்தபொழுது 20 ஆண்டு காலம் இருந்த காங்கிரஸ் கட்சி முழுமையாக இருந்த பொழுது அவர்களை மாற்றி அமரர் அண்ணாவை உட்கார வைத்தார்கள் என்றால் ஒழுங்கு முறையோடு உள்ள ஆட்சி வேண்டும், களங்கமற்ற ஆட்சி வேண்டும், ஊழலற்ற ஆட்சி வேண்டும், லஞ்சம் வாங்காத ஆட்சி வேண்டும், தங்களுடைய நண்பர்கள், சொந்தக்காரர்களுக்கு சொத்து சேர்க்கிற, பதவி கொடுக்கிற முறையில்லாமல் இருக்க வேண்டும். நாட்டுக்காக நாட்டு மக்களுக்காக உழைக்கிறவர்கள் இங்கே வர வேண்டும் என்கிற ஒரே காரணத்திற்காக அதுவும் மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்களும் சொன்னார்கள். ஒரு வாய்ப்பு கொடுத்துப் பார்ப்போம். ஒரு மாற்றத்தைச் செய்து பார்ப்போம் நாம் ஆதரிக்கலாம் என்று சொல்லுகிற அளவில் அந்த நிலை ஏற்பட்டது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. அந்த நிலைமை எதிர் கட்சிக்காரர்களால் நாட்டிலே உள்ள மற்ற மக்களால்.....

திரு. ர. ஜெபமணி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் 1967-ல் அண்ணாதுரை அவர்களை முதலமைச்சராக கொண்டு வந்ததற்குரிய காரணங்களைச் சொன்னார்கள். நான் இதில் குறுக்கிடுவதற்கு மன்னித்தருள வேண்டும். ஏதோ காங்கிரஸ் ஆட்சி 20 ஆண்டுகளில் மிக மோசமாக ஊழலாக இருந்ததாகவும், உத்தமர்கள் ஆட்சியைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று மக்கள் ஆசைப்பட்டதாகவும், சொன்னார்கள். அதைப் பற்றிப் பேச வேண்டுமென்றால் ஒரு நாளைக்கு வாதத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம். ஏழை எளிய மக்களை ஏமாற்றி வந்தார்கள். மூன்று படி அரிசி போடுவேன், போடாவிட்டால் முச்சந்தியில் சவுக்கால் அடியுங்கள் என்று சொன்னார்கள் அண்ணாதுரை. தேங்காய் நாரில் ரப்பர் செய்வோம், என்று சொன்னார்கள். கடல் பாசியில் அல்வா செய்வோம் என்று சொன்னார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. ர. ஜெபமணி: எதற்காக 20 ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சியைப் பழித்துக் கூற வேண்டும்? அது தவறு. வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த நம்பிக்கையில்லா தீர்மான பிரச்சினை மீது விவாதம் தொடர்ந்து முடிவுறுகிற நிலையில் இப்படி விவாதத்தில் சுறுசுறுப்பு ஏற்படுகிறதை நான் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெல்லை ஜெபமணி தனியாக வாதிக்கலாம் அதற்கென்று ஒரு நாள் வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். தயவு செய்து தலைவர் மூலமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த வாதத்திற்கு பின்வாங்கக் கூடிய அளவில் அண்ணா எங்களைத் தயாரிக்கவில்லை, நிச்சயமாகத் தயாராக இருக்கிறோம். அந்த வகையில் நிச்சயமாக பின்வாங்கி விடுவோம் என்று தயவுசெய்து கருத வேண்டாம்.

ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். என்ன பேசப்பட்டது? மூன்று படி அரிசி போடுவோம் இல்லாவிட்டால் சவுக்கால் அடியுங்கள் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். ஒன்றை ஒன்று சேர்த்து வைத்துப் பேசக்கூடாது. முன்னால் இருந்ததையும் கடைசியில் இருந்த பேச்சையும் ஒன்றாக இணைத்துப் பேசுகிற அளவில் பேசக் கூடாது என்பதுதான் முதலில் கேட்டுக் கொண்ட வேண்டுகோள். அந்த வகையில் ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். என்னுடைய பேச்சு என்னுடைய கருத்து, நான் இங்கே துணிவாகச் சொல்லுகிறேன். நாங்கள் மக்கள் பணத்தைக் கொள்ளையடித்தால், நாங்கள் மக்களை ஏமாற்றினால், மக்களுக்கு நல் வாழ்வு தருகிறோம் என்று சொல்லுகிறோமே அவைகளைச் செய்யாமல் உங்களை ஏமாற்றி வாக்குகளை வாங்கி பதவியைச் சொந்தத்திற்குப் பயன்படுத்தினால் எங்களை நடுவீதியில் நிறுத்தி சவுக்கால் அடியுங்கள் என்று அமரர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள்.

[இரவு 7-40]

அதை நான் மறுக்கவில்லை. இதையும், படியரிசித் திட்டத்தையும் ஒன்றாக இணைத்துப் பேச வேண்டிய நிலைமை வேண்டாமென்றாலும், இன்னும் ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதாவது, பிரச்சினைகளில் இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னது போல நாம் ஒன்றை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எப்படி இருந்தாலும்.....

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: மாண்புமிகு அங்கத்தினர் நெல்லை ஜெபமணி அவர்கள், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியதற்கு விளக்கம் கேட்கும் முறையில், அல்லது மாண்புமிகு

1978 சனவரி 7] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுவதில் சில கருத்து வேறுபாடு இருக்கின்ற காரணத்தால் குறுக்கிடுகின்ற ஒரு வாய்ப்பைக் கேட்டால், நிச்சயமாக நீங்கள் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள். எல்லா கட்சி அங்கத்தினர்களும் கிளம்பி கூச்சல் போடுகிறார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜெபமணி அவர்கள் குறுக்கிட்டுப் பேச என்னிடம் தெரிவித்து, அனுமதி அளித்து கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பின் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், பல தடவை அவரை அமருங்கள் என்று சொல்லியும் கேட்காமல், நின்று பேசிக் கொண்டிருந்தால் அதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவியுங்கள்.

திரு. ர. ஜெபமணி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். சபாநாயகர் அவர்களே, நான் சொன்ன கருத்துக்கூட முதலமைச்சர் அவர்கள் தவறுகப் புரிந்து கொண்டு பேசினால், அல்லது தவறுகப் பேச வேண்டுமென்று பேசினார் என்றால், அதை நாட்டு மக்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் பதில் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முதலில் அவைத் தலைவருக்கு விளக்கம் கொடுங்கள். தாங்கள் ஏதாவது பேசியதிலிருந்து முரண்பாடாக முதலமைச்சர் பேசினால்—தயவுசெய்து நான் நிற்கும் போது உட்காருங்கள்—எனக்கு முதலில் விளக்கம் தந்து எழுந்து நில்லுங்கள், வயதிலும் அரசியலிலும் மூத்தவர். எனக்கு வழி காட்ட வேண்டியவர் இப்படி நடக்கலாமா? தயவு செய்து நான் கேட்பது, நீங்கள் எழுப்பிய பிரச்சினையை இன்னும் யாராவது பேசி, மறுப்பு கொடுத்து, உங்களுக்குப் பாதகமாக இருக்கக் கூடியதாக இருந்தாலும் சொல்லலாம். நீங்கள் எழுந்து எதை வேண்டுமென்றாலும் பேசுவது என்பதை நான் அனுமதிப்பதாயிருந்தால், மற்ற உறுப்பினர்களும் அதேபோல கேட்க நேரிடும். ஆகையால், அதை அனுமதிப்பதற்கில்லை. ஜனதா கட்சித் தலைவர் ஜேம்ஸ் சொன்னதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். யார் யாருக்குத் தன் பேச்சிலிருந்து புதிய விளக்கம் தேவையோ, அல்லது பேசியதில் முதலமைச்சர் நான் பேசியதற்கு மாறுகச் சொல்லுகிறார், விளக்கம் தருகிறார் என்று சொல்லத்தான் வாய்ப்பு. இப்படி எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் எதை வேண்டுமானாலும் பேசுவது என்றால் எதற்காக மன்றம் வைத்திருக்கிறோம். தயவு செய்து நீங்கள் உட்காருங்கள். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 1967 ஆம் ஆண்டு தி.மு.கழகம் பதவியில் வருவதற்கு எது காரணமாக இருந்தது, அதற்கு

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1978 சனவரி 7

முன்னால் இங்கே நடைபெற்ற காங்கிரஸ் ஆட்சியில் பல்வேறு ஊழல்கள் பல்வேறு தனி நபர்கள் சொத்து, சுதந்திரத்தை சம்பாதித்துக் கொண்டார்கள். ஆகவே, மக்கள் மாற்று அரசை அமைக்க வேண்டுமென்று, எங்களை அகற்றி மக்கள் தி.மு. கழகம் அரசை அமைப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு அளித்து, அதன் காரணமாக இங்கே தி. மு. கழகம் ஆட்சி பீடத்தில் அமர வாய்ப்பு கிடைத்தது என்ற அந்தப் பொருள்பட கூறினார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஜனதாக் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நான் குறிப்பிட விரும்புவது, இங்கே அவரை வாதம் செய்வதற்கு அனுமதிக்கவில்லை. அவருடைய கருத்தைச் சொல்ல அவருடையபெயரை பேரவைத் தலைவரிடம் சொல்லவில்லை. நீங்களே அவருக்கு வழி காட்டலாமா? நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் 1967 சரித்திரம் பற்றிய பிரச்சினை இப்போது எழவில்லை.

திரு. ஜே.ஜேம்ஸ்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 1967-க்கு முன்னால் உள்ள பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். அன்றைய தினம் ஆட்சியிலிருந்த கட்சி தவறு செய்தது என்று சொல்லிய காரணத்தால் தான் அவர் பேச எழுந்தார் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: அவைத் தலைவரவர்களே, என்னுடைய பிரச்சினையை, கருத்தினை வெளியிட, பிரச்சினைகளை தீர்த்துக் கொள்வதற்காக நான் பல நிலைமைகளை வெளியிட வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாக்கப் பட்டிருக்கிறேன்.

சர்க்காரியா கமிஷன் அமைவதற்கு எப்படியெல்லாம் வேலை செய்யவேண்டுமோ, அதை செய்து விட்டு நீங்கள் தப்பித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று பார்த்தீர்கள் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்லியிருப்பதால் நான் அந்த நிலைக்கு எப்படி ஆளாக்கப்பட்டேன் என்று சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டேன். அதற்காகத்தான் 1967-க்கு முன்னால் நிலைமையை குறிப்பிட்டேன். ஒரு ஆட்சியை மாற்றி இன்னொரு ஆட்சியை கொண்டு வருகிறபோது முந்திய ஆட்சியில் எந்த குறைகளைக் கண்டார்களோ, எந்த ஒழுங்கீனங்களைக் கண்டார்களோ; எந்த நிர்வாகத்தின் தலையீடுகளை பார்த்தார்களோ அவைகளெல்லாம் தவறு என்று மக்கள் உணர்ந்தார்கள். மக்களின் பணம் வேண்டாதவர்களுக்கு சொந்தமாகிறது என்று கண்டு, அது நியாயமற்ற செயல் என்று கண்டார்கள். யார், யாரோ காண்டிராக்டர்கள் ஆகிறார்கள். யார் யாரோ முதலாளிகள் ஆகிறார்கள், பங்குதாரர்கள் ஆகிறார்கள் என்று அன்றைய தினம் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. மேடையிலே பேசியிருக்கிறார்கள். மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்.

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அந்தக் கருத்தின் விளைவாக, மக்களின் கருத்தின் விளைவாக அறிஞர் அண்ணாவை நம்பி, அண்ணாவின் கொள்கைகளில் சுயமரியாதை இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் நம்பி அவர்களை ஆட்சிப் பொறுப்பிலே அமர்த்தினார்கள் என்பதை நான் சொல்லும் போதுதான் நான் அந்தக் கட்சியிலே இருந்து அமரர் அண்ணா அவர்கள் மறைந்த பிறகு பொறுப்பிலே இருக்கும்போது அமரர் காமராஜ் போன்றவர்கள் பலவித குற்றச்சாட்டுக்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது சுமத்தியபோது நான் அதற்கு பதில் சொல்லியவன். மாநாடுகளிலே மக்களிடம் கேட்டிருக்கிறேன். 'நீங்கள் சொல்லுங்கள், நாங்கள் லஞ்சம் வாங்கினோமா சொல்லுங்கள்' என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தவன். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இருந்த நான் மக்கள் பேசுகிறார்கள், சொல்கிறார்கள் என்று பத்திரிகைகள் வெளியிடக்கூடிய நிலை அதிகமாகிக் கொண்டுவருகிற போது நம்மை நாமே மக்கள் மத்தியில் யார் என்று காட்டிக் கொள்ள வேண்டும் என்று நிலைமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டு, நான் என்னையும் மற்ற எல்லோரையும் சேர்த்து விசாரணைக்கு ஆளாக்கப்பட வேண்டும் என்று கட்சியின் தலைமையை நான் வேண்டிக் கொள்ள முன் வந்த நேரம் இப்போது அதை யார் வேண்டுமானாலும் மறுக்கலாம்.

ஆனால் அன்றைக்கிருந்த மாவட்டத் தலைவர்கள் என்னிடம் இதைக் கேட்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைக்கு நான் ஆளாக்கப்பட்ட பிறகு அதை மக்கள் மத்தியில் சொன்னேன் என்பதற்காக வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு நான் விசாரணை வேண்டும் என்று கூறினேன். முன்பு கட்சிக்குள்ளே இருந்தேன். அதனால் பொதுக் குழுவால் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு குழுவிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று சொன்னேன். கட்சிக்கு வெளியே வந்த பிறகு அந்தக் கட்சியைப் பார்த்து குழு அமையுங்கள் என்று சொல்ல எனக்கு அதிகாரமில்லை.

ஆகவே, மக்கள் அண்ணா அவர்கள் இருந்தபோது எந்த நம்பிக்கையோடு அவரை ஆட்சிக்கு தேர்ந்தெடுத்தார்களோ, அந்த நம்பிக்கையை இழக்கக் கூடாது என்ற காரணத்தால் 67-லே 138 பேர்களை எப்படி தேர்ந்து எடுத்தார்களோ அந்தப் பிரச்சனைக்கு நான் ஆளாக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. யார் கொடுத்தார்கள்; எங்கிருந்து கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். எப்படியெப்படி வந்ததென்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

நான் ஒன்றைச் சொல்வேன். எனக்குக் கடிதங்கள் வந்தன. பல நண்பர்கள் தந்தார்கள். பல கட்சித் தோழர்கள் தந்தார்கள். மாற்றுக்கட்சி தோழர்கள் தந்தார்கள். அவைகளை ஒன்று சேர்த்து கொடுத்தேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] 1978 சனவரி 7]

கொள்கிறேன். உண்மையும் அது தான். அண்ணு அவர்கள் கொள்கைக்கு மாறுக நடப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, இங்கே இருக்கிற அமைச்சர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, மற்ற உறுப்பினர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி மக்கள் மன்றத்திலே விசாரிக்கப்பட வேண்டும். அந்த வகையில் தான் இந்த

[இரவு 7-50]

விசாரணை தேவை என்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு, பிறகு உச்ச மட்ட வழக்கு மன்றத்தில் இருக்கின்ற நீதிபதி வேண்டும் என்று நான் கேட்டேன். என்னோடு சி.பி.ஐ.-யைச் சேர்ந்தவர்கள், கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் மற்றவர்களும் சேர்ந்து இந்தக் கோரிக்கையை வெளியிட்டோம். இது செல்லாக் காசு என்று சொல்லப்பட்டது. ஒன்றுமே இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தீர்ப்பிலே கூட ஒன்றுமே இல்லை என்றார்கள். யாராவது குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாவார்கள் என்றால் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள் என்று கூட குறிப்பிட்டார்கள். வழக்கு எடுக்கப்படும்போது, விசாரணைக்கு வரும் போது, என்கூட இருக்கிறார்களா, அல்லது நாலை இருக்கிறேனு என்று பார்க்கப் போவதில்லை என்று நான் இங்கே மனம் விட்டுச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நிலையில் தான் அந்தப் பொறுப்புக்கு ஆளாக்கப்பட்டு, மனச் சாட்சியின் காரணமாக ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. அதை சொன்னதற்காக நாங்கள் பட்ட துன்பங்கள் கொஞ்சம் அல்ல. அண்ணு தி.மு.க. ஆரம்பித்தேன் என்ற காரணத்திற்காக உயிரைப் பணயம் வைத்து, தொண்டு செய்ததற்குப் பிறகு, அன்று இளைஞர்களின் கையை வெட்டி, காலை வெட்டி, கழுத்தை அறுத்து, சுட்டுக் கொல்வதற்கு பதிலாக குத்திக் கொன்று, எத்தனை பேர்கள் கொலை செய்யப்பட்டார்கள் என்பதை எல்லாம் வரலாறு கண்டிருக்கிறது. இப்படிச் சொன்னால், ஹர்துநாதன் உதயகுமார் ஆகியவர்களைப் பற்றி சொல்வது வழக்கமாகிவிட்டது என்று எண்ணலாம்.

பாலசுந்தரம் என்ற மாணவர் முதல் நாள் என்னைப் பார்த்து பேசி விட்டுப் போகிறார். நான் எச்சரிக்கிறேன். நீங்கள் தனியாக இருக்காதீர்கள். நீங்கள் விடுதியில் இருந்தாலும்கூட துணைவர்களோடு இருங்கள் என்று சொல்கிறேன். நான்காம் நாள் தகவல் வருகிறது—விடுதிக்குள்ளே நுழைந்து அவரைத் துரத்தி துரத்தி வெட்டிக் கொன்றிருக்கிறார்கள் என்றால் எதற்காக? அவர் அண்ணு தி.மு.க.-வில் இருந்தார் என்பதற்காக.

இந்தக் கொள்கையை நாம் சொன்னோமே, அதற்காக. அப்படிப்பட்ட நிலையில் எத்தனை உயிர்கள் மடிந்தன?

1978 சனவரி 7] [திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இன்றைய தினம் இங்கே இருக்கின்ற பேராசிரியர் வேடிக்கையாகச் சொன்னாரே, என் பெயரை வைத்திருக்கிறார் என்று அதே அன்பழகன் என்பவர்—இப்போது எம்.பி. ஆக இருக்கிறார்——அவரை அடித்துக் கொன்று குற்றுயிராகக் கிடத்தி, அவர் செத்து விட்டார் என்று சப்பாத்திக் கள்ளியில் கிடத்தி, அப்போது கூட்டத்தை முடித்து விட்டு வந்த ராஜேந்திரன் என்பவரை வேல் கம்பால் குத்தி செத்துக் கிடக்கிறான் என்று எண்ணி தூக்கிப் போட்டு விட்ட கொடுமைகளை எல்லாம் இந்த நாடு கண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இவைகளை எல்லாம் நினைத்துப் பார்க்கும் போதிலும் எங்கள் நெஞ்சில் ஈரம் இருக்கிறது என்றால் இன்னும் கொஞ்ச அனுதாப உணர்வு இருக்கிறது என்றால், நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்த செத்துவிட்டவர்களின் குடும்பங்கள், தாலி அறுக்கப்பட்டவர்கள், வேறு வகையில் மகன்களை இழந்து விட்டவர்கள், வீடுகளை எல்லாம் எரிய விட்டுவிட்டு சாப்பாட்டிற்கில்லாமல் திண்டாடுகிறவர்கள்—ஆகியவர்களை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

திண்டுக்கல் தேர்தல் எப்போது? எத்தனை பேர்கள் மீது வழக்கு போடப்படுகிறது? எந்த வருஷம் அந்த வழக்கு முடிகிறது? எத்தனை பேர்கள் கோவையிலிருந்தும், திருச்சியிலிருந்தும் காஞ்சியிலிருந்தும் வழக்குக்கு போக வேண்டி இருந்தது? எத்தனை பேர்கள் மீது வழக்கு? 60, 70 பேர்கள் மீது அத்தனை பேர்களும் வேலை செய்கிறவர்கள். அன்றுடக் கூலிகள் வியாபாரத்தில், விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், தொழிலாளர்கள், இவர்கள் எல்லாம் எப்படி ஒன்றாக சேருவது? இவர்களில் ஒருவர் வராவிட்டாலும் வழக்கு தள்ளிப் போடப்படும். 3, 4 ஆண்டுகளாக பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் துன்பம் அடைந்து அவர்களால் தாங்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது என்ற போது, கொள்கைக்காக நாங்கள் போராடத் தொடங்கி எங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக போராட வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டோம். அந்த விளைவுகள் இன்றைக்கு வேறு மாதிரியாக மட்டும் ஏற்பட்டிருக்குமானால், அண்ணாவின் கொள்கை, அண்ணாவின் நோக்கம், விளைவுகள் என்னவாகி இருக்கும்? யார் மீதும் எங்களுக்கு காழ்ப்புணர்ச்சி இல்லை என்பதை மட்டும் மீண்டும் நான் வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

ஒன்றை மட்டும் வற்புறுத்திச் சொல்வேன். யாராக இருந்தாலும், அது நாளை இருந்தாலும் 'என்னால் தான் ஏதும் நடத்த முடியும். நான் ஒருவன் தான் அதற்குத் தகுதியானவன்' என்று யார் நினைத்தாலும் வரலாற்றில் அவர்களுக்குச் சோதனைகள் தான் ஏற்படும் என்பதை அண்ணா அவர்கள் மிகவும் உறுதியாக சுட்டிக் காட்டி விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

[திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

முதலிலே எனக்கு என்று தோன்றும். நான் என்று தோன்றும். நான் மட்டும் என்று தோன்றும். எனக்கு மட்டுமே என்று தோன்றும். நான் தான் எனக்குத்தான் என்று தோன்றுகின்ற அளவிற்கு அதிகாரங்கள் அல்லது வசதி வாய்ப்பு கிடைக்கும் போது ஒரு மனிதன் அந்த இடத்திற்குப் போய் விடுவான் என்று அமரர் அண்ணு அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்திற்கு யாரும் போகக் கூடாது என்பதை நான் ஒவ்வொரு வட்டத்திலும், ஒவ்வொரு நேரத்திலும் இங்கு மட்டுமல்ல எங்குமே அதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு தான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இங்கே எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அவர்களே ஏதோ நான் குத்திவிட்டதாகவும் அதை போக்கக்கூடிய அளவிற்கு நல்லுணர்வுகள் இருப்பதுபோல் காட்டி கண்ணீர் வடிப்பதாகவும் சொன்னார்கள். நான் மனிதனைக் குத்தவில்லை. கொள்கையில் தவறு இருந்தால் அந்தக் கொள்கையைத் தாக்கியிருப்பேனே தவிர, தவறான கொள்கைகள் குத்தப்பட்டிருந்தால் அது அண்ணுவின் கையாக கருத வேண்டுமே தவிர ராமச்சந்திரன் கை என்று தயவுசெய்து நினைத்துவிடாதீர்கள். அதற்காகத்தான் போராட்டம் வந்தது. வேறு எதற்காக? அதை மக்களிடையே சொன்னேம். என்ன சொல்லியிருக்கிறோம். சொல்லப்பட்டிருக்கிற குறைகளைப் பொறுத்து எவ்வளவு விரைவில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியுமோ அப்படி நிச்சயமாக எடுப்போம் என்று இம்மன்றத்தில் இருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கு தங்கள் மூலம் உத்தரவாதம் அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதோடு மட்டுமல்ல, இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கு பார்த்தாலும் ஒரு பிரச்னையைச் சொல்கிறார்கள். இந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நகரத்திற்கு எதிரி, நகரத்தில் உள்ள மக்களுக்கு எதிரி, கிராமபுற மக்களுக்குத் தான் அவர்கள் ஏதோ செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் என்று சொல்லி அதன் வாயிலாக நகர மக்களிடையே எதிர்ப்புணர்ச்சியைத் தூண்டிவிட்டு இவர்கள் உங்கள் எதிரிகள் என்றளவிற்கு அவர்கள் செயல்பட விரும்புகிறார்கள் என்றெல்லாம் உணர்வுகளை தூண்டி விடுகிறார்கள்.

நான் மிக மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எவ்வளவோ ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் சம்பளம் அதிகாரிகள் வாங்கினாலும் எனக்கு அதிலே நிச்சயமாக பொறுமை கிடையாது. ஏனென்றால் என்னைவிட அதிகமான அளவிற்கு சம்பளம் வாங்குகிறார்கள் என்ற உணர்வோடு இந்தப் பதவிக்கு நான் வரவில்லை. எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியும், நான் எவ்வளவு சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்க முடியும் என்று, இப்போதும் சினிமா தொழிலுக்குப் போயிருந்தால் ஓரளவு இங்கே வருகிற சம்பளத்தைவிட பன்மடங்கு பெற முடியும் என்று அவர்

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

களுக்குத் தெரியும். ஆனால் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு முடிவிற்கு வந்து நாம் இங்கே வருகிறோம். தொல்லைகள் அனுபவிக்கிற சூழ்நிலை இருந்தாலும் அதைத் தாங்கிக் கொள்ளத் தயாராய் இங்கு வருகிறோம். இங்கு வந்த பிறகு வசதியைப் பெறுவதற்காக, நாங்கள் அந்த நிலைமையில் இங்கே இல்லை. அப்படியிருக்க வேண்டாம் என்று வற்புறுத்திக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். பெருமைக்காக அல்ல. கார்கள் பழுதுபட்டுவிட்டன. பல ஆண்டுகளாக ஓடி ஓடி தேய்ந்து விட்டன. ஆகவே பழுதுபட்ட கார்களை வைத்துக் கொள்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. என்று அமைச்சர்கள் தெரிவித்தார்கள். நான் எழுதியனுப்பினேன். இதுகூட இல்லாமல்எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இதைவைத்துக்கொண்டு கொஞ்சம் ஒப்பேற்றிப்போகலாம் என்றகருத்தை எழுதியவன்நான் என்பதை இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வேறு வழியில்லை என்றுல் யார் யாருக்கு உண்மையாகத் தேவை என்று பொறியாளர்களை, தலைமை அதிகாரிகளை போன்றவர்களைக் கூப்பிட்டு பரிசீலனை செய்யச் சொல்லி அந்தக் கார்கள் நிச்சயமாக மாற்றப்பட வேண்டிய கார்கள் தானு என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு எச்சரிக்கையாக இருக்கிறோம்.

தொலைபேசியில் பேச வேண்டும் என்றுல், வெளி ஊர்களுக்குப் போகும்போது, சொந்த விஷயமாகப் பேசினுல் நீங்கள் உங்கள் கணக்கில் எழுதிக் கொள்ள வேண்டும், ஆட்சி சம்பந்தமாகப் பேசினுல் ஆட்சிக் கணக்கில் எழுதலாம் என்றளவிற்கு நாங்கள் ஒரு கட்டுப்பாடு விதித்துக் கொண்டு, நாங்கள் ஒத்துக் கொண்டு செயல்பட முனைந்திருக்கிறோம்.

எந்தக் குறைகள் வந்தாலும் நிச்சயமாக அவற்றைத் தீர்த்துக் கொள்ளத் தயார் என்று சொல்லும்போது குறைகள் வந்து கொண்டேயிருக்கும். நீங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற குறைகளை நீங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருங்கள், நாங்கள் செய்கிறோம் செய்கிறோம் என்று நாள் கடத்தி விடுவோம் என்று தயவு செய்து யாரும் கருத வேண்டாம்.

ஊழல் ஊழல் என்று சொல்கிறார்கள். நான் எதைப் பேச வேண்டாம் என்று கருதினேனோ, எதையெல்லாம் சொல்லக் கூட வேண்டாம் என்று கருதினேனோ அவற்றைச் சொன்னுலும் சொல்லாவிட்டாலும் ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். பரிசுச் சீட்டு பற்றி இங்கே பேசினார்கள். அந்த எண்களை நான் இப்போது படித்துக் காட்ட நேரம் இல்லை. இவைகள் எல்லாம் அந்தப் பரிசுச் சீட்டு எண்கள். தவறுன எண்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டவையும் இதிலே அந்த டிக்கட்டுகள் இருக்கின்றன.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

[இரவு 8-00]

இவைகளை எல்லாம் வேண்டுமென்றே செய்தார்கள் என்று சொல்ல வேண்டுமா? யாரோ செய்த தவறுக்காக எல்லோருமே எச்சரிக்கையாக இல்லாமல் இருந்து விட்டார்கள் என்று சொல்லுவதா? இப்படி ஒவ்வொன்றையும் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால், எப்படித்தான் வேலைகளைக் கவனிப்பது, எப்போதுதான் வேலைகளை கவனிப்பது, போராட்டங்களையே நடத்திக் கொண்டிருந்தால் எப்போது தான் நாம் திட்டங்களை போடுவது, எப்போது தான் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது. ஏற்பட்டிருக்கிற தவறுகளை எல்லாம் எழுதி தந்திருக்கிறார்கள், அதை படித்துக் கொண்டேயிருக்கலாம்.....

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: எப்போது நடைபெற்றிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : எப்போது என்பது முக்கியமல்ல, 1973-ல் 1975-ல் இப்படி இருக்கின்றன. தவறுகள் நேருகின்றன என்றால் யார் பொறுப்பு என்பதை கவனிக்க வேண்டியது தான்.

1972-ல் நான் வெளியேற்றப்பட்டேன். நாங்கள் வெளியேற்றப்பட்டோம் அல்லது வெளியே வந்தோம், அதற்கு முன்னால் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று 69-ம் ஆண்டில் முதலமைச்சராக 1971-ல் முதலமைச்சராக இன்னொரு எதிர்க்கட்சி தலைவரவர்கள் வந்த பின்னால் தான், 1973-ல் 1975-ல் இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன, ஆனால் இவையெல்லாம் எத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நடைபெற்றிருக்கின்றன, அனால் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த ஆறு மாதங்களில் இப்படிப்பட்ட ஒரு தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், இந்த ஆறு மாதங்களில் இந்த அரசு இயந்திரங்கள் எப்படி செயல்படுகின்றன. எப்படி இயங்குகின்றன என்பதைக்கூட இன்னும் முழுவதுமாக தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எந்த எந்த முறையில் நிர்வாகங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை சரியாக தெரிந்து கொள்வதற்கு நேரம் இல்லை. எல்லாக் கோப்புகளையும் கூட பார்ப்பதற்கு நேரம் கிடைக்கவில்லை. அப்படியிருக்கின்ற நிலையில் சில பள்ளி விவரங்களை இங்கே தருகிறோம் என்றால் அந்த அளவுக்கு பணிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதனால் நாங்கள் முன்னுக்குப் பின் முரணாக பேச வேண்டிய அவசியமில்லை.

நாட்டில் 'பாவர்ட்டி' என்கிற எண்ணம் வரும்போது, மிகவும் வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது. நாமெல்லாம் நாகரிகமாக வாழ வேண்டும் என்று நினைக்கின்ற நேரத்தில், நமக்கு இருக்கின்ற வசதிகள் போதும், இதையே காப்பாற்றிக் கொள்வோம், மற்றவர்கள் ஒன்றும் இல்லாமல் இருக்கிறார்களே என்று

1978 சனவரி 7] [திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

எண்ணுமல் இருக்க முடியவில்லை என்பதை நாம் சொல்லுகிற நேரத்தில், வசதிகளை பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற எண்ணம் தேவையா என்பதை இம்மாமன்றம் முடிவு செய்தாக வேண்டும்.

நான் இதைப் பற்றி பேசுகின்ற நேரத்தில் நான் காலையில் பேசியதை விட சற்று உணர்ச்சி வசப்பட்டு பேச வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகிறேன். அந்த அளவுக்கு இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழைகளின் துன்பங்களை பார்க்கின்ற நேரத்தில் அப்படிப்பட்ட வேதனைகளை என்னால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் என்றைக்கு கொதிப்பு அடைவார்களோ என்ற அச்சம் எனக்கிருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்படி தூண்டி விடலாமா என்று மற்றவர்கள் எண்ணக்கூடும். ஆனால் மற்றவர்கள் இதைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும் என்பது தான் எனது வேண்டுகோளாகும்.

ஒரு அலுவலகத்தில் நாற்காலிகள் வாங்கி ஏ.சி. எல்லாம் போட்டு ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, 23 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு ஏற்பட்டது என்றும் அதை ஏற்குமாறும் எனக்கு கோரிக்கை வந்த போது, அதை ஏற்க நான் மறுத்தேன். இது ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. இப்படிப்பட்ட வசதி நமக்கு தேவைதானா? இந்த அலுவலகத்திற்கு மக்களுடைய பணத்திலிருந்து இத்தனை வசதிகள் தேவையில்லை என்று கோப்புக்களில் நான் எழுதுகிறேன். பிறகு வருகிறது. வேலை செய்து முடித்தாகிவிட்டது. வேலை செய்த அதிகாரிக்கு வருமானம் வரக் கூடிய அளவுக்கு வசதியில்லை. திருப்பிக் கொடுக்கவும் வழியில்லை. சரி, போகட்டும், என்று தைத்துக் கொள்ள வேண்டிய இந்த நிலையில் இருக்கிறது.

என்னுடைய வேதனைகள் யாவும், தனிப்பட்ட மனிதனைப் பற்றியோ, அல்லது அரசியல் கட்சிகளைப் பற்றியோ அல்ல. நாட்டிலுள்ள மக்களை எண்ணி உண்மையிலேயே வேதனைப்படுகிறேன். அந்த வேதனையைத் தீர்த்துக் கொள்ளுகின்ற நேரத்தில், அந்த மக்களுக்கு சில செய்திகளைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அரிசன மக்களுக்கு ஏன் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. மாடி வீடுகள் கட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்றால் 10 ஆயிரம் ஆகும். ஒரு குடும்பத்திற்கு என்கிறார்கள். இன்னும் குறைத்து வீடுகளை கட்டி அதிகமான ஆட்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அதற்கு 8,000 ரூபாய் என்கிறார்கள். அதையும் குறைத்து கட்ட முடியுமா என்று பாருங்கள் என்று கேட்டால் 6,000 ரூபாய் என்கிறார்கள். அதையும் குறைக்க முடியுமா என்றால் 4,000 ரூபாய் ஆனால், ஒரு குடும்பம் தங்க முடியாது, எங்களுக்கு மாடி வீடுகள் வேண்டாம், தனி வீடுகள் போதும், எங்களுக்கு மாடுகள் கட்ட வேண்டும், வைக்கோல் போர் போட வேண்டும், களம் வேண்டும், இவற்றிற்கு

[திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

நாங்கள் எங்கே போவது? இதற்கு ஏதாவது செய்யுங்கள் என்று கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் கேட்கிறார்கள். இதற்காக சில யோசனைகளை சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

அப்படி வரும்போது, சில முரண்பட்ட கருத்துக்களாக இருக்கின்றன என்று எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது, அதே நேரத்தில் மக்களுடைய பணம் வீணாகாமல் பார்த்துக் கொள்வதும் முக்கியம், அதே நேரத்தில் திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற வேண்டும், அந்த வகையில் ஒவ்வொரு மாடல்களையும் பரிசீலித்து, இத்தனை ரூபாயில் வசதி மிக்க வீடுகளை கட்டி கொடுக்கின்ற நேரத்தில், குடிசைகள் இருந்த இடத்திலேயே வசதியாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கட்டிக் கொடுங்கள் என்று சொல்லுகின்றோம்.

திட்டம் வைத்திருக்கிறோம். அது தயாராக இருக்கிறது. அதை செயல்படுத்த இருக்கிறோம். நான் இப்படிச் சொல்லும் போது, இங்கு ஒரு பிரச்னையை தலைவர் அவர்கள் மூலமாக இந்த மன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினர்களின் மனதிலே பதிய வைக்க நான் விரும்புகிறேன்.

ஒரு ஆண்டுக்கு 10,000 வீடுகள், 20,000 வீடுகள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கட்டிடங்கள் கட்டியிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் குடியான மக்களுக்கு 200 ரூபாய்க்கு குடிசைகள் கட்டிக் கொடுக்க இருக்கின்றோம். இந்தப் பிரச்சினையும் இதோடு நின்று விடுமென்று நான் கருதவில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு மட்டும் கல் வீடு அதிலும் 6,000 அல்லது 7,000 ரூபாயிலே கட்டுகிறீர்களே என்று கேட்கலாம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வீடு இல்லாதவர்கள். அதே போல் குடியானவர்களுக்கும் வீடுகள் இல்லையே, அவர்களுக்கு இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கக் கூடாதா என்று கூட கேள்விகள் எழும். இதைப் பற்றியெல்லாம் சிந்தித்துக் கொண்டுதான் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகள் எல்லாம் பூதாகாரமாக இளம்பத்தான் போகின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் கூட நாம் தகுந்த முறையில் செயலாற்றித் தீரவேண்டும். இந்தத் திட்டங்களைச் செய்யும் போது, அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்போது, இப்படிப்பட்ட பல பிரச்னைகளை நினைத்துப் பார்த்துத்தான் திட்டங்கள் போட வேண்டியிருக்கிறது அப்படித் திட்டங்கள் போட்டால், அதற்குரிய பணம் தேவை. பணம் இல்லையென்றால் எங்காவது கடன் வாங்கலாம் என்று சொல்வார்கள். அப்படியே கடன் வாங்கினால் இந்த அரசு இவ்வளவு கடன் வாங்கிவிட்டதே என்றும் குற்றம் சாட்டப்படலாம். ஆகவே, இந்த உணர்வுகளை மனதிலே வைத்துப் பார்க்கும்போது தான், இந்த வறுமைக் கோட்டிற்கும் கீழே ஒரு வேளை, இரண்டு வேளை சாப்பாட்டிற்கும் வழியில்லாமல்

1978 சனவரி 7] [திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இருக்கும். தொழில் இல்லாமல் இருக்கும் இந்த 4 1/4 கோடி மக்களுக்கு இடையே 7, 8 லட்சம் பேருக்கு 300 கோடி ரூபாய் சம்பளமாகப் போகிறது என்ற நிலை அவர்களுக்கு தெளிவாகத் தெரிந்தால், இந்த நாட்டிலே இருக்கும் அவர்கள் எங்களுக்கும் உரிமை உண்டு. நாங்களும் இந்த நாட்டின் சொந்தக்காரர்கள், நாங்களும் உழைக்கத்தயார். எனவே, எங்களுக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு தொகை கொடுத்தாகவேண்டும், உயர்ந்த அளவுக்கு நீங்கள் கொடுக்கா விட்டாலும், குறைந்த அளவுக்கு எவ்வித வருமானமும் இல்லாத எங்களுக்குத் தந்தாகவேண்டும். நாங்களும் உழைக்கத் தயார் என்று கேள்வி கேட்பார்களானால், இப்பிரச்னையிலே இறங்குவார்களானால் இந்தப்பிரச்சனையை சமாளிப்பது என்பது சாதாரணமான விஷயமல்ல, அதற்கு ஒரு அமைச்சர் அவை மட்டும் இருந்து திட்டம் நிறைவேற்றமுடியும், தமிழ்நாட்டுக்கு வருகின்ற அந்தப் பணத்தை மட்டும் செலவு செய்து அதனை சரிப்படுத்த முடியும் என்று கருதியும் நான் இதிலே இறங்கவில்லை. ஒட்டு மொத்தமாக இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற அத்தனைபேரும் தங்கள் அனுபவத்தை, அறிவை, அவரவர்களுக்கு இருக்கும் பகுத்தறிவை, விஞ்ஞான அறிவை எல்லாம் ஒன்றுக்கி எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து, இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கு நாம் முடிவு எடுத்தால், நாம் நிச்சயமாக இந்த நாட்டை நல்ல நிலைமைக்கு ஐந்தாண்டுகளில் கொண்டுவர முடியாவிட்டாலும், ஒருவேளை ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு நாங்கள் வரமுடியாவிட்டாலும், இந்தத் திட்டங்கள் 20 ஆண்டுகளுக்குள், 25 ஆண்டுகளுக்குள் நல்ல அளவிலே, அதாவது இன்றைக்கு குழந்தையாக இருக்கின்ற ஒருவர், நாளை வாலிபனாகி, குடும்பம் நடத்துகின்றபோது, அவர்கள் பாதுகாப்போடு உள்ள வாழ்க்கையை இந்தச் சமுதாயத்திலே கிடைக்கும் என்ற நிலைமையை உருவாக்கும் திட்டமாக இருக்கும் இந்தத் திட்டம்.

ஐந்தாண்டுகள் இருக்கிறோம், இதுவரையில் செய்யப்பட்ட, முடிந்த திட்ட வேலைகளை, விளம்பரப்படுத்துகின்ற அளவிலே, தேர்தல் காலத்திலே இதைக் கட்டுகிறோம், அதைக் கட்டுகிறோம், குளத்தைத் தோண்டுகிறோம் என்றெல்லாம் அறிவித்துவிட்டு, ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற அளவிலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்த அமைச்சரவையைப் பொறுத்தவரையில் கிடையாது. இந்த எண்ணத்தில் செயல்பட விரும்பாமல், எங்களால் இயன்ற அனைத்தையும் அந்த அளவுக்குச் செய்திருக்கிறோம் என்பதையும், இந்த ஈராத காலத்திற்கும் என்ன செய்யலாமோ அதிலே சுவனம் செலுத்தியிருக்கிறோம், செய்திருக்கிறோம், மற்றவைகள் நேரமில்லாத காரணத்தினால், விளம்பரம் என்று மற்றவர்கள் கருதமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையில், நாங்கள் அவற்றை வெளியிட்டு இருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது, ராஜாஜி அவர்கள்

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

காலத்தில் 52-லே ஒரு பிரச்னை வந்துபோது, இவ்வளவு பெரிய வேதனை வந்த பிறகு அங்கே குறைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். அதைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் நிறைவேற்ற முடியாது என்று சொன்னார்கள்.

வளர்ச்சிபற்றி பேசும்போது, எனக்கு முன்னாலே உட்கார்த் திருக்கும் முன்னாள் முதல் அமைச்சரும், இந்நாள் எதிர்க் கட்சித் தலைவருமான கலைஞர் அவர்கள் நாங்கள் செய்வதிலே குற்றங்கள் இருந்தால் சொல்லுங்கள்; நாங்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அப்படித் தவறுகள் எடுத்துக்காட்டப் படாமல் சும்மா குறைகள் சொன்னால், வேலை செய்கின்ற அதிகாரிகள் சோர்ந்துபோவார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டு கின்ற அளவிலே நமது கருத்துக்கள் இருக்கவேண்டும், அதே சமயத்தில் குற்றங்கள் இருந்தால் எடுத்துக் காட்டுங்கள், ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று நான் மீண்டும் முன்னாள் முதல்வரும், இந் நாள் எதிர்க்கட்சித் தலைவருமான தலைஞர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[இரவு 8-10]

ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலையில் நான் ஒன்று சொல்லவிரும்பு கிறேன். நாங்கள் வந்து 6 மாதங்கள் ஆகின்றன. ஆறு மாதங்களிலே ஒவ்வொரு மாதத்திலும் இத்தனை போராட்டங்கள் அதற்கிடையிலும் நாங்கள் தொழிலாளர்களுக்குச் செய்த நன்மைகள் பல. 1,30,000 பேர்களுக்கு மேல் வேலை இல்லாது இருந்தவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறோம். 20,000 பேர்களுக்கு மேல் சிறு கைத்தொழில் கள் செய்பவர்களுக்குப் பணம் கொடுத்து வேலை வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இந்த ஆறு மாதத்தில் ஏற்பாடு செய் திருக்கிறோம். இவைகளுக்கிடையில் புயல், இவைகளுக்கிடையில் போராட்டம், துப்பாக்கிச் சூடு, வன்முறை இருக்கிறதோ இல்லையோ—அப்படிச் சொன்னார்கள். அது வழக்கு மன்றத்தில் இருப்பதால் எதையும் சொல்லாமல் கட்டுப்படுத்திக் கொள்கி றேன். அவர்கள் சொல்லியது எந்த அளவில் குறிப்பேட்டில் இடம் பெறும் என்று தெரியாது. பேரவைத் தலைவர் சட்டப்படி செய்யட்டும். ஒன்றை நான் சொல்லுகிறேன். இப்போதும் சொல்லுகிறேன்.

8ஆம் தேதி அக்டோபர் 1972 அதைத்தான் சொல்லுகிறேன். யாரையும் முதுகில் குத்துகிற பழக்கம் எனக்கு இதுவரை கிடை யாது. எஸ். ஆர். ராதா பற்றி, எம். ஜி. ஆர். மன்றம் பற்றி யெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. எம்.ஜி. ஆர். மன்றத்தைத் தி. மு. கழகத்தில் சேர்ந்த பிறகு மக்கள் ஒருவாக்கவில்லை. எம். ஜி. ஆர். மன்றம் ஏற்கனவே தோன்றி இருந்தது. அதற்குப் பிறகு

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்]

தான் தி. மு. கழகத்தில் உறுப்பினரானேன். தி. மு. கழகத்திற்குப் போனபிறகு என்னை நான் நடிகனாக அறிமுகம் செய்து கொள்ளவில்லை. நான் நடிகனாக பிறகுதான் தி. மு. கழகத்திற்கு வந்தேன். அதிலும் ஒரு காங்கிரஸ்காரனாக இருந்து அதைப் புரிந்துகொண்ட பிறகு அதிலிருந்து விலகி, அதற்குப் பிறகு தி. மு. கழகத்தில் அண்ணாவின் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டு சேர்ந்தேன். திரு. ஜெம்ஸ் அவர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது. கோபம் வருவதை விட தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்த்திருப்பார்களேயானால், 1967ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தில் இருந்த நிலைமைகளை மனத்தில் மறக்காமல் வைத்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

1965–ல் மாணவர்கள் போராட்டத்தில் என்ன நடந்தது என்பதை மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். இப்படிப் போராட்டங்கள் நடந்தன. தமிழ் மொழிப் போராட்டம் நடந்தது. சட்டத்தை எரிக்கிற போராட்டம் நடந்தது. ஒவ்வொரு போராட்டத்திலும் சிறை சென்றவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். கள்ளக்குடி போராட்டத்திலே ரயிலுக்கு முன்னாலே படுத்தவர் எனக்கு முன்னாலே உட்கார்ந்திருக்கிறார். அப்போது அவரோடு கூட இருந்த ஒருவர் மறைந்து விட்டார் என்று கேள்விப்படுகிறேன். அதற்காக வருந்துகிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் அன்று ஏற்படுத்தப்பட்டதன் விளைவாகத்தான் அண்ணா அவர்களை ஆட்சியில் அமர்த்தித் தீர வேண்டுமென்று மக்கள் விரும்பினார்கள் என்று சொன்னால் நீங்கள் ஆத்திரப்படுவதை விட்டுவிட்டு, எங்களிடம் இருக்கும் குறைகளைச் சொல்லி, அப்படிப்பட்ட குறைகளை நீங்கள் செய்து விடாதீர்கள் என எச்சரிப்பது எங்களுக்கு வழிகாட்டுவதாக இருக்கும். நாட்டுக்கும் நன்மை தரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், ஆறு மாதத்திலே இதை இங்கு கொண்டு வந்ததன் மூலம் இருக்கின்ற சூழ்நிலை மக்களுக்கு தெரியும் என்பதல்ல; இங்கு இருப்பவர்களுக்குத் தெரியும்; ஆரம்பத்திலேயே சொன்னால் பின்னால் தொல்லைகள் வராது என்று சொன்னார்கள். அதற்காக உண்மையிலேயே நான் அவர்களுக்கு நன்றி கூறுகிறேன்.

குறைகள் இருக்கின்றன என்று பட்டியல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவற்றின் மீது நடவடிக்கை எடுத்த பிறகாவது நாங்கள் எப்படி ஆட்சியை நடத்துகிறோம் என்பதில் உங்களுக்கு நம்பிக்கை வரும் என்று கருதுகிறேன். 'நாங்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தது உங்களைப் பதவியில் இருந்து இறக்குவதற்காக அல்ல என்று சொன்னார்கள். நன்றி.

ஆனால் இதே கருத்துக்களை வேறு வேறு வழிகளில் சொல்ல வாய்ப்புக் கிடைக்காமல் போய்விட்டது என்ற குறை இருந்தது, அதன் காரணமாகத்தான் கொண்டு வந்தீர்கள் என்றால் அவைகளை எப்படித் தீர்த்துக் கொள்வது என்பதை திட்டமிட்டு ஒழுங்கு படுத்தமுடியும்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 கனவரி 7

இங்கே சிலர் முதலமைச்சரை பார்க்கமுடியவில்லை, முதலமைச்சரைப் பார்க்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். முதலமைச்சரைப் பார்க்க வருகிற சிலர் எப்படி வருகிறார்கள் என்று எண்ணிப்பார்த்தால் உண்மையிலேயே வேதனையாக இருக்கிறது. அப்படி நம்மவர்கள் இருக்கக்கூடாது.

உண்மையில் சொல்லுகிறேன்—ஒரு பக்கத்தில் சாராயக் கடைகளை மூடிவிட்டீர்கள் என்று சொல்லுகிறீர்கள்; ஆனால் கள்ளச் சாராயம் அதிகமாக வளர்ந்துவிட்டது என்று சொல்லும்போது நம்மவர்கள் அப்படிப்பட்ட தவறுகளைச் செய்வார்களானால் அதைவிட வேதனை இருக்க முடியாது. எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையே கைது செய்யச் சொல்லியிருக்கிறேன். வழக்குப் போட்டிருக்கிறோம்.

யாராக இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் செய்வார்களேயானால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதில் இந்த ஆட்சி பின்வாங்காது என்பதை உறுதியாகக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அமைச்சரவை மீது என்ன குற்றங்களைச் சொல்லவேண்டுமென்று நினைத்து இருப்பார்களோ அவைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்களுக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பில் எது எதை விளக்க முடியுமோ அவைகளை விளக்கி இருக்கிறோம். மற்றவைகளைப் பற்றி மீண்டும், சொல்லுவோம். அவர்கள் பேசியதிலிருந்து பட்டியல் போட்டு, அதற்கான விளக்கங்களை வாரத்திற்கு ஒரு முறை பத்திரிகைகளுக்கு—காசு கொடுத்தல்ல—எப்படியாவது செய்திகளைப் போடவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்வோம். நிச்சயமாகச் செய்வோம். அதே நேரத்தில் இங்கே சட்டங்கள், பில்கள் வரும்பொழுது மதுவிலக்குச் சட்டம் போன்றவைகள் வரும்போது அவைகள் கொஞ்சம் கடுமையாக இருக்கிறதோ என்று யாராவது சொன்னால் கொஞ்சமும் நீங்கள் தயவு தாட்சண்யம் காட்டாமல் உங்கள் மனத்திலே இரக்கம் காட்டாமல் இளகிவிடாமல் நிறைவேற்றித் தாருங்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் தங்கள் பேச்சை முடிக்கிற நேரத்திலே மீண்டும் மதுவிலக்கு பற்றிச் சொன்ன காரணத்தினாலே அவர்கள் காலையிலே சொன்னது குறித்து ஒரு விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன். குடித்தவர்கள் மீது வழக்குப் போடவேண்டாம் என்று சொல்லியிருப்பதாக திரு. சாதிக்பாட்சா அவர்கள் சொன்னபோது அப்படி இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் காவல் துறை அதிகாரி கடித எண். 147250/12—3—77 தேதி 30—7—77, இது அனைத்து மாவட்ட காவல் துறை கண்காணிப்பாளர்களுக்கும் சென்னை மாநகர ஆணையருக்கும் அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற குறிப்பு: 'உண்மையான ஆதாரங்களோடு

1978 சனவரி 7] [திரு. மு. கருணாநிதி]

மக்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்து வன்முறையில் ஈடுபட்டு மது அருந்தியவர்களைத் தவிர ஏனைய அனைத்து மதுவிலக்குக்கு எதிராக மது அருந்திய வழக்குகளும் உடனடியாகத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று கூறப் பணிக்கப்பட்டுள்ளேன்' இரண்டாவதாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பது 'கள்ளத்தனமாக காய்ச்சுவோர் வியாபாரம் செய்வோர் அனைவருக்கும் அதிகமான தண்டனை எதுவோ அதை அவர்கள் பெற சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் குறிப்பிடப் பணிக்கப்பட்டுள்ளேன் காவல் துறையின் சார்பாக' இதிலே முதலிலே உள்ளதுதான் பிரச்னைக்குரியது, உண்மையின் ஆதாரங்களோடு மக்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்து வன்முறையில் ஈடுபட்டு மது அருந்தியவர்களைத் தவிர ஏனைய அனைத்து மதுவிலக்குக்கு எதிராக மது அருந்திய வழக்குகளும் உடனடியாகத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று கூறப் பணிக்கப்பட்டுள்ளேன்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காவல் துறை தலைமை அதிகாரிகள் அனுப்பியுள்ள கடிதம் இது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தவறான கருத்திலே வெளியிடப்பட்ட சுற்றறிக்கை என்று கருதுகிறேன். அதன் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். எங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட கொள்கை இல்லை. குடிக்கிறவர்கள் அறியாத் தன்மையில் குடிக்கிறார்கள் என்பதை விட மது விற்கப்படுகிறது என்று, வாங்குகிறவர்கள் குடிப்பதன் மூலம் குடிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. குடிக்கிறவர்கள் மீது வழக்குகளை வாபஸ் வாங்குங்கள் என்று சொல்லவில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி : மன்னிக்கவும் இரண்டாவது முறை குறுக்கிடுவதற்காக, நேரம் அதிகமாகிவிட்டது. அரசுத் துறை செயலாளர் 95882 காவல் 677 காவல்துறை உள்துறை செயலாளர். தலைமைச் செயலகத்தில் உள்ள அதிகாரியால்—அந்த இலாகாவும் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலேதான் இருக்கிறது—போடப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அவர்களுடைய கையெழுத்து இல்லாமல் அந்த பைல் போயிருக்க முடியாது. அந்த பைல் எப்படிப் போயிற்று?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அதைப் பரிசீலனை செய்து உங்கள் முன் வைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். எப்படி இந்தக் கருத்து மாற்றம் ஏற்பட்டது என்பது எனக்கு ஐயமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகள் நிச்சயமாகக் கவனிக்கப்படும். இது போன்றவைகளை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்வது நாட்டிற்கு நன்மை பயக்கும். எப்படி வந்தது என்று நான் கேட்க மாட்டேன். நாங்கள் தெரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி நடவடிக்கை எடுக்க அது உதவி செய்கிறது. இலாக்காக்கள் மற்ற அமைப்புக்கள் எல்லாம் எப்படி எப்படிக் கருதுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி எண்ணுகிற

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 சனவரி 7

போது திரு. கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்கள் இங்கே ஒரு கருத்தை சொன்னார்கள். தமிழ் தெரிந்த அதிகாரிகளை வேலையில் அமர்த்துங்கள் என்று சொன்னார்கள்.

[இரவு 8.20]

அதை நான் நிச்சயமாகக் கவனிக்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு இந்தக் கடிதம் எனக்கு அறிவுறுத்துகிறது. ஆகவே, நிச்சயமாக நான் இதைக் கவனிப்பேன் என்பதையும், தமிழ் தெரியாதவர்களை நிச்சயமாகப் பதவியில் இருத்துவதற்கு நான் அனுமதிக்கப் போவதில்லை என்பதையும் அவர்களுக்குச் சொல்லி, இங்கே இவ்வளவு நேரமாலையும் பொறுமையோடிருந்த இந்தப் பிரச்சினைகளைக் கவனித்த ஒவ்வொருவருக்கும், அக்கறை செலுத்திய ஒவ்வொருவருக்கும் நன்றி கூறுகின்ற வேளையில், எந்த எண்ணத்திற்காக இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டதோ அந்த அவர்களுடைய எண்ணத்தைப் பூர்த்தி செய்கின்ற அளவிற்கு நிறைவேறியிருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆகவே, இந்த தீர்மானத்தைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் என்ன கருதுகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாவிட்டாலும், ஆனால் அதைப்பற்றி என்ன முடிவு செய்கிறார்கள் என்பதை அவர்தான் சொல்லவேண்டும். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கொள்கையிலிருந்து வழுவி எந்தத் தவறையும் செய்ய நாங்கள் முன்வர மாட்டோம், அப்படி முன் வருகின்றவர்களை அனுமதிக்க மாட்டோன் என்பதையும் சொல்லி, இந்த அளவிற்கு பெரிய வாய்ப்பு தந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கும், துணைத்தலைவரவர்களுக்கும், இங்கே பொறுமையோடு இருந்து, வாதப் பிரதிவாதங்களில் கலந்துகொண்டு, சூடான கருத்துக்களைப் பரிமாறினாலும், அதைப் பற்றி ஒதுக்கி வைத்து, அதைப் பிரச்னையாக்கிப் போராட்டத்தை ஏற்படுத்தாமல், அமைதியாக இருந்து என்ன சொல்கிறார்கள், என்ன செய்திருக்கிறார்கள், இனிமேல் என்ன செய்யவேண்டும்மென்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்க அனைவரும் பொறுமை காட்டியதற்காக நன்றி கூறுகிறேன். முடிவை எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களிடம் விட்டுவிடுகிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இங்கே ஒரு அரசு ஆணையைப் படித்தார்கள். அதில். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்

1978 சனவரி 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அவர்களே நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், நேரம் அதிகம் ஆகிவிட்டது. பலபேர் ஊருக்குப் போக வேண்டியவர்கள் இருக்கிறார்கள், நாளைக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திரு. ஜே. ஜெம்ஸ் : தலைவரவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் தயவுசெய்து உட்காருங்கள். பிடிவாதமாக நின்றுகொண்டுதான் இருப்பேன், என்று சொல்லாதீர்கள். இதற்கு மேலே தயவு செய்து பேச்சு இல்லை.

திரு. ஜே. ஜெம்ஸ் : ஒரு விளக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து உட்காருங்கள். இனிமேல் விளக்கமெல்லாம் கிடையாது. இது முடிந்து போய்விட்ட விவகாரம். உங்களுடைய பிரச்னைகளைப் பற்றி முதலமைச்சர் எழுப்பவில்லை.

திரு. ஜே. ஜெம்ஸ் : தலைவரவர்களே,.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து உட்காருங்கள், எனக்குத் தெரியும். சொந்த கருத்துக்கள் ஏதாவது இருந்தால் சொல்லுங்கள்.

திரு. ஜே. ஜெம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 1967ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னால் இருந்த சில காரியங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கு விளக்கம் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்குத் தாங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : கிடையாது. வேறு ஏதாவது சொல்லவேண்டுமா ! விளக்கங்கள் இனி இல்லை.

திரு. ஜே. ஜெம்ஸ் : விளக்கங்கள் சொல்வதற்கு எங்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாததால் நாங்கள் வெளியேறுகிறோம்.

(ஜனதா கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்பு செய்தார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

''மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் உள்ள அமைச்சரவை மீது இப்பேரவை தனது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.''.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை திங்கட்கிழமை காலை 9 மணி அளவில் மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 8-24 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப்பட்டது

6. பேரவை முன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

A. STATUTORY RULE AND ORDERS.

252. Notification issued in G.O. Ms. No. 1337, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated 14th November 1977 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for exclusion of the post of Gazetted Manager, Rajaji Hall and Seerani Arangam at Madras, from the Commission's purview. [Laid on the Table of the House under Article 320(5) of the Constitution of India.]

253. Notification issued in G. O. Ms. No. 1202, Personnel and Administrative Reforms (Personnel-M), dated 1st October 1977 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for inclusion of the posts of Supervisor and Mechanic sanctioned for the course in Welding Technology, Government Polytecnic Tiruchirappalli, within the Commission's purview. [Laid on the Table of the House under Article 320(5) of the Constitution of India].

B. REPORTS, NOTIFICATIONS AND OTHER PAPERS.

43. The Tamil Nadu Ground Water (Control and Regulation) Bill, 1977 [L.A. and Bill No. 14 of 1977].

44. List of unstarred questions and answers from Nos. 41 to 70.

45. Additional information with reference to Question No. 151 answered on the floor of the House on 3rd January 1978.